

КАЛЕНДАР

№ 1955

ЗОЛОТИ

КОЛО

ЗОЛОТИЙ
КОЛОС

Читайте!

Передплачуйте!

Поширюйте!

Одязионий український католицький тижневик Східної Канади

„НАША МЕТА”

виходить кожного тижня в середу на 8 і 12 сторінок.

НАША МЕТА:

приносьть відомості в освітнього, господарського й культурного життя в візантій світі

НАША МЕТА:

інформує візантій про українське життя в Східному Експерименті.

НАША МЕТА:

працює для скріплення і відновлення релігійного й морального життя української громади.

РІЧНА ПЕРДПЛАТА ВІД 1. СІЧНЯ 1955 — \$4.

OUR AIM — НАША МЕТА

278 BALHURST ST., TORONTO, ONT.

Phone EM 8-8619

XX

і короткім часі буде відкрита в новім Дієцезальнім Домі при вулиці Бетирст ч. 278

Дієцезальна Крамниця

ЦЕРКОВНИХ РЕЧЕЙ: чені, монастирі, образи, свічки, фанони, плакати, знімки, пам'ятки і т. д.

ОКРЕМІ ВІДДІЛ ІКОНОПИСІ: малювання церков і церковних образів

День відкриття ДІЄЦЕЗАЛЬНОЇ КРАМНИЦІ буде проголошений у „НАШІЙ МЕТІ”.

ЦЕРКАВЕЦІДАР ԵՎ ԵՐԱՇԽԻՍՏՈՒ:

Օճաճճճճճճ ճճճճճ
ՄԻՃԱՐՃԱ, ԴՄԻՐԵՃՃԱ.

З НОВИМ РОКОМ

*Ізза Моря - Океану,
Ізза тих високих гір —
із висот, з-між ясних зір,
сходить Рік Новий на землю*

*І полями сніговими
він мандрує, він іде,
за собою добру долю
він за рученьку веде.*

*Та лиш де дорога ясна,
де є світло на стежках, —
там ступає добра доля,
йде зі щастям у руках.*

*Де ж панує тьма кромішна
де царює чорна ніч,
добра доля завертає,
з тих доріг тікає пріч.*

*І тут сумний і прибитий
йде новий самотній рік,
а за ним мандрують злидні,
що несуть поганний вік.*

*Уважайте ж, браття любі,
ум і серце освітіть,
в своїх хатах, на дорогах,
зерно світла посадіть.*

*Хай всенародня свідомість
з того зерна нам зійде,
хай освітить Рідну Землю
наче сонце весняне.*

*О, тоді вже добра доля
не мине наш рідний край,
розвинеться рідний нарід
мов на весні пишаний гай.*

* * *

С І Ч Е Н Ь

JANUARY

п. ст.		У К Р А І Н С Ь К І		С В Я Т А	
ст.	ст. дні	старий стиль		новий стиль	
1	19	С	Грудень 1964, муч. Боніфатія	1	Новий Рік, Обр. Г. Св. Вас.
2	20	Н	Н. перед Різдвом. Св. Отця Ізидія.		Н. пер. Просв. Силья.
3	21	П	Муч. Юліяни		Малахії прор.
4	22	В	Вич. Анастасії		Собор 70 Ап.
5	23	С	10 Мучеників у Кресті		Навеч. Богоявл. Теоп.
6	24	Ч	Павсч. Р. Хр. Євдокії		Богоявлення Госп.
7	25	П	Різдво Христове		Собор св. Івана Хр.
8	26	С	Собор Прсв. Богородиці		Юр'я, Євдокії
9	27	Н	Н. п. Р. Перемуч. Стефана		Н. п. Просв. Полісе.
10	28	П	Мучен. в Філономії		Григорія Нис.
11	29	В	Цітей убитих у Вифсезії		† Теодосія В.
12	30	С	Анній і Зоїя		Мч. Татіани
13	31	Ч	Мелхії прор.		Мч. Єрмила
14	1	П	Січ. Н. Рік, Обр. Г. Василія		Св. Отців з Синаї
15	2	С	Симеонстра діани		Павла Тив. Івана Кущ.
16	3	Н	Н. пер. Просв. Малах.		31. по С. Пока. он. Ап. Петра
17	4	П	Соб. 70 Апост.		† Антонія В.
18	5	В	Навеч. Богоявл. Теопемп.		Атанасія й Кирила
19	6	С	Богоявлення Госп.		Макарія прер.
20	7	Ч	Собор св. Івана Хр.		† Євтимія В.
21	8	П	Юр'я, Євдокії		Максима ісп.
22	9	С	Поліска		Тимотея, Атанас.
23	10	Н	Н. по Просв. Григорія		32. по С. Климента
24	11	П	† Теодосія Вел.		Ксеїя прер.
25	12	В	Мч. Татіани		† Григорія Богосл.
26	13	С	Мч. Єрмила		Ксеїфонта
27	14	Ч	Св. Отців з Синаї		† Пер. мош. св. Івана Зол.
28	15	П	Павла, Івана		Євдокія прер.
29	16	С	Ап. Петра (верги)		Пер. мош. св. Ізидія
30	17	Н	32 по Сош. † Антонія В.		Мит. і Фарис. 3 Святит.
31	18	П	Атанасія і Кирила		Юр'я й Івана

Неділі і свята записані за обиходу:

1. 1. Новий Рік 1965. — 2. 1. Н. Іс. Ісуса. — 3. 1. Трьох Королів. — 4. 1. Н. Іс. Ісуса. — 5. 1. Н. Іс. Ісуса. — 6. 1. Н. Іс. Ісуса. — 7. 1. Н. Іс. Ісуса. — 8. 1. Н. Іс. Ісуса. — 9. 1. Н. Іс. Ісуса. — 10. 1. Н. Іс. Ісуса. — 11. 1. Н. Іс. Ісуса. — 12. 1. Н. Іс. Ісуса. — 13. 1. Н. Іс. Ісуса. — 14. 1. Н. Іс. Ісуса. — 15. 1. Н. Іс. Ісуса. — 16. 1. Н. Іс. Ісуса. — 17. 1. Н. Іс. Ісуса. — 18. 1. Н. Іс. Ісуса. — 19. 1. Н. Іс. Ісуса. — 20. 1. Н. Іс. Ісуса. — 21. 1. Н. Іс. Ісуса. — 22. 1. Н. Іс. Ісуса. — 23. 1. Н. Іс. Ісуса. — 24. 1. Н. Іс. Ісуса. — 25. 1. Н. Іс. Ісуса. — 26. 1. Н. Іс. Ісуса. — 27. 1. Н. Іс. Ісуса. — 28. 1. Н. Іс. Ісуса. — 29. 1. Н. Іс. Ісуса. — 30. 1. Н. Іс. Ісуса. — 31. 1. Н. Іс. Ісуса.

Відомі місця: 3 Перша квартира 1. 1. — 4 Друга 8. 1. — 5 Остання квартира 15. 1. — 6 15а 23. 1. — 7 Перша квартира 31. 1.

З ЖИТТЯ СВЯТИХ СОВОР СВ. ПАПА ХРЕСТИ- ТЕЛЯ (20. січня)

На грані обох Завітів являється могутня постать останнього пророка, св. Івана Христителя, менше вісім тюр, від, хоч і як ясно світила, мусіла погаснути широким скляним Сонцем. Завіт Христос покинув Назарет, виступив св. Іван Предтеча, на якого піч року раніше, з природною нахилом. По смерті своїх батьків, які йому скоро відмерли, віншов хлопчик на пустиню, як це робили пророки, щоб там серед суворого пошукницького життя приготуватися до високого уряду Предтечі Христового. Мавши около 30 літ, лави проповідувати над Йордановими берегами. — Покайтесь, бо наблизилося царство небесне! — нісся його могутній голос, а народ тисячами збігався до нього, клявся своїм грішам і на знак каяття приймав з його рук хрещення. Одного разу прийшов до нього Христос, щоб також прийняти хрещення. Після деякого латання Предтеча охрестив Ісуса. Шість того св. Іван проповідував ще біля двох років і змисну мученицькою смертю на приказ царя Ірода за те, що виступив проти його, незгідного з Божим законом, життя. Св. Іван Предтеча не одні з найкращих і найбільш героїстичних постатей, які виступають в історії Божого Об'явлення. Це герой, що не хизиться під подивом лад і людського страху, наче слаба тростина, але як могутній дуб сміливо виступає до боротьби з гріхами народу. Нездаром же зблудили він в Христа показу, якої ніхто перед ним, ні по ній не удостоївся. Він відр до наслідування, перетворивши нині, в часах релігійного й морального заломання цілого людства.

ЛЮТИЙ

FEBRUARY

н. ст. | У К Р А І Н С Ь К І С В Я Т А
ст. ст. дн | новий стиль | старий стиль.

1	19	В	Січень. Макарія	Трифона
2	20	С	† Євтимія	Стрітення Госп.
3	21	Ч	Максима ісп.	Симеона й Анни
4	22	П	Тимотея, Атанас.	Ісидора
5	23	С	Климента	Агафії муч.
6	24	Н	Мит. і Фарис. Ксенії	Блудя. Сина. Вукла
7	25	П	† Григорія Бог.	Партенія
8	26	В	Ксенофонта	Теодора Страт.
9	27	С	† Пер. м. св. Івана Зол.	Никифора муч.
10	28	Ч	Єфрема	Хараламія муч.
11	29	П	† Пер. м. св. Ігнатія	Василія святи.
12	30	С	Трьох Святителів	Мелетія, Марини
13	31	Н	Блудя. Сина. Кира й Івана	М'ясопуста. Мартиніяна
14	1	П	Лютий. Трифона	† Кирила, ап. слов.
15	2	В	Стрітення Госп.	Олксима ап.
16	3	С	Симеона й Анни	Памфіла муч.
17	4	Ч	Ісидора	Теодора Тир. муч.
18	5	П	Агафії муч.	Льва папи
19	6	С	Вукла, Юліана	Архипа ап.
20	7	Н	М'ясопуста. Партенія	Сироупа. Льва Кат.
21	8	П	Теодора Страт.	Тимотея
22	9	В	Никифора муч.	Мученики в Євгенії
23	10	С	Хараламія муч.	Голікарпа святи.
24	11	Ч	Василія святи.	† 1. і 2. Найд. Гол. Івана Хрест.
25	12	П	Мелетія, Марини	Тарасія святи.
26	13	С	Мартиніяна	Порфирія святи.
27	14	Н	Сироупа. † Кирила	1. Н. Посту. Прокопій Дек.
28	15	П	Олксима ап.	Василія прее.

Неділі і свята латинського обряду:

2. 2. Матері Б. Громи. — 6. 2. Нед. Стародав. — 13. 2. Нед. М'ясоп. — 20. 2. Нед. Запущ. — 27. 2. Нед. 1. посту. — 23. 2. Попелеш.

Відміни місяця: ☉ Понед. 6. II — ☿ Остання квартира 14. II. — ● Ніч, 22. II.

З ЖИТТЯ СВЯТИХ ПЕРЕНЕСЕННЯ МОЩІВ (9 лютого н. ст.)

Царгородський патріарх, св. Йоан, названий за свої знамениті проповіді Золотоустим (Хризостомом) походив з Антіохії, де одержав свою освіту. Хоч йому успішались світські будучиства на державній службі, він рішався посвятитися Богові. Тому йде на пустиню і веде там через сім років строге попустиннє життя. Але Боже Провидіння поклало його до іншої праці в Церкві. Рукоположений на священника, працює з великим успіхом як проповідник в Антіохії через 12 літ і здобуває собі загальну любов і великий розголос. В 388 році покликає його імператор Аркадій на патріарший престол у Царгороді. В столиці панувала велика неморальність, що була закралася навіть на імператорський двір та затроювала деяку частину духовенства. Св. Йоан виступив з нечуваною силою і відвагою проти всякого беззаконня, не ошаджуючи при тім і імператорського двору. Але ця ревність Святителя і його оборона Божого Закону стягнула на нього ненависть великою і розгніваною імператорою Евдокією. Скликавши нею Синод, зложений з самих прихильників її єпископів, скинула Йоана з престолу, а слабий імператор Аркадій засудив його на вигнання до Вірменії, де він у 407 році помер.

Святий Йоан крім багатьох наукових богословських творів написав чимало проповідей (гомільій) та списав і Літургію, яка під його ім'ямом мілправляється у нашій Східній Церкві кожної майже днини.

БЕРЕЗЕНЬ

М А Р С И

х. ст. У К Р А Ї Н С Ь К І С В Я Т А
ст. ст. старий стиль новий стиль

1 16 В	Лют. Іларіона	Евдокії
2 17 С	Теодора Тир. вач.	Теодота
3 18 Ч	Льва пап. рим.	Евтропія
4 19 П	Архипа ап.	Герасима
5 20 С	Льва Катан.	Кожона
6 21 Н	1. Н. Посту. Тимофея	2. Посту. 42 муч. Ап.
7 22 П	Мученики в Єгипті	Василія, Єфрема
8 23 В	Полікарпа святи.	Теофілакта
9 24 С	† 1 і 2. Пайд. Гос. Івана Хр.	† 40 Мученики Севаст.
10 25 Ч	Тарасія свят.	Кохрата
11 26 А	Порфирія свят.	Софронія
12 27 С	Інокентія Декап.	Теофана, Григор. Двоєд.
13 28 Н	2. Посту. Васил.	3. Посту. Хрестонока.
14 1 П	Берез. Евдокії	Венедикта
15 2 В	Теодота	Атанія
16 3 С	Евтропія муч.	Саллиа
17 4 Ч	Герасима	Олексія чол. Бож.
18 5 П	Кожона	Кирила Ер.
19 6 С	42 муч. в Аморії	Хриплита і Дарії
20 7 Н	3. Посту. Хрестонока.	4. Посту. Прп. Отців об. Сав.
21 8 П	Теофілакта	Якова ел.
22 9 В	† 40 Мученики Севаст.	Василія святи.
23 10 С	Кохрата	Іліона. Поклон.
24 11 Ч	Софронія патр.	Захарії, Артемона
25 12 А	Теофана, Григорія Дв.	Благоушених Пр. Д. М.
26 13 С	Єв. м. Іларіона	Собор арх. Гавриїла
27 14 Н	4. Посту. Венедикта	5. Посту. Матрони Сол.
28 15 П	Атанія	Іларіона
29 16 В	Саллиа	Марка і Кирила
30 17 С	Олексія чол. Бож. Поклон.	Івана Лєтвич.
31 18 Ч	Кирила Брусал.	Іпатія

Неділі і свята літописного обряду:

6. 3. 2. Нед. Посту. — 13. 3. 3. М. Посту. — 20. 3. 4. Н. Посту. — 26. 3. Благоушених. — 27. 3. 5. Нед. Посту.

Відмінок місця: 3. Перша квітня 1. III. — 5. Понед. 8. III. — 6. Остання квітня 16. III. — 8. Ніч 23. III. — 9. Перша квітня 30. III.

**З ЖИТТЯ СВЯТИХ
ПРЕПОДОБНИЙ ОЛЕКСІЙ,
ЧОЛОВІК БОЖИЙ
(до березня по н. ст.)**

Святий Олексій жив при кі-
нці ІУ століття і був сином од-
ного багатого римського сенато-
ра. Вже у ранній молодості
пралжував велику охоту слу-
жити Богові, як пустинник. Але
батьки його тому противились.
І проти його волі заручив його
з багатом дівчиною. Та О-
лексій не покидав свого заміру
і в сам день посідав віддану на-
реченій черстеню, — покинув
батьківський дім та морським
шляхом дійшов до міста Блесс-
си, де в церкві Пресвятої Бого-
родиці служив в покорі через
17 літ, старючись угодити Бо-
гові. Коли їхав до Киліїї, на
морі зірвалася страшна буря,
що пригнала корабель до бере-
гів Італії, недалеко Риму. Оле-
ксій дішов до свого батька, не
дав йому себе пізнати і прожив
так 17 літ, як жебрак, якому
слуги носили страву. Мати час-
то плакала за ним і хоч йому
хвилялось серце, він не давав
себе пізнати, бо хотів у само-
відреченні служити Богові. Ко-
ли Бог об'явив йому близьку
смерть, тоді він написав свій
життєпис, в якому просив про-
щення у батьків і навесної за-
те, що спричинила вв стільки
турбот. Коли після його смер-
ти вони довідались, ним він
справді був, усі плакали й ри-
дали за ним.

Святий Олексій з любов'ю до
Бога і з одержанням віддається
йому всенішню відірвався всіх ра-
дощів, щастя і янгола, кинув
усе, бо найбільше шаста для
людяни це життя з Богом.

К В І Т Е Н Ь

APRIL

к. ст.		У К Р А І Н С Ь К І С В Я Т А	
к. ст.	дні	новий стиль	старий стиль
1	19	П	Береа, Хризанта і Дарії
2	20	С	Суб. Акаф. Убитих в обит. св. Сави
3	21	Н	Б. Посту, Якова іоп.
4	22	П	Василія свеці.
5	23	В	Ніконе
6	24	С	Захарії і Артемона
7	25	Ч	Благовіщення Пр. Д. М.
8	26	П	Собор арх. Гавриїла
9	27	С	Лазарева Субота, Матр.
10	28	Н	Б. Посту, Кайна, Ілар.
11	29	П	Марка, Кирила
12	30	В	Івана Ліста.
13	31	С	Інатія преп.
14	1	Ч	Квітень, Вел. Четвер
15	2	П	Велика П'ятниця
16	3	С	Вел. Субота
17	4	Н	Воскресіння Христове
18	5	П	Світл. Понеділок
19	6	В	Світл. Вівторок
20	7	С	Георгія Мисл.
21	8	Ч	Іродіона
22	9	П	Евдоксія
23	10	С	Терентія
24	11	Н	Томія, Антипи
25	12	П	Василія преп.
26	13	В	Артемона свеці.
27	14	С	Мартина папи
28	15	Ч	Аристарха, Тудя, Тр.
29	16	П	Агапії, Ірини
30	17	С	Симеона преп.
			Марії Єгипт. Лазарева Субота
			Б. Посту, Кайна, Ник. Росифа й Георгія Теодула † Методія, Естакія Вел. Четвер Вел. П'ятниця Вел. Субота
			Воскресіння Христове Світл. Понеділок Світл. Вівторок Артемона свеці. Мартина папи Аристарха, Тудя, Трофіма Агапії Ірини
			Томія, Симеона Івана Преп. Івана, преп., старовеч. Теодора Трих. Януарія свщчч., Теод. Теодора Синеота † Юрія великомуч.
			Мироносиць. Сави † Марка ап. Василія Амв. свщчч. Симеона свщчч. Якова і Сосипатра 9 муч. Киз., Мемнона † Якова ап.

Неділі і свята латинського обряду:

3. 4. Б. Нед. Посту, Кайна. — Я. 4. Велика П'ятниця др. — 10. 4. Великдень. 11. 4. Світлий Понеділок. — 17. 4. Нед. 1. н. Посту. — 24. 4. Нед. 2. н. Посту.

Відміни місяці: ☉ Повня 7. IV. — ☾ Остання квартира 15. IV. — ● Нія 22. IV. —
☼ Перша квартира 28. IV.

З ЖИТТЯ СВЯТИХ ПРЕПОДОБНА МАТН МАРІЯ ЕГИПЕТСЬКА

(14 квітня н. ст.)

Преподобна Марія Єгипетська жила у V столітті по Христі. Життя її ще пророчистий доказ на те, як сильно може людина впасти і до яких моральних висот може вона шляхом широго покаєння піднятися. Її життя можна поділити на дві доби: 1) доба повної моральної розкуданості та огидної рознусти, 2) доба сердечного жалю за гріхи, нечувано строгої покаянної і самоідречення та морального відродження. Марія Єгипетська це образ великої грішниці, а водночас зразок великої каїніни. Коли вона при помочі Божої благодаті пізнала свої гріхи і свій жалюгідний стан, негайно спам'яталась, зірвалась з дотеперішнім життям, покаялась, хоч молоді ще, таїт з його розкошами та пішла у надйорднську пустиню, щоб там серед голоду й холоду, у наїстроїшній умиртові билин як сорок літ покаянувати за свої гріхи.

Марію Єгипетську у її гріхах наслідують сьогодні багато християн, але чи також так само багато наслідують її у покаванні?

Свята Церква святкує її пам'ять у святий великий піст дівчі, себто 14 квітня і в четвер п'ятої неділі посту (нового стилю) — та ставить її усім християнам як зразок широго покаєння і піднесення з гріхів. До неба ведуть дві дороги: дорога невинності і дорога покаєння. Хто страждає невинністю і полав у гріхи, для того лишається один тільки шлях до неба: шлях покаєння.

ТРАВЕНЬ

МАУ

ж. ст.		У К Р А І Н С Ь К І С В Я Т А	
ст.	дні	старий стиль	новий стиль
1	18	Н Кріт. Мировосниъ. Івана	Розслабленого. Єремії
2	19	41 Ізидо Стар.	Аттиасія Вел.
3	20	В Теодора	Є Теодосія і Печерського
4	21	С Януарія	Недзгії
5	22	Ч Теодора Сик.	Ріона жмгострад.
6	23	П І Юрія Вич.	Ірини муч.
7	24	С Свѣтл	Ява. Чесн. Хреста
8	25	Н Розслабленого. † Марія ап.	Самаритки. † Івана Єван.
9	26	П Ясизіа Амаз. свѣтл.	† Перс. м. св. Николая
10	27	В Симона свѣтл.	† Симона Зил. ап.
11	28	С Язона. Оссинатра Чер. Птудес.	Мокиъ. † Ісир. і Методія
12	29	А в Мук. Киз. Меміона	Елѣфанія і Германія
13	30	Я † Язона ап.	Галкери
14	1	С Трав. Єремії прор.	Ісидора муч.
15	2	Н Самаритки. Аттиас Вел.	Сайгородженого. Пахомія
16	3	П † Теодосія Печерського	Теодора освѣт.
17	4	В Пеласі	Андроніка ап.
18	5	С Іриція муч.	Теодота, Петра
19	6	А Ріона жмгострад.	Вознесенія Господня
20	7	П Ява. Ч. Хреста	Талалея муч.
21	8	С † Іафна ап. свѣтл.	† Константина в Олені
22	9	Н Сайгородженого. † П. м. св. Ник.	Св. Отиѣ. Василісія
23	10	П † Симона Зилота ап.	Михайла, Елѣросікіі Пол.
24	11	В † Кирила і Методія. Мокиъ.	Симеона (Днзогофия, Ник.
25	12	С Елѣфанія і Германія	† 3 Пайд. год. св. Івана Хр.
26	13	Ч Вознесенія Госп.	Карпа ап.
27	14	П Ісидора муч.	Тераломта
28	15	С Пахомія Вел.	Никити прѣп.
29	16	Н Св. Отиѣ. Теодора	Зісавлія Св. Духа
30	17	П Андроніка	Пресв. Тройці
31	18	В Теодота, Петра	Єремія ап. і Єремія мч.

Рядки і свѣта латинського образу

1-3. Нед. 3. по Воскр. — 8. 5. Нед. 4. по Воскр. — 15. 5. Нед. 5. по Воскр. — 19. 5. Вознесенія Госп. — 22. 5. Нед. 6. по Воскр. — 29. 5. Задані Свѣта — 30. 5. Іона. Вел. Св.

Відміни місця: ☉ Понів 6. V. — ☼ Оста мня квартира 14. V. — ☿ Нів 21. V. — ☽ Перша квартира 28. V.

З ЖИТТЯ СВЯТИХ СВЯТИЙ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ЮРІЙ

(6 травня н. ст.)

Святий Юрій був сином багатих батьків і жив при князі III століття, у тому саме часі, коли римський цар Діоклецій розпочав остиніє криваве переслідування християн. Святий Юрій, втративши у молодому віці батьків, вступив до військової служби. За його хоробрість, красу і характерність любив його військової начальники, би навіть сам цар був прихильний йому, не знаючи, що він християнин, і Юрій, хоч молодий, займав у війську підпорядковані й високі становища. Коли ж Діоклецій захав переслідувати християн, святий Юрій стає перед царем і судом в обороні повних християн та сміливо визнає свою віру в правдивого Бога. Цар був тим виступом свого високого старини заскочений і збентежений. З почиту старався він відвести Юрія від віри в правдивого Бога ласючими словами й обіцянками, але Юрій відмовляв твердо й рішучо:

— Ні, царю! Німа багатства світу не відрають мене від Бога і німа муки не вірають мені моєї віри!

Розлючений Діоклецій наказав мучити Юрія, але той не захитався і серед страшних мук помер.

Святий Великомученик Юрій є ідеалом і зразком для наслідування, особливо для молоді, яка, будучи за його світлим прикладом, повинна теж наекати у собі високу ідейність і характерність та жертвувати всі свої сили, сили Бога і добру свого народу.

ЧЕРВЕНЬ

JUNE

н. ст.
ст. ст. дні

У К Р А І Н С Ь К І С В Я Т А
новий стиль старий стиль

1	19	С	Тр а в. Патрікiя	Юстина фiя.
2	20	Ч	Тадeлeя мч.	Никити iсп.
3	21	П	† Константина й Олени	Лукiяiна
4	22	С	Василiска. Зад. Субота	Митрофана
5	23	Н	Зiслава Св. Духа	1. н. З. Св. Духа. Всiх Святих
6	24	П	Пресв. Тройцi	Висарiона, Зларiона
7	25	В	† Найд. Гол. св. Івана Хр.	Теодота Амс.
8	26	С	Карпа ап.	Теодора Тир. вич.
9	27	Ч	Тералонта	Пресв. Екзаристiй
10	28	П	Никити преп.	Тимотея свщч.
11	29	С	Теодосiй	† Бартоломея i Варнави
12	30	Н	1. н. З. Св. Духа. Всiх Святих	2. н. З. Св. Духа. Онуфрiя
13	31	П	Єрмiя i Єрмeя	Акилина, Трифiлiя
14	1	В	Черв. Юстина дiя.	Євмeя прор.
15	2	С	Никити iсп.	Амоса прор., Єронiма
16	3	Ч	Пресв. Екзаристiй	Тихона чудотв.
17	4	П	Митрофана	Свято Христа Чоловiколюбця
18	5	С	Доротея	Сострадання Пресв. Б.
19	6	Н	2. н. З. Св. Духа. Висарiон	3. н. З. Св. Духа. † Юди ап.
20	7	П	Теодота	Методiя свщчч.
21	8	В	Теодора Тирона мощi	Юлiяна Тарс.
22	9	С	Кирила Олександр.	Євсeвiя свщч.
23	10	Ч	Тимотея свщч.	Агриппiя
24	11	П	Свято Христа Чоловiколюбця	Рiздво св. Івана Хрест.
25	12	С	Сострадання Пресв. Бог.	Феаронiй
26	13	Н	3. н. З. Св. Духа. Акилина	4. н. З. Св. Духа. Димiя
27	14	П	Євмeя прор.	Самсона
28	15	В	Амоса прор., Єронiя	Кира й Івана
29	16	С	Тихона чудотв.	Ап. Петра i Павла
30	17	Ч	Мануїла, Савела, Ісмаїла	† Собор 12 Апостолiв

Недiля i свiта липецького обряду:

3. 6. Н. 1. по З. Св. Духа. — 12. 6. Н. 2 по З. Св. Духа. — 19. 6. Н. 3. по З. Св. Духа. — 26. 6. Н. 4. по З. Св. Духа. 9. 6. Боже Тiмо. — 29. 6. Ап. Петра i Павла.

Вiдпiчмi мiсцями: ☉ Полня 5. VI. — ☿ Останом кватира 13. VI. — ● Нiя 19. VI.
☿ Порша кватира 26. VI.

З ЖИТТЯ СВЯТИХ

СВЯТІ РІВНОАПОСТОЛЬСЬКІ
ЦАРІ КОНСТАНТИНІ І ОЛЕНА

(З червня н. ст.)

Римський імператор Константин був першим імператором, який після 300-літнього переслідування християн у римській державі, надав Христовій Церкві свободу 313 року. Не був він порожньо поставлений до християнства, а коли йому перед війною з його противником, Максимієм, явився на небі знак св. хреста з написом: „Цим переможеш“, і діючи до його перемоги над сильнішим ворогом, він зовсім відвернувся від поганства та прийняв християнство і зрешті проголосив його пануючою вірою у своїй державі (323 р.).

Царю Константин одиначився релігійною Церквою, захищає її перед єретиками, заводи у ній лад, будує Божі храми і живлює в їх усе необхідне.

Він — зразок володаря, що старався не тільки про матеріальні і дочасні добра для своїх підданих, але ще більше дбає про піклування духовні і вічні, на яких хоче побудувати життя громадян і зберегти ім'я його царства.

Його мати, імператриця Олена, що прийняла християнство багато раніше від нього, вітала в Єрусалимі хрест, на якому був розп'ятий Спаситель, та побудувала на місцях святих місць (Єрусалим, Вифлеєм, Олівець гора і інші) величезні Божі храми.

За їх прикладом повинні йти комуністичні християни і по своїй умові дбати про ріст Христової віри словом, а ще більше ділом, правдою християнським, милотою та піклуватися справами Церкви у своїй громаді.

Л И П Е Н ь

JULY

н. ст.
ст. ст. лн!

У К Р А І Н С Ь К І С В Я Т А
новий стиль старий стиль

1	18	П	Чера, Леонтія муч.	Косин Я Дам'яна безср
2	19	С	† Юди ап.	† Положення Ризн Прса. Бог.
3	20	Н	4. н. З. Св. Духа. Методія	5. н. З. Св. Духа. Яннита
4	21	П	Юліана Тарс.	Андрея Крит., Марти
5	22	В	Евсевія свщч.	† Атанасія Атонського
6	23	С	Агріппини	Сісія Вел. прп.
7	24	Ч	Різдво св. Івана Хрест.	Прокопія вчч.
8	25	П	Феаронії	Томи Я Акакія прп.
9	26	С	Давида прп.	Панкратія свщч.
10	27	Н	5. н. З. Св. Духа. Самсона	6. н. З. Св. Духа. † Антонія Печ.
11	28	П	Жира Я Ізидора безср.	Евфимії І Ольги мч. Укр.
12	29	В	Ап. Петра І Павла	Прохла Я Іларія мч.
13	30	С	† Собор 12 Апостолів	Собор арх. Гавріїла
14	1	Ч	Лн л. Косин Я Дам'яна безср.	Ахилл ап.
15	2	П	† Положення Ризн Прса. Бог.	† Володимир в. мч. України
16	3	С	Яннита мч.	Аттиногена свщч.
17	4	Н	6. н. З. Св. Духа. Андрея Крит.	7. н. З. Св. Духа. Св. Отців в Соб.
18	5	П	† Атанасія Атонського	Марина вчч.
19	6	В	Сісія Вел. прп.	Мокрини прп.
20	7	С	Томи Я Акакія прп.	† Іллі пророка (на мед.)
21	8	Ч	Прокопія вчч.	Синеона Я Івана прп.
22	9	П	Панкратія свщч.	Марії Магдалини
23	10	С	† Антонія Печерського	Трофіма Я Теофілія мч.
24	11	Н	7. н. З. Св. Духа. Км. Ольги	8. н. З. Св. Духа. † Бориса І Гліба
25	12	П	Прохла Я Іларія мч.	† Успення св. Анни
26	13	В	Собор арх. Гавріїла	Ермолая свщч.
27	14	С	Ахилл апост.	† Пантелеймона вчч.
28	15	Ч	† Вел. мч. Укр. Володимира	Прохора, Ніканора Я ін. ап.
29	16	П	Аттиногена свщч.	Калініка мч.
30	17	С	Марина вчч.	Сили Я Силуана ап.
31	18	Н	8. н. З. Св. Духа. Св. Отців в Соб.	9. н. З. Св. Духа. Евдокія

Неділ і свята литовського обряду:

1. Нед. 5. по З. Св. Духа. — 10. Нед. 6. по З. Св. Духа. — 17. Нед. 7. по З. Св. Духа. — 24. Нед. 8. по З. Св. Духа. — 31. Нед. 9. по З. Св. Духа.

Відміни місяця: ☉ Пошир 5. VII. — ☽ Остання четверга 12. VII. — ● Ніч 19. VII. —
☿ Перша четверга 26. VII.

З ЖИТТЯ СВЯТИХ

СВЯТИЙ РІВНОАПОСТОЛІ-
СЬКИЙ КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР
ВЕЛИКИЙ І СВЯТА КНЯГІНЯ
ОЛЬГА

(28 і 24 липня д. ст.)

Більші заслуги для Христо-
вої віри чинив цар Константин
першого святого, рівноапосто-
льський князь Володимир
Великий. — Константин надав
тільки свободу Христовій Цер-
кві у римській державі, а князь
Володимир дав християнство
в Україні, що доти була тону-
ла ще в пітьмі поганства. Рік
988, в якому князь Володимир
Великий охрестив Україну, —
став переломовою і найважли-
вішою датою в історії україн-
ського народу. Святий Воло-
димир став апостолом Христо-
вої науки у своїй великодержаві
державі, тому Церква й назва-
ла його рівноапостольським.
Значення хрещення України
Володимиром велике не тільки
тільки оглядом релігійним, але та-
кож під державно-політичним.
Христова віра об'єднала досі
слабо зв'язані частини Володи-
мирової держави в одну міцну
державно-політичну цілість.

Київська держава, охрещена
святим Володимиром В., стала
наймогутнішою і найкультурні-
шою державою сходої Європи,
а Київ став його культурно-по-
літичним центром.

Свята княгиня Ольга, бабка
великого князя Володимира,
прийняла християнство в Цар-
городі в 957 р. і старалася по-
ширювати його в своїй держа-
ві та тим підготувала ґрунт
для загального хрещення України,
довершене її сином, Володи-
миром Великим.

СЕРПЕНЬ

AUGUST

п. ст.		У К Р А І Н С Ь К І С В Я Т А	
ст.	ст. рік	старий стиль	новий стиль
1	19 П	Лял. Микреши прп., Дін	Прісх. Ч. Хр. 7 нут. Махза.
2	20 В	† Іллі пророка (за вел.)	Іер. мот. св. Стефана
3	21 С	Синьона й Іллі прп.	Ісаака, Діамата, Фанста
4	22 Ч	Марії Магдалини	7 Дітей в Ефесі мч.
5	23 П	Трофіма й Теофіла прп.	Евасіяна мч.
6	24 С	† Бориса і Гліба, Христані	Преображення Госп.
7	25 Н	9. н. З. Св. Духа. † Усп. Анни	10. н. З. Св. Духа. Дометія
8	26 П	Єрмолая святц.	Еміліана ісп.
9	27 В	† Пантелеймона мч.	† Матея зност.
10	28 С	Ірохора, Ніанора ап.	Лаврентія мч. архид.
11	29 Ч	Калініка мч.	Евста мч.
12	30 П	Сили й Силуана ап.	Фотія й Анкити мч.
13	31 С	Елєжана	Максима ісп.
14	1 Н	Сєрп. 10. н. З. Св. Духа. Пр. Ч. Хр.	11. н. З. Св. Духа. Мікен пр.
15	2 П	Іер. мот. св. Стефана	Успенія Прсв. Богор.
16	3 В	Ісаака, Далмата, Фанста	Іер. Іерукота. Образа
17	4 С	7 Дітей в Ефесі мч.	Мірона мч.
18	5 Ч	Васілія мч.	Флора і Лавра мч.
19	6 П	Преображення Госп.	Андрей свр.
20	7 С	Дометія мч.	Самуїл прор.
21	8 Н	Н. 11. н. З. Св. Духа. Еміліана	12. н. З. Св. Духа. Талєя ап.
22	9 П	† Матея зност.	Антонія мч.
23	10 В	Лаврентія мч.	Лука мч.
24	11 С	Елєж мч.	Евтіха свити.
25	12 Ч	Фотія й Анкити мч.	Моц. ап. Вартоломея, Тита ап.
26	13 П	Максима ісп.	Адріана і Наталії мч.
27	14 С	Мікен, † Іер. м. Теод. Печ.	Григор прп.
28	15 Н	12. н. З. Св. Духа. Успенія	13. н. З. Св. Духа. Мойсея
29	16 П	Іер. Іерукота. Образа	Успенієм голови Ів. Хр.
30	17 В	Мірона мч.	Олександр патр.
31	18 С	Флора і Лавра мч.	† Пок. покая Прсв. Бог.

Неділі і свята літнього обряду:

— 21. 8. Нед. 12. по І. Св. Духа. — 28. 8. Нед. 13. 7. 8. Нед. 10. по І. Св. Духа. — 14. 8. Нед. 11. по І. Св. Духа. — 15. 8. Вербованія Пр. Д. М. Св. Духа. — 15. 8. Вербованія Пр. Д. М.

Відміни місяці: @ Повні 3. VIII. — @ Остання квартира 10. VIII. — @ Нії 17. VIII. — р Перша квартира 25. VIII.

З ЖИТТЯ СВЯТИХ СВЯТИХ І СЛАВНИХ ПРО- РОК ІЛЛЯ ТЕСВІТАНИН

(2 серія м. ст.)

Святий Ілля, один з найбільших пророків Старого Завету, живіє около 900 літ перед Христом. Діставши від Господа Бога дар пророкувати і творити чудеса, святий Ілля ціле своє життя посвятив на працю для навернення серед Ізрайльського народу почитання правдивого Бога і тому в церковних книгах називається другим Мойсеем. Боровся безупинно проти поганства, викликавав той буря з серця народу та голоси сміливо й непохитно віру в правдивого Бога. Проповідав, накликав і каяв, щоб люди навернули до Бога, щоб люди прийняли Божий закон серед рідного народу. Бо лише віра в правдивого Бога і життя, побудоване на законі Божім, давали народові тривале щастя дотепер і буває заперукою щастя вічного.

Як незвичайним і пощона великих подвигів було його життя, так же більш подивучайним було його розставання з цим світом. Коли Ілля в товаристві свого ученика, пророка Елісея та інших своїх учнів стояв над Йорданом, спускався з неба мотковий вогонь і зогинувши Ілля і Господь взяв Іллю до себе. Около 900 років опісля з'явився пророк для Преображення Ісуса Христа, чим ще раз було свідком Богом підтверджене його оплемішене відчуття в історії Божого Об'явлення.

ВЕРЕСЕНЬ

С Е Р П Е Н Ь

н. ст.
ст. ст. дві

У К Р А І Н С Ь К І С В Я Т А
нової стилі старий стилі

1	19	Ч	Сергій, Андрей стр.	† Почат. перш. року. Симеона
2	20	П	Самуїл прор.	Маманта мч., Івана пр.
3	21	С	Тадей ап.	Антима святих, Теоктиста пр.
4	22	Н	13. п. З. Св. Духа. Агатоніа	14. п. З. Св. Духа. Вавила
5	23	П	Луппа мч.	Захарій прор.
6	24	В	Евдокія святих.	Чудо арх. Михайла
7	25	С	Мов. ап. Вартоломея, Тита	Созонта мч.
8	26	Ч	Адріана й Патавія мч.	Різдво прсв. Богородиці
9	27	П	Піксина пр.	Ріоакима й Анни
10	28	С	Мойсей муриня	Минодори й ін. мч.
11	29	Н	14. п. З. Св. Духа. Феодосія	15. п. З. Св. Духа. Теодори
12	30	П	Олександра патр.	Автонома святих.
13	31	В	† Положення власн. Прсв. Бор.	Ніднова, храму; Корнилія святих.
14	1	С	Верес. † Поч. перш. року. Симеона	Воздвиження Чести Хреста
15	2	Ч	Маманта мч.	Никити апч.
16	3	П	Антима святих, Теоктиста	Евфимій апч.
17	4	С	Вавила, Мойсей прор.	Софії, Віри, Надії, Любви
18	5	Н	15. п. З. Св. Духа. Захарій	Теклі першомч.
19	6	П	Чудо арх. Михайла	Зачяття св. Івана Хр.
20	7	В	Созонта мч.	Фоки святих.
21	8	С	Різдво Прсв. Богородиці	Кодрата ап.
22	9	Ч	Ріоакима й Анни	Евстахія апч., Михайла Черв.
23	10	П	Минодори й ін. мч.	Трофіма, Сави, Дорим. мч.
24	11	С	Теодори пр.	16. п. З. Св. Духа. Євменія
25	12	Н	16. п. З. Св. Духа. Автонома.	17. п. З. Св. Духа. Евфросиній
26	13	П	Іди. храму; Корнилія святих.	† Прест. апост. Івана Богосла.
27	14	В	Воздвиження Чести Хреста	Ілістрата мч.
28	15	С	Никити апч.	† Харитона прсв.
29	16	Ч	Евфимій апч.	Кіріака прсв.
30	17	П	Софії, Віри, Надії, Любви	Григорія святих.

Надії і свята латинського обряду:

4. 9. Нел. 14. по З. Св. Духа. — 8. 9. Різдво Прсв. Богородиці. — 11. 9. Нел. 15. по З. Св. Духа. —
16. 9. Нел. 16. по З. Св. Духа. — 25. 9. Нел. 17. по З. Св. Духа.

Відміни місяця: ☉ Повис 2. IX. — ☽ Останній четверта 9. IX. — ● Нів 16. IX. —
☿ Перша четверта 23. IX.

З ЖИТТЯ СВЯТИХ РІЗДВО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

(21 червня н. ст.)

Пречиста Діва Марія була дочкою праведних Йосифа й Анни, що у глибокій старості просто зимували собі в Бога таку чудесну дитину. Була вона від першої хвилини свого народження поміч Божої благодаті і відзначалася великою красою тіла, що була лише виразом святості, яка всїла в її душу. Народилася Марія 15 літ перед Різдом Ісуса Христа. Її народження змїстило радість цілому світові, бо показувало, що ось, недалеко вже та хвилинка, в якій з'явиться Христос, Бог наш, хвилинка, на яку з тугою ждав увесь людський рід тисячі літ. Як рази зітхання казало на близький уже сїд сонця, так і народження Пречистої Діви Марії ~~вказувало~~ на близький прихід Спасителя.

Що просто чулом одержану вістку зустрічали праведні батьки Йосиф і Анна. Божої і вісїла їм дитина чотирилітню — на ступінь до Єрусалимської Святиї, де вона у нього і мовити після і виховувалась на чибутчї Марії Божого Сина.

Єврейське слово Марія, чи Маріям не по нащому: почив дїска, бо вона нечепочна, була спочина багатством дїска Божих, або також: морська зорь, бо вона — дороговказ для всіх, що пливають по розбурханих життєвих хвилях до вічної правди, або ще: вірне, солоно море, бо її тешилася, за'їзта-мі її ~~випити~~ людського роду, безмежні.

ЖОВТЕНЬ

О С Т О В Е Р

п. ст.		У К Р А І Н С Ь К І С В Я Т А	
ст.	ст. дн.	старий стиль	новий стиль
1	18	С	В е р е с. Наменія прп.
2	19	П	17. п. З. Св. Духа. Трофіма
3	20	П	Евстахи; Філазія Черн.
4	21	В	Колота ап.
5	22	С	Фокс свщч.
6	23	Ч	Зичаття св. Івана Хрест.
7	24	П	Тезлі первомч.
8	25	С	Рифросівні прп.
9	26	П	18. п. З. Св. Духа. † Івана Богосл.
10	27	П	Калістрата мч.
11	28	В	† Харитона прп.
12	29	С	Кириак прп.
13	30	Ч	Григорія свщч.
14	1	П	Ж о в т. Покрови Прсв. Бог. (н.)
15	2	С	Каліріак, Юстини
16	3	П	19. п. З. Св. Духа. Діонісія Ар.
17	4	П	Еротея свщч.
18	5	В	Харитини мч.
19	6	С	† Томи ап.
20	7	Ч	Сергія і Вахха мч.
21	8	П	Пелагії прп.
22	9	С	† Якова Алф. ап.
23	10	П	20. п. З. Св. Духа. Оцін 7 Соб.
24	11	П	Філіппа ап. і діак.
25	12	В	Прова й ін. мч.; Косми прп.
26	13	С	Карпа й ін. мч.
27	14	Ч	Іларія й ін. мч.
28	15	П	Евстахи прп.; Лукіана
29	16	С	Леоніда сотн. мч.
30	17	П	21. п. З. Св. Духа. Оцін пр.
31	18	П	† Луки ап. еванг.
			Покрови Прсв. Богор. (на нед.)
			18. п. З. Св. Духа. Кириак
			Діонісія Арел. свщч.
			Еротея свщч.
			Харитини мч.
			† Томи ап.
			Сергія і Вахха мч.
			Пелагії прп.
			19. п. З. Св. Духа. † Якова ап.
			Філіппа ап. і діак.
			Філіппа ап. і діак.
			Прова й ін. мч.; Косми прп.
			Карпа й ін. мч.
			Іларія й ін. мч.
			Евстахи прп.; Лукіана
			20. п. З. Св. Духа. Оцін 7 Соб.
			Оцін пр.; Андрія Крит.
			† Луки ап. еванг.
			Іоанн пр.
			Артемія мч.
			Іларіона й прп.
			Андрія римоан.
			21. п. З. Св. Духа. Якова ап.
			Арети мч.
			Маріяна й Мартирія мч.
			Димитрія мч.
			Нестора мч.
			Терентія і Неонілі; Параск.
			Анastasії прпмч.
			22. п. З. Св. Духа. Зиновія
			Стахі й ін. ап.

Нені і смета загального обряду

2. 10. Нед. 18. до 3. Св. Духа. — 9. 10. Нед. 19. до 3. Св. Духа. — 16. 10. Нед. 20. до 3. Св. Духа. — 23. 10. Нед. 20. до 3. Св. Духа. — 30. 10. Нед. 22. до 3. Св. Духа.

Відомі місяця: ☉ Полноч 1. X. — ☿ Остання квартира 8. X. — ☼ Ніч 15. X. ☿ Перша квартира 23. X. — ☉ Полноч 31. X.

З ЖИТТЯ СЛЯТИХ
ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЇ
БОГОРОДНИЦІ

(14 NORTH H. ST.)

У Влакеськім храмі в Царгороді, що був першим Богородичним храмом у місті, правився дня 1. (14) жовтня 811 р. Всесвітній Храм був уцелити запаленим розмоломим народом, а в інших церквах було те саме. Престольне місто було смертельній небезпечі. Справно порога, сарацини, облягати Царгород і місто заволодалих перелі загинули. Поміч не було ніякої, парити не від кого. Остатки, однієї назви на Бога і на Його Пречисту Матір. І тому царю єпископ до церкви і там у сарацинх молитвах благав порятунку. Ми розмоломим у Влакеськім храмі був і великий угодник Божий, святий Андрій Юродивий і його учень, Елліфант. І гімнх відповів Всесвітній побачив святий Пречисту Діву, як вона, вимушена згноями, пророкиня і апостолів, з'явився в поміч. Осина небесною савною, держала вона в руках віся, блискавич омовор, нім, немов похрипала вітрах. Народ, домігався про те, уяви на коліна та ще галаслив став благати Небесу. Неніку про поміч і парятунку. І Пречиста не залишила наполеб без поміч. Виследила сарацинх робити і вони відступили від облоги міста. На ту пам'ятку установив свято Покрови, яке стало дуже урочисто обходитися годично в Україні. На Запорож'ї Сніг був збудована церква Поміч Пречисті Богородиці, а з іконою Покрови ішли улязати полки у перемогі бої з ворогами християнства.

Свято Ієроми це символ єпископської овіки Богородиці над трілиним диявольським полом.

ЛИСТОПАД

NOVEMBER

п. ст.
ст. ст. дні

У К Р А І Н С Ь К І С В Я Т А
новий стиль старий стиль

1 19 В	Жовт. Йоїда пр.	Косми і Дам'яна безср.
2 20 С	Артемія вч.	Акиндана й ін. мч.
3 21 Ч	Маріона В. пр.	Аксентія й ін. мч.
4 22 П	Аверкія рівнов.	Іоанніс В. пр.
5 23 С	Якова ап.	Галактіона й Єлістимії мч.
6 24 Н	22. п. З. Св. Духа. Арегі мч.	23. п. З. Св. Духа. Павла
7 25 П	Маріана й Маргарити мч.	33 мч. в Мелит.; Давид пр.
8 26 В	Вч. Дмитрія	Собор Архистр. Михайла
9 27 С	Нестора мч.	Матрони пр.
10 28 Ч	Терентія і Неоніа; Параскеви	Ереста, Олімпа, Родіона ап.
11 29 П	Анастасії прамч.	Миса й ін. мч.
12 30 С	Зиновія і Зинової мч.	Росафата свщч. (на нед.)
13 31 Н	23. п. З. Св. Духа. Стакін	24. п. З. Св. Духа. † Івана Золот.
14 1 П	Лист. Косми і Дам'яна безср.	† Філіппа ап.
15 2 В	Акиндана й ін. мч.	Пурія, Самона, Аліна мч
16 3 С	Аксентія й ін. мч.	† Матея ап. еванг.
17 4 Ч	Іоанніс В. пр.	Григорія чудотв.
18 5 П	Галактіона й Єлістимії	Платона й Романа мч.
19 6 С	Павла ап.	Авдія пр.; Варлаама
20 7 Н	24. п. З. Св. Духа. 33 мч. в Мел.	25. п. З. Св. Духа. Григорія
21 8 П	Собор архистр. Михайла	Введення в храм Пр. Д. М.
22 9 В	Матрони пр.	Філіппа ап.
23 10 С	Ереста, Олімпа, Родіона ап.	Амфілохія і Григорія
24 11 Ч	Миса й ін. мч.	Катерини вчч.; Меркурія
25 12 П	Росафата свщч. (на нед.)	Климентя папи
26 13 С	† Івана Золотоуст.	Азнія пр.
27 14 Н	25. п. З. Св. Духа. † Філіппа	26. п. З. Св. Духа. Якова
28 15 П	Гурія, Самона, Аліна мч.	Стефана вччч.; Іринарха
29 16 В	† Матея ап. еванг.	Парамона мч.
30 17 С	Григорія чудотв.	† Андрія первозв. ап.

Неділі і свята латинського обряду:

1. 11. Всіх Святих. — 2. 11. Захисні Дні. — 4. 11. Нед. 23. по З. Св. Духа. — 13. 11. Нед. 24. по З.
Св. Духа. — 20. 11. Нед. 25. по З. Св. Духа. — 27. 11. Неділя 1. Адвенту.

Відміни місяця: — Остання квартира 6. XI. — ● Ніч 14. XI. — ► Перша квартира 22. XI.
— © Повня 29. XI.

З ЖИТТЯ СВЯТИХ
СОБОР СВЯТОГО
АРХИСТРАТИГА МИХАЙЛА
(21 листопада н. ст.)

Коли частини янголів під проводом одного з надвірних янголів, Сатанайла, підняла бунт проти Бога, бажаючи зійти на престолі Божі, в обороні Божої честі і слави виступили добрі янгולי під проводом святого архангела Михайла, що вступили до бою із збунтованими янголами з божим окликом: „Мі-ха-елі!“ („Хто як Бог?“) і перемогли їх. а Господь, Бог спочив їх у місце вічних мук. І від тої пори ведеться у світі вічна боротьба добра із злом, правди з неправдою, світла з темнотою. А ця боротьба ведеться біля нас і в нас самих, у нашій душі, у наших умах, у нашій совісті й волі. Нас снав некла чинив на нас. У цій боротьбі поміж нами помічну руку добрих янголів з Архистратигом Михайлом на чолі.

По всій Україні, від найдавніших часів, шанується лев святого Михайла думе врончсто, бо святий Михаїл — Покровитель України, Козаки-січовики, оборонці народу і віри християнської перед ворогами, вшанували собі святого Михайла на свого патрона і покровителя. На полях Великого Візсян Запорізького блинали й ікони святого Архистратига, а столиця України — золотомехий Київ — має його від найдавніших часів у своєму гербі. У честь його будували наші племена мечами і майданці. І так присвячений йому був збудований ще впрод 800 років золотомехий Михайлівський майдан у Києві, що його зруйнували більшовики.

ГРУДЕНЬ

ДЕСЕМЬК

п. ст.	ст. ст. дні	У К Р А І Н С Ь К І	С В Я Т А
		старий стиль	новий стиль
1	16 Ч	Дієст. Палатона й Романа мч.	Науша прор.
2	19 П	Авд'я пр.; Варлаама	Амвруа прор.
3	20 С	Григорія Декаполіта	Софонії прор.
4	21 Н	26. п. З. Св. Духа, Введення Пр. Д.	27. п. З. Св. Духа, Варфари
5	22 П	Филимона ап.	† Саян осел. пр.
6	23 В	Андріюха і Григорія	Николая Чудотворця
7	24 С	Ієроніма пмч.; Меркурія	Амвросія Медіол.
8	25 Ч	Камента пяти рин.	Паталія пр.
9	26 П	Аллія прер.	Зачаття св. Анни
10	27 С	Якова Перс. мч.	Монн, Ермогена, Евгр.
11	28 Н	27. п. З. Св. Духа, Стефана	Праотців, Даниїла пр.
12	29 П	Парамона мч.	Спирідіона пр.
13	30 В	† Ап. Адарея Первозн.	† Евстратія і ін. мч.
14	1 С	Груд. Науша прор.	Тирса і ін. мч.
15	2 Ч	Амвруа прор.	Евентерія свмч.
16	3 П	Софонії прор.	Аггея прор.
17	4 С	Варвара вчч.; Івана Дамаск.	Даниїла прор.
18	5 Н	28. п. З. Св. Духа, † Євн	Пер. Різном. Отців Севаст.
19	6 П	Николая Чудотворця	Боніфраті мч.
20	7 В	Амвросія Медіол.	Ісакія Богомисця свмч.
21	8 С	Паталія пр.	Юліяні мч.
22	9 Ч	Зачаття св. Анни	Анастасії вчч.
23	10 П	Монн, Ермогена, Евграфа	10 муч. на Вірті
24	11 С	Даниїла пр.	Насечерія Різдва, Євенті
25	12 Н	Праотців, Спирідіона	Різдво Христове
26	13 П	† Евстратія і ін. мч.	Собор Прсв. Богородиці
27	14 В	Тирса і ін. мч.	Стефана первоуч.
28	15 С	Евентерія свмч.	Дві тис. муч. в Нікомедії
29	16 Ч	Аггея прор.	Дітей убитих за Христа у Віфл.
30	17 П	Даниїла прор.	Ансії мч.
31	18 С	Семісткіна мч.	Меланії Римс. пр.

Надії і свята започасового обходу:

4. 12. Нед. 2. Адамту. 8. 12. Небю. Зачаття. — 11. 12. Нед. 3. Адамту. — 18. 12. Нед. 4. Адамту. — 25. 12. Різдво Христа. — 26. 12. св. Стефана.

Відміни місяця: 6. Остання четвера 6. XII. — 7. Нін 14. XII. — 8. Перша четвера 22. XII. — 9. Понів 28. XII.

З ЖИТТЯ СВЯТИХ
СВЯТИЙ АПОСТОЛ
АНДРІЙ ПЕРВОЗВАННИЙ
(13 грудня п. ст.)

Одним із перших, що пішли за Христом та стали його апостолами, був святий Андрій, рибак із Вітсаїди над Галаїлейським озером, брат молодшого апостола Петра. Був апостолом і невідлучним товаришем Христа аж до часу Його помешення. Коли на злізавши Святого Духа розійшлися апостоли проповідувати Христову науку, пішов і святий Андрій до Вітнії, Хальседону, Токій, Македонії, Трансильванії і Царгороду, і виступав з великим успіхом голосом Слово Боже. А Царгороду неабияк у Святію і Херсон на Кримі і, як каже наше давнє передання, зайшов із своїм учеником голі Дніпром аж на Київську узгір'я. Околиця була нескрашна, а край дуже родючий, і подобалась ся, Андрієві ухолодієнїя земля і він поставив над берегами Дніпро хрест, поблагословив край і сказав до своїх учнів: Чи бачите ці гори? На них засїє благодать Божа, тут буде колись невинне місто, у якому Господь збудує багато святинь і поосвітить увесь край святим хрищенем. Святий Андрій згинув мученичом смертю на східнім хресті в місті Пятрі в Ахлі, в 70 році по Христі.

Нас укрїнським землею і над її столицею Золотоверхим Києвом, де Апостол Андрій першим виставив був хрест Христовий вісім в-сьогодіт авх святого Ананія. Він не дасть забути першоподібній країні, що сїдїмї роком в обополї Христовї віни і своїй славі землі втїла, а вінесе його до великої слави і могутності.

ЗАМІТКА: В історіях Листів, Київські, Чернівець, Листоць, Пересел та Листоцькі має бути на місцях віни і на рубриці — „Укрїнські святи“ — „Святий святий“, а не „другому“ — „Новий святий“.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

Рік 1956 є високосним роком і має 365 днів або 52 тижнів і один день.

Важливі історичні пам'ятки

325. Перший Вселенський Собор у Нікеї.

1015. Умире св. Володимир Іса, хреститель і засновник України.

1215. XII Вселенський Собор у Латерані.

1245. XII Всел. Собор у Ліоні.

1545. Початок Вселенського Собору в Триєнті.

1665. Заключено церковну угоду в Бересті.

1865. Народився Митропол. Андрій Шепетирський.

1945. І. П. Пахер Митропол. Андрій Шепетирський.

СТАРІЙ СТИЛЬ

Пасха (дана по новому стилю): Кілець гранений М. Вулиці або до 14 березня, від 14 III. 35 р. д.

Троїця починається 6 лютого. Неділя М'ясосуда ... 20 лютого.

Посілка — 30 березня в середу ввечері.

Воздвиження — 7. 4. з чотирьох 6 тижнів в Посту.

Великдень 17 квітня, тиждень по Пасці нов. стилю.

Вознесіння Господнє — 26 травня. Зіслання Св. Духа — 3 червня.

Місяць — 6 тижнів і 3 дні. Петрівка — 4 тижнів і один день.

ПОСТИ

1. В Намічери Христ. Різдва 6. 1.
2. В Намічери Богоявлення 28. 1.
3. Сиропустий тиждень 23—27. 2.
4. Великий Пост (28. — 17. 4.).
5. Петрівка (13. 6. — 11. 7.).
6. Сосілка (14—27. 8.).
7. В день Усікновення Ч. Голови Іса Хр. 10. 9. в неділю.
8. В день Воздвиження Ч. Христа 27. 9. у вівторок.
9. Посілка (28. 11. — 6. 1.).
10. Кожної п'ятниці крім загальних.

ЗАГАЛЬНІЙ

1. Від Христ. Різ. 7. 1. до Богоявлення 18. 1. включно, крім Намічери Богоявлення.
2. Між Неділю Митаря і Неділю Божого Сна (6 — 13. 2.).

Від Вознесіння до Троиці неділі (17 — 24. 4.).

4. Від Сошествія Св. Духа до неділі Вєл. Свєтлх (5 — 12. 5.)

ЗАБОРОНЕНІ ЧАСИ

дні місяц. і забав із музичною й танцюв.

1. Усі п'ятниці крім загальних перш Вєл. Постом і во Зелених Свєтлх.
2. Від початку Літнєвєл до Богоявлення (28. 11. — 19. 1. до Мєд. одосвєтє).
3. Від понеділка по нед. М'ясосудний до неділі Троиці (21. 2. — 17. 4.).
4. В Петрівку і Сосілку.
5. В день Усіков. Господнє Іса. Хр. і Воздвиження Ч. Христа.

НОВИЙ СТИЛЬ

Пасха (дана по новому стилю): Кілець гранений Т. В. Вулиці (включно була) до 1. 3. д. від 1. 3. 1956 р. с. Троїця починається 30 січня.

Посілка — 23 березня.

Воздвиження в п'ятницю 5 тижнів Великого Посту.

Великдень — 19 квітня.

Вознесіння Господнє — 19 травня.

Зіслання Св. Духа — 29 травня.

Місяць 7 тижнів і 3 дні.

ПОСТИ

1. В Намічери Христового Різдва (24. 12.).
2. В Намічери Богоявлення (5. 1.).
3. Сиропустий тиждень 14—24. 2.
4. Великий Пост 21. 2. — 9. 4. включно.
5. Петрівка 6 — 28. 4. включно.
6. Сосілка 1 — 14. серпня включно.
7. В день Усікновення Ч. Голови Іса Христителя 29. 8. в понеділок.
8. В день Воздвиження Ч. Христа 14. 9. в середу.
9. Посілка (15. 11. — 24. 12.).
10. Кожної п'ятниці крім загальних.

ЗАГАЛЬНІЙ

1. Від Христового Різдва до Богоявлення включно крім Намічери Бог.
2. Між нед. Митаря і Божого Сна.
3. Від Вознесіння до Троиці неділі.
4. Від Зіслання Св. Духа до неділі Вєл. Свєтлх.

ЗАБОРОНЕНІ ЧАСИ

- Дні забав з музичною й танцюв.
1. Всі п'ятниці, крім загальних перш Вєл. Постом і во Зелених Свєтлх.
 2. Від початку Літнєвєл до Богоявл.
 3. Від Серпного понеділка до Троиці неділі.
 4. В Петрівку і Сосілку.
 5. В день Усікновення Ч. Голови Іса. Хр.
 6. В день Воздвиження Ч. Христа.

ЯК ПОСТИТИСЬ

В Католі, на основі дотеперішньої практики й догматик, в часі посту не вживають їсти м'яса і м'ясних страв, а середу і п'ятницю. В іслам дні можна їсти м'ясо, тільки перш обідом і ввечерю треба помолитися і Отче Наш і Богородице Діво.

Не вживають їсти м'яса і Намічери Різдва і Богоявлення і на Галаксії та Богоявлення Ч. Христа і кожної п'ятниці в році крім загальних.

Хто не має м'яса, той може вживати до страви смачного.

Наба і інші можна їсти змолоті, крім Великої П'ятниці.

Кожний християнин повинен уміти до аскетизму, як заповідають у шарейні міст, загальних, чи заборонених часів, бо неможливо бути християнином без аскетизму.

Поводити парохію, родили чи особу, що потребують ласкою від посту, чи забороненого часу на даний день, ласкою завжди єдиним і просібно до свого отця пароха.

ЗВ'ЯЗАНІ З ПОСТУ

1. Убогі, що не можуть з мисленим.
2. Хлоп'я в шкільній, що виступають до аскетизму.
3. Вигідні жінки й матері, що кормлять грудьми немовлята.
4. Вакци протидіють.
5. Ті, що не можуть легко мати пісний страви.
6. Діти до сьомого року життя.

ЗАУТОКІВНИ СЮБІТИ

1. Перш Неділю М'ясосудом.
2. Перш Неділю 2, 3 і 4 Великого Посту.
3. В Заутокову суботу перш Зіславним Св. Духа.

ЗАГАЛЬНИЙ УСТАВ ЦЕРКОВНИЙ

Примітка! На Великій Вечірній сповідається „Благий муж“ у всі неділі 8 гласа, крім Понеділка, і з Прологом Господарів, вони сповідають в неділю або поведінку. На прологах Господарів припадає в неділю, тоді воскресні служба сповідається.

1. СВЯТЯНЬ НЕПОДІВЛЕННЯ В НЕДІЛЮ

Вечірня вел. „Благий муж“. На Господарів сповідає стикер воскресний 7, Св. 3, Слани: Сватуку, 1 нм: Догмат родового гласа. Велю. По Святих тихи Ручи від, Сподоба, Співання воскрес, Слани Сватуку (ж е), 1 нм: Богородицян воскрес, стикером на глас Наказання. По „Нім отпущаєм“ Тропар воскрес, Св. Сватуку, 1 нм: Богородицян на ти, посл: Отпуст великий.

Утрени вел. По Бог Господар Тропар воскрес, 2 р. Св. Тропар Св. 1 нм: Богородицян Сватуку воскрес, Ангелський собор, Іваної гласа. Стефанів гласа. Велю воскрес. На Іваної Ірмосі гласа і читався речово. По 3 нм: Кондак і Псалм, Слани Сватуку. 1 нм: Богородицян. По 6 п. Кондак-і-елю воскрес. Черка 9 п.: Богородицян і Милу свята — „Честивую Херувим“. По 9 п. „Свет Господар Бог наш“ і Співання воскрес, Слани Св. (ж е). 1 нм: Богородицян. Співання воскрес, На Хвалити 8 стикер воскрес, Св. стикер емоційності, 1 нм: Преблагословенна. По Слани-і-елю вел. Тропар воскрес: ти га. 1, 3, 5, 7, тоді „Дався сповідає“, з ж глас 2, 4, 6, на 8, реч: „Воскрес і з гроба“.

Літургія. Афонський воскрес Тропар Слани: Кондак, 1 нм: Богородицян для 1, 3 і 5 пів воскрес, і до Ірмосі гласа дйорний до гласа Кондак якого припадає Богородицян і так: До 2 гласа: В молитвах неспівання (Роспів): до 4 гласа: Речови і Афан (Речови), до 6 гласа: Заступники припини (з речови), до 8 гласа: Богородицян Покрови (Велю). — або читався: „Заступники християни“. — Прологів воскрес. Приступок: Хвалити Господар з небес... Апостола і Велю-і-елю речови.

Часи. На всі часи Тропар воскрес: на 3 і 9 часів Слани: Тропар, велю, на 6 часов: Кондак: на 1 і 9 воскрес. На 3 св. на 6 часов.

2. СВ ПОДІВЛЕННЯ В НЕДІЛЮ

Так само, як поведінку на 4, томиш на не Вечірній На Господарів сповідає стикер воскрес, 4, Сватуку 8. По Прологів 8 Чтець Сватуку.

Утрени. По Сватуку воскрес, сповідається Понеділок і Велю-і-елю (ж е). Св. 1 п., Ангелський собор, Іваної гласа і Слани-і-елю Сватуку, Св. 3-8 Слани, 1 нм: Богородицян. Співання гласа і рече все до Кляни воскрес. На Хвалити воскресні Сватуку 4, Сватуку 4 і 2 його припадає.

Літургія. Тропар воскрес і Сватуку. Кондак воскрес. Слани-і-елю Св. 1 р. Богородицян до гласа Наказання. Прологів і Ірмосі воскрес. 1 Св. Апостола і Ірмосі, родової мелодії і Сватуку. Часи. На всі: Тропар, воскрес. Св. св. Кондак: на 1 і 6 воскрес, на 3 і 4 св.

3. НЕДІЛЯ З СВЯТИМ ЄДИНІНН

Єдиний — це Святий, що має Воскрес (Блажен — хування), тобто Вечірня з Лівією.

Вечірня вел. Слани св. св. Пройдіть поведінку... і ос. 103. На Господарів сповідає стикер воскрес, 4, Сватуку 8, Св. Сватуку, 1 нм: Догмат родового гласа. Велю. По Прологів 3 Чтець. По Ірмосі: Лівія. Парва стикера Храма, дйорний Сватуку, Св. Св. 1 нм: Богородицян. З стикер воскресної на глас Наказання. На Сватуку Сватуку воскрес, Слани Св. 1 нм: Богородицян. По „Нім отпущаєм“ Богородицян 2 р. Тропар Св. 1 р. По благословенні: Буди і в Господарів 1 п. 33. „Благословенні Господарі на всі“ і Отпуст воскрес, з поминанням Сватуку.

Утрени. По Бог Господар Тропар воскрес, 2 р. Св. Св. 1 нм: Богородицян. Слани-і-елю Сватуку, Речови все, як на 2. Як храм Сватуку, беремо Прологів, Велю-і-елю Сватуку Сватуку. Кляни з Ірмосі воскрес, Кляни-і-елю речово. По 3, 5 і 9 п. читався як на 1. На 9 п. „Честивую“ На Хвалити воскрес, 4, Сватуку 4 і 2 його сповідається. Св. стикер емоційності (ж е храм: Слани Сватуку), 1 нм: Преблагословенна. Тропар, один з двох воскресних.

Літургія. Тропар воскрес і Сватуку. Кондак воскрес. Слани-і-елю Св. 1 нм: Богородицян. Речови, як на 1. Речови-і-елю Мелодії і Сватуку.

Часи: як на 2.

4. НЕДІЛЯ З ПРАЗНИКОМ БОГОРОДІЧНИМ

Вечірня. Слани св. св. Пройдіть поведінку... і ос. 103. На Господарів сповідає стикер воскрес, 4, Пролог, 4, Слани і нм: Пролог. Прологів „Господарі-і-елю“. Чтець 3. Лівія все Пролог. Співання воскрес. Св. 1 нм: Пролог. По „Нім отпущаєм“ Тропар. Праздник 3 р. По благословенні: Лівія ос. 33. Отпуст воскрес, з поминанням Праздник Богородицян.

Утрени. Тропар воскрес, 2 р. Св. 1 нм: Праздник. Речови, як на 2, кляни Прологів, Велю. і по 50 п. стикера Праздник. Кляни воскрес. Кляни-і-елю речово. По 3 р. Кляни-і-елю воскрес і Слани-і-елю. По 6 п. Кондак. Ірмосі Праздник. На 9 п. „Честивую“ Співання воскрес. Св. 1 нм: Праздник. На Хвалити воскрес, 4, Праздник 4, з 2 його припадає. Слани-і-елю Праздник. 1 нм: Преблагословенна. По Слани-і-елю. Тропар воскрес, один з двох. По Отпусті: Св. 1 нм: Слани-і-елю емоційності.

Літургія. На Пройдіть поведінку... і ос. 103. Слани-і-елю Сватуку. Кондак воскрес. Слани-і-елю Сватуку. Речови, як на 1. Речови-і-елю Мелодії і Праздник Богородицян.

Часи: як на 2.

5. СВЯТЯНЬ ЄДИНІНН НА БУДНІ

Вечірня. Слани св. св. Пройдіть поведінку... і ос. 103. Благий муж. На Господарів 8 стикер Сватуку, Св. Св. 1 нм: Догмат на глас Наказання. Велю. Чтець 3. Ручи всі.

Лівія Сватуку як на 3. Співання Св. св. „Нім отпущаєм“ Тропар Св. 2 р. Богородицян. Діло 1 р.

Утрени вел. По Бог Господар Тропар Св. 2 р. Св. 1 нм: Богородицян. Слани-і-елю гласа Тропарів. Слани-і-елю Сватуку. Понеділок, Велю-і-елю, Слани-і-елю поведінку, Співання тривалий. — Велю-і-елю і стикер Сватуку. На Ірмосі Ірмосі Св. Кляни-і-елю речово. По 3 п. Слани-і-елю Св. 1 нм: Велю-і-елю.

ПОДРІБНИЙ УСТАВ НА 1955 РІК

СЧЕЛНЬ
Счастьи счелнь.

1. 1. *Cyrtos nsp.* *Plin. Hs. Mh. Trp.*
pl. ur. *Ac. 265. Os. Arct. 72.*
2. 1. *Ket. nsp.* *Plin. Ca. Onis.* —
Plin. Plz. Pl. 4. Ca. 2007. 7. —
Verp. Hs. Hs. 1000. 2007. 4.
3. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
4. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
5. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
6. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
7. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
8. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
9. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
10. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
11. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
12. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
13. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
14. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
15. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
16. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
17. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
18. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
19. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
20. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
21. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
22. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
23. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
24. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
25. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
26. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
27. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
28. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
29. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
30. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
31. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
32. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
33. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
34. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
35. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
36. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
37. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
38. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
39. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
40. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
41. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
42. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
43. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
44. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
45. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
46. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
47. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
48. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
49. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
50. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
51. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
52. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
53. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
54. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
55. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
56. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
57. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
58. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
59. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
60. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
61. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
62. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
63. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
64. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
65. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
66. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
67. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
68. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
69. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
70. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
71. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
72. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
73. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
74. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
75. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
76. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
77. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
78. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
79. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
80. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
81. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
82. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
83. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
84. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
85. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
86. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
87. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
88. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
89. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
90. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
91. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
92. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
93. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
94. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
95. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
96. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
97. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
98. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
99. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*
100. *Plin. 3. Onis 3. Arct. 72.*

- А. И. Чернер. Писемна Радна Цин-
скай Чоон. Жт. Насизте В. з Неръ-
мелу Лрун. Ан. 303. Ва. Лрун 3. За-
мелт. Нр. з.мелт.

7. I. Пугачев. Рубинь Кро. Мисъти
Поместна Бол. а Либко. На Утр. Н.
Мет. 2. Турция Салт. Санкт. Ап.
209. Со. Мат. 3. Житие А. юмла.
и Буш и'а Г. — Воевода до Вла-
димира Радла.

- [illegible]

- B. I. Neg. no Placid. Gerona. II 70.
Craffon). G. S. Co. Yr. from. S
Luzon Neg. Yr. com 1861. H. H. Tho-
mas. Borneo. Placid i Borneo. C. K. K.
Neg. i Luzon. No. 18. H. H. Tho.

14. I. Пратица, Обрш. Г., Растје
Вел. Навел РМ. Растје. Лично's
Растје Р. Ал. 354 : 348. Св. Дун
6 : Мар. 11.

- [illegible]

18. 1. Штормов, Навальни Велост.
Пост. Царский Част. Жигурей Вел. В.
з Велостом, Прям. Велостом.

19. I. Сергеев, Боголюбский Госп.

Досліджувач: Л. М. Утєв. На Укр.
Фіз. Мат. 2. Література: Борот. Актівізація
Прав. Єдиниц Ам. 302, Фіз. Мат. 6
Надход. Цб. Замість до Інституту і
Єдин. Іс'я Готт. — Випускник ам. до
Рідного Діагн. На Ст. Вашич Вод-
ство.

22. I. Mez. no Pireneit. Pl. 7. Cu.
vtr. vosp. 10. Vtrav na 7. Na JN.
Ar. 224 a's mez. - Es. May 8.

30. I. Нег. 82 по Сом. + *Amphis*
B. жрец. Г.А. 8. Ел. упр. абсар. II. Ку-
тис. Суну до 22. II. Устаа нц 2. На
Ит. А.х. 285 + 335. Ел. Лухе 94 + 94.

Нормативное.

1. 1. Сиб. нар. Прокл. Обри. Гост. Св. Веліа В. Новай Рік. Веліа. Лт. Веліа В. Прокім, Авант. І. Новай Обри. І. Вел. Ал. І. Об. Обри. І. Сибот нар. Прокл. Ал. 234 " 204, Вел. Лух. І. І. Мет. 3. Задостой-
60.х

2. 1. Нед. жер. Ироку. Пондид. Рен-
гоид. Св. Сильвестра. Гл. 3. Бв. ути
жарк. В. Гадд. 16. 1. старого ст. На
Ути. Ватонгид. "Лаубин" до Н. 1.
Сильв. селени. 30.

- В. И. Ченя. Боголюбский Госп. Га.
18. I. стар. ст.

7. 1. Печт. Собор св. Иова Хм.
На Вел. Вел. 1. Прочитан „Дяг мисл
на небеса“ Вел. 101. Оттук 200.

8. 1. Cyd. m. Илецка. На Ялх. Аа.
 9. Cydornu m. Илецка. Аа. 233, Ёа.
 Мат. 7.

- Ф. Л. Мед. по Пресобр. Гн. & Рн.
утр. воспр. и Утр. ил. 7. (2) Мн.
Ан. 224 ил. нр. Ен. Мн. 8. Сиде
сиде 31.

14. I. Петрова. Надпись Восток.
Устная с. 10.

- 10.-1. Нел. 21 нл. Саш. Гл. 7. 6л.

9. H. Ho, J. Er, A. J. 289, En. J. 98.

22. 1. Мар. 82. по Соч. Г: 8. 64
стр. 11. На Лир. Ан. 283, 64. 3700 U]

30. 1. Нед. Мичурин I Фир. Толоч
Светлана. П. 1. Ед. ур. мостр. 1.
Восновно. На Пси. дов. мостр. 3.
Толоч. 2. 1. Состр. 4. С. Толоч.

- мемі, Доглат і ст. Чтенді. На лівій
сигурні Трідан і Хвалідіс, Св. Свят
і нкві Тр. Селковна мого Св Слат
і н. Трідан. На блат. зліва Басур

Жуу 2. Сөөт. Трон. 1. Урп. Устан аиз
3. Го 30 мс. Салы: Йонкайе шырпыр.
На Кайро но 3 т. Көм. Төөс 1 СЛ.
Сөөт. Са. Тр. 1. Илп. Рокор. По 6 м.
Көнд. Баск. Тр. 'Салыны шырпыр. Сөөт.
Тр. 1 м. Тр. На Кайроае шырпыр. 4.
Сөөт. аиз Салыны 4 + 2 прун Тр. Са.
Тр. Пр. отп. шырпыр. 5. Часы, на
аиз Трон. шырпыр. Са. Сөөт. Көнд. на
1. 0 шырпыр. на 3 Тр. на 6 Сөөт. —
Млр. Трон. шырпыр. : Сөөт. Са. Көнд.
Сөөт. 1. н. Тр. Ап. 298 + 335. Бл. Жуу
89 + 100 м. Тр.

DISCUSSION

Справочная информация

- Б. Н. Нег. Метана / Физ. Гл. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

12. И. Субота. Трьох Святих. Поетично. На Голт. мов. 1 г. Дочка співаєчого гласу І. На Укр. Сп. № 36. Засвідч. „Киевський” музичн. Союз. На Мп. А. 1. 335. Сп. Мп. 11.

13. Н. Нед. Царского Сна. Гл. 2.
Ря. утр. 2. Веч. На Голгофу про-
ходит, 6. Тр. 4. Сл. Тр. 1 ч. Длин. На
гидроизм. Сл. Тр. Утр. Понедель
На роки явны. Копы. Служу. На Яв-
мелл воюю. 6. Тр. 3 х прил. Сл. Тр.
По отн. Службу св. Алл. Ап. 125, 6.
Стр. 70.

15. Р. Вит. Спрингс Грег. Зоо-
парк. На 7-е Я, Дев. 8. Дт. 11.
Розд. Тр. Ст. 1 и 1/2 Коп.

19. II. *Cyrtus vagans*.

20. El. Neg. M'acnarywa. Polden
Crab. Cr. 3. Es yro. 3. Yrns y Bca.
Yrp. crop. 557. Hs Yrs. Horned
neg. i Ha pikan straz. Hs Str. Tpn
occur i Crab. Ca. Kom. Tp 1 v. Crab.
An. 140. Fa. Mv. 105 Pjandun i An
Tp. Iprst. Xantho i Ta.

27. И. Нел. Сароусим, Гл. 4, С. 114, 4. Вел-Уго, стр. 197, 198, 200. Трои. востр. С. 1 и 2. Нов. Т. 1. 112, 113. М. 17. Велером. Велером.

Моделі створення

2. И. Серада. Издания Гос. Все-
союз. Гидро. М. 4-е изд. 1950.

25. VIII. Савва, 9. Дика. Писемца-
зана. 16. 27. А. 200. Е. 1. 12.
31. VII. Мез. 9. по Сав. 14. 6.
270. аюв. 9. По алт. А. 128. Е. 6.
Мез. 53.

СЕРПЕНЬ

7. VIII. Мез. 9. по Сав. 6. 30. 30.
14. 9. 2. VIII. 7. 6. 30. 37. 9. 37. 30.
10. 3. Виссари. 13. 17. А. 128. 1. 20.
6. 30. 37. 30. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

1. VIII. Мез. 10. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

18. VIII. Писемца. Писемца
Пис. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

21. VIII. Мез. 11. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

Июль

1. VIII. Мез. 12. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

7. VIII. Мез. 13. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

9. VIII. Мез. 11. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

14. VIII. Мез. 11. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

18. VIII. Мез. 11. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

21. VIII. Мез. 12. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

25. VIII. Мез. 13. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

28. VIII. Мез. 14. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

31. VIII. Мез. 15. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

АВГУСТ

1. IX. Мез. 16. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

4. IX. Мез. 17. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

7. IX. Мез. 18. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

10. IX. Мез. 19. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

13. IX. Мез. 20. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

16. IX. Мез. 21. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

Христ на свете. 16. 370. Е. 1. 42.
Христ на свете. 16. 370. Е. 1. 42.
Христ на свете. 16. 370. Е. 1. 42.

18. IX. Мез. 22. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

21. IX. Мез. 23. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

24. IX. Мез. 24. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

27. IX. Мез. 25. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

30. IX. Мез. 26. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

3. X. Мез. 27. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

6. X. Мез. 28. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

9. X. Мез. 29. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

12. X. Мез. 30. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

15. X. Мез. 31. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

18. X. Мез. 32. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

21. X. Мез. 33. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

24. X. Мез. 34. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

Сентябрь

1. XI. Мез. 35. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

4. XI. Мез. 36. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

7. XI. Мез. 37. по Сав. 10. 30.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.
1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20. 1. 20.

„ІДІТЬ ТА НАВЧАЙТЕ“

СЛОВО ВИСОКОПРЕСВЯЩЕНОГО КИР ІСИДОРА БОРЕЦЬКОГО

Ідіть, оскільки є статті на чотирьох. (Ж. 28-30)

Тимі словами наш Божественний Спаситель виразив горістку своїх учеників і апостолів на підбій цілого поганського світа. Зброею, що її викликають ученики Христові, є живі слова, розвідане великим жаром любови до Ісуса, навіяне надземською підмогою і скріплене особливою Божою ласкою.

Перед ним, словом відичної правди, захитуються філософічні науки тодішніх мудрих. Святині божіє починають сиптись пустою, а за те віра в Розсіятого росте, кришталю та обймає всі шари суспільства, не виключаючи і пануючих родів. Ця велика, основна переміна й перехід іділопоклонних народів з тіни смерті у сяєво тьмного, незаходячого Сонця, була довершена нічим іншим як живим словом Христової правди.

Другою потугою рівнорядною, а то і значно більшою, є друковане слово. Коли Апостоли розійшлися по розлогі імперії римській, виявилася потреба писати. Списують свою науку Євангелісти; викладають свої напаччання в формі листів, посланій, також і інші ученики. Писане слово з цілою своєю необмеженою силою і легкістю досягнення її обхоплення далеких країн, стає на услуги вже перших християн. Ми бачимо св. Апостола Павла, який засипує колоноосновані християнські громади своїми пастирськими листами і під тодішню пору стає дійсним видавцем. Святі Отці своїми письмами утворюють Христову віру, її викладають і перед ложливірними блудами уміло захищають.

Стає нагачанням, що Христова Церква вже в своїх початках зрозуміла необхідність, а цим самим незабгану потугу писаного слова. Аж до приходу Гутенберга ця справа спочивала в Європі виключно в руках католицьких монахів, що своїм мистецьким переписуванням зберегли для людства дорогі цінні твори старинного

письменства. Та з хвилюю винаходу друкарської штуки, ласів друкованого слова стає для нашої Церкви найважливішою зброєю до наступу й оборони.

Сьогодні особливо вага друкованого слова, преси, доходить до найдалших меж. Преса має рішачу силу в справах господарських, політичних і релігійних, та в кожній життєвій справі, залежній від публічної opinii. Пресою підготуються opinii народів про війну і мир. Нею поширюється суспільні течії, як теж її впливом доводяться народи до морального деградації або збереження. Тому то преса і для нас українців кимється таким важним чинником у всіх ділянках нашого щоденного життя. Публічна opinii нашого народу формується не при допомозі догматів і учених виводів, але шляхом коротких та частих поучувань, подаваних у періодичних часописах.

Ми дивно пресу на зло і добро. Зла преса наносить шкоду нашому народові і Церкві. Її можна прирівняти до апокаліптичного семіолоного звіра, з десятьма рогами на голові, котрому „дамо уста і говорити великі речі і богохульства...“ „І отвориш свої уста на хулу проти Бога, щоб хулити Його ім'я і Його житло, тих, що менають в небі“ (Апок. 13. 5-6). Наставши такої преси, силою її поширюють та уживають всіх засобів, щоб вона дійшла до кожної родини, а при тім злобно впливають розклад і загладу християнської суспільності. Один із завязятих наших противників так говорив: „Коли золото є першою могутністю світа, то другою є безперечно преса... Треба, щоб ми обновили преса над усіма щоденними часописами всіх країн... Тоді стаємо панамі прикладної opinii... Ми будемо диктувати світові те, а що він має вірити, що він має почитати, як також це, що ми має зневажати. Коли раз станемо неограниченими панамі преси, зможемо змінити поняття про честь, про чистоту і правоту характеру. Будемо могли викорини-

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ КИР ІСІДОР БОРЕЦЬКИЙ,
Апостольський Ексарх Східної Канади.

ти переконання і віру в усе, що нами во-
роти, християни, до цього часу почитали”

Таку то програму розкладу, руйни і за-
глядати цінностей душі і нашого релігійно-
го та національного „Я”, готував наш во-
рог, та десятиліттями постійно переводив
я життям злою і погубною пресою. А що
ми на це? Боролися, як могли, але ніколи
не задавали собі належної справи з цього,
що злій пресі треба коначно протистави-
ти добру, християнську і католицьку
пресу, приміжючи засаду — „Контраріа
контраріс курантур”. — Цебто, що, мов-
ля, „клина треба клином вибивати”

Потребу католицької преси бачили
здавна Папистини Христосів й часто за-
охочували до її створення. І так Папа Пій
XI. говорить: „Інша сторінка діяльності,
котрій Католицька Акція мусить посвя-
тити свою особливу увагу, є оснування
і підтримання доброї і здорової преси”
Через добру пресу ми розуміємо ту, що
не лише не містить нічого такого, що є
протинне засадам віри і моралі, але котра
ті християнські засади вияснює і сильно
порадає пронагує. „Якніється необхід-
ною констатцією, щоб католицька актив-
ність скористала з хвилі часу і поступила
ідаважно; предложила свою розв’язку
(проблем) і домагалася призначення її че-
рез сильну, діяльну, інтелігентну і добре
зорганізовану пропаганду, щоб бути в
спроможі протиставитися пропаганді во-
рогів” (Пій X. „Іль Фермо Пропісіто”).

Сильна і добре зорганізована пропаган-
да може вестися лише через добру, ка-
толицьку пресу, бо вона може перейти го-
ри і переплисти моря, дістатися до ба-
гатих і до бідних. Її читають молоді шко-
лярі і сідоглові старці. Вона неспаче смо-
лодоски розганяє пільму облуди, ложі, осві-
домляє, відносить на думі й розгріває во-
лю до великих діл. Добра католицька прес-
а є тим трубачем, що закликає до бою
за рідний край, тим дзвоним, що б’є на
тривогу в хвилині, коли наближається во-
рог. Це найкомеліший середник пронагу-
вання наших ідей.

Та однак, „чомусь люди не хочуть зро-
зуміти, як важно є під цю пору пресу.
Будьте певні, що надармо будуватимете

церкві, осноувати мсіі та школи. Ві
ваші благодорді почини підуть намарно,
якщо не будете вміти орудувати тою обі-
рошою і заціпкою зброєю, якою є чесна
і добра преса” (Папа Пій XI). Вола є пер-
ною бойовою лавою, що стоїть у вогні
боротьби і здержує атаки безбожництва.

„Кожна християнська родина повин-
на мати католицький часопис” (Папа Пій
XI.). Іншими словами, ми маємо стати
дійсними вісниками нашої католицької
преси. В першій мірі тому, що при тайні
Св. Миропомазання кожний християнин-
католик є помазаний на воюа Христова-
го, отже тим самим стає оборонцем св.
Віри. Тому то Папа Лев XIII. в „Салієнціє
Христіане” говорить: „Світські люди так
часто, як обставини цього вимагають,
позивини брати на себе це завдання, щоб
переддавати другим те, що вони самі одер-
жили й через це бути живим відгомном
своїх учителів у вірі”

Будьмо отже щирими приятелями до-
брої преси — нашого часопису!

В особливій мірі ми ще звертаємося до
тих, що їх Бог обдарив досвідом і легкі-
стю пера, щоб і вони зуживали Творцем
дані таланти на услуги нашого народу
й Української Католицької Церкви. Сьо-
годні нема кращої мсіі, як мсіа журналі-
ста. „Я шасливий, що можу благословити
перо (символ праці) християнського жур-
наліста” — сказав раз св. Отець Папа
Пій X. Нехай же й пера наших украї-
нських журналістів стануть їао праці над
формованням сильних характерів і для
створення католицького світогляду кер-
ди широких верств українського народу!

На закінчення звертаємося з усильним
проханням до всіх Вас, Всечесних Отців,
Преподобних Сестер і всіх вірних нашої
дієцезії, взяти активну участь у боротьбі
за царство Христа на землі. Поможіть
внтризавою працею, жертвенністю, по-
святотою й молитвою розбудувати наше Ви-
дашництво, на славу Богу і добро украї-
нського народу!

† ІСІДОР,

Епископ Апостольського Ексархату
Східної Канади.

SOAP

WAXES

DISINFECTANTS

TO PROMOTE SANITATION

SEE

ONTARIO CHEMICALS BRAND

Manufacturers and Distributors of Sanitation Products for

1. CHURCHES
2. HOMES
3. HOTELS
4. INSTITUTIONS
5. INDUSTRY
6. RESTAURANTS.

Specialists in the Chemistry of Cleansing — Telegraph or telephone orders at our expense

Write for samples and prices.

ONTARIO CHEMICALS LTD.

51 Clarkson Ave.

Toronto, Ont.

REdfern 3338 - 3333

Український Представник
п. ГУМЕНЮК

ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ

Тремба в практичному уяшенні увагу на те, що ніби предки приймали віру християнську в київській, коли Перемо ще не були розділені, себто коли ще західні і східні Перемо становили одну Церкву, під захисним проходом Христового Намісника, Єпископа Риму, Папи.

І це так же не в історії так доводило, що про цей факт не може піти сумніви, бо в 988 р. у Царгороді був тоді патріархом єс теріал Фотій, що перший хотів Царгородську Церкву відірвати від Заходу і серійний відносини апарату виступи проти свого завізника, Папи, але святий Іпатій, Царгородський патріарх, якого нимівля святкуємо в днішній час.

З того виходить, що святий Федосій, себто Унії, або ішній словами хатахивськ віра в східній обряді в в нас тика стара як сама християнська віра. Унією тоді християнської віри не називали, бо тоді слова почали вживати лиш тоді, коли то відірвалися Східна Церква від єдності з Західною Церквою, а частини її вернули до зв'язку з Римською Церквою і тому ту частину назвали Унією.

Ця справа складається не жіночно, нирозіміно, коли пригадуємо собі, що князь Святій Володимир був правнуком Рюрика, був проте з родини, що прийшла до нас із Заходу, з князівніч Норвегії. Він мав в Норвегії не своїх, як прийшли християнську віру з Риму. До Києва прийшли тоді варяги з Норвегії і його своїх, родина Рюрика. Була це в Новгороді, Святій Володимир був у частому зв'язку із своїми своїми — норвежками. А між ними своїх був один, то єрвійна християнство і вилінився відомими християнськими чистотами і світлістю життя. Святій Оліф мав певно на свого стрічного брата, Володимира з Новгороду, великий вплив і може тому великою треба задухувати, що князь Володимир прийняв християнство.

Цей мисль святий Оліф на Володимира мусів мати без сумніву і те значення, що для с. Володимира віра християнська представлялася, як загальна віра, не несамостійна, як католиками. Така віра тоді й була невість на нинішній Схід. І люди були тоді звиклі від того тісного погляду, від той короткозорості, якою відзначувалися тепер неоліт східні народи. Вони з колективності, з природи своїї мусів бути загальна, мусити належати до всіх народів світу.

Потім, що правдиво віра Христова або православна, як східні люди правдиво віру люблять називати, є монополією одного народу — «ли одні з усіх народів світу є православні православними» — люблять повторювати мислелі, — і гадають, яка свідчить про та-

кий тупий і такий нязвий ум, що треба сказувати, як люди розумні не спостерігали вірного боду такого розумування.

Не дивно, що і в нас іом ж Українцями, які називали себе православними, що долго жили під впливом російської Церкви, в прм і, як с. Синоду російського, — і ось з тих позитиві змінилася і нині думують, що православні є тільки ті, що називаються православними.

Як на доволі речі, що так не є. Православними в понімому розумінні цього слова, себто людьми, що мають зв'язку віру, — є іскрувати ті, що мають несамостійну, світлу віру, бо тільки така віра може бути вірою Христовою. Таку віру мали Отці Східної Церкви, як с. Василій Великий, св. Іван Золотоустий, св. Атанасій, св. Кирило, св. Іван Дамаскин та інші асники Східної Церкви.

Велика заслуга Божа, що ланці предки, яких памішав Фотій, а потім прасидній Ксенодрий потянули в немість схизми-релігії, не арозуміли і вернули до церковної єдності під проводом митрополита Ісидора на Фальорентійському соборі в 1439 р. За те великий князь московський синиу Ісидора з митрополитичого престолу, унівши його і проти нього поставивши іншого катрополита, зовола церковної єдності і достоян Фальорентійського собору.

Україна в Білорусь прийшла митрополита Ісидора, який вставав з Фальорентії, з отвертими релігіями і тоді позлабила православія між московським Церквою, що відірвалася від церковної єдності, і старої Церквою, яка втримала при церковній єдності.

Післям позитиві: між ними сирішчили, що не всі засадники Ісидора вірними в тіх церковній єдності. Між ними був так, що разом з хатрикс Греками відішли від єдності, але около 150 літ після Фальорентійського собору ніші предки нашою звичинами з Західною Церквою, себто вніною арозуміли до церковної єдності з Вселенською Церквою а соборі Верстійським 1595 р.

Ці дора сьогодні іскрувати всю історію Унії. Не дора пригадувати, як під назвою Росії св. Унія була розгромлена і знищена. Біліні брати як родини, Хомишині, Піддубні, Поліські і Білий Зусі були «звернені» на російські православні, але намірені кутами, внізидцями, Східом і несамостійно. Іх адуки, тепер православні, того вже не памітати. І в добрій вірі невідомі і несамостійно Церквою уважають православні за віру їх батьків, хоч батьки були католиками.

Р розмови християн України-мислелі всі,

Календар християнина

1.

Назва календар походить від латинського слова *Calendar* (календе), яким означували перший день місяця. — У старинних Римлян календарем називали список датів і датівська, бо перший день місяця (*calendar*) був присвячений цій славуванню місяця. Римляне календарем називали книгу, в якій були списки всіх календів та днів дії року.

Тепер під назвою календар розуміємо в загальному поділ часу на проміжки відступів, оверсії на астрономічні основи, тобто спокот днів у році, унаслідок яких за тижнями й місяцями з'являються дні місяця, часу сходу й заходу сонця, їх взаємодіє з тижнями тощо. В латинській календарі, то й його вживає християнський світ, розділ: світ і вживається да-и церковного і національного життя.

Природні одиниці часу, на яких є й були календарі, побудовані календарі різних народів і різних історичних днів, це середня сонячна доба, синодальний місяць (29 днів, 12 годин, 44 хвилини і 3 секунди) і місячний рік (12 синодальних місяців), або тріаційний сонячний рік (365 днів, 6 годин, 48 хв. і 46 сек.). Місячний рік має тільки 354 днів, 8 годин, 48 хв., 32 секунди. Календарний місяць й року складаються тільки з цих днів, то й неможливо докласти години між календарем та бігом місяця і сонця. Місячний рік є приблизно 11 днів коротший від сонячного і, тримісячний його, початок календарного року припадає на різні пори року. Тому від найважливіших часів днів ставали так укладати календар, щоб не зникло відрізати від природи і відкриття в рахунок часу, що повставали головні а різні між довжиною року місячного і сонячного. Ці прями відкриті історії календаря дуже цікаві.

Починаючи календарного місяця починали у старинних бігати уже в 4 тисячоліття до

ред Хрестом. Грецький календар походить з часів єдиного математика й астронома Метона, який 433 року перед Хр. внаслідок зробив 19-річний календарний цикл, згідно з яким довжина року виступає 365 днів і кілька годин, отже не дуже відбігає від природних вартостей і є зручним для вжиття.

Теперішній наш календар розпочався з календарі римського (з початку рік налі 10, а після 12 місяців, подібно як воно було у Греції за часів Солоніа 584 до Хр.). Один рік має пересікати 366 і чотири дні і був проте задовільний. З цієї причини зайнятий жрець (*pontifex maximus*) навмисно по 24 роки внаслідок 24 дні з календарі. Та жрець не дуже нагадували свого обов'язку і в 47 році до Хр. римський календарний рік змінився від сонячного на 67 днів. Юлій Цезар домігся у 46 році єгипетського астронома Сосигенія реформи календарі. Так повстав т. зв. Юліанський календар. Він приймає сонячний рік із 365 $\frac{1}{4}$ днів, а кожний четвертий рік є переступний (високосний) і має 366 днів. Цей календар дає рік на 12 місяців, 4 пори року, кожний тиждень має 7 днів, а початок року припадає на 1 січня. Цей календар був прийнятий у шістьому середньовіччі, тільки початок року був у різних краях різний. Юліанський рік є на 11 $\frac{1}{4}$ хвилини довший від сонячного тріаційного року і та різниця нараховує 128 років чимось уже і десь.

Тому знов треба було задумати про його реформу. Папа Григорій XIII поручив у цьому Людвік Лілію з Перона виробити проект реформи календарі, що йго він затвердив було в 24 лютого 1582. Цей новий т. зв. Григоріанський календар виправив історичну різницю між бігом сонця і Юліанським календарем і тобто сніг'ю, що після 4 лютого 1582 поступив відразу 15 лютого того самого року. Усунуто чимось хрещенська днів і пори на 21, березня, а кожний четвертий рік є переступним, при чому переступні десятиріччя роки мають бути переступними тільки ті, що їх цифри є подільні чотирма; нап. 1600, 2000 і т. д. Григоріанський рік має 365,2425 днів (замість 365,2422 днів) і є на 0,003 днів довший, а тим місяцями від обігу сонця дасть за 3000 літ (тобто в 1900 році) один день різниці.

Григоріанський календар або так пасивий календар «нового стилю» заведено у всіх католицьких країнах, а в 1700 році прийняли його і протестантські краї. Від 14 лютого 1923 його прийняли країни грецько-православні; між, що до тої пори вживали календар «старого стилю», тобто Юліанського. Але згадали

щоб Всевшній дав ласку тим людям відрізати братам повернути до віри сина Володимир Великого, повернути до віри київського митрополита Іларія, яку то віру відповіли калі предки на Всевшньому соборі, до віри, яку насильно відібрали їм нехрещені і мало-православні «дромославні російські Церква» — дуже багато свяятих «Святих, Святих, Святих» Петра Вел.

Нехай Бог Всевшній дасть нам ту ласку, щоб ми всі згуртувались і тія віри Великого Володимира, щоб усі ми за сд. Володимиром жили в вірі і любові до чеснотської Христової Церкви.

В 19 столітті почали появлятися Календарі-алманахи, або т. зв. Народні Календарі, в яких, крім чисто календарної частини, поміщується оповідання, науково-наумкові нарисні а діалогі історії, природи, літератури. Ці календарі призначались до віднесся як освіти широких мас читачів і їх користь у нас, на різних землях, і люди їде дуже радо читали і читали докини. Бо такі календарі змонують різно налізаних епікалопедій, найконебіших відомостей для широких мас.

II.

Як ж зміне заміна календарів в життя християнина, тобто людини релігійної, віруючої? Чи призначається він до росту його релігійності, його християнського світогляду, його зв'язу з Церквою, і заглом чи календарі тріє в життя людини і чи відношення до Бога та його діла позитивні чи негативні роло?

Календар, своєю побудовою і своїм змістом, є незвичайно повчальний для кожного християнина. Першазне це книга, подібна на 365 днів, в часі яких земля робить повний оборот довкола сонця, а кожний день і ніч (доба) це час, в який земля робить оборот довкола своєї осі. Цих 365 днів, тобто цілий календарний рік, діється за 12 місяців або 52 тижнів. Таким чином усталою календарного року є оборот землі довкола сонця як свого центру. Смертний на цій основі календар, жваво календарна книга, це повчальний лух, в якому „живий“ рік завжди чиняється і квітання завжди не кінчається, бо після останнього літ „старого“ року зраз жачається певний асьн року „нового“, який дальше котиться вперед до останнього, щоба чини зачатися новим.

Недаром са Церква називає календар „вінчик року“ і відеє, це коло, колесо, що до нього подібний рік, смертний на коловім обороті землі довкола сонця, подібний і календар. Календар, що в ньому записаний перший і останній день, зачаток і конець року, казаву людині на її початок і конець.

Основою календарного року є оборот землі довкола сонця, чи свого центру. Та крім землі і їїні для небесні обертання доклада своїх сонця і всі вони жонуть у небесних просторах з голубоурухом піндіксією, всі вони мають точно визначені пінкіх Тих, що їх Слово Богмогутістю поклавши до знування, всі вони ніччиніє установленні Ним природним законам. Тому же, не тільки людина чи земля, але ціла вселенна сотворена Богом, вона від Нього, від його волі і заволи заліпка.

Тому теж історично ідею колонного календаріє в Бог, є тайна людського буття, є діп світозрозін і відкуплення людини. Від Бога і його діл все на світі крутиться, все від Нього залежить, Він є автор і оміг усього буття. Від Нього все пашіло, Ним все жонє і до Нього все вертається. Все обертається колом довкола

Бога, бо осередком цього кола є Бог. На сторінках календаря заліпані найбільшій для Божої любови, — діло сотворення і відкуплення людського роду. Недалі за ним, поплісним дном календаря призначені любовної вселінні події в історії Божого Об'явлення (Родив Христов, Богоявлення, Преображення, Воскресіння Христова, Заслання Св. Духа), а також поодинокі свята на честь тих, що жили і працювали згідно з волею і ділами Божими, що своєю історичною любов'ю і життєвими подіями працювали над здійсненням цих Божих заповідей на землі, що асактували життя людське світлішими чеснотами, що свої безупинні ішли до Бога та іншим шлях до Нього показували.

Календар у дашілому виглядіє як ціла вішого життя, чини кождого і паш асьн, паше асьнске призначення і ніні обов'язок — асьнні святині до того призначення працювати. Ми лашіли від Бога (це початок нашого життя, нашого життєвого календаря) і вертаємося назад до Нього (це конець нашого життя). І так як календар є „вінчик року“, колов, колесом, так і жше життя є тим коловим; зодки повно нініло, туді і вертається. Коли паш земський календар, жше життя на землі асьнється, тоді значиться календар новий, доба нового, вішого життя — щасливого чи нещасливого. Вічне щастя чи нещастя залежить від того, як ми перетворили календарі року нашого життя, які діла записували ми на свіржках нашого життєвого календаря, як — смертні на його габбоному змісті — маржили ми на ньому добро чи зло.

Календар, хоч він не світе Писаму, ві історії Божого Об'явлення, ві жмать не релігійна книга, є для християнина повсюжним прикладом на його починати і конець, на його найважливіші життєві завдання, на те, що „єдино на потребу“ — на життя з Богом. Кожний день є присвячений конові. Синтому чи якісь події в історії Божого Об'явлення, а усім його таліоним і святим змістом. Треба дині у цей духовий зміст залігнитися, треба дині у цей духовий свірб Синтого чи свитої події дашного календаря, щоб самим перетворитися, стати кращими, наблизитися більше до Бога, що в центральному Істотомі всесвітній і душі людській. В цьому і велика повчальна сила кожного календаря.

Особливо на аистках календарі чітко зображений вселінній процес Відкуплення людського роду. Звинуючи від помли Сина Божого на землі для відкуплення людини, від Родива Христоваго, почнеде Богоявлення і його прикладне найчаші, аж до Христової смерті, якою завершено було Відкуплення, та його ставного Воскресіння — християнин може легко відкупити за ним і в своїй душі відтворити це величне діло Божої любові до людини.

М О Я М А Т И

Життєдайном кров'ю свого серця нормиле моя свої синів. А й раси смолки, моя раси роса на яружках листків, капнула з материних затриманих очей, бо плесі навколишніх стінах, не цілком хоронителі, у загораючих сини та своїм самостійним промислом його біле лице, щоб відгодувати гарячку з анисового чола, бо спиналася чорна тінь біля постелі, та мати не хотіла їй дати молодого світу.

Сонцем життя була пона для могого зокрема й для всіх разом своїх синів. Навіть багато несли й свої кістки, що один одного загнали і випереджували бистротой свого ума та багатством своїх принципів, бо те сонце Материного серця палало чужої уми й знайшло мужиків, як легка плеска закладе нере життя.

Плеще було те сонце на моїй й материній очі синів похуйноно любов'ю, бо прихилило рішної матусі всі ралюх всім синів. Невже багато кожну несли сини сини щезну матір із рукам ала батьківської хати аж до порожни черепи, бо Величчесь освітляв аси й торі, та ніяких вояків з'являвся, щоб відваляти свою накрутку в сині й надобішу рішної матусі.

Горіла високим подум'ям червона лямпа перед Юліаною Пречистою й горіла падленською радістю материне серце, бо вона напеленала вісьмих мужів і яче те ще було вчора, коли вона привозила своїх дітей до недрної червоної, щоб тундан її діти у стій тої найбільшій на світі Матері, що зродила біогеніологію.

Добрі скрізь люди й прихилили нема в їх серцях обдуван; як небо високо й така сповідна парила радість у материній душі: діти, яніолоди й тиха старість, ніче м'який кітереш, що легко відчине гнальок кіплатого дуба.

Благата ця мати, бо нава вісьмих синів вояків; рішної скрестила білі руки перед Юліаною Богонатері та в одні голос із своїми синями, як би ще вчора, коли її сини були нахолоятини, вона стояла нахолозішках у тієї старій, недрної черквіні та спинала вселом любовю до найбільшостинної своєї Покровителіни.

— О, вселігата Мати, Мати благодати...

Але те не сталося від одної лямпи, які в тієї своїй годині.

Скубала жовті посколи окришан ця затримана мати з кам'яні капалки на перехресних дорожниках і пальцем підготував віск від горішній гній, щоб горіла дошче синця перед Свямірською Богородицею, бо лише Матері Божої було темне й чорна ніч була домова. Від тих дрібних кришми поскоу яркіше блалоало світло й тоді могла ця стривожена старуха ба-

чити свої очі Пречистою, бо від світла тих ліниць сестемілася рішні стінки, що вела прямо аж у душу стурбованої матері.

Пальга, полелена, як було вчале те світло аж в тієї пратропної капліні, таї боюшки надій легу у світовості пробіжалося та на старенію від жорб і безлічно горі змарини мачи почулися на хві своєю серця кришми надій.

— Може пернунути всі вони, мої пелені анисарі, — дивлялася мати в ті свої очі Пречистотинної та ірлі, темнелу в амеріал своєї душі баювала їх усіх чоло одного, сини свого.

Так жовті приходили ця стурбована жати до капілички, бо жюра протой рілассі у серві терере, сповідалася лямки приймали пера. П очини й білі руки опадан ала у беліччя. А здало вона нахолозішці співомости найбільше до берега і добачувала, що її рокуи утринче владу над собою, як переленія бігла з хати нахолозі і світова ірон доволі та прихилинула своїх синів: — Олексійко був лереш, мач долюб і очі й м'який, сповідний галло, Писал у ясті, що зазвяти бої; не мачі люди пошала.

— Ромка біловісний, ніколи не був хлосрий і нікому не став на знаці. Тиф у нелоні та заборожня лямки синати.

— Михайло мач таку м'яку руку, що найбільш недупа ліндана перестала теріти, клан він показав свою руку на її чолі. З пілеленого кінця світа один одвісний раз відозвася.

— Юрадо зазвяд над книжками сиді і коли зачав пинбував оковідати, то його слова самі склавалися, немач він читав бі їх з відкритої книжки. Синів усі пісні, володі над скріпкою та з'яв його кисти родилися жовті картини. Але книга його не в тому була, що всі люди його дуже любила, лише те, що за найбільшим обстоюван. Серед ночі змелла його з хати...

— Андрійко Теванді був як зазвяд, що липи у котрі подається. Писав зі щороа інших фронтів.

— Мардім рішуній був і звазаний, вояке розуміше ало довіл до кінця. З табору смерті прислав його товариші всі його хрести заступі.

— Петро тихий серцем, найбільшчий до материного серця, присвятив себе на Богу службу й вступив до монастиря. Вась вірлі лаякая у цехів, коли він говорив проповіді.

Стояла мати на стежці та їй здалося, що вона з синями розмовляла. Вони сіхнілися, але з її очей змарини безлічно неспасних ночей, синів струччом ялявся та заливали біле лице, бо сльози ті капали з синих глинби її серця

3 життя Парохії св. Йосафата

При катедральній церкві св. Йосафата на Західному Торонто надзвичайно гарно розвивається праця наших католицьких організацій. Під керівництвом проповідника, о. жандера В. Філевича розвивається тут релігійне життя, кишить суспільно-громадська праця, якої корисні плоди можна легко побачити на кожному кроці.

Зокрема велику діяльність проявляє наше організоване жіноцтво, яке гуртується у давно заснованому Відділі Ліги Українських Католицьких Жінок. Під умільним провідом своєї голови п-ні Анни Босої, ЛМЖОК дала і далі дає свій цінний вклад у розбудову парохії. Завдяки солідарній і відданій праці членок пересі-

чий річний оборот Відділу із різних імпрез, коледжів і базарів сягає понадної суми \$5.000. — Кожного року, згідно з ухвалою, гроші ці ідуть на різні корисні цілі. Наприклад, в останньому році Відділ приступив до закупівлі власної яловці за ціну 8.500 дол.

Відділ проводить поважну харитативну працю і його допомогою отримала не одну сльозу з очей опущених, жорних і бідних членів парохії, а крім того частинно пішла до Німеччини, Ліги наших скитальців відчули не раз добродійну руку жіноцтва організованого п. Лізі Українських Католицьких Жінок. Культурно-освітній праці провід Відділу присвячує теж

Членокці Архидієцтва Мазері Божої при катедрі св. Йосафата в Торонті із своїм парохом о. жанд. В. Філевичем

Перше Пречисте дітей при наведі св. Йосифа в Торонті 1954 р. — Міл діями о. канцлер В. Філіппі.

надієму упалу, працюючи над вихованням дітей в Рідній Школі.

Головною ціллю Ліги є очевидно релігійно-моральне виховання своїх членів. Для цієї мети проводиться особливі праця в відділі, а зокрема для повнішого звелічання культу Пречистої Діви Марії члени Ліги з великою радістю і захопленням вступили в ряди Братства Їїнерочної Зачатої Матері Божої, яке заснував о. місіонар Г. Шипікович в квітні 1954. Число членів Братства збільшується постійно, і вони в своїх гарячих молитвах дають Пречистій за її сестру опіку у тяжкі дні воєного лахоліття. Кожного місяця члени Братства відбувають Сповідь і приступають до спільного св. Причастя. Під проводом о. канцлера Філевича кожного місяця відбуваються дво-годинні духові євряня, які закінчуються спільно відспіванням молебій до Пречистої Діви Марії. Тепер Братство має 110 членів. Його ціллю є почитати Пречисту Діву Марію від іменем Божої Матері Їїустаноючої Помочі, щоб за її заступництвом

вимолювати потрібних для себе ласк, передусім ласки доброї смерті. Почитати її особливо частим прийманням Пресв. Ємхаристії. До обов'язків членів Братства належить відмовляти щодня рано та ввечері три „Богородице Діво“, поспішати бодай раз на тиждень ікону Божої Матері, Їїустаноючої Помочі в церкві Братства, приймати раз на місяць, по можливості в останню неділю місяця св. Причастя в честь Пречистої Діви Марії, брати участь в духовних вправах приготування до доброї смерті, що відправляється в церкві Братства в останню неділю місяця, носити медальон Матері Божої Їїустаноючої Помочі, старатися, щоб в домах членів почитано ікону Матері Божої Їїустаноючої Помочі і старатися поширювати набожність до Матері Божої Їїустаноючої Помочі.

Як бачимо, жіноцтво Західного Торонто організоване в Братстві Пречистої Діви Марії і в Відділі Ліги Українських Католицьких Жінок це дійсно здорове ядро і живих життя цієї парохії.

За поглиблення віри

Серед нашої суспільності є в дуже великій кількості, як до свята віри, так і до свята людства, діари про з'ясування значення себе християнина, католика, іх ми, як єдино повинні бути про те. Бо хоч вони формально належать до св. Церкви, то, духом, поведінкою і поступками так, що годі їм назвати католиками у повній розумінні цього слова. Після п'яти років життя духа, а приналежності своєї оприлюднюють вони тільки формально і призначені.

Світська публіка опалювала багаторазово, що широко наперсуючись до Бога, та, що жива, годі доплатити поглиблення віри, яке єдино може дати пошук у майні людям на землі.

Як поглибити віру, щоб вона була велика, гарна, чиста і жива?

Передусім треба основно змінити засади католицької віри. Щоб це так змінити необхідно кожного разу безумовно про її правдивість.

Ось приклади:

Ангел, філософ і математик, в молодих літах виховувався в безбожності. В часі французької революції він втратив віру в Бога. Коли став свідком жорстоких дій, почав самостійно студіювати твори католицьких письменників про святу віру, наперсуючись і став речником католика.

Знамі слова найбільшого французького вченого Пастера, який сказав: "Тому, що в багатьох студіював, я також побожний, як бретонецький селянин. Думаю, що коли б я ще більше студіював, то був би такий побожний, як бретонецький селянин". Цей улюблений мікро не розлучався з хрестом і вмер з хрестом у руках та з очима віри, май і любови на устях.

Як виробити в собі католицький світогляд?

Треба всім записатися про те, що ми вже обговорили в оформити собі світогляд та виробити глибоку реалізацію переконання. До цього є багато способів. Чого не повинні ми в школі, того можна навчатися в церкві на православних, чи по наших релігійних товариствах та братствах. Читання доброї католицької преси і книжок також стане нам тут чималом в пригоді.

Найбільше зустрічаємося з невідою проти віри. Найбільше тепер, коли безбожники сподіваються вірити Богові. Тому тежодушно нагадується на небезпеку той, хто не старється жити; поглибити свій страх святої віри.

Зна преса

Передусім не піддавайся вигонкам. Не беріть ніколи злої книжки, чи газети. Хай випливають не буду з чистого, на який можна

але викидати. Не читайте нудних газет, чи тихих, що базуються тільки в соромихихих емоціях, або вогоні-каверно. Не беріть до рук і байдужої преси, що не переділяє себе якої в справі віри. На своїх кривих дорогах розмаїло пошля примар-мозів, які ведуть на безбожність і в прокляття. Зна преса не віри безбожників, сектантів і т. д. В отруту зброї: і найближчий організм до задоволення віри може зазнати до смерті.

Добра преса не тільки навчає, вона дає силу і розвиток людському організму. Дав вона трохи і слабкої реалізації переконання. — Після аз все випливає читати це (як Пастер), розуміється, виклад за зброєю св. Церкви. З тією метою можна людство довести до віри в віраго.

Глибоке знання праці віри є сьогодні кожному потрібне кожному, бо на кожному кроці зустрічаємо боротьбу проти віри. Знемога дорос, що боронити баталюючи це обов'язок кожного громадянина, який не хоче бути зрадником. До боротьби потрібна зброя. Кожен християнин не віра Христа, не Христовий актир. Не снів бути повні пани і німеччини божества зі зрадниками. Всі повинні бути готові на боротьбу й на перемогу. Головною зброєю проти атак на віру є доклади знання основних правд святої віри. Найми правдивих і не тільки показати блудні вироги і чим їх перемогти, але й переконати їх та здобути для Христа. Це почне і великі мовлячі апостоли Католічної Акації.

Та з пугного не жаліти.

Хто часто не розмає, тобто не роздумує, у чий гласіть нехай завжди мені жити, хто не шукає, ні не старіється про найліпші засоби для осягнення найкращої мети — той завжди буде м'ячиком чи іржавими ріжками обставин і м'якшій. На дорозі життя таку людину безжизненно можна переробити річ чи церквою.

Знемога з кожного досвіду, як перш хотім ми навчати, що якусь важливу справу, як старалися не забути про неї і як пера, бажало, жвавість вона нам в голові і ми про неї забували. Гірк було тоді, як вимагали про віру не думати, ні не робити ніяких постанов. Школя подібно бунув в вірою. В багатьох воля планка і докриття, бо в житті вони неможливі за всі дуби.

Часовник, що поглиблює віру є розпачем.

На давніші заповні діломи. Служимо їх тому, якось дивно величимо і благородно

чених, що може проти захопу мого ума і неземного мого алкониї гріха, що заходитьсь у коїх членях" Цей великий угодник Божий ніколи одночасно не дикрело дитинку: Нісладна й людина, хто нібається мене від тіла цієї смерті? Дякую Богу: Ісус Христос, Госнода наш" (1 Рим. 7. 23, 25. 1).

Як одити ласку Богу?

Хто хоче св. віру поглибити у своєму житті, той мусить передусім старатися за ласку Богу, яка дає б йому силу не піддаватися спокусам диявола.

Богу ласку одержується через молитву.

Іскрові душі відають, що ніщо інше, як гірше відсутність перисутності Божої. Велика це правда. Як корабель без веревки аданії та ласку і велику змагу, так людина без почуття присутності Бога і Його помічі є неспокійна і без пристані. А все ж таки досконалисть є лева — вистачить тільки візнати свою некіт і віддатися беззастережно в Божі руки.

Це найкраще зробити в молитві.

Добра молитва має свій ісповідальний зміст. На току співрається залопуку Христа: „Прости, а дається вам“ (Мат. 7, 7).

Богу ласку можна одержати й помножити через відмови релігійні практики. Жана є чудеса сили релігійних практик, як ось участі в Савабі Божій, прийняття св. Таїн, зокрема св. Таїн Покути і Пресвятої Нахаристії. Відомо річ, що ласка Божої не живе і не може її одержати той, хто залицяється у смертельних гріхах. На це є єдиний ритунок — Таїна Покути.

Про слова сказав учений німець, Лейбніц, дарма, що протестинт, що вона є побіжним добродієм, яке залиши Ісус Христос людині. Соцрушені для воли спокій совісті і повні сили до боротьби за чесноти. У Св. Савабі Божій і св. Причастія заучуємося так тісно з Ісусом Христом, що обмеження людський розум не зможе зрозуміти навіть того чуда. Ласки, які тут на нас спадковити, численні. Вони дають кожному силу і міць творити героїські діла. „Хто ість Моє Тіло і п'є Мою Кров, в Мені перебуває, а Я в ній“ (Іо. 6. 56).

Треба тільки вміти використати належно присутність Христа в нашому нужденному тілі. Тоді всі ми могли б познати величчя слова св. Апостола Павла: „Якщо я, та вже се я, але живе в мені Христос“ (Гал. 2. 13). То ж із Христом ідемо до перемоги!

Нам треба поспішити так, де вір не досягає, і звільнити те, чого розум зловити не може. Оце жана вірних, що зцілює відомо свої життя віри. Немає для людини нічого важливішого, як те, щоб найшкороше звільнитися від ладі під тілом і призначити своє тіло служити свого великого духа.

Ніско першочисно спокуює тіло і вірно-

о. М. Г.

Прощай мій дубе

Прощай мій дубе пам'ятний,
на віки може вже прощай.
Наслідком і чужому полі
прощай річний край,
що в його так наго зміну
в хвилю ту гіршу,
де хоріт життям полемим
даєт мого басилітону.

Чотири роки жак мити,
як я тебе тут поспіє
і, ісповіти ріку землі,
тебе думкою і ростом.
Світлом перш і ще я гірше
в ласку своїй віддам,
моє діло і в ріці своїй
світ річний край і прощай.

І коли вітер повіє в Сходу,
той галузі квіт зника
мені здається з річного краю
ти шість мені передає.

І розмовляв я в тобон,
не з річним братом в чужоні,
що краду дулю Україн,
про краді і насильні дні.

І подивив мені ти вісті
з Подієм і Карпат,
а все сумні та несподі,
бо все це так люте жит,
світ відірваний Україн
як мити в Сибір, Лондон,
Першою зміною в світі.
Прощай мити так час...

Та й інша вість із річної землі
на краді віру тут прийшла,
що там в Карпатах не дається,
а це змолвляє УПА.

А тепер мій друже,
дубе несподі,
прощай в чужоні,
рості згорітаний,
будь сильний, несподі у землі незолі,
світлом перш для мого народу,
що полюбив свій
жак стріпати до воли...

(в „Світлім світанку“).

відно згадано та змислено палу віру, яку
тільки належно використати скорби, які по-
дав нам св. Церква. Шуваймо перш усього Бо-
га, а коли Його знайдемо, змислює нани смер-
тні душі!

Парохія в Ст. Кетеринс

Іші основною збори, на яких створено Парохіальний Комітет, відбулись для 25 січня 1942 року в римо-католицькій церковній залі при вул. Чич, в присутності тодішнього пароха Ст. Кетеринс і околиці, а теперішнього Пресвітера Кир Ісидора Боревського.

На найближчих парохіальних зборах, що відбулись для 28 січня 1942 року прийнято для парохії назву „св. Апостола Кирила і Методія“.

Наша парохія в самих початках була під оглядом чистоти дуже малою, бо злилу в парохії було тільки 14 членів.

Богослуження для наших людей відбувались у Ст. Кетеринс ще від року 1938-го та відтоді аж до 1945 року вони ще припинились у римо-католицькій каплиці св. Катерини.

Мала ще тоді горстка парохіян почала роз-

думувати над своїм власним приміщенням та в першу чергу над будовою Божого дому.

В червні 1943 р. набуто за 600 дол. плану збудувати церкви.

Парохіяни спроваджують до Ст. Кетеринс о. Пеліпа Ру для вироблення відповідних планів під будову церкви. Та тому, що задумано збудувати дійсно щось такого, чого* ірландці проживаючи не повстидалися б, треба було під будову більше місця і тому у вересні 1944 року парохія закуповує ще другу сусідню ділячку, за яку платять тисячу доларів.

В 1944 році починається праця над будовою фундаментів церкви.

Праця поступово йде вперед, ростуть мур-у стіни, масивні мурі, для 25. вересня 1945 р. відбувається радісне і торжествене посвячен-

Перше св. Причастя дітей в Ст. Кетеринс. — Між дітьми о. Я. І. Чик, парох, що підготував дітей до комуніканції і пані Г. Стус, що займалась укоридуванням дітей.

Управа молодечого Відділу Українського Католицького у Ст. Кетеринс. 1-ий ряд: Завалин, Р. Мамин, Д. Мамин, М. Косиць, о. Я. І. Чиж, парох. — 2-ий ряд: В. Білан,

Юліанен при парохії св. Апостолів Кирила і Методія А. Петренко, С. Яоскаль, Дж. Бирч (Бойчун), С. Нагачевський, Е. Медвідь, В. Чістерка, М. М. Нагачевський, В. Олексій І. О. Равань.

ня першої частини будови, себто церковної звали, в якій відтепер починають відбуватися Богослужби для наших людей.

В цій будові великий вклад праці і переважна заслуга тодішнього пароха, а теперішнього Преподобного Кир Ісидора Борецького.

Дня 22 серпня 1948 року дунайстарський об'їзник в пашій парохії у Ст. Кетеринс обіймає Веч. о. В. Філевич, що стає різночасно першим сталим парохом цієї парохії.

Праця при будові церкви не втрачає, кожного дня приходять тисячі людей, щоб у великий час помогти, чим хто може, в тій будові Божого дому. Радіють їх серця, коли дня 1 січня 1950 року, їхній колисний парох, а зараз Екзарх Східної Канади, заступає до них, щоб вже не у чужій каплиці, та не у церковній залі, але у своїй такій викінченій церкві відправити першу Службу Божу, ще й до того Архидиякон і відтак довершити акту освячення самої церкви.

Другим з черги сталим парохом української

католицької парохії у Ст. Кетеринс, Онт., став під дня 15 березня 1951 року Веч. о. Ярослав І. Чиж. В той час в церковній будинку треба було внести інсталяцію форниса та я належно виправити внутрі стіни церкви, як різнож викінчити внутрі церковну залю. Це все досі зробилось коштом поперх 20-ти тисяч доларів, крім цього сплаталось значну частину заделого догугу і наша парохія є німні напередодні будови парохіальної резиденції, яка є так необхідною для централізування цілого парохіального життя.

У розв'язці фінансових труднощів в нашій парохії все були найбільш помітними ті, що крім своєї праці жертвували тем свій тяжко запрацьований гроші, а слід теж згадати про п'ятому і пошу посягати працю тих організацій, що дістаться при нашій парохії, а саме Ліга Українських Католицьких Жінок та Українського Католицького Юнаїтва, не забуваючи при цьому й тих, що в попередніх роках аходили в склад координаторів Церковної України.

Історія України в датах

СЧЕТЪ

3. I. 1871 — народився учень і поет А. Криський.
5. I. 1385 — дитинство Станіславського братів у Львові.
6. I. 1742 — помер на вигнанні гетьм. Пилип Орлик.
7. I. 1834 — народився поет С. Рушанський.
7. I. 1875 — заворіжний під проводом Євста розпромажи турків.
- 6—7. I. 1946 — вступу 8-хвилин військ УПА під командуванням полк. Козина на хомут. твердиною в 6-річ.
9. I. 1661 — помер учень, автор граматик українсько-словацької мови Ярець. Мелетій Смотрицький.
10. I. 1888 — помер поет Буковини Юрій Федькович.
11. I. 1919 — початок другого настулу УГА на Львів.
14. I. 1649 — урочистий в'їзд вояками Б. Хмельницького до Києва.
17. I. 1901 — Митрополит А. Шестинський вступив на митрополитський престол у Львові.
18. I. 1664 — Переяславський договір.
20. I. 1821 — помер витем. Пилип Мирний.
21. I. 1803 — помер останній гетьман України Кирило Розумовський.
21. I. 1916 — помер письмен. Лесь Мартович.
22. I. 1864 — народився поет П. Савицький.
22. I. 1918 — проголошено самостійність України ІУ. Універсалом УНР/Рад в Києві.
22. I. 1919 — проголошено в Києві об'єднання всіх українських земель в соборну українську державу.
28. I. 1734 — помер гетьман України Данило Апостол.
29. I. 1665 — бій Хмельницького з поляками під Охматовою.
29. I. 1918 — бій українського женства з більшовицькими під Кругаєм.
31. I. 1918 — помер професор рентенолог І. Пушків.

INTENT

2. II. 1061 — перший біл українських князів
з половецьким.
2. II. 1063 — народження князя Т. Борудяка
2. II. 1083 — помер князь В. Гиринський.
2. II. 1915 — розбиття білих УСС під Олександром
І Лямоничем.
3. II. 1066 — смерть князя Ростиславича
з Галича.

3. II. 1812 — народився байкер Є. Гребіна,
членів сотні УПА розстріляв
під час завоювання м. Нолотизини.
7. II. 1945 — Відаки УПА розбили залку
дів голівного штабу НКВД
на шляху Львів — Радськ.
9. II. 1918 — центральні державні виження
української держави.
8. II. 1940 — помер письмен. С. Черкаський.
9. II. 1918 — відкрито Геростовський
жир. Пам'ятки, Ангстрін
і Болгарія визнали самостій-
ність України.
12. II. 1705 — іконописно українсько-турецьку
границю на ріці Бог.
12. II. 1924 — являється у «вільний Олсу»
Ясарав.
14. II. 1897 — помер письмен. П. Кулик.
16. II. 1885 — помер письмен. М. Шахматов.
18. II. 1668 — початок повстання Брюхо-
вещкого проти Москви.
20. II. 1054 — помер князь Ярослав Мудрий.
24. II. 1608 — помер князь К. Остроянський.
27. II. 1664 — поляки задушили господарського
подолівника Івана Богуня.

БІРІЗЕНІ:

1. III. 1918 — українська армія зайняла Київ.
2. III. 1827 — народився байсар Л. Гайбін.
3. III. 1876 — народився церковнослужитель с. Ісаків Кирило Попович Кошмановський.
3. III. 1861 — скасовано кріпацтво в Україні.
3. III. 1922 — помер селянин-патріот Іван Телесівка.
4. III. 1750 — вибір Кирила Розумовського гетьманом.
7. III. 1917 — позбавлення українського воєно-сеского дошку в Кривошапці.
- Початок революції в Росії.
- Андрій Боголюбський руйнує Київ.
8. III. 1814 — народився найвідоміший український поет Т. Шевченко.
9. III. 1922 — помер світової слави співак О. Меліку.
13. III. 1923 — повернувся виснажений Дмитро Заїка.
10. VI. 1861 — помер Тарас Шевченко.
14. III. 1923 — Рада Амбасадорів признала Західну Україну Польні.
14. III. 1939 — оголошення самостійності Карпатської України.
15. III. 1917 — останній російський цар зламав шпатель.

15. III. 1945 — біля УПА з більшовицькими в районі Рогатина. Всення першого українських повстанців.
16. III. 1844 — поглиби вбили гетьмана І. Ігнатовського.
17. III. 1919 — митрополит конференція в Парижі приєднала Закарпаття ЧСР.
18. IV. 1927 — польсько-більшовицький договір про розподіл України в Ризі.
20. III. 1917 — повстання Михайла Централіза Рад в Києві.
20. III. 1921 — помер письмен. А. Казеко.
21. III. 1907 — помер історик В. Антонович.
22. III. 1843 — народився композитор М. Лисенко.
27. III. 1868 — народився статистик-економіст Юрій Григорій Хоменко.
26. III. 1909 — помер історик і композитор А. Архас.
31. III. 1939 — Мадярщина окупувала Карпатську Україну.
Квітень
2. IV. 1111 — князь В. Мономах розгроми повстання поляків С. Соловйова.
3. IV. 1649 — договір Б. Хмельницького з Збором.
5. IV. 1882 — народився історик В'ячеслав Липинський.
6. IV. 1709 — Костя Гордієнко зустрівся з Мислосом до боротьби проти Москва.
7. IV. -811 — народився поет галицької аристократії Маркія Шалкевич.
7. IV. 1945 — більшовицькі по-новим "зв'язки" Хрещені великою акцією проти УПА, впроваджують в дію понад 40.000 військ НКВД.
8. IV. 1918 — Український Національний Конгрес у Києві.
9. IV. 1864 — помер на заслання поет П. Грабовський.
12. IV. 1596 — Пилипко І. Любомир розгромлюють Жолківського під Білми Жамським.
12. IV. 1945 — більшовицькі арештували Митрополита П. Сімонова та всіх єпископів в Закарпатті України.
13. IV. 1893 — помер поет і етнограф Іван Манджур.
16. IV. 1710 — ліберал П. Орлика гетьманом України. Проголошення конституції козацької України.
17. IV. 1847 — арештували Т. Шевченка.
18. IV. 1860 — народився поетеса Уляна Кримська.
19. IV. 1881 — помер історик М. Костомарів.
20. IV. 1622 — помер гетьман ІІІ Копишівський.
20. IV. 1922 — помер композит. К. Стеценко.
21. IV. 1910 — царська влада розп'яла Тариста "Простіт" в Києві.
21. IV. 1775 — царина Катерина запровадила кримінальн в Україні.
22. IV. 1932 — докор дипломатичній провідник Галицький Ю. Ромашук.
22. IV. 1919 — помер батько українського театру М. Кропивницький.
25. IV. 1913 — помер письменник М. Коцюбинський.
23. IV. 1920 — Українська Галицька Армія об'єдналася з військом УНР.
24. IV. 1918 — от. Болбочан здобув Крим.
25. IV. 1927 — помер письменник М. Черемшина.
26. IV. 1945 — помер гетьман Павло Скоропадський.
27. IV. 1904 — помер драматург М. Старицький.
28. IV. 1871 — народився письменник Василь Стефаник.
28. IV. 1915 — біля УСС на Миківці.
29. IV. 1648 — вбивство Б. Хмельницького гетьманом Укр. Армії.
29. IV. 1918 — Чортківська флота підняла український прапор.
30. IV. 1918 — вбивство України від більшовицьких-банд.
30. IV. 1915 — помер церковний виступок Константин Кезович.
Травень
1. V. 1849 — народився письменник Павло Мирний.
2. V. 1848 — заслуження "Головної Рускої Рад" у Львові.
3. V. 1925 — зникнув Микола Міхновський.
4. V. 1838 — виступ Т. Шевченка в кримінальн.
6. V. 1910 — помер поет і письменник Борис Грінченко.
7. V. 1933 — Свято "Українська Молодь Христосів" у Львові.
8. V. 1921 — прилучено Закарпатську Україну до Чехословаччини.
8. V. 1945 — капітан І. Гиченчик.
6. V. 1947 — ССР заключив військовий договір з Польською й Чехословаччиною для знищення Української Повстанної Армії.
9. V. 1920 — літературн Т-во "Простіт" в Ужгороді.
10. V. 1772 — заснування "Малоросійської Колегії", яка мала обслуговувати владу українського гетьмана.
10. V. 1879 — народився Симон Петлюра.
11. V. 1907 — засновано в Києві Українське Наукове Товариство.
14. V. 1648 — версію Б. Хмельницького під Жовтими Водами.

Спеціальність під оглядом ЯКОСТІ

Спеціальність під оглядом ЦІНИ —

Спеціальність під оглядом ТРИВАЛОСТІ

Спеціальність під оглядом КРАСИ

не DAVENPORT BED із знаменитої роботи PHILLIPS CHESTERFIELD,
953 DUNDAS ST. W. Tel. EM 3-1611, TORONTO, ONT.

В день — це прекрасна канапа, в ночі — вигідне ліжко. Сильна, подвійна пружина
не тільки гарантує Вам довгі роки комфорту, але також дає місце на цілу постіль.
Верх, який блищить: вишневий, зелений, синій, золотий, червоний і тим подібне.
Тільки ФАБРИКА ПАВЛА ПИЛИПА — офіційна назва — PHILLIPS — може Вам
продати цей честерфілд за \$49.95. — Ця фабрика дає на дуже легкі сплати. —

ОГЛЯНЬТЕ м'які меблі, як ліжка „давен-
порт“, честерфілди, фотелі в УКРАЇН-
СЬКІЙ ФАБРИЦІ ПИЛИПА.

ШАНОВНІ ГРОМАДЯНИ!

НЕ КУПУЙТЕ В ПОСЕРЕДНИКІВ ТАНДИ-

ТИ І НЕ ПЕРЕПЛАЧУЙТЕ ЗА НЕЇ

ВСІ ПО М'ЯКІ МЕБЛІ ДО ФІРМИ

PHILLIPS CHESTERFIELD

953 Dundas St. W.

Toronto, Ont.

Phone: EM 3-1611

14. V 1857 — вчений Т. Шевченка з 10-літнього заслужив.
15. V 1848 — скасування панщини в Закарпатті.
16. V 1817 — народився історик М. Костомар.
18. V 1917 — перший Всеукраїнський Вільний З'їзд у Києві.
22. V 1881 — поетеса Т. Шевченка над Дніпром у Києві.
23. V 1938 — виступ Роттердаму знову від багаторічної банки прорідки ЮНІ, поет. Євген Кононенко.
24. V 1125 — поетеса князя Володимира Мономаха.
25. V 1928 — на лавках Паризької застріли багаторічний вчений П. Шер-Офорт і вчений О. Оганян.
25. V 1616 — виступ ЮНІ С. Петербургу, поетеса солданих війни під Корсунем.
26. V 1722 — поетеса гетьмана Павла Орлика.
28. V 1916 — поетеса чеської української письменниці Іван Франка.
30. V 1876 — перший указ заборонено писати і друкувати жовтий в газети українською мовою.

Червень

2. VI 1935 — поетеса письменника А. Чайківський.
5. VI 1775 — друкується Закарпатської Схід. незалежна битва українських хитів над річкою Калкою.
7. VI 1843 — поетеса О. Меркиса Шанкемет.
7. VI 1877 — народився Проксидський Юрій Ніжко Буха.
8. VI 1919 — переможний бій УГА під Чортковом.
8. VI 1652 — переїзд Б. Хмельницького під Батогом.
9. VI 1806 — поетеса поет Яна Шогова.
12. VI 1595 — виступиши Укр. Церква остаточно уложили писмо: одно до папи Климента VIII, в якому подіють свою заяву приступлення до Унії. Друге писмо було звернене до польського короля.
14. VI 1891 — народився Євген Кононенко.
14. VI 1931 — поетеса Висеслава Липинської історик і політик, творець гетьманської ідеології.
16. VI 1944 — з підписами Укр. Повстанчої Армії постало наблизити керівництво революційної боротьби в Україні Українська Головна Визвольна Рада.
17. VI 1917 — Другий Всеукраїнський Вільний З'їзд у Києві.

18. VI 1709 — перше друкується Схід. косячати.
22. VI 1941 — літературна діяльність-богословської війни.
23. VI 1870 — поетеса поет А. Меламедов.
23. VI 1917 — перший український Укр. історик Центральної Ради.
25. VI 1205 — поетеса під Закарпаття української мови Родина Лепиш.
27. VI 1872 — Схід. поетеса Схід. історик.
29. VI 1851 — бій під Берестечком.
29. VI 1838 — поетеса і українська поетеса, УГА ген. М. Тарнавський.
1. VII 1818 — вчений до перш. і 2 української університет у Львові і По.
1. VII 1910 — вчений у боротьбі з українським університетом А. Кошак.
3. VII 1834 — народився письменник А. Шевченко-Вой.
7. VII 1652 — перший і. Богословський розбій косячати під Корсунем.
8. VII 1709 — бій під Полтавою.
11. VII 1869 — виступиши Схід. народився письменник М. Черемшина.
13. VII 1874 — бій під Української Давидів з багаторічними відбитами.
15. VII 1915 — поетеса вчений В. О. Кошак.
16. VII 1919 — виступиши УГА народився на Жорнох.
16. VII 1917 — Другий Університет УМРад.
18. VII 1873 — поетеса С. Рудавський.
21. VII 1941 — поетеса писем. Б. Лепиш.
22. VII 1944 — поетеса поет О. Оган.
27. VII 972 — дитини українського ченця Святослава Чернецького ченця.
27. VII 1637 — поетеса поет Б. Хмельницький.
29. VII 1865 — народився великий митрополит А. Шептицький.

Серпень

1. VII 1918 — поетеса Леся Українка.
2. VII 1914 — виступ і-й сестри війни.
4. VII 1687 — виступиши гетьманом І. Мазепо.
5. VII 1911 — поетеса письменниці Гаври Баринюк.
8. VII 1834 — народився поет Юрій Федкович.
8. VII 1819 — народився П. Кушак.
10. VII 1907 — поетеса писем. М. Ворон.
10. VII 1648 — переїзд Б. Хмельницького під Тлумачами.
10. VII 1813 — поетеса писем. К. Оскар'яненко.
12. VII 1925 — поетеса поет В. Сидітишко.
14. VII 988 — християнство України.
14. VII 1795 — друге друкується Схід.
14. VII 1649 — переїзд Б. Хмельницького під Жорнох.
14. VII 1878 — народився поет Василь Пачоский.

15. VIII. 1856 — народився в Науменцях Іван Франко.
 16. VIII. 1857 — Юрась Хведковиченко став гетьманом.
 17. VIII. 1772 — перший розбір Поділь. Галичану окупує Австрія.
 20. VIII. 1920 — договір у Севр. Галичану визнали окремою державою.
 20. VIII. 1843 — помер письменник Г. Кайка-Освоїнський.
 21. VIII. 1925 — помер поет і письменник Осип Маковей.
 25. VIII. 1698 — помер гетьман Дорошенко.
 28. VIII. 1921 — бойовицями розстріляні поети Г. Чуцинка.
 29. VIII. 1868 — народився письменник Черняхівська.
 31. VIII. 1919 — об'єднані українські армії здобули Київ.
- Вересень**
1. IX. 1722 — народився український філософ Ір. Сковорода.
 2. IX. 1709 — помер гетьман І. Мазепа.
2. IX. 1657 — поховані Б. Хмельницького в Суботині і вибори Івана Виговського гетьманом.
 3. IX. 1916 — перемога УСР на Лисоні.
 3. IX. 1914 — москалі зайняли Львів.
 5. IX. 1864 — народився М. Коцюбинський.
 5. IX. 1676 — московський цар заслав гетам Петра Дорошенка на Сибір.
 6. IX. 1672 — гетьман Дорошенко здобув Кам'янець.
 7. IX. 1805 — народився О. Стороженко.
 9. IX. 1863 — народився Б. Грінченко.
 9. IX. 1769 — народився творець нового українського письменства Іван Котляревський.
 10. IX. 1914 — перший біл УСС з москалями під Спиками.
 12. IX. 1875 — народився диригент і композитор О. Кошиць.
 12. IX. 1903 — підхрип в Соляві вивітків І. Котляревському.
 15. IX. 1907 — помер драматург І. Тобілевич.
 19. IX. 1903 — помер письменник Сидір Воробкевич.
 21. IX. 1944 — помер в Канаді О. Кошиць.

Українська Кредитова Спілка

при церкві Божої Матері Неустанної Помочі в Торонто

ST. MARY'S CREDIT UNION LTD.

позичає своїх членів і пропонує, що з дня 1. листопада 1954 р. вона пере-
 несла свої бізнес до

НОВОГО ПРИМІЩЕННЯ

в будинку Східного Експрессу при 278 Бетгист Ст., 1, поверх.

Тел. EM 8-4227

Зустріч Української Кредитової Спілки при церкві БМНП в Торонто
 в 1953 р.

та урядом кожного тижня

в понеділок від год. 7.30 до 9.00 год.
 в середу від год. 7.30 до 9.00 год.
 в п'ятницю від год. 7.30 до 9.00 год.
 і в суботу від год. 10.00 до 1.00 год.

і приймає вклади-ощадності на найвище
 згідно з законом, опроцентування (3.5
 відс. в 1953 р.) та для нагодів умов-
 нах договірних умов.

Якщо хочете забезпечити свої гроші,
 щоб вони приносили Вам щільний при-
 бутки, якщо потребуєте позички чи має-
 те фінансові клопоти, приходьте до нас —
 ми завжди готові порадити Вам та до-
 помогти, як це сталося вже з сотнями
 наших членів.

Складайте гроші у своїх, позичайте
 у своїх!

22. IX. 1918 — відкриття українського університету в Києві.
29. IX. 1866 — народився український історик М. Грушевський.
29. IX. 1935 — помер великий мистецтвознавець О. Новицький.
30. IX. 1769 — козак здобув від турків місто Хотин.

Жовтень

1. X. 1253 — князь Данило коронується в Дорожичі на короля.
1. X. 1187 — помер князь Ярослав Осмомисл.
1. X. 1665 — обрано гетьманом Дорошенка.
3. X. 1930 — померла письменниця О. Пчілка.
7. X. 1891 — народився єпископ Кирило Бучко.
8. X. 1596 — Берестейська Унія.
9. X. 1635 — перемога Б. Хмельницького над Гоголем.
10. X. 1893 — помер байрак Л. Габія.
12. X. 1658 — сойм у Чигирині. Прийнято козацької старшини боронити самостійність України.
12. X. 1916 — блі УСС з москалями в Соматинях.
12. X. 1727 — обрано гетьманом Д. Апостола.
14. X. 1324 — Запоріжці здобули турецьку етолію в Царгороді.
17. X. 1879 — народився єпископ Кирило Литвинський.
18. X. 1918 — створення Української Народної Ради у Львові. Приголошено Західно-Українську Народну Республіку.
19. X. 1596 — на соборі в Бересті проголошено об'єднання Української Церкви з Римом.
19. X. 1918 — Українська Національна Рада у Львові проголосила українську державу на землях бул. Австро-Угорщини.
27. X. 1944 — українські повстанці зробили вивідок на районове місто Болшинці біля Галича. Перемога над більшовицькою загоном.
28. X. 1894 — помер учень О. Огопозький.
28. X. 1794 — помер Гр. Ошоворода.

Листопад

1. XI. 1944 — помер великий митрополит Української Церкви Андрій Шептицький.
1. XI. 1918 — проголошено самостійність Звінц.-Української Республіки.
1. XI. 1945 — закінчена діяльність блі УПА.
4. XI. 1872 — народився письменник П. Лесявий.
4. XI. 1921 — довгий Зимовий похід під прозв. ген. Ю. Тютюнника.

6. XI. 1812 — народився М. Шаньківський.
6. XI. 1874 — помер О. Стороженко.
6. XI. 1912 — помер композитор М. Лисенко.
10. XI. 1709 — писали струннуаль Батурин.
10. XI. 1838 — помер І. Котляревський.
16. XI. 1863 — народилася письменниця Ольга Кобилянська.
18. XI. 1838 — народився письменник І. Печуль-Левинський.
21. XI. 1921 — більшовики розстріляли під Валарок від Волги 350 українських полків.
24. XII. 1934 — помер на звалі М. Грушевський.

Грудень

3. XII. 1818 — помер байрак Є. Гребінко.
4. XII. 1803 — помер на Слов'янській останній кошовий Запорізької Січі І. Калитинський.
5. XII. 1878 — народився поет О. Олесь.
5. XII. 1919 — почався перший Зимовий похід блі коміндиві ген. Омеляновича-Павленка.
7. XII. 1936 — помер Василь Стефаник.
8. XII. 1834 — народився Марко Вовчок.
8. XII. 1868 — засновано у Львові Тов. „Прогісита“.
14. XII. 1810 — народився М. Старицький.
17. XII. 1596 — члениками Лободи і Нелавки.
19. XII. 1240 — татари зруйнували Київ і тіпили на Галичину.
21. XII. 1764 — Катерина II висувала гетьманівку в Україну.
23. XII. 1873 — засновано Наукове Тов. ім. Шевченка у Львові.
23. XII. 1944 — в боях з більшовицькими на Холодирівській зливує письменник.
23. XII. 1505 — Пала Климента МН. приймає участь вступу української Церкви до Унії. Окремим булаєм задоволено про це цілий світ.

Д-р АДАМ РАТИНОВ

Лікар саркофіксних та інфекційних хвороб, спеціаліст внутрішніх органів, зокрема лікує астму, ревматизм, ішемію, болю серця, жовтуху, тиф.

4794½ KENNEDY AVE, Toronto, Ont.
TEL. WA 1-6708

Навернення одного комуніста

Дуглєс Гайд народився 1908 року в англійській родині. Будучи ще хлопчиком, кожної неділі ходив він слухати поучень різних проповідників.

Прововідники чи промовці навесять до англійського крижину й фольклору. Вони боронять різні справи. Вештаються по містах і селах, загонюючи свої промови для різної вубавки. Їм навіть горбик Брістолю, рідного міста Дуглєса Гайда є цілком нейтральних прогулянок міщан, і одночасно творить ідеальну вірну для закупаєдливих промовців. Тут зустрічаються пронагандаєти лібералів, консервативістів, Робітничої партії, навіть комуністів. Вийшовши на крисло, вони поважають промовців. Англійська чечність і тихе домовення не дозволяють, щоб один одному перешадаєв у промові, і кожен вибирає місце поза межами толосу своїх конкурентів. Тільки тоді, коли на кінець промов слухачі починають співати гимни чи ліси, одураються разом голоси різних груп, намаганься пригадувати одні одних і авторитетів певного роду какофонію, яка нікого не обурює. Тільки тоді грішні тони інтернаціоналу пишуться у спокійні, по-мажорі арії реалітичних протестантських сесей.

Дуглєс знову напам'ять зворотні й рухи подивляюся промовців. Це його інтересує, захоплює і бавить... Чи не там зродилося в ньому новітніми стави реалітичних пропагандистом? Живучи 17 років, він рідшеється йти вибраним шляхом реалітичного пропагандиста і починає студіювати теологію методистів. Його бажанням є стати місіонером в Індії, серед поган, а не виготовувати промови до брістольських міщан і тих їх бавити. Його родичі є законні й горді з проєктів сил. Прості міщани, вони захоплюють його видерикати з постановок. Якж кілька місяців студіював він теологію, як одного дня на ірогулліш почути захрипавши голос нового бесідника на брістольських горбках. Зв'язався! Прохожі, слухачі задихали його промовою. Що за переконливі сила виділюється з цього бесідника! Який динамізм ангелу! Який новий захоплення погляд! Що ж він каже? "Міжнародна Сієкса Дінонога Воєнний Подолемий, вигукує він, кличе песь світ до боротьби. Треба ліксити Сакко і Веметті, двоє італійських емігрантів, засуджених американин на смерть на електричному крислі...". Справді, годинні газети часто загдували тих двох анархістів, засуджених американин на смерть. Як протест проти цього засуду, вибухали в різних американинських амбасадах божби. Як усі молоді, так і Дуглєс, схилилися на сторону жертв. Кара смерті виконана над двома ідеалістами, обурювала його до крайності. Не бага-

СТЕПАН РУДАНСЬКИЙ

Тополя

Сидить баба на порозі,
Землю копає,
На садовок, на вишневид,
Сієкса поглядає.

А в садочку, у вишневид,
Сивон її ходить,
Свою жінку молодую
За рученьку водить.

Ходять собі по садочку
Милі молодята,
Шілується, мілується,
Як голубенята.

Шілується, мілується,
Все їм так мило...
"Чого ж ти сумуєш, сумуєш,
Старенька донько?"

"Проклятий час", баба каже,
"Проклята година,
Що я з нею одружилася
Коханого сина."

Оженила, одружила,
Розуму не мала:
Своє щастя чужим людям
Даремне віддала.

Де тепер ті щирі руки,
Що ми обіймали?
Де тепер ті милі губи,
Що ми цілували?

Де ті очі, милі очі,
Ті карії очі,
Що бувало так питає,
Чого мати хоче?

Все вона, вона забрала!
Вона препогнала!
Взяла щастя, взяла долю
І свого Івана.

Але нехай нехайють
І моря і ріки, —
Я розлучу тебе з нею,
Розлучу на віки!"

Лежить баба на порозі,
Вдає, що копає,
"Що з тобою, моя донько?"
Син її питає.

— „Болить мене головоючка.
Ой гину я, гину!
Слухай мене, мій Іване,
Слухай мене, синку:

Чи знаєш ти сімє море?“
„Знаю, мамо, знаю“.
„Там, мій синку, на тім морі,
На гиріаї Дунайа,

Стоить виспа невеличка
З крутих скалами;
На тій виспі білий камінь
З чорними знаками.

Там, мій синку, наші скарби
Від прадаа, синку.
Ішли до них, мій Іване,
Поми я не згину!“

„Мати моя, рідна мати!
Чогось не охота...
Чогось мені не хочеться
Ни срібла, ні золота.

І так мені, моя мати,
Не підійти неба:
Маю хату, маю жінку,
Чого ж мені треба?“

— „Маєш хату, маєш жінку!...
А дасть Бог дитинку, —
Тоді мене спогадаєш,
Не те скажеш, синку!

Тоді рад би де узяти,
Та уже не буде.
Іти ж тепер, коли хочеш, —
Добро тобі буде!“

— „Мати, мати!... для дитини
Рук не заховаю:
Для дитини я родився
І вирити маю,

І без жалю на що силу
Буду виробляти.
На-що ж мені тії скарби?
На-що, моя мати?“

„Нехай тобі, малий синку,
Нехай їх не треба, —
То мені їх, мені, синку,
Мені старій треба!

Треба гробу, треба й неби
Треба й поховати,
Треба збогом і за душу
Грішную роздати.

то і бракувало, щоб він сам не відкинув десь під американську амбасаду бомбу.

Промовцеві, що має перед собою вже задалегідь з'єднану для справи лубяку, легко є переконувати. Його довго ошукують. Коли закінчується його промова і він почав роздавати комуністичні листочки, почулися революційні оклики з тонів.

Даласєс зблизився до промовця.
„Я хочу бути членим твого товариства“ — сказав він просто.

„Немає нічого довгого“ — звучала відповідь.

Промовець дає йому адресу місцевого генерального секретаріату. Молодий 18-літній Даласєс пишеться в нове товариство, одержує свій квиток і стає членом Міжнародної Спілки Допомоги Воєнним Полоненим, групи комуністичної, яка ще не має підваги проголосити себе такою отже.

На шляху до повного марксизму

Це ще не перешкоджує молодому Даласєс-ові даліше студіювати теологію. Соціальна боротьба за ірава згноблених не суперечить релігії, а навпаки, з нею погоджується. Та все таки новий критичний зиск в йому пробуджується. Він не приймає наосліп навчання професорів. Ось його слова: „Студіюючи серйозно з підручників науку теології, я не находив нікого авторитету для його поступовача в житті...“ Дуже скоро навчання методистів зростає відповідати його наспраціна. Одні з його прикраса єврейства його уму на буддизм. Він перечитує буддійську святу книгу Життя, але скільки вістниці тільки коротко його захоплює. З міжчасі він починає в соціалістичній лавішній мести боротьбу за освободження згноблених капіталізмом. „Випустивши до Міжнародної Спілки Допомоги Воєнним Полоненим, руку заляпаного з комунізмом, я маю перед очима Христа шокритого рабами, з близькими поглядом обурення, Христа, що відносив бич на тюрніціа при святло.“

Хоч його віра в Методизм сильно захитана, він даліше студіює теології, ладночить скрито, що може розважання і пауна поборить його релігійні сумніви. Він вже починає пробавити релігійні сумніви. Але через заляпаність соціальних сил за релігійним навчанням скоро одержує пажу червоного проповідника. Його даліше переслідує ідея християнського комунізму. Він прибує знайти спільні точки з наукою Христа і доктриною Маркса й Леніна. „Я все мію в бібліотеці книжку Леніна: „Готуймо Революцію!“ На обгортіш я нарисував хрест, під яким скрещується серп і молот. Моїм молодіжним писемим я накреслював так же ці слова: За Бога й робітничі маси! А на першій сторінці я написав: „Робітничий партії захищати війну на громадянську революцію!“

Напевно в добрій вірі поєднує молодий Да-

глас справу Христа із комунізмом. В дійсності, деякі слогани Евангелії, наприклад, деякі уривки фраз з промови про блаженства, легко даються шкати як комуністичній гаслу: пропаганда часто цього потребує. Найліпш надійдеться на те зловити, але Гайд дуже скоро ширяє такі підступні. Він мовчки адля собі справу, що обі Царолонії з собі протистави і не дадуться познати. Його молодечий ентузіазм і бойовнича завзятість нізаче, що двоє ланки не можна рівночасно таужити, штонають. Його невдачливо на дорогу комунізму. Свої захитки в основах релігійні переконання скоро проміном на марксистську доктрину. За тим приходять в нього новий атеїзм і кігі аїзм. Одиаче цей зашлюблений в студіях середньовіччя інтелекту, захоплений готичним стилем і романським архітектуром, задержує контакт з творами великих католицьких письменників: Честертон і Діларія Бедалью. Без сумнію не з великим внутрішнім переконанням і легким серцем зриває він за собою всі мости. Чи не для зміни тільки і для зашлюблення викликає совісті кидається він на сапо у вир боротьби проти капіталізму і за освободження пролетарських мас? В глибині серця він вже шпостерігає порожнечу комуністичного гасла і форм, але безпачібно їх держити, Цартія його поводи вострує. Рівночасно, сьбачаючи в „Лей-Волл“ Лотес пламнеться як бесічки на мітінгах. Рівночасно говіє комуністи є в повному розгарі. Гайд, маючи 22 роки, тратить одну по другій посаду. Нікчист часу він перекидає у вирах для безробітних. Коли одержить десь прибу, скоро Ц, задля своєї політичної роботи, тратить. Бере він також участь у всіх комуністичних маніфестаціях. Коли поліція атакує, його видно в перших рядах. Час до часу він опинюється у в'язницях на короткому або довшому побуті. Його судять за штихдержавну пропаганду й викликає до бунту. Він плагується в базиле коло. Бо ці „Маніфестації“ каже він, викликають нові маніфестації, нові атаки поліції, нові арешти, нові зросту-ди.

Його думки за часів після повернення все таки вказують, що він мимомовою своєю рясності комуністичного ісофіда не затратив обстражнийного і критичного змислу. Він в якомусь тільки укритий і земол би приголомшений. Дягас адля собі справу, що комунізм не є для себе самою ціллю, а тільки засобом. Для того остаточною ціллю є освободження робітничих мас з-під капіталістичного ярма. А хто стремить до цілі, той приймає її середники.

Але це була загальна думка революціонерів. „Ми буди переконані, що нужди і приниження, викладі нещасної післявоєнної економії, склапоють трудящих усіх поглядів до з'єднання в політичній нації Я до приготування революції. Для багатьох революція була ціллю самою в собі. Вони не журились тим, що прийде на рево-

Підні ж, підні ж, мій Іване,
Підні мийай сину,
Бо хилиться головошка,
Ой гину я, гину?”

* * *

То не голуб, то не сокіл
Під хмаром б'ється:
То змась так молодечий
Серед степу б'ється.

Ні дубинки, ні хатинки,
Ні стани — криниці:
Кругом него тільки степи,
Степи без границі.

Пашть сонце як у печалі,
Ісок розпашає;
Подохулі росте трава,
І та пошхає.

Ні думи тобі, шмий!
Хіба нуз зив'ється,
Та прел широкотрапий
Небом проносється.

Ходить, блукає нещасливий
В далекий порозі...
А там жінка молоденька
Лежить у полозі.

То не голуб, то не сокіл
Пролітає гори:
То тільки молодечий
Пливе через море.

Сильне море відбиває
Босою ногою,
Чорні жмів розбиває
Білою рукою.

Сушию, сушию кругом нього
Хмара надляскає,
І у хмарі змась сонце
Гасне, погаскає.

Тихо осподі; тільки вітер
Рече між соками,
Тільки чайка біда шкити
Понід небесами.

А змась змась нещасний
І того не знає,
Що там жінка молоденька
Дитя вловляє.

То не голуб, то не сокіла
Крила опускє:
То з скарбами край топо:
Івась спочивє.

Висока ж та тополя!
Та дивна тополя:
Одла, одла, як сирітка
Край чистого поля.

Де ж ти взиалась, сиротино
Тополенько мила?
Чи ж рука одначку
Тебе посадила?

Не промовить тополенька
Лини гіллями має.
Сидить Івась край тополи,
Суню поглядає.

Поглядає, ніби знає,
Що мати звякла,
Щоб неїстка молодая
Тополю стала.

„Добрий вечір, стара ньенько!
Ой як сик ти мами?
Ой чи сонні ти, чи дримаєш,
Чи мене чекавеш?“

„Добрий вечір, милай сину!
Де ж ти так блуєш?
Ти у тебе, милай сину,
Синюк народився!“

„Мати моя! мати моя!“
„Народився сину,
Але Господь узяв матір
І твою дитину!“

Покхилив Івась бідий,
Стару обіймає:
„Мати моя! мати моя!“
З жалю промовляє.

„Загнула, покинула
Мене молодая, —
Не покидай хоч ти мене
Матінко стара!“

Не покидай хоч ти мене,
Годубонько сина!...
Долє моя, долє моя!
Долє нещасна!...

люди. Проте кожний із нас мав свої власні ідеї. Наші уста все були полні болюми клячі: спра-ведливості — воли! — знесення клячі — емані-пация людства! — знесення експлуатация! Для кожного з нас ці гасла мали інший зміст. Вони були моєю формою, в якій кожний створював стан-дартно свої власні ідеї. Ми одні не думали наслідувати комунізму з російського моделю. Кількох товаришів вернулось з війною цілком розчарованими. Кілька частини була вираз-дана для советської системи. Вони вислови-вали, що через парат російська культура була співнена на одні сторінці в порівнянні із захід-ною цивілізацією, що це не дозволяло комуні-зму, коли Росія не мала ніякої демократичної тра-диції. Щоб дати впливу комунізму, ми ставили собі за завдання пристосувати його до західної культури. * Сухіше, критичність, релігійні ас-пекти, неспокій снововали Гейда, справжнього чену. Щоб себе збалансирати, він кидався у вир аяції, що його цілого поринає.

Партія й політ

1936 рік. Кривана громадянська війна в Ес-панії. Для комуністів це воєннє в запалі змю ре-волюції, проба сил в фашизми. Фашизм! Тільки те слово в них не устай! Все, що протикому-ністичне чи тільки некомуністичне, для них фа-шизм. Фашизм для них синонім зради! і всіх ін-ших образливих і глумливих палів великого ре-пертуару творців лозунгів. Скоро перехрещують цю війну на хрестоносний похід комунізму.

По всій Англії відбуваються мітинги. На-пхивають добровольців до Міжнародної Бригади. Далеко Гейда виявляється блискучим пропаганд-дистом:

„Мої мітинги приєднали багатьох добро-вольців Бригаді. Один з моїх прихильників, па-вершений мною на комунізм, відідав мене на заклички війни. Подобається одній руке, він довсі роки просидів у в'язниці. Партія мисляла своїх членів до Еспанії в простій причини: на-вчати їх бити неїстими, щоб одного дня засто-сувати її в їх власному краю. Вони набували ви-дистости ставити барикади й досіла в користуванні модерною зброєю. Всі комуністичні партії світу наступали в цей самий спосіб, але скоро вони перестали висилати добровольців. Дійсно втра-тили були величчє. А вони вислали людсь на жу-ку, я не, щоб вимряк. Мертві не мали жінкої вартости для партії. . . . Тоді одержали не при-кат віражувати нашим членам вступати до Бригади, краще було знаходити добровольців між некомуністами. * Еволюція подій в Еспа-нії не була спонтанною марксистам. Але збрив же відкривалась для них нова ширша арена для діяльнє: друга світова війна. Загострювалась еко-номічна криза, яку припинено через пущення в рух воєнної індустрії. Криза для комуністів — це відкрите поле для агітації. Видижається новий кляч: Запінимо кожну фабрику на комуністичну фортецю!

Несподівана вістка про заключення німецько-російського договору в 1939 р. зрештеша тяжкий удар всім крайнім партіям у всіх краях. Надаремно червоні газети старались представити цей договір, як побуду партій на нахилі міжнародної політики. Багато партійців назвало це зраддою і покинули ряди партії. Коли у вересні 1939 року Совети й Німеччина поділили між собою тайні останні переможені Польщі, тоді партія старалась ще себе оправдати, але воно не спаложило струй виступити із партії. Потішали себе, як могли. Казали, що воно добре, коли ніякі відділи із партії, хоч менше численні, зате чисті, тільки тим себе зміцняти. Так говорили тодішні комуністичні лідери.

Коли вибухав світовий війна, комуністи робили що могли, щоб сплестити в своїх руках новий приготування. Вони провадили сильну антиімперіалістичну пропаганду, яка тривала аж до завоювання Советського Союзу Німеччиною. І тут стало ті, що ще вчора звинувачували до страйків у фабриках, почали інших заохочувати до більшої праці. За аську цілу треба було тоді піднести продукцію, а ріночасно з тим піднести мораль у війську. На приклад Москви треба було помножити мітинги, щоб ознакувати відкриття другого фронту в Європі.

На праці в "Дейлі Воркер"

В грудні 1939 р. провід партії наказує Дугласу Гайду: заперестати видавання тижневої листочки, яку він сам розпорудував, і бути готовим до співпраці з комуністичному вождівству. В січні 1940 р., коли ставлення Росії викликувало антикомуністичний відгук, 32-літній Гайд вступав в членів співробітників "Дейлі Воркер". Багато редакторів пішло тоді до червоної армії, інші ждали на наказів. "Для мене було великою честю співпрацювати в цьому журналі, що для його вдержання тисячі британців погодилися на важкі жертви. Коли я вперше прийшов у будинок редакції, мені андавелось, що стуляю по святій землі."

Ще не збило полудня першого дня моєї праці, коли я віачу спори й антагонізма між директорами різних відділів. По тижневі я знаю про всі любовні інтриги, що сповозалися і розв'язувалися в прискореному темпі між мужиками і жіночими персоналом. Пристрасті, які не спинаюся ніяким моральним законом, тут тишались всього свободою. Тут панувала атмосфера сексуальності й безстрашності, що мене заскопила. Я поборов скоро мого здивування. Чи цей стан не випливає із комуністичної теорії?

"Від якогось часу було при праці двоє Дугласів Гайдів. Перший виконував інстинктивно накази партії; другий аналізував холодно методологію марксизму і новолі почав несолідаризуватися з ним."

Одначе британці не розуміють, щоб здорові люди губили свій час на зисканнявання безпорадків, коли їхні сили б'ються на всіх фронтах на суші, морю й повітрі. Часто маніфестанти жак-

II.

Сидить баба на порозі,
Землю колує,
На високу толою
Сумно поглядає:

Край тополі в чистім полі
Сююк її алаче,
Над ним порон черномірний
Пташечки краче.

І тополя своїм гіллям
Над шого схилалась:
Сирота над сиротом
Сама заскурчалась.

Зажурилась тополя,
Бо і їй тяженько...
Чого ж ти сумна сумуєш,
Старенькая ненько?

„Проплятий час“, баба каже,
„Проклята година!
Погубила я невістку, —
Погубила сина!“

Стара, стара, як хилюся
А ума не мала:
На що ж тебе я, невістко
В толою зачала!

„Чи ж не лучше тебе було
Пташкою пустити?
„Чи ж не лучше тебе було
Рибкою втонити?“

Чи ж не лучше тебе було
Розсінти світом?
Або зріною пустити
Раю перед світом?

Стара, стара, аж хилюся,
А ума не мала:
На що тебе я невістко,
В толою зачала?

Але годі! нехай сохнуть
І море і ріки, —
Я розлучу тебе з сином,
Розлучу на віки!...

Лежить баба на порозі
Вдає, що конче.
„Що з тобою, моя ненько?“
Син її питає.

„Болить, сину, головошка:
Либонь же я згину!
Рубай, сину, ту тополя,
Роби домовину!”

„Бог з тобою, моя ненько,
Бог з тобою, маті!
Та тобі ще, голубонько,
Не час умирати!”

— „Ні, вже годі, мій Ізясю!
Годі, мнаний сину!
Болить мене, головошка...
Згину, згину!”

Але доки душа в тілі,
Вчини мою волю:
Роби мені домовину,
Рубай ту тополя!”

— „На що тобі та тополя!
На що, моя мати?
Чогось мені не охота
Тополю рубати...”

Коли хочеш, мене мене
Я на домовину
Вирубаю за тополя
Найкращу кедрину!”
„На що того, мій Ізясю?
На що того, сину,
Щоб для трупа, для старого,
Псувати кедрину?!”

Най росте собі кедрина
До божої воли,
А для трупа, для старого
Буде і тополі!”

— „Мати моя, рідна мати
Жаль мені тополі!
Маю срібла, маю злата,
Каміння доволі, —

Стопай тобі домовину
Саму золотую:
Лиши мені хоч тополя
Мою молодую!”

— „Не тре мені срібля-злато!
Нічого не треба,
Лиш тополі, що на полі,
Тополі лиш треба.

Прошу тебе раз остамій:
Вчини мою волю,
Зрубай мені ту тополя,
Ту одну тополя.

дуються на Гайда і поліція мусить окричати сили, щоб його оборонити. Інших він також одержує свій мобілізаційний приказ. Але він не здивований коли дієр уміє його педзвієм до військовий служб. Він навіть додумується із розумом з високим урядовцем, що різні впливи аставлялись за ним і що комуністи, хоч їх не є багато, вже займають важливі пости у військ адміністрації.

В цьому часі він закінчується з Кароєм, між ними, комуністично, яка написалась до партії в часі іспанської війни. Кожного дня виходить вола з дожу, щоб продати „Дейлі Воркер” при станції трояєбусів, що віддавна від її дому на кілька кілометрів. І слова діла аж до Гайда. Принадок зближує їх в часі одної неротрансивної маніфестації. „Від років я був прихильником марксістських теорій в справах подружжя. Інакшеючи глибоку погіршу до інституції подружжя, я вірив, що тим інвалю правдулю емоціоналізм... Я думаю, що людина, з прирідд діла, може свідбно заключати й зривати подружжя зв'язки, коли їй подобається... Коли я пізнав Кароля, я зрозумів, що переведення цієї теорії в практику, не дасть мені правдивого пастя. Не вижляючи на зовні того, я скерував мою увагу на велике суспільне значення подружньої сталості, що „буржуазну колекціоналізм”, яку я досі писмавав...”

Він ожешився з цією, яку поділяв. Але міжнародні політичні події, які розвиваються в шаленому темпі, не дозволяють йому зятися са- жими собою. Антимілітаристичні кампанії „Дейлі Воркера” непокоять державні власті. Скоро приходить поліція на обшук до лентри партії, а потім наступає заборона видавати газету. Комуністи не є тим закончені і в наступний день по забороні вже появляється таємне видання. Розділяв службу, предизійна й давно пригтована, діє ея- томатично і всі переддлатники „Дейлі Воркера” одержують дахше, майже перед очима поліції, газети.

Приходить новий театр Імеччина атакую Росію. Для комуністів „несправедлива” війна пер- творюється в „свиту справу”. Росія стає союзни- ком Англії. Заборона комуністичного журналу ме- сена, Журнал по приказам згорі, змінив тактику. Ще ачора треба було рахуватися з фашистами як союзниками Советів, нині вони крші вороги. „Дейлі Воркер” гостро атакую Сер Моска й ін- ших британських фашистів. З хвалюною аступле- ния Росії у війну й знесення ітернаціоналу, кому- нізм передуч. Найбільш ірані газети захищаються похваллячи на честь Совецького Союзу, нового союзника.

На дорозі ласки

В цьому концерті похвал на честь СССР да- еться всетамі чути одна фальшива нота. Като- лический орган „Імаї Ресю” остерігає своїх чи- тачів перед оптимізмом щодо тактики больше- ників і знесення ітернаціоналу. На Далека на- кадають обов'язок відповісти цьому тижис-

викові й завдати йому остаточний удар. Щоб змірити силу противника, треба його пізнати. Гайда почнемо читати й студіювати згаданий тижневик. Політичні статті дегустувати його до крайності. Зате культурні дописи Честертона й Гіларія Беллоха витискувати на йому силане п'ятно й дивити його захоплюють. Скоро він почнемо звичкувати середі, дия появи тижневика. З великою цікавістю він перечитав твори Честертона і куштує книжку Беллоха. "Несучи з собою ці книжки, я почувалася настільки винувати, як в часах моєї юності, коли приносили до дому портретні фотографії журналістів".

Для комуністичного лідера це знамення на ересь. Але я рішуче замкнути в тайній частині могого мозку думки на культурні теми, надхненні моїми лектурами. Безсумнівно, приходить висвітлити, чому я в тім часі працював більше, ніж когосьбудь для *протії* якої я служив від ро-ків".

На порозі

Досі Даглас уважав за нечорунну правду, що всі, що бажали спільноти матеріальних дібр, повинні долучитися до марксизму. Навіщо всі прихильники несправедливості повинні бути в ряді противників марксизму. Ніколи йому навіть не приходило на думку, що може бути інша реальна жвава тієї проблеми. Однак він мусить дійти до цієї правди. Інші і перед ним поборювали несправедливість соціально і не годилися наставляти.

В католицькій Церкві піднялися голоси за поділенням долі робітників. Навіть Папа виклав оборонні робітників. Такі слова в синіх-кайках "Рерум Новарум" і "Клардазімо Аніо" знайшли широкій відгук і дали в площині соціальної оборони дуже ясний наслідок. Всіх католицьких псаломників відгукнулася на ці наміри Ринських Архієпископів і почали боротьбу проти церкв, духа каст і вигод посідаючого класу. У них немає нічого звичку до наставляти, а навпаки запрошення до братньої любови. Мирида революція, але не менше успішна! Те все відкриває Гайда, прочитуючи твори Честертоні, "Закупив звичайне видання "Ортодоксії" Честертоні: його філософії дистрибутизму відкрила мені нові горизонти".

Завітали цим лектурою, я перечитав жадно інші католицькі твори на соціальні теми. З цим в повній пережати історії, зробив більше "копільного розвитку" в останніх десятиріччях".

Рівночасно з тим у нього почався появлятися туга за релігією, яку він так довгі роки приймав. Він старався заповнити порожнечу своєї душі зваженими висловами й реалістичною атмосферою, створеною ним самим. На Різдво він обдарує щедру вуличних свідків в налії, що вони може придуть заколадувати під його димина.

"Я хотів засвідчити в атмосферу Різдва. За всі роки могого інтегрального комунізму я переживав те свято з болем серця, знаючи, що тут-то можна ввійти внутрішній мир, який був близько, а якого я не підважився скопитися. Безліч статей написав я, щоб довести поганське походження

Живо, живо ту толоно!
Живо домовину!...
Волять мене головоюшка!...
Ой гину я, гину!"

Цюкнула нова сокира
Рантом серед поля,
Затрислася, застогнала
Молода тополя.

Затрислася, застогнала,
Листи занутили,
І на серці у Іваси
Аж похолоділо.

І так тихо йому, тихо
Сокиру підняти!
І так жалко йому, жалко
Тополою рубати!

Але ненька заболіла, —
Що будеш чинити?
Жаль тополі, жаль і неньки,
Нічого робити!

Залучу Івася край тополі,
Очі візергате,
І начотену сокиру
Знову підіймає.

Цюкнула нова сокира
Знову серед поля;
Затрислася, застогнала
Молода тополя.

Затрислася, застогнала,
Гілки нахилилися;
У Іваси дрібні слози
Рікою полилися.

І так трудно йому, трудно
Сокиру підняти!
І так нудно йому, нудно
Тополою рубати!

Але ненька умирає,
Що будеш чинити?
Жаль тополі, жаль і неньки,
Нічого робити!

Сладка Івася край тополі,
Очі візергате,
І начотену сокиру
Знову підіймає.

Відшу й тяжку дорогу, що віддалявала її від її першого ідеалу . . .

Однак Далгас ходять щодня до редакції журналу й виконує сумлінно свою працю.

У пересі 1941 року приходить арештування Монсінора Степанія. Симпатія, яку він відчував до цієї жертви реаліційного переслідування в Кітосаві, відкинула йому всю прірву, що відділяла його від його товаришів комуністів. Вони також знають, що цей душпастир церковний є левитин, але тішаться засудом одного з князів Церкви.

"Знаєш приповідки: хто хоче досягнути слави, згадає й середники, жини дійти до неї . . . не задоволювала більше мою совість. Коли марксист починає розрізняти добро від зла, справедливість від несправедливості, звертає увагу на духовні цінності, його марксистське переконання багато не вартує . . ."

У Ізраїлі

Гайл ніколи не входив у католицьку церкву, хіба прихилився до входу щоб там поглянути комуністичні латечки на місці католицьких бронур, що нинішні в католицьких бібліотеках. Раз нім захопив в церкві бронуру про життя Томи Мора. Ця книжечка стала путім його настільною книжкою.

Одного дня він таки не витримав. Він рішався вийти в католицьку церкву.

"Я застерігався перед образом Пречистої Княви монету в шупку, взяв шипку й вклав її . . . Потім я почав чирбувати молитися. Як молитися до Пречистої Княви? Я старався пригадати собі монету, прочитав у Честестона або Беттожа, але не дійшов до цього. Свічка погасла спалювалась, а слова молитви не проходили. Одразу це мені не зашлося: я був щасливий. Я знав, що моя болуча благочинна зникла . . ."

"В пелію по Службі Божій я даліше ходив до редакції "Дейлі Воркер", щоб перевіряти працю редакторів. Безсумнісно це вперше в нинах, що з бод комуністичного журналу відносилася, тих, але гарні молитви до неба . . ."

14 березня 1948 року Далгас Гайл зовсім зривав з комуністами і кидав працю в "Дейлі Воркер". Його публікації сповіди, надруковані в усіх всіх газетах, мали великий вплив. В 1950 році появляється друком його Історія написана. Перше видання розійшлося в кільках днях. Друге видання появляється в січні 1951 рівночасно в Лондоні і в Нью Йорку, так само в розподілі.

З цієї його автобіографії варто на кінець навести не наступні слова: "В кітосаві аналізі, я виявляю, що білем до задури сля католицькому й комунізму. Обі доктрини не можуть співіснувати. Ми або потонуємо в безоднях неморальності, бо знаємо відірвані що віру, що культуру і ці духовні цінності, що колись створили велич світу, а-ий називало християнством".

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

МІЙ ШЛЯХ

На шлях я вийшла раннього весном
І тямів собі тількиш зовсімала,
а хто стрічався на шляху зі мною,
того я ширин сердяком вітала!
Несем ти, мій друже, а нас обох, —
холод і білість пелюст швидко надбана уваго!

О, довгий шлях цей, темний йти по ньому,
найтяжчий для того, хто одиниш!
Та не сама я на шляху таліюму,
а не сама мандрую в світ широкий.

Саміт не дого зблився в диті,
та трупом з неї злізти у гурті.

Я йду шляхом, піснє своєї співом;
та не шукаю в них пророцтв науку, —
ні, голосу гучного я не маю!
Коли ж хто сльозами для з темної нуди, —
сильну я: разом злізти, брати мій!
І його ласкою з сльоз злізти свій.

Бо не твій вже тірп сльозам — сльозам,
Коли ж на доштову шляху злибався
мені почуті сльоз гучні, вітати, —
в мій душ дик них душ надбався.
Скором і тоді журбу свою
і вісн вітати маю не отрую.

Коли в пелюст свій на небо злизу, —
моя вір на ньому не шукаю,
я тин братство, рівність, волю йому
зрив чорні хмарні вітати бачю. —
так три вітати золоті зорі,
що мого сльоз бачи літ вітати.

Коли яму ширіють ті зорі,
і він їх пригортає ширин вітати,
хоч не побачу я нікого у прострі,
не злизу сльозам і бачити, бачю,
бо часом пелюст цроніть сльозам
не відли чернє порох ширині.

Чи тільки терпю на шляху злизу?
Чи мене стріє де і хліт баркестий?
Чи до мого в темної вітати?
Чи без порку сльозу той ширин термистий?
Бачю там сльозити з сльоз ширин,
як починає з сльоз на устах!

Стара хата

Тюх старосвітських хатин вже не бачато. Вони дикраніть так, як похирляли ті, що їх колись будували. В нашому селі вона одна одвісна-ма. Має сто сім років і трохи не по самі вікна вросла в землю. Стоятиме ще до весілля. В вондрах до снід сонця, Сенько Маленчук сканіє сусіда, вони підіржуть трухляві стовпи, задороно підірвуться дрючками, крикнуть: гей-ррррррр! — і з старої хати залишаться лише купа пороку.

Сьогодні вона ще стоїть. З-під стріхи ще куриться сивий дим. На порозі сидять діти з кучерявими голівками і з черв'ячної миски сьорбають телушню. Під малим віконцем ще шітє черешня і радісно гомонить бджоли. Стара хата бачить те все і чує. Вона ще жила. Хоч старість згорбила їй синюю і білу похмилан додолу, вона вперто стоїть на дубових колодах, твердих і черствих, як черстві та дуже булі її будівничі.

Гей похрипка, похрипка! Під старість стріха, поросла жоком, розхиталася, зеленю травою. В сазі жовта на стріха подібна до хлопської шкіри. Шітє тут сивий біляк, червоніють мак, і тиждень стіють клопські жита. Проживають тутешні мила, осі, горобці, чмеліки та інші тварі Господня. Замість комина стоїть чубате бузько-негаздо. Дим з-під бодурні мандує собі на не-

Стін майже не видно. Здола немаче проконтиха їх немачі зчорн закрила стріха. Широка Линою накле ціла хата. На вишні всі кроки і карню, знатам до снів, з снів на вишню, а з перепоніть тут кожний кілок, кожна стебеліца. Жити тіжє циларями на вольній світ. Дижом бантини густо присипані сажом. Як стужете джурки — сажка сиплється вам на голову. Двері важкі, скрипачі, з дерева'юни засувом. За дверми, на кілочку, висять замки торішні, поксячєні на с. Івано віночки. Під стріхою позиткані "Божі Листи" і старі цісарські корони.

Якщо схочете увійти у світаною, то належно стукнете лобом до шасяного одира. Намі очі, ми привикли надворі до ясности, сразу не побачуть тут нічогісенько. Крізь малі віконця, прислонені черешневими віттями, акше в риди-годи прикрадаються до хати цікаві, сонячні зайчики. Аж згодом ми примітимо, зирас біля дверей, здоросену плі, що з ажкими грубками, а припінками, а заніжками, розсілася, як нечєрица на половину хати. Коло печі хлєсє від стєлі довга жєрєжа, а на нїй усі хатні достарок: і жідова похотнякка і бабин кожух, Орисані черешня на "жоріах" і Михасєві жєлї мєпї. Широка постєля застєлена білим лєзаном, а колїця з подушок сєгає до самої стєлі. На нїй постєлі припїшло на світ бєгато крїжких Малєнчукїв. А на тїй дубовїй лавї клєдїся на вічний сон їїхї бєтьєжї і діди. На скріпї, залїзом нованїй, сєдїлися за їх дужї восковї свїчки, а дяки читали їсєрєвї.

ПРИПОВІДКИ

Не прики ніс до шашні воєс.

і найбільші люди мали малу долотку.

Подивися в воду на свою уроду.

Хоч ні краси, але власна.

Будь лагідній, то буде у Бога різно.

Не діж у горох, то й не сканєш шї.

Лїши своє лїзє, як чуєш лїзє.

Лємїя та черєво, то шїдїшє рєсєсо.

Лїши своє лїзє, як чуєш лїзє.

І не лїж і не стрєж.

Лїдом шїдїшє, а сєм шїдїшє.

Своє лїжє забувай, а чужого не трєжї.

Кєлї шїє не чєруєтє Грїє.

Лїє рун'є, а сєрєс а'є.

Кому на шї, тому й на шї.

У лїнової Хини — свєтє шїдїшє.

Лїє мє кує, а вєє очі.

Кому в шї холод, тому в шїм голод.

Сам бєдїє, а другїє судїє.

Бєз Бєга — шї дє порєтє.

Бєг шїдїшє, ає не забує.

Бєг дєстє дошє і в чєстїє шїдїє.

Бєг мєє шїдїшє: і шєру і шїлїшє.

Дєє Бєг шїє, дєстє і з шє одїє.

Кого Бєг жєсїтїє, тєтє і позїє.

Кому Бєг дєстє, тому і на лєчї зєдєстє.

З бєлєгє нєсїє не свєчє.

Хтє одїєшє бєлєгом лєутїє, у тєгє рукї брєдїє.

Яє борєду голїтє, то вєсє хєй тїкє сєдїє.

Стєрємєсє чєлєвєкє, шє не гєворїтє, і сєбєм шє не гєвєє.

Сіру, задимлену стелю піддержують три со-
снових трапи. Поміж цінників, що поробилися
в трамах, Сенько перекошує свої найцінніші до-
кументи: податкову книжку, кобленичу легітимі-
цію та позви із суду. На середньому трапі ви-
доданий догостом хрест і Боже Провидіння, а
дві наліки:

"Благослови Господи дом сів : живуці а
иса раби Божи, Ровна Білого і жону Катариноу.
Дня 15 Априля 1826 года".

Раби Божі, Іван і Катерина, новмирили ще й
папський рабамі: п'ять ал по їхній смерті жи-
вотийний шпір скасував папчину.

Поміж стелю, радіочком, цюмола світлиці,
поприбраний образи. В порохиних рамах, віри-
ті пороком і лапугиним. Сноміраються по них
пауки і відлітні мухи. Святим утюдкам від
старості ал покорили світлі обличчя, померкні
очі. Між си. Парварзо і прелодобним Чудотвор-
цем Миклаєм висіть одва, дуже сузни картини.
Намалюваний тут жебичних ФранцФіосиф І, як
просяєт на білому катафалку, мертвий, без
життя. Біан покійного монарха міністри атира-
ють руками запалкані очі! А зариз, поруч, ін-
ший образ: михалювано на ному чотирьох
срязних пісарів, що хотли конче витрати спітову
війну: німецького, турецького, болгарського і
"ніпого", австрійського. Малий Юрко, як мо-
вить учері "Отчєвен", то молується змачіло
до тих "божі" із золотими медалями.

Сонце заходить, вечоріє. По хаті бавують
сутінки. Бавують, як тій іредіє, як спомини
давніх літ. Під якіком пярудить Містерів. Бі-
ді пелюстки черепиного кінту тихо обондають-
ся на асфлі. Стира хата стоїть нім-мончанина.
Від неї ніє уже міглінянн спомок. Пона перса-
чуваа свій кінеті. Га, пережнла своє! Навято во-
на бичла на свій вік, багату дечого почула. Те-
пер — амійа. В понелілок пошлї Сенько трутить
П, як порохину вербу. На П місці поставить но-
ву хату, гарну, муровану, з "фісрмурами", з ко-
мпоном та з великими вікнами. Дух покрїє че-
репцєм, стїви побіють вікнами. По старій хаті за-
гине сад, загине й пам'ять.

(Із збірки "Святийваскї Вості").

Іван Павич

ВІРШЕ КОМБАС, ПІННОК І ВУДЖЕННИМ

800 Queen St. W.

FM 4-0638

НАРОДНА ФІЛОСОФІЯ

Аби бути багатим, треба бути монетним.

Де лево лється, там адвокат воритьте.

Перед Богом адвоката не маймені.

Багат мучає апенту, а бідний хлеба.

Багатий робить, як хоче, а бідний, як може.

Хто багатий, той усім брат, а хто нічого не має,
той ніхто не хоче.

Багатства з собою до гробу ще ніхто не взяв.

Багатство заповнює пам'ять про Бога.

Багатство не робить чоловіка ні мужиком, ні
здоровим.

Де багатство, там і лайдаство.

Багат дмується, чим бідний гокується.

Багат не знає своїх прикисів.

І багат тільки одним ротом їсть.

Ліпше бути людиною, чим тільки багатим.

Найменша пичка бачив мити своє гілденце.

Байдумо ралові, в ному горшку його варить.

Батька коновою, то й син загинева.

Як вода, такий мисл, який батько, такий син.

Як бідний лише, то ніхто не бачить, а як багат
спряється, то комен дивиться.

Варіав прут, а самого юм б'ють.

Дай дурисі нахотона, то він рідко поб'є.

Ліпше переносувати словами, як кулями.

Шко, та ніх ноги лишиє.

Бідн без дому раєт.

Бідн і царських корогів не мовня.

Бідн Савці і на печі і на лавці.

Бідн чоловіка жийде, хоч і сонце жайде.

Не тіше чутиє бідно, бо таке ходит з тобою.

Краще порохом живити, як порохом голови.

Нострадамус — віщун

Про Михайла Нострадамуса написано дуже багато всьляких коментарів та пояснень. Чотирьох літ тому написав він цілий ряд передбачень, з яких десятки вже сповнилися, а багато сповняться такі ж наближ охоч. Та поки навседемо денки з тих передбачень, скажемо кілька слів про їх автора.

Михайло Нострадамус народився в Навсечеря Ріддла Христового 1503 р. Його дідо, що був придворним лікарем короля Провансії, Рене, навчив хлопця математикі, геометрії, астрономії, а навсавно астрології, та, крім родинної французької мови, ще грецької, латинської та єврейської. Хлопчик вчився всього скоро й легко, бо мав незвичайну пам'ять. Потім він став студентом університету в Авіньйоні, а ще пініше в Монпельє, де студіював медицину. Як студент медицини він впровадив революційний спосіб лікування: лікарі за його часів не оглядали хворого зовнішню, а тільки вживували його з піддахи. Нострадамус приступав до хворого та оглядав його так, як це роблять лікарі тепер. Це було особливо небезпечне в часи страшної пошести так званої "чорної смерті", що звесткувала населення Європи. Його спосіб лікування зробив його славним в цілій нолудимевій Франції.

І тоді, в часі тієї пошести, проявилася його здібність проорокувати, чи нав передбачувати. Мандруючи від села до села і лікуючи хворих, він забрав до одного села в Італії. Тут на вулиці побачив він групу монахів, отців Фрнцисканців, а що сам був репиком і практикуючим католиком, дозворився їх салом Божим. Навроп задивився він на одного з монахів, Фелікса Перетті, прикинувся перед ним і вишукуюч його в руку. Здивовані монахи запитали, чому він одному з них в'ддає таку честь.

— Тому, — відповів Нострадамус, — що в моїх обоянках приляжхуть перед його Святістю.

Важко було монахам закрити свої нашішки, а сам монах Перетті такий дуже збентежился. Смирному й убогому монахові навіть у мріях не могло прикинутися, що він стане головою католицького світу. А однак той монах кілька надлих літ описів став кардиналом у Монпельє, а в році 1585 його вибрав Папою і він аступив на Петровий Престол, як Сикст V.

Від того часу історія то частіше находили на Нострадамуса хвалити пошобачення і він виголошував передбачення, значайно льокального або провісирійного характеру, які всі тогто сповнилися. Слава його як "пророка" дійшла до відома короля Франції, Генріха II і королеви Катерини де Медічі. І на королівським дворі він став головним надворним астрологом: в ті часи такі становище було незвичайно великої ваги.

Пророцтва Нострадамуса писані чотирьохстрічковим віршем. Через їх доволі тяжко арозуміти. Коли знаємо, що він жив у столітті, в якому, хоч і поважали та боялися астрологів, проте багатьох пророкували чарівники, що він мусів бути надзвичайно обережним. Тому свої пророцтва значиний інсас важко арозуміти загальним, кожнаючі різніми символами, атемлюючи особи, дає і історичні місця. Він сам одверто признає, що мусів затемнювати свої передбачення. "бо королівства і сенти" стали б небезпечними ворогам. Ці пророцтва, яких в лонсрх 1000, вперше видруковано в 1556 році групами по сто.

Точні передбачення Нострадамуса такі численні, що, наважачи їх, треба б написати окрему книгу, тому заголовалимо кількама наймаркантнішими і найбільш відомими в історії. І так, мисерд пророцтва. Що відносилася до французької революції, яка вибухла 200 літ після смерті Нострадамуса, а яку він неспаче бачив своїми власними очима:

Увійд зони конфлікту лівою у Райкс,
одна за однію до Врел.
Королів бля, як камен,
королів монах у білх.

INDUSTRIAL COATING COMPANY

838 — 840 Eastern Ave,

Toronto, Ont.

PI 4397,

HA 3034

ПЕРША УКРАїнська ФАБРИКА ФАРБ

Виробляємо всі роди фарб, продаємо найдешевше, самі доставляємо тут, а на про-

візцію „Експресом“.

Т. М. БОЯР,

Щоб вкрити єдиний трон, що хитється,
червоні парубки, щоб Боги очистили,
родина буде задана майже по смерті,
червоні, червоні, червоного з'їдуть.

Чи не є це образ отих безмистовних чисток
у Соведах? Щораз чуємо про нові чистки в
комуністичній версії, про нові смерті, про тих,
що безслідно зникають. І не стара, як світ
права: хто чим поже, від того й гіле, або, як
казав Нострадамус: «червоні червоного з'їдуть».

Війну знову жили б почати більшовики за
словима Нострадамуса:

Венева збрала армія підійде до Савей
старий Олександр змиває місто;
та побачить свої Румунію занеми до краю
і по цім як не буде в очі
закисити немного пошару.

А остаточний вислід цієї війни буде:

По боротьбі і морській битві
великий Іллітун як найменшу околицю знімає,
червоний королі і стражу поїдає
і в страх злизе великий Океан.

Великий Нептун (в старинній Греції бог морів)
означає найбільшу морську силу, якою сьогодні
є американсько-англійський союз. Великий
Океан це Тихий Океан, чи ворожба означає,
що червоні зі страху поділяють аж по береги
Тихого Океану, значить кінець буде і червоним
у Китаю. Комунізм замикається і про це
говорить те ж інший пророцький вірш, який так
дамо знавця, що першою замішати
Україна:

Побачено, як орієнтація враз упада,
за яких найбільш друго, більше припадає,
Найно буде ворожок, що має відпасти,
бо дає і слова того другом будуть білімо припадати.

У французькому оригіналі сказано «Норп-
стес», що є старинною грецькою назвою Ді-
їтра. По упадку більшовиків, або, як служимо
сказано, орієнтаційного або англійського, «пра-
во», настало в Україні повне право, новий лад,
діти і словами відійшли від тероризму.
Це є наше нововищення мислється Нострадамусу.
Як сказав на початку, всі відшування є ін-
сали загальна, ми перш важко проламути. Сам
Нострадамус у листі до короля Франції Ген-
ріха II написав, що в кожному мислуні ми
ніг би був подати тож діти і імена, та не
подає, бо боюся пересладувати.

Авторів цих стрічок доводилося зустрі-
чати зовсім зовсім різних поспівань од-
ного і того самого відшування.

Автор хоче призначити, що головною при-
чиною, чому він являється написати цю статтю,
є саме вірш 35 у 3-й сотні віршів, який виразно
вказує на Україну, яка перша викладається від
більшовиків.

ОСТАП ГРИЦАК

РІЗДВЯНА ЛЕГЕНДА

1.

Ніч Різдва Господа нашого Ісуса Хри-
ста це таке велике свято для всього життя, всієї
існенної та для всього існування на землі і на
небесах, що в ту ніч зничайний лад у всіх на-
риках всесвіту перестав існувати. Сімономіні
закопи пророки, підготовлені за повелінням
Господа Творця, тратьте свою мішу, а замість
них поведе і Божий лад чарівна стихія чуда.
Чудом була ісбачена долі піді й піколи у світі
зорі над Вифлєсєм. Чудом стала поява ін-
гела, що сповістив нафлєсємським пастирем про
прихід на світ Божественного Месії. Чудом
явився три царі, три мудреці зі Сходу у удо-
вому вертепі, при вертепних яслах, щоб до-
дати дорожочні дари й віддати царський по-
клін Новонародженому, і полем чудес є кожна
Різдвяна Ніч, скільки разів настає свято Хри-
стового Різдва.

Тоді зорі, обидки й леготи на небі мають
людську душу і говорять з собою. На землі
зверта і готують між собою людський мовою.
І найкраща комінка і найкращіша рослина ро-
зують слова ріднянних колд та ливе, що це во
саву Божественного Дитяти Ісуса.

Але тоді, коли люди в усіх християнських
світі збираються біля різдвяної трапези і в теп-
лах, ясно освітлених кімнатах рвуться шедрим
благодатям Христового Свєт-Вєтору та лі-
вають його радісним іспіням, сам Христос,
царюючи на Божому престолі поруч Бога Отця
і Божої Матері Марії, не довго служить на не-
бесах ягелюських хорів, що так, як колдси у
Вифлєсємі, і тепер з кожним святом Різдва ве-
личують Христа. Цілий світ і люди за зем-
лею та людьми, заради спасення нєдл Христос,
як Месія людства, був посланий Всевисшим на
землю, Ісус у Різдвяну Ніч, в подіб'ї Божого
Дитяти, сходять на світ, щоби побачити люд-
ську долю й недовго, прислухатись знову до
голосу жинкого сторування, стрікнуться з сьвід-
ками і грішниками і допомогти всім жертвам
людської та зганької злоби.

Допомогти, свєсти і звільнити...

Бо так, як Усєблєга Мати Христа, Прєспа-
та Богородиця Марія жєносостратис над му-
жиким припавцем, прислухавшись Господом на не-
жельод карі, так Христос Спаситель жєносост-
ратис Божим жєносєрєдєм над усім, що є
страждання створєння. І подібнє, як Божу Ме-
тір супроводжав по неклі чєтириєста жєгєліл
від прєводєлєх свєтєго Архистратєга Михайла,
так у Різдвяну Ніч Божє Дитє сходять на зем-
лю з почоточєх нєгєлілєх і жєрєвнєм, що творять
небєсєну прєсєутєу Божєго Свєтє.

Отже в одну Різдвяну Ніч Божє Дитєх
Ісус зійшов ще раз на людську землю з янго-

лодом. Я з селя, де всіх людей і моїх батьків замучили голодом на смерть, а мене і мого милого брата вивезли в ліс, щоб ми тут зимували. Бо вони грішних мислячих, що помилюються по лісах бездомних звірят. І де їх ноги ступили, там лишається стільки трупа, що їх не може сховати Божий леман. І лишається за ними одне море прохлятої людської крові.

І тут старший хлопчина, снігачивши своє оповідання, замовк. Янгол і ж хривим жиданувсь і сів хлопчина і того чередного розуму пришло, що знявся у кожного слові мудрого хлоп'яті. А Я Божі Дитятко Ісус спинався по тому. Бо відзначило, як передано сподіє своєчасне одені одому з янголом і, взявши на руки вже півзмерлого молодшого хлопчина, вликувало його Своєю жипотворним віддихом, Христос звернувся до старшого хлопчика і спитав:

— Ти дуже ролунно говорив, дитино, а скільки років тобі?

Хлопчик же відповів:

— Вісім, Ісусе Христе, але я маленький, бо батьки через нічний голод не могли мене виростити. І не, що я сказав, це не мої слова, а слова моєї матері, як і чув видно, бо завжди вона це говорила. І тільки я про мою покійну маму відмаду, то зараз притягло собі кожне її слово. І це моя мама вчила мене, щоб і в Різдвяну Ніч, коли мені буде дз, відмаду тільки до Божого Дитятка Ісуса, а воно мене почує і вилукає...

І тоді хлопчина припав до ніг Божого Дитятка з поклоном пошлунком. Але Ісус зараз же підняв його і взяв поруч себе за руку та сказав до нього:

— Шакливий той шарі, де матері вчить дітей любити Господа, Отця могого. Але ми підемо далше.

І коли вони так продовжували свою дорогу, наблизилась до одного великого міста, по мурованим великим клянталось їх палустріє в далечіні. Але раніше не яке було так, що скільки разів Христос янголи в малярівних Божого Дитятка в Різдвяну Ніч заблизкались до якого міста, то вони завжди були далеко від бачити рясні сніга в його будинках і чути радісні різдвяні співы, що голонили з усіх сторін. Бо Ніч Різдва Христового це майясподна з усіх поєві на світі. Вони вродовик долгих тисячоліть неспотворна й немертвельна відпочинок: одні одинокі і єдине своїми чудами і бажаностями для якого сотворіння від землі до неба і від одного краю світу до другого. Але післям того, як паші небесні малярівники станули перед містом, що його вони тепер зустріли, вони задумувались, побачивши його у північній тій тейриві, що тільки кснотидили могли її прогавити.

— Бачите, Ножі янголи? — спитав тут хтось з Христових херувимів.

— Це ніч почей, де літмає грози й жаху,

це темінь відчаю і смерті — почулися голоси між янголами, а хлопчина біля Божого Дитятка притягнувся до Нього снігачив шат і прошептав тривожно:

— Я боюся!

Але оди доторж руки Божого Сина заспокоїв його так, наче обняв його стражником серце блягавоний баласм радського леготу...

— І спаже ж це те саме велике місто на півночі, що ми вже мерзали щали попри нього? — догадувались одні з янголів-вістунів Ісуса Христа, — але ні! — як же це могло би статись?

Божі янголи, новий святого смутку, чудувались, дивлячись перед себе...

Там:

То було те саме велике місто, як напристольний город наблизивного просторим царства на півночі, що його вони вже бачили впродовж рясніших малярівних, але як же ж горісно змінене було воно тепер! Бо те перше і найчистіше, що тут давніше, і не так же Я дуже давно, кидалося малярівникові учей, це були бані, перки, хрести і хресті церков-соборів та їх яскравих дівчинців. І коли вони вже і відсьнібликували золотом, сріблом і дорожнечиними прикрасами так, що відсьніг того баску стовпа над городом, мов небесне сяйво, то в Різдвяну Ніч, коли Я усі вікна святих христів горіли лунною від палачоних світел, але велике місто віднапалося одним пишном обсягавним зрештавленим палачон і таким дегенним вагою, що, здавалось, піднесеш його вгору на долоні одної руки. І тепер тут ні одного хреста, ні одної бані, ні одної церковної вежі, ні одного верху роздланогой ділонами дзвоничи... І ні одної різдвяної свічі під, ні одного різдвяного, яскраво освітленого, вінця, ні одної замітки на честь Христа-Месії...

— Ах! — відхвпат Христос янголи, — яка ніч, яка тейрива! — Церкві і собори порушували, Ножі хрести з святинь носкачала й лотоптали, а дзвоні, що Господу саужили і мовчались — вгубили і вгублюють волю. О, Божже Дитя, о Месіє, де ж тут Твій мир і де Твоя любов?

— То ота країна, де мій шарі виступлюють голодом, — прошептав хлопчик біля Христа.

Але в ту хвилину, коли Божі Дитя поглянуло на янголів, раддіансь, із якого міста, біля дороги Христа, промислись звуком гирчой моллиб слова:

— О, Божже Дитятко, не прожди Ти і мого нас.

А коли Христос поглянув у той б'к і відійшов туди, він побачив трох убогихих війнів, що, зажаючи зброю в ногах Ісуса, станули з поклоном навколотиш перед ним, при чім один з них сказав:

— Ісусе, Спасе, о, Божже мира і любови, ми вірили в Твоє Рождество, і ми ждали приходу Твоєїго! І нас пожевало оте місто безбожників і логанської темноти, неспасати у своїй ло-

... Він побачив трьох узброєних воїнів ...

жаланні загартувати всі скарби, поневоливати всі народи і винищити всі Божі домин світу, щоб одиноким Богом стаа їх кровожадний вожака! І тому їх усе царство — це одна одніока твердизна, полна нечувано страшною зброєю, від якої має залапатися уся земля, щоб створити новий, нечесаний світ для їх царства сатани. Отак ми в то год аа безбожників і смертельних злочинців світу і людей втізли до Тебе, до почиту твоїх леґіонів, щоб ураді із ними ще раз во ім'я Господня боротися із сатаном. А таких, як ми, є в цьому царстві жаху, творів і смертні цілі катакомби, відпалів і паліземелад, і всі вони тільки жахнуть на Тебе! О, Найсвятий Ісусе, заповні Твоєю миром і Твоєю любов'ю і Божі шати Твоїх леґіонів — це тепер радниока оборона, одніоке спасення світу!...

І тут три воїни припали знову у скарбоній норці до Христа, а Він, новен милости, підняв їх із землі і сказав до них:

— Ходіть на мисю!

А тоді підняли почули, як якийсь слухий гомін, як гуркіт далекого грому пронісся основою тейного міста і як Ісус затопавший поглядом у цього сказав:

Вавилоні! Вавилоні!

3.

А для маленькі ніголіи, що, як уже сказано, ще не йшли разом з іншими ніголіями і херувимизми, як Небесний почот Божого Дитятка, а тільки линули за Ісусом у помітці, докидаючи побачити людський світ, обнявшись всеполюні Христовим заплодом миру і любови, име трохи нестерпимісясь. Правда, — іксаманські нідои Ісуса з ореолом небес над тіловою й у світлах шатах, блеск яких стонили йому золотистим кижином до ніг, ті яктюлиси так радісно кружаяли над Христом, як два божі метелики і здавалися їм іподі являти, що нби го саме вони доспівають за Месією ще скоріше, пж янголи в херувимизах з прибічного почоту Христа Спасителя. А це, на їх думку, був найбільший подвиг, бо всі ті небесні прибічники, що йшли теж як Господня сторожа за Ісусом — це все були вибрані ангари з дружиною Архистратига Михаїла і напередити їх не було так легко. Але кінець-кінець і радісна думка про таку перемогу над старшими братами з неба не змогла тим літлі раю ластунити радости — побачити найкращий світ на землі, щобто гвіт, відражаний у ній своїй істоті з духа Христового Родження.

І от ті янголики зотихенько, щоб не почуло Божє Дитятко, почали перешіптуватися у своїй нестерпимості, поділяючись легенькими, як небесні облаки, сумнівами їх непорочно чистих душ.

А Божє Дитятко чуло все і знало гаразд, що буде відполюдо його наймолодшим супутником, — бо хоч янголи свої віком і прасом є нестерпимі, то одні з них є Господом створені раиси, а інші зіпани, але покищо

Ісус тільки прислухався неенотів неземних піснотхриляців і не обнявся ні словом.

— Коли той великий ліс залесів уаєсь всеяним блеском і божє Дитя взяло на руки бідне оленя, — кавав Аснот до Абдона, — то я думаю, що це вже буде той новий світ. А то був тільки ліс і паїра. Та, кажучи те, Аснот не бачив, як Ісус на ті його слова легенько посміхнувся.

А коли повнявся той бідний хлопчина і показався оте темне місто з тими поїнами, — шептала диво божим Абдон, — то мені здавалося, що ми геть ізбавили з дороги.

І тут Божє Дитя тежко посміхнулося. Бо всі дороги й усі трудючі всеполюні Родження, всеполюні народження істоти й душі тільки Христос Спаситель один знає всі шляхи, милувавши ним людину. Але не тільки шляхи й дороги своєї Божої манаризи мало Господнє Дитя з усією свідоюстю Божественного Месії, але й оконоучи шль й в ту, таку псалу своїм чудом, Радивку Ніч. Бо есанбаром Божє Дитятко, наахлудючи ще раз тилем свого віддиху лончюки, що соведко слав на його руках, і, поблажнувши на оленя, що його годувив один із янголів, пошкрухив до ньогоського почоту і сказав:

— Незабаром світнємо всі. Це шльк у крайню мою царствя на землі.

І прал з тим Ісус оявляв до хлопчинка, що йшов прал його боні, прасаний кожним віддихом на тим шляху:

— Ще хвиля і будеш з братом уломи. І побачиш твоїх батіків. Вони не зинуют, нір, що вони живуть.

А до воїни Христос сказав:

І ви червєтеся у биталітину, служити Господу й мені. Будете служити йому Отиспі Небесному в крайні світла й радости. Дитяєси!

І до Аснота і до Абдона, погаянувши на них уперше, Христос сказав:

Дитяєси!

І до ніголіи і до херувимів Христос ркс:

Дитяєси!

LUCIA WOJCIK

REALTOR

1468 Dundas St. W. 2371 Dufferin St.

OL 2311,

OF 7506

СПЕЦІАЛІЗАНІСТЬ: форми, каталоги і інші оскі

І глянули вони всі за повелінням Божого Дитяти, дивилися повні захоплення, і хотілося всім припасти на коліна перед Ісусом, і спіжати хвалу Христовому Рідку і країні, що її Боже Дитя назвало своїм царством на землі. Вони любачили простір великої країни з її горами, лісами, долинами й ріками, з усіма містами й селами, в усіх ширині і висоті її овинаді. А в середині глибоко розгорненого простору виділося щоби головне місто країни, англійську чи морем різдвяних світів, свіч і лампад, різдвяних янголів і різдвяних ореолів. Так, що у хвилях тієї світлої повісті можна було розпізнати і найвеличавіші собори і найменші церкви з безліччю їх золотих хрестів, бань і перків, що велетенським світучим діянням вісчали всю країну від овику до овику і від небосхилу по небосхилу, відзеркалюючись могутнім відсвітом і в плясах усіх рік і в тихій блазні небес.

— І геть там на горах св. апостола Андрія горять світла Христового Рождества, — сказав один із янголів.

— Ся хрестами країна нягнута Олукі! — додав другий, а ще один сказав:

— Царство різноапостольського князя Володимирі!

А обидва янголики, раюючи світлом, усепоширюючи відродженням в душі Христа, побачили же й те, як з усіх сторін тієї країни шов народ туди, де яснила постать Божого Дитяти, щоб поклонитись Йому як своєму цареві. А Христос, дивлячись на здити того народу, сказав до янголів і херувимів:

— Ні, не лигубить царство поганської півночі мого народу ніяким голодом, ні ніякими муками. Бо на цих горах, на цьому горіді й на цьому народіві є благословення Госнода, Отця мого!

А кожне слово Божественного Месії сказане з глибою небесної відучності, не тізкая про те, що є, але й про те, що буде.

Beaver Bread

LL-7445

103 Lightbourne Ave.

Замовляйте хліб, булочки, рогаціни, паї, пиріжки, торти, весілля народів до скелетів, підприємств чи приватних домів в найстаршій і найкваліфікаційшій українській пекарні в Торонто

ЖАДАЙТЕ У ВАШІЙ КРАМНИЦІ ПИЧИВА

BEAVER BREAD

БО НЕ НАКРАЩЕ ПИЧИВО!

BEAVER BREAD

ЦЕ УСТАНОВА, ЯКА ЖЕРТУЄ БАГАТО НА
УКРАЇНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ, ТОМУ З ПОВНИМ
ДОВІР'ЯМ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ПЕКАРНІ ТОРОНТО.

Дешо з історії Канади

Зі всіх країн Північної і Південної Америки однією Канада здобула суверенність і самоуправу без революції. Американська революція 1775 року принесла Новому Світові першу незалежну державу. Народодав далішня п'ятдесяти років революцій англійськo-американськo-португальськo-іспанськo і принесли народження нових незалежних держав Полуденної і Середньої Америки. А в Канаді самоуправу отримали поступово.

Хоч громадяни різних колоній, що відтак створили Канаду, мали право вибирати своїх представників, але в дійсності ті вибрані представники мали невеликий голос в керуванні державою. Аж до часу Канадської Конфедерації управління влади у кожній провінції була в руках приватної групи людей, що дали як уряд, а разом установили і підпорядкувати додержання законів. В канадській історії є багато постатей, які мали відвагу опонувати такому становищу річей, змагаючи до повної свободи і самоуправу Канади. Приклазами для цього можуть служити два випадки: одні — це історія Джозефа Гей в Новій Шотландії, а другий — це історія Роберта Гурлей в Горншірській Канаді.

ІСТОРИЧНИЙ ПРОЦЕС

В році 1835 Гей опублікував у своїй газеті, надрукованій у Галіфаксі, статтю, яка атакувала діяльність приватних урядників, що володіли цим містом. Викликав Гей застерігав Гей і її сила була така велика, що вінки відомості не відважилися стати перед судом, щоб боронити його. Гей ніз сам свою власну оборону. В драматичній промові перед судом, яка тривала шість годин, Гей успішно боронив своє право критикувати урядників і це вишестє визначив поступок в кінці: парламентної системи правління.

На декілька літ перед тим, у тій частині Канади, яка стала відомою провінцією Онтаріо, Роберт Гурлей не покаявся в подібній справі. Гурлей — це шотландський емігрант, який прибув до Горншірської Канади в 1817 р. і став землевласним агентом. В той час (а своєю справою він розіслав по людях, які поселилися на фармах тієї провінції, квестіонар-листки. Багато у тих, які відповіли на його листівки, зазначили, що поступу у провінції задержуються тільки урядниками, які не хочуть наділяти землю нових емігрантів. В тому часі одна шоста частина землі в кожній місцевості належала для Корони, а одна шоста для Церкви. Величезні простори продавалися за низьку ціну урядникам і їхнім приятелям, які числили на спекуляцію землею. При допомозі своїх квестіона-

рів Гурлей ствердив, що в провінції є так багато землі і так мало поселенців, що населення не було в силі платити за будову доріг, церков і шкіл. Також тімні воєнки, що виходили з непроданих дісів, винищували худобу поселенців. Коли Гурлей склав листівку у Нью-Йорку в році 1818, щоб розв'язати ті і їм подібні справи, люди прибули з усіх сторін. Приготовлено петицію і надіслано її королеві з домаганням, щоб порозіти землі відкрити для нових поселенців. Коли незадоволені урядники арештували Гурлей і ошкаржали його за підбурювання, звичайні суди відкинули це обвинувачення. Відтак його знов арештували, але знов і звільнено.

ВИННИЙ У ПІДБУРЮВАННІ

Закоп, що на його відставі обвинувачено Гурлей відноситься тільки до осіб, що перебували в провінції не більше, як шість місяців. Гурлей тимчасом був у Канаді вже вісімнадцять місяців. Коли ж його арештували втретє, суддями були два державні урядовці. Йому визнали винуватим у підбурюванні і дали йому десять днів, щоб покинути провінцію, або понести смерті. Гурлей відмовився покинути провінцію. Після десяти днів його знов арештували, передержано в тюрмі сім місяців, а тоді віддано під суд провінційного головного судді. Хоч було багато доказів його невинності, однак ж суддя був до сторони уряду і визнав Гурлей винуватим, присудивши йому понести провінційну впродовж двадцятьох років, або згинуть на шибениці. Гурлей скоротився у З'єднених Державах. Багато літ обіймав що криміну частинки виправлено, коли парламент ствердив, що Гурлей заслуговує простищення. Маючи 78 років життя він перується до Канади, але був знайдено горани, щоб приїхати запрошеному йому урядом пенсію в висоті 50 фунтів стерлінгів.

ВОЛЬНОСТІ ПО СПАДЩИНІ І ТРАДИЦІ

Вольності, якими ми сьогодні користуємося, є тільки частково окреслені в конституції в Акті Британської Північної Америки з 1867 р. і додані до нього. В більшості вольностей, якими ми користуємося в Канаді, беруть свій початок з британських острівів і є жандальними радше а традиції та унаслідження, чим у висліді конституційних постанов. В З'єднених Державах гарантія громадянських вольностей є частиною писаної конституції 1791 р., коли американці прийняли за свою Карту Вольностей, що була проголошена в Британії білизнею стот років передтим. Коли писані канадійськo конституцію на підставі Акту Британської Північної Америки, то вважали, що току, що

кападіанці вже користуються вольностями, значеннями в Карті Вольностей, немая потреба місцеві підтверджувати їх писаною заявою.

ЗНИЩЕННЯ ОДНОГО ДОКУМЕНТУ

Одним з найважливіших, де громадянин має права не в гарантовані писаним документом, в свободі життя. В 1774 р. по закінченні Французько-Британських воєн за Північну Америку, Квебекський Акт об'єднав канадійців "вільне відрізнити", право "збиратися в церквах, без переслідування жодним з робом, посередств, чи безпосередньо". З другої сторони свобода слова і свобода преси, право говорити, публікувати, чи передавати жоднебудь, прийшло до Канади не через ухвалення жодного документу. До 1695 р. уряд Британії при помочі акту про "ліценції" мав всі друкарі публікації під своєю строгою контролю, а видавати і друкарі мусіли мати дозвіл уряду на свою діяльність. В тому році британський парламент відмовився відомити "акт про ліценції" і так прийняв принцип, що всі люди повинні мати право говорити і писати так, як це їм подобається, а в сьогоднішніх часах такути доволі законорозумні, чи неконтрольовані урядом радио-станції.

ПРИПОВІДКИ

Так глибоко, що аж майі по око.
На гоним гоним не йдеться мушкет.
Який мисел, такий спосіб.
Ось ось, хоч і волю на собі мав.
Не врані мав, перебудує й так.
Позавид показує не сонця мов.
Раді люди мав, а бачили мав.
Не всі сани речі, що вартує.
Де був, там був, а свій вут не був.
Він сів до Бога — нахрестень дорога.
Добре слово не коштує нічого, а пошкоди багато.
Нема такого смуту на землі, щоб Бог не пошлю.
Вується за ним, як тебе сворить.
Шануй батька і Бога, буде тобі вроду дорога.

В'ЯЗНИЦІ ПЕРЕПОВНЕНІ ПОЛІТИЧНИМИ В'ЯЗНЯМИ

Одним із найбільш значущих моментів в розвитку самоурядування Канади було призначення Жюльєн Дарема. В 1837 році, в році, коли на престол вступила королева Вікторія, Північну Америку і Гуронський Канада, щоб заборотити проти надмірного авторитаризму уряду. В селі і Меккензі підняли повстання повстання в Дю-роуочому році королева Вікторія вислала до Канади, як генерал-губернатора Ірва Дарема, аристократа пориженної натури, який однак не ж ніяк у право програти людини і її здібності керувати своїм власним управлінням. Дарем, якого дуже сердито прийняли в Канаді, застав з'ясувати переповнені повстанства в'язниці, а сотні, які хотіли реформи, мусіли покинути країну і перебували за границею. Політичні вигнанці і проти-британські американські революціоністи біли королівні сподоби "ляжко-ляти" Канаду. В річницю вступлення королеви Вікторії на престол Дарем зайняв у в'язницях і тільки вільних залишилось невеличким і їх виселено на Бермуди.

ОДИН ІЗ ВЕЛИКИХ ДОКУМЕНТІВ ІСТОРІЇ

Політичні вороги Дарема зуміли спростувати його відказання вже після п'яти місяців, але з'ясу, що він його виготовив для королеви вже після відказання, вважається документом, одним найбільш важливим документам історії. Це саме завдання його з'ясувати канадійський народ який зобує самоурядування. Хоч він сам помер в 1840 р., коли його ідеї реформи не те не були прийнятими, але зародили кілька років його швейс, аора Ірві, як Британський секретар колоній, і його зятя, аора Едвіна, як генеральний губернатор Канади, довели його прилучення і пропозиції реформи. Вкінці Дареміві реформи були застосовані жидки в Британській імперії, так що канадійська боротьба за самоуправу мала свій великий вплив на розвиток демократії в цілому світі. Треба замітити і підкреслити, що це канадійське змагання відбулося без зацального в світі дубровного революційного зриву.

КОРОЛІВСЬКА РОДИНА

Пі Королівської Величності Єлисавета Друга (Єлисавета, Алісавдра, Марія) вступила на престол 7 лютого 1952 р. В Канаді вважається такою її титулу: Єлисавета Друга, а ласки Бо-жої королева Об'єднаного Королівства, Канади і інших країн та територій, Голова Комон-велту, Оборонця Ірри. Народжена в Роні Лоджі, Великий Парк Вандлору, 21 квітня 1926 року, одружена 20 листопада 1947 р. з його королівською величністю князем Гланком, Дю-ком Едвінбургу, Ірлом з Міріонет і бароном Грі-вічу, сном ба. н. князя Андрія Гретького і Ві-кторі. Алісві Мавелбаттен.

Його Королівська Величність Чарлз Артур Дюранд, наслідник Престолу, народжений в Бакінгемській Палаті в Лондоні 14 листопада 1944 р.

Й Королівська Величність княжна Анна Єлизавета Алісія Люїза, народжена в Кларенс Галл, Лондон, 15 серпня 1960 р.

Призначений Королем, як її представник у Канаді, Генеральний Губернатор призначуватиметься лицейно на п'ять років. Його п'ятко, яку вишарпує Канада, буде установлена в часі Конфедерації, у висоті 10.000 фунтів стерлінгів, або їх еквівалентність у доларів після визначеної стопки \$4.86 і 2/3. Ця дала в висоті 548.667 річною неспівплатою оподаткування. Крім того Генеральний Губернатор має диспозиційний фонд в висоті 100.000 доларів (я розі: 1953/54). Він діє виключно за радикою міністрів, що є відповідальними перед парламентом Канади.

Генеральний Губернатор під час Конфедерації:

Вайомінг Мокк, 1 липня 1867.

Лорд Лагар, 2 лютого 1869.

Лорд Дафферін, 26 червня 1872.

Маркіз Луїс, 25 листопада 1878.

Маркіз Лендсдолл, 23 жовтня 1883.

Лорд Стенлі Престон, 11 червня 1888.

Ірл Аберкрі, 18 вересня 1893.

Ірл Мінто, 12 листопада 1898.

Ірл Грей, 10 грудня 1904.

Головний Маршал Джек Коппат, 13 жовтня 1911.

Джон Девоншир, 11 листопада 1916.

Генерал Лорд Наймі, 11 серпня 1921.

Найкнязь Віндзор із Фетто, 2 жовтня 1926.

Біл Бейборо, 4 квітня 1931.

Лорд Тейксмір з Елсфілд, 2 листопада 1935.

Іон Еттон, 21 червня 1940.

Найкнязь Александер Тупіський, 12 квітня 1946.

Достояний Вісент Моссі, 28 липня 1952.

(Називає дати — це дати призначення Генерал Губернаторів).

КОЛИ ПОЧИНАЄТЬСЯ РІК?

Новий Рік святкують насамперед на архіпелагу Фіджі, на острові Вануа і на південних бережках східного Сибіру. Дні години пізніше починається рік у Тасманії, Новій Гвінеї і в Новій Гвінеї, ще годину пізніше в Японії і Кореї, а по ульмі дальших 7 годин показують його годинники в країнах, які користуються східно-європейським часом; по ульмі години в країнах, що уживають середньо-європейського часу, як наприклад на Україні, ще годину пізніше в країнах західно-європейського часу, а ще з'являється години описів в З'єднаних Державях на бережжі Атлантичного Океану, а по трьох годинах у З'єднаних Державях на берегах Тихого Океану, і ще три години пізніше на Алясці, Аляска і на східних островах Самоа. Останній на земній кулі віслють Новий Рік ще пів години описів мешканців західних островів Самоа.

В. С.

Оповідання про отця Мирослава

І.
Після не в ті часи, які можна, хто пережив їх, хотів би забути. Часи ті ввійшли в серце і в душу так глибоко, що навіть час не може засипати їхніх слідів пораненому забутті. Діалоги це в ті тисяча дентаторок прикладі роки, коли над світом ніялих заверюха і коли здавалося, що всі її громи б'ють в одне місце, в Україну. Люди ходили поміж блискалицями і громами, легкі казали, поранені жогнями, інші вили дально, ніби жукаючи чогось невидимого. Може вони шукали кінця громувній?

З усіх людей, яких мені довелося в ті часи зустріти, найбільше дивував мене отця Мирослав. Він, здавалося, носив не бачив тої всього божественної, що довкола нього гуляло, переверталося, клубилося вогняни і димними, що ніби ось-ось мало зрвати землю із пошви і жинути її, як дитини балюнички кудиль у безвісті.

Він любив вижити до свого саду, об березі якого зойком обомалася вітри, і там, сівши на спорядженні лавку, дивився кудись понад дерева, понад хмар, може навіть, кудись, де пропало все те, що гарне, ясне, тихе і добре.

Любо, знаєте і позитив спечералася, чия професія в найстарою у світі.

Казав лікар: Гляньмогляд з Антимоного ребр, а не хіба не була перша операція?

— Може, випадково працює, — але ще переш ти з такою важкою шлю, а це беззастережно архітектурні прочи.

— Ну, як, інколи. — сказав позитив, — але ще переш ти з такою думою спорили ханс.

— Як ти помітився в своєму дружини?

— Ми бачили тим самим податки і тим полоні. Команди.

— Ага, кінцоті описали, ти вваж жертвою заманювній катастрофи.

Котило: Петрусю, на Різдва ти дістанеш новий бляска?

Петрусь: Ага, тату, не навіть нічого кимі, я хочу переш ти не сказати!

— Мій, скільки років дістанеш ти фант експерт?

— Що ти казеш, дитя нікого не правде из фант?

— Ну, то щоби із хизати ларя, не вони кародаски?

Я часто заходив до його саду, заходив через поломаний лант, сидів біля нього на лавці, проточивши черв'яками і жабів. І завжди в тій самій порі відчинялася скринька джері приходила і в них показувалася трішки кріггорблена постать спатенка. Він зачиняв за собою джері, піднімав очі вгору, а влітку полатом, не посидіваючи, йшов стежкою вгору, до саду. Навіть побачивши мене, він ніколи не прислухувався ходи, тільки, підійшовши до джері, привітливо хитав головою і сидів, спершу почистивши хусткою лавку.

— Ну, і що нового, молодий приятелю?
І в його голосі було свіжакі спокоем, що можна було навіть і забути за хуртовину, яка шаліла довкруги.

— Що нового? Так, як би в ті часи діялося щось нового. Так, як би в ті часи не повторювалось усе в шаленому несміякості кожного дня, кожної години, бо навіть і кожної хвилини. Вчора горіли довкруги села. Горіли й сьогодні, і горітимуть завтра. Горітимуть, аж поки до тая не згорять. А тоді хіба і новий зяче горіти, бо все стане вогнем і нічого без вогню не буде.

— Отче, — казав я пошепки, хоч і знав, що нас ніхто не може підслухати, — наші відомості казують, що ворог заманив нас у кліще. Ми не можемо докладно, коли, але знаємо певно, що одного дня, чи може однієї ночі кліще це замкнеться, а тоді...
— А тоді, що? — запитав отець Мирослав.

Тоді буде тут те саме, що буде в Микху.

— Хто був першим змовником в історії?
— Христофор Колумб.
— А ти чому?
— Бо коли він відправ з Європи, його подорож фінансував уряд, анімація?
— Ібні так.
— Отже, А коли він відправ, він не ахав, куди він їде?
— Правда.
— А коли він прийшов до Америки, він не знав, до чого прийшов?
— Не знав.
— А коли він повернувся додому, він не міг розкати, де він був?
— Таким чином.
— Ну, треба тобі ще більше довідатися?

Мені йшлося дивитися на свого брата, який перекладав народина, а який дуже яринить свій час і анже мови:

— Мамусю, чи він перетини був в небі?
— Очевидно.
— Ну, то я не знаю, що його тодішню злиш.

линицях, що було в Ошесі, що було в Жабчу, що було в Верешні...

— Можливо...

І то тут було казати? Можливо...

— Отже, ви повинні на цей час вийти з відсіла. Догато людей уже вийшло. Вам треба рятуватися.

Він подивився мені просто паїці так, що як моторошно стало. В його очах була нічність.

— А чому ви не вийдете?

— Ми? Але ж, отче, ми повинні і піднимати об'явлення і аксидати на місці до останнього моменту.

Він встав і був такий високий, що простір між його головою і хмарами на небі зовсім подіся.

— І я воїн. З тією різницею, що вам треба відкрити тільки до останнього моменту. А я і в останній момент мушу відкрити...

І він подався стійкою далі.

II.

Кілька днів після того ми знали вже, що ворог прибув на нас. З-за Буга все ще не було відповідей на наші розпитувальні запитання допущених. А ми знали, що наші сили малі, щоб встояти перед ворожим наступом. Але асники ми старалися підготуватися до цієї хвилі. В селі не оставало вже багато людей. Остатні старі, які назвали: Золасія ми вступили тільки на чинтар.

І все остався отець Мирослав.

Того вестра я жартував. На небі горіли миготливі зорі, холодно і чужі якісь такі. Темні злилися довідали і була сповні хвилі об'явлення лісу, який темною кучугурою бовхав перед селом. Я мавлявся в темноту, і чув, як серце моє тупило в грудях голодні. Коли небо почало над лісом рожевіти, вишх джері посухував ворог. Висунувся і лосипав салвами по селі. Звичайна тактика ворога: запалюючи куклики викликавав в селі пожежу. А коли село починало нахалювати, перша ворожа лава на конях іскикувала в село, сіючи смерть на всі бони. За тією першою лавою ворога нахалював друга. Ін мавлявся в темноту злилися з дикими очима, озвиріли від галюру стріляючи і від жалоби рабунку. Вони влізли до горішніх хат, забирали людські жарти і дострілювали раними, чи неміними. Літниками шукали сковіт і завивали їх перелати із дикої утіхи. Шойно знання нахалювала звичайно третя лава, яка до тая випалювала село, жодячи і докладно нерасходили жуки за вулицею. Шойно тоді ворог п'ятий від адрозлення і нахалювали добути, відіслали у Залечіні, шукаючи дальшої жертви. Коли згоріла перша ворожа сила, отець Мирослав вийшов нахалю. Він вийшов і не лигав тієї ночі спати. Вийшов, галузу на кіс і важко зігнувся.

— Да буває моля...

Наш відділ залег і відстрілювався. А село зачинило горіти.

Україно

Україно!

Україно!

Мі сну грізкового тебе збудила віра,
запідняла в серця шаруду-огонька,
що в божества, в камені річкові, сонячні
і духом мандує паша, надів марно, тину.
Він Перукові сном у дят напхав дім,
каменем вітрамі і сонцем і зорям, —
ам паша в дула тямить мудрий Володимир
дермаву... виста, від зоря аж до моря.
В Дніпрі схилює грін народку і сторожний
всі бомони в камітні, мілі і поклах.
Співалися Андрія мілі слова вперемі
над Києвом забіс вогниви хрест високій...

Україно!

Колити земле христинська, паша жемі,
о, єрбіній отажене неспального шаруду!
Тебе боляче Висвітлі тверді,
тебе боляче пашні ора Сходу!
Пре тебе слава йшла тям на далахні Заві,
тобі каменем чужі могоуті тремі!
Сьогодні — Боже ням! — на річках паша жем і
жемі і паша, і могоуті чужі чомоні...
А де жемі — камені, жеміні всі бачі,
хрести слеті, — там крок, там зоря, там жеміні

...Підем, відом усі, на бої догонявний.
і Київ нам буде по дошві, лотні штурмі,
бі паша сам Христос і Юр, Христиний ням,
бі паша дук світлий ням Володимир!
намовне паша на все пашуча паші зря,
в кадрих волі далах на всі, воєні бої —
і Київ буде наш...

О, річка земле біла,
що стоїтиш у пріі червоного Нерона!
Мозка і чомі в пашах волі далах
і зря, що тям будиш могоуті і сміхана!
— В Софії штурмі зря єрбіній волі жеміні
і в небо пашуча могоуті чужі чомоні...
Від далах і далах тям народ нам отароні
дасиши Божого Києва Володимир!

Решта людей в селі втікала на поля. Село
сторонило. Тільки пси бігали до вулицях
і ситуації, як божествами.

Ми знали, що позиції не удержимо довго.
Тому командир Зірка скомандував відворот.
Ми відступали. З нами відступав отець Миро-
слава.

Але ворог, орієнтувавшись у ситуації, за-
чав гнати за нами. Командир скомандував по-
вний відворот і ми розбіглися по полях.

Я втрапив отця Мирослава з очей.

Пі.

Дальню історію оповів мені Микола. Отець
Мирослава не міг бігти враз із всіми хлопцями
і припав до землі. Дяк Микола зустрічав його
посередній свого поля. Йшли вони разом. А
ворог наблизився. Втім дяк побачив посере-
дині поля яму. Хтось видко копав для себе
бункер, але не докінчив його, бо вхід морозів,
зосів не замаскований. Далше не було як
утікати.

...Отче, ховаймося в цю яму.

Вийшли до ями, пробралися на самий її
кінець і там побачили ще кількох людей, які
з тривогою збилися в кут, молилися і дожи-
дали своєї смерті.

А ворог добігав до криниці.

— Вірсяй грати! — звернувся хтось на-
горі.

— Дурак, ти, не бачиш, що криниця не мас-
кована, нікого тям нема. Шкода гранати...

Нагорі стикло.

— Ножі мийай, — оповідав мені Микола, —
я ніколи не так не жеміна, як тоді, подумайте
в криниці було триє масованих дітей і нис-
тачало б було, щоб котресь закінчало. Отець
Мирослав молився таким.

Згора дописав голос.

— А бачиш, крок в тобі, що там нікого
немає...

Ворог віддався і жем відхнули з по-
лексю.

Через отвір до криниці стало вливатися
кривілине світло. Світало. З села доносилися
крики і стріли, а скоро і дим засмерді. Село
гаріло. Нале село...

Нагад знов почувся нагорі кроки.

Ми удержали дух у грудях.

— Ходи, ходи, що тебе до тої ями тягне,
жм мого до села...

— Пошехей, кину гранату...

— Дурак ти, шкода гранати і часу немає,
чужі кинуть уже.

Почувся далекий голос трубки.

Кроки подалися геть від криниці.

І тоді все стихло.

Микола казав:

Як довго ми там сиділи, не знаю. Здала-
лося: вік цілий.

З села чути було вогонь, який випиє хату
за хатою, стодолу за стодою. І тоді латра-
лися зсима, віділі вержиниці гнів полем. Над
входом до криниці кроки зупинилися.

— Гей, є там хто?

Я німа, — казав Микола, — голос коман-
дири Вірки.

І тоді отець Мирослав перехрестився і зачав
виходити наверх.

3 історії українського народу

Великий є наш український народ. Всіх українців на світі є около 50,000,000. І хоч сьогодні український народ не має своєї самостійної держави й опинився під московсько-польською хорондою, то він не припиняє своєї героїчної боротьби за свободу, за визволення, за здійснення своїх заповітних ідеалів. Істак, що раз-у-раз доходить до нас з-поза так глибокої, далісної тоски, викликує на те, що свободолюбний дух української нації не згас, що український народ у всіх діпних життя ставлять твердий спротив більшовицько-московським наліткам, що він покинє ворожого окупатора, кріпшає, збирає сили для остаточної розправи з порогом.

Та не завжди наш народ був у такому скрутному положенні. Мав колись і він свою славу, могутню державу, боронив її перед зазіханнями захляпних сусідів і, хоч нерозумів у тій захляпній боротьбі, все ж знов відносився до вічного життя. Це все записано в нашій історії, в історії України, яку повинен знати і з якої повинен черпати силу кожний українець, кожна свідома людина, щоб із неї відняти джерело слави, пошукати минулого і пізнати, що і як треба робити, щоб здобути вінець великої перемоги.

У цій короткій статті хочемо подати короткий перегляд нашої історії, найголовніші її моменти.

Цяку нашу дотеперішню історію можна поділити на сім частин, або на сім діб, як кажуть історики.

1. Доба — пам'яткова, приближно від року 400 до року 800.

2 доба — доба самостійної державности, від року 800 до року 1340.

3 доба — доба литовсько-польська, від року 1340 до року 1500.

4 доба — доба козацька, від року 1500 до кінця 17-ого століття.

5 доба — доба польсько-московська, від кінця 17-ого до кінця 18-ого століття.

6 доба — доба московсько-австрійська, від 1800 до 1917 року.

7 доба — доба сучасна, від 1917 року до сьогодні.

Короткий опис подій кожного діб нашої минулої покаже нам, що держави наш народ від давніх часів аж до сьогодні.

У першій, початковій добі наш народ складався з кількох племен, які заселилися приблизно ті самі землі, що й сьогодні заселені українцями. Головні племена називалися: уличі, тиверці, дуліби, деревляни, поляни і сіверяни. Ці племена жили спочатку окремо, але тому, що і мовою і звичаєм були до себе подібні, то з часом стали мішатися і лунчили

з собою і так створилися клани український народ, зовсім різний від інших слов'янських народів.

Спершу племена наші жили без ніякої державної організації і влади. Кожний рід слухав найстаршого а роді. Часто роди ці змишались між собою, та згодом, коли крім довіри і вини-су худоби почали наші предки займатися рільництвом і торіклем, тоді вони побачили, що їм треба було б якась спільна оборона наслідком життєвими стосунками, що походили зі сколи і з мовою. І так біля 800 р. створилися перші державні племена, спочатку з поляни, що заселили сьогоднішню Київщину. Державною правив князь, що удержував своє військо. Почали будувати села й міста; найстаршим таким містом є Київ, який відтоді аж до сьогодні в столицю України.

В другій добі, ще то в добі самостійної державности, лункують у Києві могутні князі, які об'єднали в своїй державі всі українські племена і землі від Сяну по Дніп. Найславішимим між ними є Святослав, що мусів провадити оборонні війни з греками, болгарями і степовиками; Володимир Великий, який у 988 р. запів на Україні християнську віру (бо до того часу наші предки були поганими), а враз із християнською вірою на Україну прийшла культура й освіта; Ярослав Мудрий, син Володимира Великого, синів усіх прав і законів в одні збірники „Руська Правда“ та уніордакував державу, поділивши її на уділи; Володимир Мономах, внук Ярослава, був останнім добрим князем у Києві, бо описав через князя міжусобної й напади різних диких орд Київ підупав, а столицю України став Галич, як столиця Галицько-Волинської держави. Такі галицькі князі як Володимир, Ярослав Осмомисл, Роман і король Данило та його син Лев I. є володарями цілої України. Данило і його наслідники мусіли відчинятися татарам, які а роках 1223 і 1242 знищили і спалилирували Україну.

В 1340 р. українська держава після майже 600-літньої свободи тратити незалежність і її розділяють між собою Польща і Литва.

На вісімому півторастолітті московська держава. Московський народ — це утікачі з України, що тікали на північ перед наїздами диких кочовиків, печенігів і половців і, осівши на півночі, перемішалися з монголами. Московські князі це знов нахажив українських князів, що відшурдали свого народу і стали його найбільш запеклими ворогами.

У третій добі, в добі литовсько-польській, Польща панує над Галицькою і напівна ліво-во-західними землями, а Литва над рештою наших земель по обох сторонах Дніпра. Гірше жидосе нашому народові під Польщею, бо під

Литвою він ще користувався такою-такією свободою. Під польською заляпаністю паїні селяни робили ляминку, напашк мішан утискали всіма способами, а наші багатші шляхти не видаєркала, замілилася і пішла на службу окупаторів. В 1669 р. Польща зачухалася з Литвою в одну державу і тоді польська релла наложилася свою руку на нікий український народ. Настав найтяжчий час в історії українського народу. Але рівночасно і в пораз більшим утиском окупанта, росте спротив непокореного народу, а в степах України, за Дніпроючими порогами і на його островах починають збиратися оборишні українського народу і його прав, козаків-запорожців.

І четвертий добі знаної історії, в добі козацькій, на Сні збираються піддані українські япирі, що організуються у військо під проводом своїх кошових, а згодом гетьманів. Вони борються рішуче землю від нападів турків і татар від сходу й поляхуки, від пичаєк із заходу, та від Москви від півдня. Польща, до якої належала в ту добу і вся Україна, вимагала козаків за своїх підданих і залякувала їх до помочі не раз і не двічі. Так, наприклад, за Сатайданого козаків боронили Польщі від турків, бо польські короли обіщали свободу й легеліш козакам-запорожцям і воему українському народові. Але звичайно королі своїх обітниць не дотримували і тому Богдан Хмельницький в році 1647 підняв усе козацтво й увесь український народ проти московської держави. Він переміг польські війська в багатьох великих битвах і зайшов аж під Закарпат. Тоді Україна почала жити вільним самостійним життям, але тільки на короткий час. Хмельницький мав забатого поразів-судів і не міг забезпечити вольності полі. Шукючи для України союзників, примушений до того важким положенням, великий гетьман пробирав найбільшу помилку свого життя, бо зв'язався з московським царем умовою в Переяславі. Зараз же смерті Богдана московський цар задовільно узяв Україну під своє ярмо і жалувати починається затяжати кілля України з Московією, яка триває до сьогодні. Гетьмани стараються звільнити Україну від московського ярма, але всіні істия тяжкої боротьби москалі й поляки перемагають український олір і в 1667 р. договором з Андрусовою розділяють Україну поміж собою. Ще деякий час опісля наші гетьмани воюють, то з Польщею то з Московією і тобою програли битви під Полтавою, де розбито війська гетьмана Мазепи. Кінчить на довгий час військову боротьбу українського народу.

В п'ятій добі, добі московсько-австрійсько-польській, упадок Польщі і її розподіл у 1772 році, на підставі якого її землі розділяють поміж собою Німеччина, Австрія і Росія. Тоді майже вся Україна припадає Росії, яка в 1775 році остаточно руйнує остюю українського

Богдан, козацький: Та й маленький братчик новий збрива.

Майор Пітер: А збрив міл збрива?

Богдан: О, з дуже дальною збрива.

Майор Пітер: Та мовля, це одні позозубрані!

Есеніш, американець і який одного року розмовляв про те, що вони зробили б, якщо б так збудили одного дня і мідрала, що кожен із них дістав мішаний доллар.

— Я мідрала би зараз арку для боротьби бина! — сказав есеніш.

— А в поїздах би до бірожа на охороні! — сказав американець.

— Ні, я поговоряв б зараз знов стати, може після пробудження збудить би час одні мідрала, — сказав есеніш.

Майор Богданов: Мовля, чи ти можеш дати знов б зрива для старого білого чоловіка, що там на зупинці просить поїзда?

Майор: Оскільки, а що йому таке?

Майор Богданов: О, він хотів би на одній ноді і киме мішаний час: поговорити старому каліці. Загнати морозом, 5 мідралів зрива.

Бобурек: Хочеш знів до андо і поїзди на керелі?

Майореві вух: Ямаж це тоді, бобурек, спроби приминіти, то можеш знів.

Мати: А тебе хто намагає так жаліти?

Світ: Сестри Іванкаві.

Мати: Сестри Іванкаві?

Світ: Так, мажко, тої вночі, як він, приминіти мені дарунок, зашваруєвся як кірка в жойй кімнаті.

спротиву, Січ Запорозьку. Галичинець підпадає Австрії.

В шостій добі, добі московсько-австрійської, приходять зпесення кріпачів в Західній Україні (1848 р.) і в Росії (1861 р.). Почалося трохи легше життя, зокрема в Західній Україні, і український народ став відноситься помалу з занепадом. Відродилися зрілі про свободу і для відзаснування цієї свободи український народ почав організувати свої сили.

В сьомій добі, добі сучасній, припадає початок першої світової війни (1914), розвал австрійської і російської імперії і відновлення української держави. Після майже 600-літньої неволі звиня український народ вільним життям. Але через різні причини зовнішнього та внутрішнього порядку не адержалася нашої держави і ми втратили знов здобуту по війнах волю. В 1920 році Україну пола збривчим окупували москалі, а решту земель розділили поміж собою Польща, Румунія і Чехословаччина. Україні олиннявся під чужою владою.

Та відроджена народила самість не захищає, але росте. Народ наш повинно важких об-

Коген продав свій якийсь бізнес за мана, від 500 доларів готівкою. Він із своєю дочкою Ребекою і поділився на охоту. Але коли вони йшли через пустоту, бачили їх мана і виконали їх статут. Обшукали їх, замінили їх серед цукрини, забираючи мана і віл.

Коген бачив мана, вони стали вертатися назад до міста. А Коген казав:

— Ах, Ребека, м є зруйнований міський.

— О, ні, тату, — відповіла холодною Ребека.

— Що? Я страши мана. Я страши віл. Я страши 500 доларів, а ти казав, що я не є зруйнований?

— Так, тату, бо я переказала тих 500 доларів.

— Ти виконала тих 500 доларів? Де, Ребека, де?

— Просто, я сказала їх в уста і ось вони є.

Коген аби гроші, перемислив їх, потім глянув на долоту і сказав:

— Ах, Ребека, чи то не мана, що нашої жана не було зрозуміти їх мана. З її губами, то як мана виконати і віл і жана.

•

Один ірландець змігав одного жана. йому жана такі мудрі.

— О, як тож, — каже жана, — то жана іно такі гонимий рід риб.

Замисливши ірландець хотів також спробувати тієї рибі і жана її в жана за десять доларів. Коли жана вріс ірландець риб, той розчулює і спробував мунети.

— Гей, то не жана жана жана оследи.

— Бачиш? — каже жана, то жана трошки мунет.

ставили лямантини, зокрема надзвичайно страшного терору московських большевиків, розвивається культурно і не тратить надії на краще завтра. В часі між двома світовими війнами на всіх землях повоєнної України іде процес мобілізації сил народу для боротьби за волю. Виход другої світової війни на якийсь час припинив нові надії, але скоро показалося, що із удару двох варварських світів, світу нацистського і комуністичного, нічого доброго України не сподіватися. Український народ ставляється одержо проти обох тих варварських сил і так починається героїчна боротьба українського народу, боротьба очолена Українською Повстанською Армією, яка триває по сьогоднішній день.

З тієї боротьби, яку веде амес український народ на всіх своїх землях і всім способами, вперте послідує і пийкража доба української історії, доба повного відновлення української самостійної, соборної держави, яка, сповнивши зрілу покаянь, поведе український народ у нове добу волевого кола.

ВЕСЕЛКА

Кожний із нас бачив веселку і з уявленими кольорами, але не кожний із нас знає про причини її появи.

Веселка це природне явище, що походить від сонячного світла. Сонячне світло є біле, його біле світло можна розділити на сім різних кольорів. Щоб зрозуміти це явище, зробить такий досвід. Поставте гранчасте склянку з водою до сонця і побачите, що коли промінь сонця переходить через ту склянку, то на другій її боці, десть на більшій стіні показується вже не біле світло, а різні кольори, які пасмо красок, таких самих, як у веселки: насамперед червона, потім помаранчева, далше жовта, зелена, темнішо-синя і фіолетова.

Ще краще це можна побачити, коли зробимо так, як зробив англійський учений Ньютон. що перший прийшов до того, як powstaє веселка. Коли візьмемо чисте гранчасте скло та, навіслюючи на вікна в хаті, пустимо через вузьку щілину на скло сонячне світло до темної хати, то біле промінь сонячного світла, яке походить через отвір гранчастого скла, розділиться на всі ті кольори, а на стіні покажуться пасмо всіх тих кольорів, що загладунтяться веселку. Отже, щоб powstała веселка, насамперед мусять бути сонячне світло, а описав щось токе, що розділило біле світло на різні кольори. Тим, що розділяє світло є сонце на кольори, і в літні дні: вранці дощ, а в літні можуть бути дрібні дощі і шкварчки.

Веселка найчастіше показується у літній день, коли є сонячне світло і дощова погода.

ВІРАТИ ЦЕРКВИ В КОРЕЇ

Талант з Сеула (Корея) поділяє вісвітлення, які варті пошани Церква підчас цієї війни з комуністами. Церкву у жертвах від мана з Тонгю (община ОО. Бамедонтонія), 3 числа 26 священиків, 3-ох загиблих, а 24 пропали без вісти, подібно як і 25 братів. Велі вони були з похолодання вісвітлення.

Подібної долі так змалює корейське духовенство. На 43 священиків, 7 мунет, про вісвітлення вісвіт. Тож з 8 корейських Сестер, — 3 загибли, четверта померла з жана, а інші, як 2 корейськості пропали без вісвіт.

В руках комуністів були теж 13 священиків із французької мови для загиблих. З того 2 померло, 2 загибли, а інші п. Кожен померує до Франції, а 8 інших пропали без вісвіт. В Корей теж працюють Сестри, що поминали з Франції. Комуністи були захоплені 8 а них. Тепер 4 з них загибли, 2 померли з жана, 1 амордували, а 1 пропав без вісвіт.

Із 6 французьких місіонерів — 3-ох загиблих, 1 помер, 1 померує, а 1 пропав без вісвіт. З 4 американських місіонерів, які були захоплені червоною, то Англійський Делегат Берна помер у жана, однієї жана, одні пропали без вісвіт, а одні тепер померує.

Ікони, що плачуть

Дня 28, серпня 1963 р. розійшлася банською листів по всьому світі про "плакучу Мадонну" в Сиракузах на Сицилії (Італія). Тисячі плачущих, а між ними 2 безбожників, покінчили туди, щоб побачити "плакучу Мадонну" в статуї Божої Матері в домі Анджієля Я Антоні Діжюсто, Ілалч Мадонни почався 29 серпня і тривав до 1 вересня, а потім повторився ще 12 грудня 1963 р., тебто того дня, коли епископи Сицилії пригласили офіційно і признали "плач Мадонни" дійсний і надприродний. Спеціальна комісія, що складалася з 15 лікарів із обох таборів: віруючого й невіруючого, перевіряє 500 чудесних утворень, з чого вже признала 37 надприродних. Багато безбожників, між ними комуністів, навігувалися на католицьку віру. Саму статую перенесли до церкви в Сиракузах, де її відвідають щоденно тисячі паломників.

Ось ще листи про "плакучу Мадонну" одні голландський журналіст:

"21 березня 1961 р. подружжя двоє молодих людей. Чоловік звивався Анджієлю Янузо, а жінка Антоніно Діжюсто. Вони сирочувалися до маленької хатини при Віа деллі Орті під ч. 11. Враз із ними сирочувалися тузи швагери і тітка двадцятилітньої Антоніни. Коли Антоніно почувся пагірною, з'явився перші ознаки небезпек для неї. Вранці 29 серпня її терміни були майже вже зовнішніми. Над її ліжком увіслю образ Матері Божої; шлюбний презент від її швагери. Наго, — вона розказувала, — побачила вона снаго, що спавши з очесі статуєти. Її біть затиш, признала нарважу устуню, вона заклкала для інші жінки і ті твою побачили снаго.

Повина поширилася і скоро цілі Сиракузи знали про подію. Народ тисячами поспішав до маленької хатини робітника. Щоб запобігти натовпам, які зникали при таких okazax трапляються, шодня ларешня, щоб статуєту повісити надворі. Течі поці оставалися через чотири ділі і три ночі та плакала весь час. Паломники, десятки тисяч їх і доволнішні міст і сія приходили, щоб побачити чудо, ікніть люди стали прибувати з усіх кішці Сицилії, а також із Італії.

В грудні десяти епископи в Сицилії під проводом Кардинала Руффіні з Італією андали таку звіну:

"Епископи Сицилії, зібрані на конференції, вислухали безсторонню доповідаль звіту Експертної Комісії, архієпископа Сиракуз, шоддо плакучої статуєти Матері Божої, і уважно перевернули лізієння, зложєні свідками. Вони є однозначні в остаточному осуді, що не мібж бути ніякого сумніву щодо правдивости плачу. Вони мають казію, що це об'явлення Небесної Матері зворушєть кожного і в висліді скрієніть почитання Ненорочного Серія Марії. Вкінці вони хочуть висловити побажання, шобб бажана святяня була побудована на призначєнємі місці, яка зберєгла б пав'яті про це чудо".

Якщо ми правильно пояснюємо слова "бжжжя святяня", то це значить, що епископи мають змїр побудувати асєрву. Я розказав на шо тєму змїжє годку із Антоніною Діжюсто. Нона заявляла мєкі, шод Мадонна передає їй такі три послання:

1) Що її параліж впрокиє і ніколи не повернєтьсє, а роди відбудутьсє нормально і без болю.

2) Що її дитя приїде на світ на Різдво.

3) Що там повинна поєстаті церква, посвячєна Ненорочному Серію Марії.

Тоді саме, — каже Антоніно, — затиш її болю. Дитина народилася на Різдво. Хлопєць. Вона дала мєні підєржати його. Я держала, а для інші жінки притаєдалєсь, устїхуючєсь до мене і до рожево-білого хлопчика. Хлопчик називаетьсє Марієно Вінчєнзо Натале, — Марієно в відношенні до Марії, а Натале до дня його народження. Друге ім'я його батька є Вінчєнзо.

Надіїюся і його батько та запитав мене, чи я дійсно з Голландії. Описав він запитав мене, чи ми справді мєжє саїє у нашій країні. Коли я притягнув, він був дійсно здивований. Мєні оповідали, шод Вінчєнзо колись був комуністом, але не тепєр. Коли я запитав його про це, він сказав стримано:

Не так дуже, як колись...

Надворі гогли кричали, шод хочуть побачи-

В. САМІЛЕНКО

ПОБІДАЙМОСЬ ЯК БРАТИ

Гей, хто хоче всім свободо,
Побідаймось як брати!
Соченом іривати, світаном ягоди,
Бігом, мавж жам осміт!
Хай забудеться печола
І неслина давніх літ! —
Шкєся рієні й рієні воли
Засїєють на весь світ!

коли я пішу ці рядки, в полудневій Італії є безчисленне число людей, які живуть в повній нужді, але чи ними хто журиться?

Але тут, в Сиракузах, є йнакше. Маленька, фабрична статуетка ледве почала кинутися, коли кожний здивлявся і здивовано поспішив, щоб її побачити.

Це є відомо, чому Мадонна плаче. Вона плаче не тому, щоб спричинити все-де заворушення, але тому, що їй прикро, що люди не звертають уваги на нужду, яка їх оточує. Вона плаче, бо людям западає багато сподіватися на чудо, а дуже мало від милосердя. Вона плаче, бо тисячі казік і іпполітів не існували б на Піщастій Брівіста, коли б побіляше сонячне світло і значиний розуму накупило на світі. Вона плаче, бо мало говориться про дієвість, яка є такою трігункою, що навіть каменя із заворушення хвилює ланкити...

Наступного дня вибрався я, щоб побачити архієпископа Бранціні. Ми ледве сіли, коли заговорили дзвони. Архієпископ встав, перекрестився і почав молитися по-італійськи. Я мовчав по-голландськи. Коли ми знову сіли, архієпископ замітив, що йому дуже подобається голландська мова. Після хвилини він додав:

— Ви напевно задоволені, що ми говоримо якогось діла хвилює, кожний своєю родною мовою, але чимно тог ми себе розуміємо?

Надо що запитав:

— Чи є вас а Голландії навіс сніг?

Кожна на Сциллі питає про те саме. Їх, адже, справдеш задоволення довідатися, що ми також маємо спос "чудо".

Зверну в останній питання:

— Чи ви вірите, що політ минулого місяця в Сиракузах є падпародія?

Архієпископ галтує на мене. Онісія запитав:

— Чи ви вірите, що є сиджу тут, біля вас?

Я, очевидно, притякую.

— Так само галтує вірою і я, — сказав архієпископ, — в "Підкуту Мадонну".

Згодом він узяв число "Оссерваторе Романо", що має дату 4 січня 1959 р. Він попросив мене прочитати одну статтю, якої частинка була відзнята черговими офіцерами. Ось що там було:

"В останній часок пістти поширювали по цілому сніг", а голландо в Італії, про різні пістти поїли і з'їли, що, мовляв, ставали в різних місцях. Церква завжди своїм обов'язком остерігати вірних, щоб малися на остеролі і не дали себе звести різним заплесненням, а крили тілках власних очей. Деякий час ми заважали серед нашого вироку сказави навіс до таких ділких нов. Замість їти до церкви і слухати Божого слова та приймати Найсвятіші Таїн, люди збираються немисним числом у місцях, де не падається, жоді і чула ставали, і де люди, які не знають найпершого засад нашої віри, представляють себе аністотами. Ми не маємо заміру кидати тіні сумніву на правдиві чуда. Але

Церква хоче показати вірним різницю між речами, що походять від Бога, і тими, що походять від жалкого заманливого аюрга".

Коли я скінчив читати, я повернув свої очі на архієпископа. Він сказав:

— Бачите, мене остерігали. Це є слова Кардинала Оттавіано. Коли такий чоловік, як він, говорить, — епископ Сиракузів є зобов'язаний слухати. Хоч, я повинен додати, я згоден із кожним його словом. Серед жалкого народу, щограє в полудневій Італії, є навіть шукати містерії там, де раіше треба було б ужити адоровому релігійному життю, але і приносить шкідливі ділюми життя. Очевидно, є ділюм природним, що млею першою думкою було: тілках без ісієнтності у жоді ділелі, коли мене то-підомали про шодіє а плакуною Мадонною. Я подався туди особисто, щоб скоро закінчити цю справу.

Архієпископ дивлявся на мене кітлах хит-ми, поки сказав:

— Ми походите з країни, де люди уживають адоровому розсудку. І в Сиракузах маємо ми таких людей і є один із таких. Одиного ж є хвалити, коли природна сила кімчється і над-природна починається. Особисто я не пережив багато таких моментів в моєму житті. Але коли я держу ту статуетку в своїх руках і сліди Мадонни снігали на мої пальці, я був певен, що це одніє із тих рідких моментів. Кардинал Оттавіано наказав мені прити моїм власним очам і це я докладно виконав. Я не бачив так, як ви бачите мене тепер. Я сумнівався так довго, як довго міг, бо це є обов'язком епископа. Але я не міг заперечувати очевидного факту. Тоді я поклав свою голову і скалав: це є діло Ноліх рух...

Я піддав думку:

— Але діялюю також може доконувати дія-них діл...

— Справді так, але що ви скажете про чудо, яке скріпило релігійне життя в місті Сциллі? В одній моїй ділеліє число комуністич-атриці зипенілося і снігетники ледве анігали сподівати тих, які бажалию мовчати. Коли ви хочете знати, чи чудо є ділюм ділюмо, ви не повинні гадати на саме чудо, але вкідати його очевидні і житті вірних. Тем знайдете Мі-новіль. Діялюю не правдою проти себе самого, ми зяроуяний на те.

Я питав даліше:

— Що ж відносно тих заплеснувань? Чи вони діл-но ставали?

Я зививши на побачі архієпископа нестер-паність.

— Дійсно. Чи ви називаєте це ділюм, коли кадіка починає ходити, слідай бачити, а глу-хий чути? Чи казисте це ділюм, коли люди, яких є особисто знаю, як прикованих до ліж-ка довгий час, навіс ходять до моєї церкви? Або між парохіями, якого и знайшли зустрічаю,

як він із бодем сунувся на своїх мнаних, чи треба мені його читатися, коли він відкадає нагаю свої мнани і де просто? Як би я його запитався, він певно підіймає би мнани і ка- бив мене туди.

— А скільки нагайк надзоровення наукою потверджено?

— Ще ні одне. Це дуже новізна праш. Але 653 особа знялися, що вони надзорові. Де- ніх і них самі приходять оловисти про це, ін- ші посилають листи. Кожен жападок дослі- джується.

— Хто досліджує?

— Комісія із експертів, між ними психіатри, лікарі, ортопедисти, рентгенологи й інші спеціалісти. Половина з них є не католи- ки. Наш лавний буржестр репрезентував місто в цій комісії, так ставало, що він є лікарем і має велику лікарську практику. Це факт, що біль- шість людей, які залезають про своє надзо- ровення, походять із його околиць.

— Ви бачили Ілзу? Що каже Святіший Отець?

Архипіскоп випростався. Може, я задале- ко пісунуся в моїх допатах?

— Святіший Отець виникше найбільше до- брозичливе зацікавлення, підкакала повільно. Я почав з другої сторони.

— Чи як особисто був прийняв підчас од- ного з тих чудес?

— Так! Лан 8 вересня я проповідував до тисячі католиків, що зібраних на площі. Пе- лед Богослужби я відмовив верзешю праз із шкв. Ми були в половині вершині, коли нагаю роздався крик дітчини:

Хай живе Марі! Хай живе Марі!

Люди, що були коло цієї скоро прилучилися до її оклиць, а якіші радісі заховавши гола- си звани цілу лапту. Я кадав історію спо- кій, коли він знов був заглушений тим гамки дітчином голосом:

Хай живе Марі!

Це була Саллзатріс. Вісімнадця дітина, яку я добре знес, дітчина, що була від народження німою і піхали не промовила і словечка. На другий день я сам же був захрип від ентузі- астичного халовання, яке і мене огорнуло. В та- ких моментах ви можете забути, що ви є епі- скопом і будете кричати, як наші інші. А опісля змішались між толпи і будете проти- ставити, протестувати, аж поки не дійдете до дітчини, щоб зняти її на руки.

Післямі ми йшли вулицями Сиракузів, од- ного із найстаріших міст. В катедрі архи- епископ показав на сіну стіну, яку підтримують колонами так із старинної грецької етніки, що стояла на тому самому місці. Він показав на напис, високо в конулі, який каже:

Церква в Сиракузах є першою дочкою св. Петра і тією, що після Англіїєйської перша була посвячена Христом.

— Коли св. Папа прибув до Сиракуз, —

пояснив Архипіскоп, і зазначив тут на три дні, між попередник у цій парохії був господар- ем. Це було в році 614. Дійсно старинне міс- це, як ви можете бачити. Якщо ви бажали б читати хроніки моєї парохії, як мусите дочати Актими св. Апостола. До вони вже згадують про нас. Одному священикові в Римі, що любив чортитися старинністю своїх церков, я раз ска- зав: краще читай листи св. Павла, між ори- генію. Там дознавешся, що історія моєї парохії саме тоді почалася.

Ми дійшли до дому родини Монкада, де жила мала Ілза. Вони недаждала на дітчий паралич від першого року життя і ніколи не могла рушити свого правого рамені. Ї батько коміс її до хати, де все ще тоді плакала Ма- донна. Німака гола вийшла на штовпе разі дітчи- ни і нагаю паралич проминув.

Ілза тепер відішлася до нас, поцілувала епі- скопський перстень і привіталася з нами при- вною рукою. Це був здоровий, сильний потиск руки, без ніякого саду парализу. Поки вона по- бігла назад до огорожу, вони помазали обома своїми уминами, ніби щоб показати, які вони здорові.

Ми відідали ще чотири інших, що зазнали чудесного уздоровлення. Гадухо хлопчика, що тепер чує, їмжу, яка була прикована до ліжка роками, а яка тепер ходить, і 40-літнього муж- чину, який був сліпим, а тепер бачить знаме- нито.

Коли ми попроталися із останнім, Архипі- скоп сказав:

— Я мушу пертатися. Але поки я попрот- аюсь із вами, хоту запитати вам одне питання: скільки надзоровіших осіб ви бачили?

— Іїтерго, — відповів я, — двох дітей і трое дорослих.

— Ні, їх було 12 разом. Ви глядаєте очима світської людини підчас коли я діялося очима священика. Я не є незмайовий у цій околиці. Я є духовним батьком тих людей, і як такий, я їдучи з вами пусить те сім осіб, які не змо- гували свого великодушного обов'язку роками, і жалувалися слухати навіть про Бога і Його дивоівід. Деякі з них були пляхи, інші розпуще- ники. Тепер вони всі знайшли дорогу до спо-

Y. ONYSCHUK

Insurance — Real Estate — Mortgages

483 Roncesvalles Ave., Toronto, Ont.

Phone OL 4211

Bei allen Versicherungen und anderen in unserm Real Estate.

Довідкові дані до наших услуг.

відважності. Для мене це є найвищим чудом. Руки й ноги — це речі проминаючі, як азорори, як дюрі, але душа є безсмертна і її треба рятувати за всяку ціну. Це є чудо, яке ми не повинні оминати, коли виситимете до Голгофи. Таких чудес є тисячі в Синаї і в усіх частинах світу. Ви можете зустріти і в Чоллях людей, що потребують допомоги. Скажіть їм, щоб із вірою молодили до Мадонни. На це ж нас благословляю і я певний, що все буде добре. І пам'ятайте, що це вам казав архієпископ Сиракуз, святий, який дійсно має право так говорити, бо він є парохом папистирної пародії на Заході.

Він зробив знак хреста на моєму чолі і відійшов. Я являю за ним довгу хвилину і говорю до себе, що йому треба вірити.

Отже Анарій Мольни, згадуючи про подію в Сиракузах, пише: «Коли про ту подію заговорили світ, то варто пригадати, що на нашому зображенні було кілька маленьких ікон, що їх перетворили спеціальною комісією і понад усеяний сумнів ствердили їх правдивість. Дозволяю собі пригадати такі факти:

В українських історичних піснях і думах оспівується героїство наших предків (дружинників чи козаків), а також руйнування Києва татарями та плач Богоматері. Ці події описано так: З-під білої берези вийшла турки із своїми молодими в поле. Переходячи коло міста Києва, побачили звірять, як по городі проходила якась небаченої краси Діва, тримуючи в руках св. Письмо, і плакала. Та це не була звичайна жінка, а сама Пресвіта Богородиця, яка плакала над долею київського міста.

Наш князь Святослав II Ярославич збудував церкву Успення Матері Божої в так званому Ілківському монастирі в 1060 р. В монастирському храмі була призначена чудотворна ікона Пречистої. В храмі монастиря під р. 1062 чепало, що це ікона самі оборонялися від татарів, оселившись їх, а кілім дібь прознала рясно сльозам над долею українського народу. Ці події згадують І. Галицький, Дмитро Тупталецько й Іван Максимович.

На підкарпатській українській землі в Сивошині був монастир ОО. Василія в прекрасному дерев'яному св. Архистратига Михаїла. Тут під непам'ятних часів стояла мала дерев'яна церква з чудотворною іконою Матері Божої. Під кінець 17 століття, коли тутешнє населення кавистав мілья, ця чудотворна ікона прознала сльозам. Найбільше сльоз сльозило в листопаді 1698 р.; спалахнули війни 14 років. Вістка про цю подію добігла близько до Відня. Австрійський імператор Леопольд I, на прохання своєї дружини Елеонори, наказав забрати цю ікону до Відня, де призначив її на головному престолі церкви св. Стефана. І там вона до сьогодні знаходиться. Коли цю ікону переносили до Відня, в селі Барни зупинилися на відпочинок. Отці Ісусові з Коппель приїхали знаменитого майстра, щоб зробити нові ікони. Майстер, як пише

історик, наперед приступив до св. Синоді і зазначився. Шоймо описав зображені до праці. Зробив три копії. Одна з них дісталася до черкв в Кошицях в руки Отців Ісусових, друга до каплиці села Кшифалу, а третя вернулася до Марія-Поль. Вийн 1, 2 і 3 серпня 1715 року під час відправи місцевий джк відійшов до шкмісного образу Пречистої і побачив під оком Матері Божої сльозу. Після Служби Божої зголосив про це парохам, о. Михайлом Палли, що також побачив ту сльозу. Негайно зачинили церкву й вирішили заглянути туди після де-

БОГДАР ЖАРСЬКИЙ

Не склалася і не впадала
під пошматком жалюсним поном,
від лапур гірничо хуртовини,
бо Бог тебе благословляв
світло вірою і віслом.

На долі уне благословляється,
тільки ніч ворог — ніч
жовтими, проханням сторі.

І будеш ти і будеш ми
на свої волонтих поном,
на сонці відляже і в глибін
тільки, чорного зміїної.
На випокі відляже наші
малювати рідні протвори,
що від віслю і як по нам
не позначилися зломому,
в ладних згорю,

казали в ми

до свої, сльози все віслю.

І в инь таку світу, крилату
припала брат до грулі брата,
сестри сестри прохання: ось
на наше маюта найменші!
І бачили синів і сльозу,
успали хлопчина за руку,
показав сірий рід гробів:
нони упали, щоб ти знав...

А мати, протростилася тріщ,
із бачили жалюсним обличчям
останню із останніх сльоз
іронію, на ладних сльоз:
— тут він упав, у хурт знес,
як куля грудь пройшла наскрозь...

Важ долі з-пона кляр сіве —
длинні мій, далекі краю.
О, черес згор і черес дім
відпочинок ти вродом молодим
в бурі сльоз, в віслю поном
не склалася і не впадала!

якого часу. Тоді відкрили церкву і парох, вийшовши до середини, побачив, що густі переметі крамкі сіла спливали по обличчі Богоматері. Отже Пана вийбіє із церкви, приклякнєй дня, його родича Ілдо Жилико й ще одного зародіжника, Василия Лекотана, щоб вони були свідками жечуваної події. Всі бачили, як з правого ока ікони капали густі сльози. Сльозом було ціле село разом з військом, що там відбувало маневри. Сльози капали також густими краплями, що зупинились на хортах на шні, а решта сплила на підлогу таріаку. Повідомлений про подію окржний суддя, Микола Ньарада, з заклопотаним глядім на це надприродне явище і повідомив столицю владу. Дня 3 серпня ікона не плакала, але жидло було на ній жорі сліди сль.

ГРИЦЬКО ЧУПРИНКА*)

МІЙ РІДНИЙ КРАЙ

Ровданий степ . . . Убогі села.
Це ти, мій краю чарівний?
Мій рідний край твій веселий,
Мій рідний край твій сумний!

Як часто в своїх надіях
З тобою, краю мій, живу,
Бо віро я — не тікати з вірх
Ти будеш вірний та вірний!

Твої сном на всі дороги
Старали вбогати вірний
Далеко чужині кроторі
Вони вперли в тебе.

Давно степи твої широкі
Вони задірно одили,
Гай ж розігнали та вночі
Другі вночі твої.

Навдала крадіа лебедів
В краї іхті твої сонні.
Мій рідний край твій веселий,
Мій рідний край твій сумний!

А все ж надіями вірним широк
Твої сном мій ровданий;
О, краї Мико мейбаром
Ти будеш вірний, як вірний.

Ровданий степ . . . Убогі села.
Це ти, мій краю чарівний?
Мій рідний край твій веселий,
Мій рідний край твій сумний!

Як часто в своїх надіях
З тобою, краю мій, живу,
Бо віро я — не тікати з вірх
Ти будеш вірний та вірний!

В понеділок 3 серпня прибув до Марія-Повні о. Фелір Паша, щоб відправити в церкві Бого-службу. Зібрався товня людей. Коли відкри-то церкву, всі побачили, що ікона залитася сльозами. Сльози спливали на лице, руки і від-ложеному таріаку. В дних вірху Матері Божой плакали всі люди голосним плачем. Очі Мате-рі Божой на іконі червокали, лице затемнюва-лося. Падали на землю безпротомні люди.

Повідомлена духовна влада з Ягру, єпископ граф Гаврііл А. Араский виклав від себе двох дослідників, щоб перевірили це явище. Дослід-ники Іван Каш і другий переслали під при-сегою парох о. Паша, дже Івана Малишера і 18 парохів і ще сусіднього священика. Пере-слухавши були в віні від 22 до 70 років. Всі під присогою ласали і підслухували істинно по-твердили, що бачили плач Матері Божой.

Духовну Комісію доповняли і світська, у склад якої входили тайний королівський рад-ник Карло Орсеро, головні військові комісари Панао Шіши, Іван і Юрій Атир, чернець-міно-рнт Геолішк і інші. Перевірили всі обстани-ток, серед яких стобів відбулася і саму подію, Комісія прийшла до нероконання, що тут було чудесне явище. Це в стверджено 18 серпня 1914.

Дня 28 серпня Духовна Комісія своїм декре-том зарукувала ікону до яхлу "Гудіаторина" і поручила її до публічного почитання, а Пана Гай Ух узяв Поничський церкві новий від-луст на ікні Богородичних празників для тих, що відвідують цю церкву, нею відвідують, за-причитують і відмовлять прийняти в церкві молитву (5 Отче Пана, 5 Богородице Діво і 5 Слава Отцу) в наміренні вірних.

Найішов 1906 рік. Місяць грудень. Ікона Матері Божой знову почала плакати і плакала безпереривно від 3 до 19 грудня, а після же 30 і 31 грудня. Поверх 200 людей увесь час ба-чили це чудо. Між ними були атеїст і нестичі, духовні і світські, навіть протестанти. Мукачів-ський єпископ писав Комісію під проводом живописця о. Я-ра А. Микита, щоб переслав сілі-ство. Вислажувавши свідки, Комісія вирішила: плач Пречистой був справжній і почався 3 гру-дня о год. 4.30 після полудня, а 19 грудня скін-чився. В 1917 р. плач Богоматері знову повто-рився.

*) Грицько Чупринка — український шпирот, не відстоївши довгої на почесному Україн бойовця. Він узяв до Центрального Повстанчого Комітету в Києві. Цю організа-цію бойовців керував і мів Ілліно 19 членом розстріляв і Грицько Чупринку (28. 8. 1921 р.).

В Підгірцях, долучівського повіту, був до другої світової війни чудотворний образ Богоматері. Що з ним сталося під більшовицями — невідомо. Ця ікона походила з тихих часів. Коли татарська орда нищила старий київський город Паїсійсько і в ньому все населення, першоручною лишилася ікона разом із церквою. Церкву що нібито збудувала в модерне нинішніми Оаляга, дочка Ісеполода, замукає за молодим Казимиром Справедливим. Ця церква перетворилася до 1706 р. Її обслуговували ОО. Василіани, але вони перебували в Підгірцях. Нинішню ікону перевезено до церкви в Підгірцях, яку збудовано в 1726 р. і поставлено над головним престолом. Ікона представляє Матику Божу з Дитятком Ісусом. Мала Венедикт ХІУ, надав відпуст на кожне день для того, хто відправити перед тією Іконою Службу Божу. Ця ікона ревно плакала від 25 квітня до 24 вересня 1692 р. В хроніці є така замітка: „...хочоючись іти краткою собраніє історій і создания святих обителі обшкестельная подгорнских... Списана Р. Б. 1692. Образ Пресвятої Діви сазан іспустна і надзвичайне реше плакало од 24 апреля даже до дня 24 сентября, где ружне ири той святой іконі ставалися чуда...“

Село Верхата коло Рави Руської було снізне відпустати, які там відбувалися, коли ще ікона в місцевій церкві саянчалася чужими. В році 1688, дня 2 липня, в крижанисті отці Теофіл Вітошівський з Івана Конавського на празник Полуження Чесної Різні Пречистої Богородиці ікона почала плакати. І це плачу Богоматері в іконі бачило ціле село над монастирем воплещий стовп, який спалав з неби. Церква і монастир були оточені ореолом світла. З очей Богоматері злилися крижаві сльози через тогирі тижні. Через тогирі тижні йшли туди анни побожних богомольців. Єпископ Йосиф Шульгинський виїхав туди особисто вряв із Комісники, духовною і світською, і після запискижени свідків, а крім того він і сам був свідком, проголосив ікону чудотворною. Після знесення монастиря в 1810 р. перенесено ікону до Ірсакова. В біблотеці ОО. Василіан у Львові зберілася верхатська хроніка, де єпископ окол 150 чудес до 1793 р.

Прий їмрі Серету, що впливає до Дністра, лежить село Городок, де є мурована церква, в якій чудотворна ікона Богоматері. В шематизмі станиславського дієцезії записано, що в суботу, 16 вересня 1777 р., в год. 9 уасчєрі іконою ця занеїла дивним світлом. Через хвилину похиталися по якій рісній сльози. Оглядаючи свідки записали Духовна Комісія, означена тодішнім Львівським ментроколатом Левом Шелтициним, що 6 вересня 1779 р. проголосив ікону цю чудотворною.

Тартаківську ікону має принести з Єрусалиму воєзисський василіанин Єремій. Ікона представляє Непорочне Зачаття Матері Божої. Преч. Діва схладе руки до молитви, має роз-

пущене волосся, під К погамн містят, а під місцем гідний вуз тривє яблуко. Над головою Пречистої Бог Отець розкладає руки. Дня 9 вересня 1785 р. ікона лажала крижаними сльозами і не вичше тривало до 24 березня. Діти переїржала Яого Духовна і світська Комісія. Дня 1 квітня 1777 р. проголослено ікону чудотворною.

Теребовельська ікона була в архикатедральному храмі св. Юрія у Львові. Перед тим вона була в монастирській церкві ОО. Василіан у Теребовлі. Ця ікона в 1633 р. проливала сльози, а свідком цього факту був, між інших, єпископий старшина Іван Сулявський. Два діти обсерували він і всі воєнки його відділу, а також багато народу це дивився яниче.

В літописі під роком 1757 читаємо: „В церкві Христового Воскресіння в місті Жидачеві находитися чудотворна ікона Пресвятої Богородиці, представляє з візантисним збору ризами, з Дитям Спасителем на грудях, з такими написом: Цей образ почалися Пречистої Вєдєдєи Марії Богородиці намалюючи і відіаля до жидачівського монастиря року Божого 1406. Бромонах Вєнєвєнєн“. — А в книзі: чудес Пречистої і. Гаятовського „Руно орошєнєн“ подано, що ця ікона плакала коло 1752 р. Цей лист повторився кількакратно. Цю ікону теж призначено чудотворною.

Тернопільський міщанин Висиль Маркелит мав ікону домі: часи в великому почитанні. Вона була найбільшим скарбом Яого родини. Одного разу він помітив, що з очей Пречистої спливають сльози. Спочатку він приписував не їйїсь природній причині, та коли злам повторився кількакратно, він кердав ікону до церкви Чесного Хрєста в Тернополі. Львівський єпископ Атанасій Шелтициний провіряв їю справу і своїм дискретом від 1730 р. проголосив ікону чудотворною. В честь цієї ікони навіть складено гімно:

Ктєпне чудо нам єсть явиє

Ласкава Мати де прєслєзия,

В Тернополі на престолі місце обрєсьє...

І Гошівська ікона плакати до ряду плачучих, бо плакала вона весною 1736 р., коли Микола Гошовський повертався до Волекола. Народ масово біг до його дпора. Коли Гошовський побачив свій дпєр у великій ясноті, спершу думав, що прєсь поганє трєпєлєго. Та коли підійшов ближче, ясність стала уступати, а по обличчї Матері Божої на іконі похитилися сльози. Від того часу він не віджав змазаним держати цю ікону в своєму домі, але відіаля її до монастирської церкви на Яєній Горі.

На місці від Самбора лежить село Рєгізно. Місцєна хроніка стверджує, що в 1736 р. там відбувалися канонічна візитація. підчас якої ікона Пресвятої Діви Марії, що була власністю місцевого ковола, плакала. Коли цей факт повторився кількакратно, ковал кердав ікону місцевій церкві. В першій по середині є криж-

ця, якої вода, на заступництво Пречистої, ай-
кує різні недуги.

Зізна на правому березі Дністра, 2 милі від
Городенки лежить село Далешеша. Вже в 18
столітті знаходилася там над головним престо-
лом чудотворна ікона Пречистої, що була на-
малювана на кедровій дошці. Над її головою
є срібна корона і зорі, а по боках численні во-
та, як жертви за одержанні ласки. Спершу ікона
ці була в монастирській церкві, та коли ан-
дрийський цісар Йосиф II. спустошував монастир,
ікону перенесено до парохіальної церкви в Да-
лешеші й поставлено на бічному престолі. Од-
ного разу ця ікона почала плакати. Рясні сльо-
зи заповняли обличчя і спалили на руки. Цро це
повідомлено пароха о. Валаніського, а він
в далішню вислав літ Львівському єписко-
пові Петрові Блявському. Єпископ цереві су-
воре канонічне слідство і 21 жовтня 1781 р.
ікону що перенесено на головний престіл цер-
кви. У 1783 р. Апостолська Столиця мала
поширі відпусту на 8 празників, а саме на Зелени
Святи, на св. Івана Хрестителя, св. Петра і Пав-
ла, на Святи на Успенні Пречистої Діви, на
Гласівши св. Івана Хрестителя і на Чесного
Хреста.

До ряду чудотворних ікон належить ще свайбі-
ська ікона. Першим чудотворним свайбі-
ською Діви був місцевий парох о. Андрий. —
Пави почався 15 вересня 1727 р. після Служби
Божої. Крім пароха бачили це також того ж
дня учні школи Ох. Ісусовців, місцевий писар
і двоє міщан. Нічого було ще й свідків. Дня
28 вересня саволи почали знову спливати, і те
оглядала Єлнопольська Комісія із 5 осіб. Чоти-
ри чудесні удорожчання попередили приїзд
другої Єпископської Комісії, яка вислала пере-
миський єпископ Євдоким Устрицький. Воля
складалася з 9 осіб і переслухала очепидців,
привинила присягу від свідків чотирьох чудес-
них удорожчання. Грамотою від 3 грудня 1727
року проголошено ікону чудотворною і пору-
чено доглядати її по вічні часи. Їїм Пречистої
Діви тримав 26 неділі, до 175 дня — від 15 ве-
ресня 1727 р. до 9 травня 1728 р. з великими ис-
целеннями. Плакала Мати Божя, плавав ірва із
нею наш беззаконний український народ. Ап-
остолська Столиця надала понині відпусту
чотири рази до року, а саме на Стрітення, поло-
ження ризів Пречистої, на Успенні і Різдво Пре-
чистої Діви. Грамотою від 9 червня 1808 р. са-
лою мавши Апостолського Престолу проголо-
шено головний престіл чудотворної ікони „у-
привіслючим“, це значить, що дити в чисти-
ліні, за яку відправлять святоїм Службу Бо-
жу шри їм престолі одержує повний відпуст.

Як бачимо, не тільки Сирія і Італійський
народ, але й наша Церква і її вірні бачили на
українських землях у різних часах своєї істо-
рії слави Мирі”.

ОСТАП ГРИЦАЙ

Свята Корона

Крім приємної шати, крім бурі сторіч
де зброєю воли мовчало, воля,
од тують хвилей тропіт Землі,
ствали рибамі і мук і неспок,
і змалюють темні мов ніч,
ми на край надала корона насала —
ти горни істим баским
Корона Давида!

Твій баск не шата! Вонон він пала
і сні савлом небесним воли,
розсавчу темні, савліт і шата
і савліт шата до савліт шата
і шата — баским шата,
найшата шата — шата шата
ти шата шата,
Корона Давида!

Вся шата, шата шата, все горе й шата
так шата, де шата шата шата,
шата шата шата шата шата шата,
на шата шата шата шата шата шата,
ти шата шата шата шата шата шата,
все шата шата шата шата шата шата,
шата шата шата шата шата шата,
Корона Давида!

Вид Риму Петра — Ти Божий дар,
З Тобою з'єднався із Захолом Святи
Шатам Христа — Месі уста
Як воли Давида шата шата шата
... Достойний шатам, де Христос шата шата.
Шата Україна з Римом Свату шата шата,
ти шата шата,
Корона Давида!

І шата твій баск і на ті шата,
де шата шата шата шата шата шата,
де шата шата шата шата шата шата,
і шата шата шата шата шата шата,
і шата шата шата шата шата шата,
і шата шата шата шата шата шата,
і шата шата шата шата шата шата,
ти шата шата,
Корона Давида!

І шата твій баск і на шата шата шата
і шата шата шата шата шата шата,
шата шата шата шата шата шата,
шата шата шата шата шата шата,
шата шата шата шата шата шата,
шата шата шата шата шата шата,
шата шата шата шата шата шата,
ти шата і Бона
Корона Давида!

3 життя української катлицької парохії у Гринзбі

Гринзбі — гарне містечко у Східній Канаді. Його легко відшукати, бо воно лежить у самій середині сайту, але як би хто не міг відразу вгадати, де це є, то певно знайде його при „царських“ гостинні між Гемптоном і Ст. Катеринс. Хто був у Гринзбі і бачив чудесні гарні будинки, клени і ясени, ялики, граби і берези, сосни, горіхи і бересті, киятики, черешні і яблуні, а передусім розкішні олов'яні сади, городи і виноградники, той знає, що Гринзбі подібне до старого рая. Одна відмінність є різниця: з райо не можна піти, а в Гринзбі ніхто не звикає, хіба хто сам утече. (Може часом і виникнуть нобісь, але ми обидва тому не винні...).

Оскільки, де тепер лежить Гринзбі, така стара, як світ, але теперішнє містечко починає свою історію з 1780 року, коли в цій місцевині оселилися перші родина білих людей. Першими поселенцями цієї колонії були т. зв. британські козаки, що залишилися вояками Британської Корони і не хотіли брати участі в американській революційній війні. Коли Америку віддали від Канади, ті додалися тисячами покидати Америку і верталися до Англії, або поселювалися в Канаді на землях, що їм уряд дарував за вірність Британії. Спочатку заселявали околища Гринзбі, Англії, шотландці та ірландці, а згодом почали прибувати сюди і Європи німці, італійці, поляки, словаки і чехи. В 1876 році було Гринзбі зашпорціровано як окреме містечко, а в 1922 року стало повноправним містом із власним поштамком. Гринзбі старше від Торонто.

Українці „відкрили“ Гринзбі тому 25 літ. Перший українець оселився в Гринзбі 1919 р. і називався Михайло Явков. В 1923 році прибув з Альберта Михайло Андрейчук, який і досі живе в Гринзбі серед своїх дітей і внуки. Крім них оселялися тут поволи й інші українці, що сподобали собі тут лагідніше відомини та олов'яні сади.

Українську парохію в Гринзбі започатковано 1929 року. Для 3 березня того року відбулися в хаті п. Миколи Аларейчука перні парохіальні збори, на яких зважалося 14 членів і вибрано перший парохіальний комітет. В ціх перших комітеті були: Онуфрій Магдальор, Микола Крайняков і Микола Аларейчук. Для 30 березня піднявся у хаті п. М. Аларейчука шаву першу Службу Богу Писч. о. Н. Дрогомирецький. Згодом відправив відбуватися у англійський католи, перші св. Йосифа.

Для 18 листопада 1931 року брати Іван та Федь Вишнівські подарували землю під будову власної церкви. Для 22 січня 1935 року скликав ошх славетні будівничі Впр. о. П. Ру, ЧО, у цій сирні надзвичайні збори, на яких ви-

рішено негайно приступити за його провідом до будови церкви в Гринзбі. Як щиро люди в Гринзбі бажали мати свою власну церкву, цізнати з цього, що заря наступного дня, 23 січня, почали конати церковний відваж. Всю роботу старалися няні люди зробити власними руками разом із о. Ру, що сам тяжко працював цілі місяці при будові, а згодом доїжджав і допови відволікати званики. Велику присуту зробило повіі парохії Товариство Молоді, що за провідом п. Василя Пасквора і п. І. Галицького зібрало тоді для церкви 247 дол. Широ працювали для церкви також і жінки. Згодом п. В. Паламар зорганізував Аматорський Гурток, а Сестри Службовиці почали вести Різдву Школу. В 1941 році Препосвященний Кир Василь Ладика, ЧСВВ, пославити парохіальні книги, нової церкви, що її передано і ошху Препосвященного Богородиці. Церква збудована з дерева, має шість гарних бані, покритих шиддо. Церква обложена червоною цеглою, з мінімумомна оздобини. Стоїть вона на горбі, а якого видол розкинувся надоліні містечко, а долі сніжні води озера аж від саме Торонто. Церква віддалі далекі і притягає до себе оші туристі. Всередині церква має все потрібне устаткування і робить масу враження. На богослужіння приїжджають також люди з Сантаї, Еммоніс і Вайкомі. Душпастирими парохії Преп. Богородиці в Гринзбі були до 1942 року по черзі Всех. Отці: П. Дрогомирецький, П. Пасичник, П. Олексій, Я. Бала, С. Гладкий і наш теперішній Владика Препос. Кир Ісидор Борщевський.

В 1942 році перерили душпастирство в парохії Преп. Богородиці в Гринзбі Ош. Васильяни, що в тому часі закупили тут олову фарму і почали приготувати дім студії для братії філософії: богословії. Першими папаліським душпастирем у Гринзбі був Впр. о. Я. Тимочко, ЧСВВ. В червні 1943 року приїхали з Молдери, Латві, інтелігентні студенти.

Для 1 липня 1943 року, а церкви св. Миколая в Торонто, був висвячений на єпископа Препос. Кир Міль Саварин, ЧСВВ. Всі Отці і Браття в Гринзбі брали участь у тій святечній, що відбулася дуже величаво. Після того перебували в Гринзбі майже тиждень няні три Препосвященні Владики: Кир Василь, Кир Міль і Кир Аматорські.

Для 29 серпня відбувся парохіальний храмовий празник Успення Преп. Богородиці за провідом нового папала, о. Ігумена М. Когута, ЧСВВ. В парохіальних богослужіннях почали брати тоді участь із своїм хором папаліськості студенти.

В тому часі зорганізовано в парохії відділ ЖКО, що в 1944 року підготував був гарний

„Аматорський Весір“. Участь у ньому брали різні контестанти з Ст. Кетеринс, Сінтвіл, Торолд, Нелланд і Грімзбі. В наступних роках УКЮ улаштовувало різні концерти, дебати і вистави, а головним спільним св. Причастям членів. Для старших парохій організовано було тоді успішний курс української та англійської мов, а для шкільних дітей Рідну Школу, що її вели Отці і Браття ЧСВВ.

На Великдень 1944 року Пресоа. Кир Василій відправив в Грімзбі Архирейську Службу Богу і писанки двох богословів на латині. Була це перша така урочистість у Грімзбі. А в червні 1945 року відбулося в гримзбській церкві перше свячення синьшників, що ними були Впр. Ю. Василій: М. Даник і М. Гавсько. Згодом відбувалися в Грімзбі також інші свячення молодих божих слуг. В Грімзбі powstał також у тому часі новий чернечий Чин Сестер Місіонарок Християнської Любови, що мають тут свій гарний монастир і новіціят. Духовний провідником є Впр. о. М. Романюк, ЧСВВ.

В наступних роках, крім звичайних богослужб, базарів, літаків відбувалися в церкві Прсв. Богородиці реклекції для всіх парохій. Бували також у парохійській залі доповіді на релігійні й національні теми. Промовники були Весир. Отці: М. Горонко, Н. Даврич, Н. Вайрик, М. Романюк, п-ні М. Дима, л. В. Вад та л. А. Гавка.

В церкві, передусім на великі свята, співає парохійський хор, що його веде п. Ф. Мартинюк. Цей хор виступав також на листопадових концертах. Були й концерти Рідної Школи. Зокрема належить згадати гарну академію-концерт, присвячений сл. пам'яті незабутнього митрополита А. Шептицького, а також 25-літній ювілей поселення українців у Грімзбі та привітання новопрібулих українців. Були й гарні „дисповідання“ для оо. Парохів. Крім цього були різні збірки, а між ними на Інститут ім. А. Шептицького в Торонто і Місіоне Т-во св. Росафата.

Дня 27 травня 1948 року парохіяни Грімзбі мали ще велику приємність, що могли взяти в Торонто участь у величній мисивенні на епископа свого колишнього пароху Весир. о. І. Борсцякого, що став Екзархом українців у всій Східній Канаді.

Грімзбі має таке гарне положення, просторі школи і навіть дома на вулиці ОО. Василія, що тут відносно улаштовувати богослужби під вільним небом і з'їзди. Завдяки тому в Грімзбі відбувся Окружний З'їзд Католицької Акції, З'їзд УСС-ів, а також мали тут свій табор наші бадюки пластуни. Крім цього під час літніх вакацій бував тут організований вакаційна оселя для хлопців. Крім цієї чотири окремі родини.

Вакаційна оселя в Грімзбі. — Діти приступають св. Причастя.

В тому часі хлопчики мають подати Службу Богу і св. Причастя, вчаться релігії і співу, а також купуються в озері, мають спортивні гри і пікніки, перед ними дрижать черешні в садку і рибня в ставку, а передусім черепашки.

З нагоди 50-ліття місіонної праці ОО. Василія у Канаді відбулося в Грімзбі в 1954 році Ювілейне Свято, що його приготували парохіяни за проходом місцелового діакра, д-ра М. Карчменного. На тім святі Пресоа. Кир Ісидор відправив Архирейську Службу Богу, а співав хор із Роуестер, І.І. В місіонній театрі була також Ювілейна Акадмія.

В цьому році католики обох обрядів спільними силами збудували в Грімзбі власну католицьку цілодісну школу, в якій уже почалася наука. Українських дітей в цій школі до сімдесятиро. Ця школа — це гарний здобуток. У школі навчають свої католицькі вчителі, і діти мають кожного дня св. молитву і науку релігії. Свідомі католики щиро радіють цим своїм великим скарбам.

Наша парохія в Грімзбі, що її теперішнім парохом є Впр. о. К. Жали, ЧСВВ, має приблизно п'ятдесят родин, що є дієсними членами. Крім цього є ще в Грімзбі й околиці понад шістьдесят родин, що приносять до церкви, але не піддаються її своєю жертвенною любов'ю. Для скріплення і більшого розвитку парохії, під що пору треба було б трохи речей: щоб усі українці округи Грімзбі стали дієсними членами парохії, у святочні дні не приховували, але приносили на Службу Богу, та щоб кожна родина читала свій католицький часопис.

Пресвята Богородице, опікуй наших парохій, має у Грімзбі гарний гурток таких людей, що ними вона щиро радіє. Але найбільшу честь і радість вона матиме аж тоді, коли всі українці в Грімзбі й околиці матимуть дорогоцінний скарб перших християн: „У множенстві віруючих було одне серце і одна душа“.

Історія одного священика

День 19. Беранки заповідалися як кожeh істий зякайлий день. Великий літаконосець „Френклін“ полетів на морських хвилях, 63 милі на схід від Шікокуші, дожидаючи повороту японських літаків, які з'явилися з його пошкоду коло 7 год. ранку, щоб виконати налет на японську базу в Кобе.

Всі почувалися зовсім безпечно. Корабель знаходився в середині величезної фьолти, американські літаки кружили вгору.

Канітін Леслі Е. Герр стояв на канітанському містку з своїм помічником і указів на низько навислі хмари. Надоліні о. Тимотей О'Каллаган, католицький капелан, сидів з кількома старшинами. О. Тимотей то була тежоволоса, долакатий фізичної будови людина з обличчям молодого шотландського хлопчини.

І тоді саме й сталося. Не було ніякого опереження, тільки кагаль вибух струсиува корабель і, заки відгомін першого вибуху зотих, наступили другий, ще сильніший вибух.

Що сталося? Ніхто подолати не зміг. Але канітін Герр, там вгорі, вже знав. Він бачив одномоторний японський літак, що вистріляв із хмар, пролунавши над „Френкліном“, складаючи дві 300 фунтові бомби.

Стадо страшенно тихо. Ніхто не знав, що ця тишина була прелюдією до найбільшої трагедії в історії американської фьолти.

Перша бомба, перебівши сталеве опанічення, вибухнула поміж збірниками бензину і між літаками. Друга вибухнула в самій середині поміж літаками, які розірвали свої мотори для польоту, і перемішала їх разом. Вогонь і дим покрили літаки й людей на покладах.

Командор Едвін Паркер, який на хвилину перед тим піднявся вгору, лігав на японським літаком, навів йому на хвіст і послав полем.

Японський літак загорівся і пірнув удолину. Тимчасово вогонь, що розширювався, прибіжжався до місця, де були зложені бомби і ракети.

Страшний вибух підняв корабель вгору, ракети піднялися вгору, як колигальні римські літери, і алавався, що прийшов кінець світу. Горіли літаки. Розірвіті бомби відірвалися від них і котилися по покладах. Всюди лежали мертві і ранені. Вибух наступав за вибухом. Дванадцять тисяч гальонів бензину горіло пекельним вогнем. Корабелі, що були на морі довкола „Френкліна“, дивилися безсилію на цю страшну картину.

Отесь Тимотей О' Каллаган пробував дістати наверх, на поклад. Його зустрічали з усіх сторін стіни вогню. Він знав, скільки динаміту й бензину має в собі корабель, і він здавав собі справу з того, що може тільки кілька хвилиן замінитися, поки вогонь до-

сягне складів вибухових матеріалів, і тоді все пропало. Він знав і приклад смерті не збли його з випаленку.

Перебіглимися коридорами, що були повні диму, він дійшов до групи людей, які старалися надістати на поклад. Вони збавили всі разом і так швидко з них не міг являтися з вузького проходу.

Отесь Тимотей викликав командуючого голодом:

— По одному! По одному! Не всі зараз!

Його спокійний голос прислухнувся із сльозами і за його допомогою вони один по одному продерлися вузьким проходом нагору.

о. А. ТРУХ, ЧСВВ

Стійте в вірі!

Понад рідкими полями,
Над убогими хатками
Сухо-лима.
Тільки норовом атлас,
Навіс долів мук,
Черне мило...
Та хоч світ вариться хмари сірі —
Ви, брати, держитесь, стійте в вірі!

Я-на море і зі сходу
Ріс загубив на народити
Дух загартів!
Хоче свідо з нас згасити,
Хоче правду з нас убити,
Бога вкати!...
Та хоч світ вариться хмари сірі —
Ви, брати, держитесь, стійте в вірі!

Пройду з вами і вперше,
І приступити дукам
Фальшу й злобу;
Пройде сумнів замкнув
І досиджував година —
Час для проб...
Та хоч світ вариться хмари сірі —
Ви, брати, держитесь, стійте в вірі!

Як ті сонні гранітої,
Як ангелом Христові —
Стільки світло!
А промудрі всі дукам
І ви дізнаєте у снах
Боже діло!
Тільки геть мовчіть ті хмари сірі
І як сталь — всі свідо, стійте в вірі!

Кожен чоловік на кораблі відчував якість спіднього з одягу Тимотея. Він говорив мовою, яку вони всі розуміли, і вони знали, що він є їхнім добрим другом. Коли хтось бував із матросів знайомих у клопоті, отень Тимотей завжди ставав у його обороні. Він крім того мисив їй ліси, які вони опісля всі співали.

В міхачі командор Джон Тейлор, що був другим командуючим старшим, пробував дістатися до капітанського містка. Поклад було одне румовище в густих димках. Пісці він добився до капітана.

Між них усі кораблі, що були на морі, пробували знайти спосіб, як прийти з поміччю „Френкліну“. Літакоспів вислали свої літаки, щоб хоронити корабель від пожеж наветів, бо дим вівся вгорі і якщо було його на сорок миль довкола, майже з самої Японії.

М. ЯР. МЯТКА

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР, УКРАЇНО МОЯ!

Там над рікою, як Схід,
на високім небозводі,
ої, там сніг зоря,
Щедрий вечір,
добрий вечір,
Україно моя!

Там шумить свячена вода,
доч зима, сонця, негода,
ої, там сніг зоря,
Щедрий вечір,
добрий вечір,
Україно моя!

Там свячену воду люди,
п'ють, мов сіду, ливить у груди,
ої, там сніг зоря,
Щедрий вечір,
добрий вечір,
Україно моя!

Ой, дай Боже, смі набрати,
ої, дасть Боже, тям прогнати,
хай нам сніг зоря!
Щедрий вечір,
добрий вечір,
Україно моя!

Хай нам сніг, не вгасне
покид нашім Рідним Краєм,
дасть Боже зоря!
Щедрий вечір,
добрий вечір,
Україно моя!

Капітан Гера просив забрати ранених і летунів. Летунів треба рятувати, бо вони мусять жити і помогти, — казав він.

Адмірал Дейвісон взяв капітана покинути корабель.

— Якщо ми дасть мені оборону й піатрим-ну, я вірю, що зможу врятувати корабель.

Адмірал покинув голову. Й морський флот — капітан є паном свого корабля. Тейлор „Френклін“ лежав мертвий на водні.

А експлозія тривала даліше.

З містка капітан Гера бачив отця Тимотея, як він працював протипогонним вихилом, поборюючи пожежу. Ввечерні матроси лежали довкола на покладі, але кожен вони побиали священика з білим хрестом, що був нималомовний на його шоломі, вони підводились і сідували за ним.

Гарячі бомби все ще котилися до суди то туди по покладі. Вони могли експлуодувати кожної хвилини. Отцям О'Каллаган так маневрував водою, що він холодно розпечені бомби і в той спосіб не допускав до вибуху. У міхачі дим став нестерпним. Люди могли працювати тільки кілька хвилин і мусяли відходити, щоб хвилину свого повітря. Виглядало, що отень Тимотей зроблений з заліза, він нахилився до пожежі, і не диво, що капітан Гера сказав опісля:

— Отень Тимотей не найвідважніша людина, яку я за своє життя бачив.

Тимчасом пожежа загрожала складові амуниць вантажу. Отень Тимотей добачив небезпеку, закликав людей і вилізав до магазину та при пожежі матросів випорожнив магазин, викладаючи амуницю за борт, у море. Горюча бензина розліталася по покладі. Отень Тимотей повернувся на чей свій плакат і відбив бензинові хвилі. Боротьба за життя тривала.

Накінці корабель „Пітсбург“ почав буксирувати „Френклін“. Але капітан Гера бачив, що його корабель буде зникатишню швидко для японських атаків, бо майже всі гармати були знесилені, а крім того не було для їх обслуговування людсь. Він доглянув лікні одну незнищену 40 мм. гармату. Але хто її обслуговуватиме?

Тоді зголосився його джурі, 19-літній В. Кіміякшич.

— Панс капітане, давайте мені, — сказав Кіміякшич, — чи не дозволили б ви мені обслуговувати цю гармату?

Здивувався капітан.

— А що ж ти знаєш про обслуговування цієї гармати?

— Я чейже матрос, — гордо сказав Кіміякшич.

Погодился капітан. Бо і як же було не погодитись?

І ціл години опісля капітан побачив його і шістьох інших при обслузі гармати. Кіміякшич взяв собі до помічі куховарів та його

**Східному Ексархатові
і його всім Установам**

ВСЕСТОРОННЬОГО РОЗВИТКУ

ДЛЯ СЛАВИ БОЖОЇ

І

ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

БАЖАЮТЬ

**D U M Y N B r o s .
CONSTRUCTION Co.**

Phone WA 1-6972

**БУДІВНИЧІ ЦЕНТРАЛЬНОГО ДІЄЦЕЗАЛЬНОГО ДОМУ
СХІДНОГО ЕКСАРХАТУ В ТОРОНТО.**

тілком надалося. Зробив він це дійсно зі хвилини за скоро. Бо на горизонті показався ворожий літак. І коли ворожий літак зник, над „Френкліном“, Казимирчича гирмала заговорина. Вираді стрілка не трепали літаків, але вистачило, щоб ворожий літак влетів у контроль і його бомба впала в доволі великій віддалі від корабля, не викликаючи ніякої біганини уже нікі.

Діти це того самого полудня постріли атакували корабель, але тепер уже всі американська флота стояла в обороні корабель, що відмовлявся затонути.

В міхмісі отець Тимотей борюся з вогнем. Гарич була така страшна, що, здавалося, стала топитися. Але отець проходив через вогні, через дим, і люди почали вірити, що доки він з ними, дити вони безпечні. Вони збиралися довести цього і пінати:

Що дашь, отче?

Час - до часу він вказував пальцем на капітанський місток, де виділя постать капітана Герза.

— Гляньте на нього. Він не виглядає зажурилим, несправда ж? Ми не покинемо його!

Коли запав сумерк, капітан повідомив, що японці наближаються з великої сили. Він усміхнувся. Йому здавалося, що корабель є вже несподіваний. Або, як це сказав командор Тейлор: „Корабель, що не хоче затонути, не може затонути“ і він був правий.

Японські літаки не знали, що корабель посувається вперед і вони збомбили місце, де знаходився „Френклін“ перед шостою годиною.

Над ранком іксверами надалося сик-так направити машинерію корабля і „Френклін“ нічав порушати при власній силі. Це було неабияк: важко ратений корабель сунувся вперед по морських хвилях, а з його шогли поліла пралор. Ніхто не сподівався, щоб корабель янтерев, а ось він коливався на водах, бухав те димом з усіх сторін, але плав. Корабель був живий.

• А. ТРУХ, ЧСВВ

УКРАЇНСЬКІЙ РОДИНИ

СВІЙ ПРИПІТ ТОВІ ПІШО,
УКРАЇНСЬКА РОДИНО,
ТОВІ ДАР СВІТ НЕСУ
ТИ — МАЛА УКРАЇНО!

А МИН ДАР — НЕ СВЯТЕ
І СЕРДЦЯ: НАПЧАНИ
ПРО ЦАРЯ, ПРО НЕСЕ
ВСЕМ ЖИТТЯ І ПАТУВАННЯ.

А МИН ДАР — СВЯТИН ЗОВ
ДО ОБНОВИ НАРОДУ.
ШОБ ПІВЛА В НАС ЛЮБОВ
ДО ХРИСТА І СВОГО РОДУ!

ЯК НАШ СТИГ ПІДНЕСУТЬ
УКРАЇНСЬКІ РОДИНИ,
ЯК УГЕ ВІДДАДУТЬ
ДЛЯ ХРИСТА І УКРАЇНИ.

ТО НАСТАНЕ ТОН ЧАС,
ЩО МИНУТЬ ДІЯ НЕДОЛІ
І БОГ ЗИШЕ ДЛЯ НАС
ДАСКУ ЩАСТЯ І ВОЛІ!

Ранком 19 березня на кораблі було більше, як 3.000 людей. Тепер 1.496 із них були мертві, ранені, або загасі пропавші. Майже лоста жертв на однім кораблі занотована в американській історії.

Крім того з корабля евакуовано всіх, хто не був конечно потрібний, так що тільки 704 матросів і старшин залишилося на кораблі до останньої хвилини, коли він замкорився в арк-стані Цера Гарбор. Сьогодні кожен з них належить до „Клубу 704“, який організував отець Тимотей, єдиний того роду клуб на світі, клуб, якого кожен член бачив смерть на власні очі.

У Френклін кожен казрав жива на прибутті корабля, щоб віддати йому свою погану. Кожен корабель у кристані віддав „Френклінові“ свій салют. Містечка група співаків добровільно оголосилася заспівати старинну пісню привітання „Альога“

„Френклін“ запина до порту. Залога стояла вистручена по поклаві. Так, навіть тих 270, що були легко ранені. Дівчата з хоругвами і голос залюбили ім у горлі зі зворушення. Пісня замирала. Ніхто не міг дивитися без зворушення на цей героїчний корабель.

Це був отець О'Калаган, який почав це все і за його прикладом пішла вся залага.

А на капітанському містку стояв капітан Герз і Діков Тейлор та усміхалися до тих мужів, які верталися від смерті.

COMAR CHEMISTRY

6 Church St. Toronto, Ont.

Нові українські фабрики для клієнтів до рух
свої безпечні українські виробки.

- Пасту до дозволу.
- Пасту до пасту,
- Пасту до змазку.
- Пасту до життя косули.

Питайте у всіх крамницях за нашими виробками.

Історія світу в датах

Перед народженням Христа

- 4241 — Прямодоподібні мислять люди мислять.
3000 — Єгипет об'єднується під пануванням короля Менеса. Будова перших пірамід.
2800 — Саргон I, король Агаді, пристигає свою владу на берегах Серпидного моря.
1780 — У Вавилоні вилучає Гаммурабі. Він же укладає славі Закон Гаммурабі. Він панує в часах Авраама.
1700 — 1300 — Велика Втеча: Мойсей випроваджує жидів з Єгипту до Ханану, фараон і його армія гоняться в Червоному морі.
1194 — 1184 — Троянська війна: З'єднав з переміжних, її воєні жині Греції проти Принка, короля Трої, з листи за те, що той вів Олену, дружину князя Спарти Менелая. Нові історичні дослідження показують, що ця війна греків велі не за прекрасну Олену, а за те, щоб знизити троянську контроль над морем і здобути торговельний шлях до Чорного моря. У підсвіті війни Троя паде у грецькі руки.
1026 — Савло, король жидів.
1010 — Давид, король жидів, устатковує ізраїльського королівства.
970 — Соломон королем жидів, будова свящії в Єрусалимі.
933 — Визволення Юдеї від фараїв.
880 — Лікурґ реформує конституцію Спарти.
753 — Як твердять легенди, Ромул закладає Рим.
736 — 716 — Мессинська війна, у якій Спарта під проводом короля Теопомпуса здобуває Мессину.
623 — Появляє буддизмська релігія.
612 — Знищення Нініви, столиці Ассирії, вавилоняни.
586 — Набуходнозар II здобуває Єрусалим, проганяє жидів, б'є висії огороди у Вавилоні.
550 — Конфуцій починає свою науку про яснє життя і самоопанування.
537 — Кир, король персів, здобуває Вавилон, князь жидівського вигнання.
490 — 479 — Перські війни проти греків.
490 — Битва під Маратонем, атець Мікеліад цікавито розбиває перську армію.
480 — Перси під проводом Ксеркса нападують на Грецію, оборона Термопіл, битва під Салеміною, грецька флота розбиває перську.

- 479 — Битва під Платеями, греки і спартанці під проводом Палаанія громлять Мардонія і його персів.
431 — 404 — Пелопоннеська війна, спартанці під проводом Лісандра здобувають Атени.
421 — Нікійський мир між Спартою й Атепалам.
413 — Битва під Сиракузами. Спартанці розбивають атенців.
400 — Засуд і смерть Сократа, старинного мудрин і мораліста.
390 — Галліяї нападують і пакать Рим.
341 — Татарський напад на Китай.
340 — Лантисська війна: актиції розбиті під Везуєм підпадають під владу Риму.
338 — Полп Максимський розбиває грецьку армію.
334 — Максимський Олександр, знапий Великий, здобуває Персію, Єгипет і напад на Індію.
333 — Олександр маюістю розбиває короля Персії, Дарія III.
301 — Після смерті Олександра його генерали починають битися між собою: Кассандер, Ланмах і Селевк побивають Антигона.
264 — Перша пунійська війна: римляни хочуть здобути Картагину, торговельний порт у Туніському заллі. Аппій Кляцій здобуває перемогу під Мессіною.
218 — Друга пунійська війна: Ганнібал, вождь картагінців, хоче помститися на римляни, переходить з Бенній Альпи, маючи з собою велике число слонів,

MONARCH ELECTRIC Co.

602 Queen St. W., Toronto, Ont.

EM 3-0063

THOMAS MOSKOW

— Sales and Service to —

Electric motors, washing machines, fan blowers,

stokers and electrical appliances.

- і розбиває римлян над трасменським озером і Каппади.
- 215 — 206 — Перша македонська війна: Пелоп У, король македонців, Ганнібал і Картагін проли Рим.
- 207 — Битва під Метаром. Нерон і Лілії та їхні римські легіони розбивають Газдруба, Ганнібалового брата.
- 202 — Сципіон Африканський розбиває Ганнібала під Замом і поєсволює Картагін.
- 200 — 196 — Друга македонська війна: греки дучаються із Римом проти Пиліпа V, короля македонців.
- 192 — 189 — Скрийська війна: консули Гамбріо і Катон виганяють Антіоха III з Сирії.
- 171 — 177 — Третя македонська війна: Кмілій Павліос розбиває під Індією Перзея.
- 166 — 161 — Юда Максимеліський звільняє Юдею.
- 149 — 148 — Четверта македонська війна: Метеллій розбиває Андриска.
- 88 — 84 — Перша Мітритадська війна: Мітритад VI, король Понту, вигонює військ Римові.
- 83 — 81 — Друга Мітритадська війна: Рим нападає на Понт і Кападокію.
- 76 — 64 — Третя Мітритадська війна: Мітритад помагає своєму зятю Тигранові ірменському анектувати Кападокію та Сирію.
- 60 — Перший тріумвірат Цезаря, Красса та Помпея.
- 38 — 51 — Цезар здобуває Галію.
- 54 — Цезар нападає на Британію.
- 49 — Цезар переходить Рубіком і розбиває Помпея.
- 44 — Антоній убиває Цезаря, який опиняє Рим. Цезар своїм заповітом назначає

- свого сестринця Октавія своїм наслідником.
- 43 — Другий тріумвірат Антонія, Лепіда та Октавія.
- 31 — Битва під Акціом: Октавій розбиває Антонія і здобуває Єгипет.
- 30 — Смерть Антонія і Клеопатри.
- 27 — Октавій приймає титул імператора Августа, починає римської імперії, Пися народження Ісуса Христа.
- 14 — Смерть Августа. Імператором стає Тиберій.
- 30 — Понцій Пілат стає проконсулом Юдеї.
- 33 — Смерть ІІІ Ісуса Христа.
- 37 — Смерть Тиберія, імператором стає Калігула.
- 41 — Фібісто Калігулі, імператором стає Клавдій.
- 64 — Нерон палить Рим. Мученицька смерть апостолів Петра і Павла.
- 66 — 70 — Повстання в Юдеї. Тит руйнує Єрусалим.
- 78 — Агрикола здобуває Британію.
- 79 — Вибух Везувія знищує Помпеї і Геркуланум.
- 98 — Імператор Траян, римська імперія в найбільшому розвитку.
- 117 — Імператор Адріан, він будує «римський вал» у Британії.
- 212 — Єдині Каракаллі надає римське громадянство майже всім війсьним мешканцям римської імперії.
- 247 — Початок готської інвазії Європи.
- 306 — Константин Великий, перший християнський імператор.
- 330 — Константин закладає Константинополь.
- 393 — Сини Теодозія ділять між собою римську імперію.
- 407 — Римляни покидають Британію.
- 407 — Візантійці під проводом Аларіка облягають Рим.
- 441 — Гунни нападають на Східне Римське Цісарство.
- 451 — Аттіла нападає на Європу, але його розбивають.
- 476 — Упадок Риму. Кінець римської імперії.
- 481 — Установлення французького королівства.
- 522 — Втеча Мавомета з Мекки. Проголошення його корону.
- 626 — Маври здобувають Сирію.
- 640 — Маври здобувають Єгипет.
- 711 — Битва під Гізадом: Маври вступають в Іспанію.
- 733 — Битва під Поатіе: Карло Мартелл, вождар франків, розбиває маврів.
- 800 — Шарлемань, король франків, дістає від Папи Римського корону. Шарлемань під своє контролю всі землі між Мадридською і Атлантийським океаном. Дальший наступ маврів на Європу.

УКРАЇНСЬКА ФІРМА

PARKWAY AUTO BODY KЕРАМІ

1974 Dundas St. W., Toronto, Ont.
ME 1227

Власник фірми — АЛЕКС. ПРЕДКО

Спеціаліст: папірні характері.

Робота гарантована, ціна прийнятна.

- 814 Смерть у-руши Шарлеманя, розлад во-
го імперії.
- 827 - Потріп етте королем англо-саксонців,
843 - Ловис у Берген дідаре імперія Кар-
ролінга Шарлеманя покла Джотра, во-
милардів імператора, Лмалкка Ні-
мешского, король саксон Франкля та
Карла Салмского, король саксонів
Франкля.
- 871 - 901 — Альдоу Веланг.
- 909 - Фрітхелл забобував Етнелст.
- 1000 - Ледер Ертсон відправив Ангелуку, -
принцоломліно коро Діндроту.
- 1066 - Битва під Гостинге, Етнелс Переможа,
розбавив Гарольда, останнього короля
саксон, Гарольда, подібний ступив
в око.
- 1096 - Перший Хрестоносний похід,
проточенний Етнрок в Ахлн, фран-
цузька пилата вступив проти маврів,
забобував Ертсану.
- 1147 - Другий Хрестоносний похід під про-
водом Ллоу Уїл, король Франції, іме-
ратора німешского короля Ніл Сал-
дан відправив Ертсану від хрестоно-
в.
- 1180 - 1194 - Третій Хрестоносний похід
під проводом Річарда І, король Ан-
глії, Етнелс ІІ, король Франції, і фран-
цуз І, імператора Германії, забобу-
вав Етнелс.
- 1202 - Четвертий Хрестоносний похід під
проводом французької пилати, обсто-
ва Константина.
- 1203 - Забавив монгольської пилаті під
проводом Джин-Ті-Хані, Велуше імк-
ну стравного пороку.
- 1214 - Битва під Бонен (поле Діан) Фран-
ції, король Франції, російские король
англійця Джотра.
- 1215 - Король Джон відправив Велику Карту
Свободи (Велика Карта Ліберті) в Рат-
німлі, вола гарантує приватні шакції,
свободу Церкві від, корольського
податку і право шляхти людей на прав-
ну обробку.
- 1222 - Магнусові шакції дістали своє
„Міла Карта“.
- 1223 - Битва під Батон, Монголи російсь-
виль собою уральської війська.
- 1228 - П'ятий Хрестоносний похід під про-
вом короля Ертсанія Франкля ІІ, на
короткий час хрестоносці забобували
Ертсану.
- 1237 - 1240 — Битва в совиє монголів на-
пада на Угрену.
- 1241 - Монгольська пилата Магнусин, ма-
дереків армія Етнелс Р' шактного ро-
збавив.
- 1248 - Шостий Хрестоносний похід під про-
вом Ллоу Ет, король Франції.
- Другий Шл, англійський імператор, свого че-
су відправив Шл, Французів востер, в-
ноток Бомановського імператора.
- На шакти, хто не? - шакти востер, вост-
ерує на шакти, — не бравий противник шак-
тиє ступ, дідаре Анделс.
- Рукан, — дідаре Шл.
- А шл шакти, — простокорав востер, —
шактиє шактиє. Шл шактиє буг простокорав
протокорав шактиє.
- А шл шактиє, що не етнотворав про етн-
дану? — шактиє Шл.
- Коротк шактиє, шактиє востер шактиє про
шактиє шактиє.
- А шл, що шактиє браву? — шактиє лат Шл.
- Не шактиє, простокорав Шл.
- Востер шактиє, — шактиє Шл, — так шак-
тиє, в шактиє шактиє, шактиє шактиє?
- О, етнотворав шактиє шактиє шактиє шак-
тиє, шактиє шактиє на шактиє, — так шактиє
шактиє шактиє шактиє шактиє.
- ... На шактиє, що не етнотворав шактиє шак-
тиє. А шл, в шактиє шактиє, шактиє шактиє шак-
тиє.
- Чл? Та в шактиє шактиє, шактиє шактиє шак-
тиє.
- Шактиє шактиє шактиє, шактиє шактиє шактиє в
шактиє шактиє шактиє. А шл, що не, шактиє шак-
тиє шактиє шактиє шактиє шактиє.
- А шл шактиє:
- Та шл, що шактиє, шактиє, Та шактиє шак-
тиє шактиє: „Шактиє шактиє шактиє“.
- Ну і шл?
- Та шл, що? Шактиє, шактиє шактиє шактиє
шактиє шактиє.
- 1260 - Кудані Хан устанавив свою владу над
Китай.
- 1265 - Перший англійський парламент.
- 1270 - Сокиа Хрестоносний похід, знову під
проводом Ллоу ІХ.
- 1271 - 1295 - Подорож Марка Полао на
Далекій Схід.
- 1276 - 1297 - Війна між Англією, Велією
і Шотландією.
- 1302 - Перший французький парламент із
представників шляхти, духовенства та
простих людей.
- 1314 - Битва під Батонбонн. Шкоти російсь-
кото англійців.
- 1326 - 1333 - Тенісський дідаре побитав
дідаре.
- 1336 - 1433 - Столітня війна між Англією та
Францією.

Англійський дипломат приїздить до Москви. На прийомі у Максимових питає англієць Дружков.

— Яку платню дістає ваш міністр?

— 75 тисяч фунтів річка.

— Ну, і знається сайман грошей вперече залує. Подумайте, той чоловік, що сидить так на го-ловному місці це Максимов. Він у нас більше, як міністр, він більше кавіє, як наш Чернов, а місячно дістає тільки 20 рублів.

Англієць уважливо переглядає Максимову. — Вибачте мене:

— Ну, знаєте, я вас, в Англії, бачу там більше не даю б.

В спірній уряді діляч Максимові відповідає Максимов.

Приїждець: Іван Максимов.

Народний: Олександр.

Бізнес: Бекетт.

В Москві розбавлялося лямі товаришів на те-му ситуації в СРСР. Один із них писавист, другий оптиміст.

Писавист каже:

— І що з того всього вийде? Маємо ще впер-су, так в'їждичу і що? В хімікалістичних кер-кавах люди бодат мають що їсти, а ми що?

Оптиміст поглядає його:

— На карієній! Побачимо, ми не тільки дегенеро-магікалістичні країни, але й дегенеромагі-

Писавист:

— Ну, а ми дегенеромагі, не забудь мене покла-дити. Я писавист записує, а ви геніє дегенеромагі.

— Чого ми так кажемо, каже Голдштейн? Че-той багат, що писавист був записи своєном?

— Ні, і писавист тому я писавист.

1346 — Битва під Крісі, англійська перемога, можливо сорочичення пактним гармат.

1348 — Чорна пошесте, бушує по Європі.

1391 — Карло VIII Французький жениться з британською наслідницею престоло, об-вдення Франції.

1385 — Португальці перемагають кастілієць.

1389 — Битва під Семпах, Швейцарія здобу-вають незалежність від габсбурзького імператора.

1404 — Карло VIII Французький виправляється на Італію.

1410 — Бій під Танненбергом. Польня роз-громляють тевтонських лицарів.

1415 — Битва під Ейджворт. Англієць пере-магають французів.

1429 — Жаквє д'Арк перемігав англієць під Орсеаном.

1431 — Суд і спалення Жанни д'Арк на кості-рі в Руєн.

1453 — Турки здобувають Константинополь, — Кінець столітньої війни між Англією і Францією. Англія зривається від Франції за військовим Кале.

1456 — 1485 — Вілла Рок в Англії.

1456 — Гутенберг друкує Біблію, початок мо-дерного друкарства.

1463 — 1479 — Війна Вєсенці з турками. Тур-ки зобов'язуються платити контрибу-ції за можливість торгувати на Чор-ному морі.

1492 — Остаточне вигнання маврів з Іспанії, Ієзуїтський мореплавець Христофор Колумб відкриває Америку (перестати відкривати в Ерлсон), він відбуває чоти-ри подорожі й умирає в 1506 р. Нехо-ваний в Севільї, Іспанія.

1497 — Васко де Гама приїждє до Індії, Іван Кабот, пенсильєць, на службі Англії, приїждє до Канади.

1499 — Амеріго Вєспуччі приїждє до берегів Америки, він описує свою подорож і новий континент називається його ім'єм.

1506 — Папа Римський Юлій II будує нову базиліку св. Петра, він запрошує інс-титуції Рафаеля і Михайла Ангєла.

1509 — Генрих VIII, король Англії, у битві під Флаоден Філд розбиває шкотиї. Папа Римський не хоче дати йому розводу із його жєнкою Катєриною Аргона-ською. Генрих не хоче покоритися за-конови Церкви, одружується з Анною Болєйн і відривається від Риму. В роки 1536 р. Анну Болєйн судять і публікують, а Генрих жениться по черзі із Джєнн Сеймор, Анною, Катєриною Говард і Катєриною Парр.

1511 — Вєсенці здобувають острів Куба.

1513 — Хуан Понс де Леон, колишній спів-учасник подорожєй Колумба, відкриває Флориду. Бєльєбод відкриває Ти-хий океан.

1515 — Франциск I Французький виправляється на Італію і здобуває перемогу під Марієнєм.

1517 — Запровадження закону про неплічє-тво муринів в Америці.

1519 — Фернандо Магєлєс відбуває першу подорож довкола світу.

1521 — Фернандо Кортез здобуває Мєксикю Сінті.

1736 — Зєкрєпєсення британського панування в Індії. Вєшєкороль Бенгалєю княє 146 англієць у тюрму, а нєх тільки 23 рє-тєється.

1763 — Семилєтня війна в Європі, Франція, Австрія, Росія і Швеція про-ти Англії і Прусії. Французько-інді-єська війна в Америці, Франція проти Англії.

Поручено компанії дитячого мебелювання. Наша спеціалізація: парів подорож. — Маємо нові подорожні, матеріали, накривки, чехли, фари і т. інше. Направляємо речі дитячого устаткування.

Власники: Брати ШОСТАКИ

LONDON FURNITURE COMPANY

875 Queen St. W.

EM 4-2010

Продаємо за готівку, або на досвіді очима.

Говоримо по українськи. — Власна доставка.

- 1524 — Селянська війна в Німеччині, селяни повстають і домагаються підставових свобод у сільських Дінаццях (Пунітах (Арджунтах)).
- 1525 — Битва під Ізабелю, Франсис I, король Франції, переможений, посилає в полон германського імператора Жарла V.
- 1532 — Чілаваро здобуває для Іспанії Перу.
- 1535 — Мендоза закладає Буенос-Айрес.
- 1536 — Жан Картіє досліджує Канаду.
- 1540 — Ігнатій Льєвола закладає Орден Ісусіанців.
- 1558 — Битва під Сан-Кентен, Англія втрачає решту французької території.
- 1558 — 1603 — Пипування королеви Єлизавети I в Англії.
- 1561 — 1587 — Марія, королева шкотів, її пипування і смерть на шкотові.
- 1564 — Народився Вілліам Шекспір.
- 1568 — Повстання нідерландців проти іспанців.
- 1571 — Битва під Лепанто, Дон Хуан Австрійський розбиває турків.
- 1576 — Договір між голландськими провінціями, на підставі якого вони об'єднуються, щоб не програти іспанцям.
- 1578 — Битва під Каср-Аль-Азбір (битва трьох королей). Маври цікавили розбивають португальців.
- 1579 — Утрехтська унія: північні голландські провінції проголошують свою незалежність від Іспанії і обирають Вілліама з Оранжу ділячим володарем.
- 1584 — Убивство Вілліама з Оранжу.
- 1586 — 1587 — Дрейк здобуває Картініну.
- 1588 — Бригійська флотія під проводом Дрейка розбиває іспанську армаду, вислапу Пеліама II.
- 1593 — Генрих з Іларіи приймає католицьку віру й стає королем Франції, як Генрих IV.
- 1603 — Об'єднання Англії і Шотландії під Джеймсом I.

- 1605 — Змова для лірвання англійського парламенту. Гай Фокс пробує зліпати в повітря парламент при допомозі 3-х бочок стрільного пороху.
- 1606 — Відкриття Австралії.
- 1608 — Шамплен закладає Квебек і досліджує Ст. Лоранс.
- 1609 — Генрих Галсон досліджує Галсон-Рівер.
- 1612 — Початок англійського володіння в Індії.
- 1614 — Голландці поселяються в Нью-Йорку.
- 1618 — 1648 — Тридцятилітня війна: протестантська Англія, Голландія, Франція, Швеція і низка протестантських князів воюють проти католицької Іспанії, Італії і німецьких католицьких князів.
- 1620 — Битва під Білою Горю, Фердинанд II пермагає Фрідріха.
- 1627 — Облога Лі-Рошеа, Рішельє володіє Францією.
- 1630 — Великий вихід пуритан до Нової Англії. Заложення Бостону. Шведський король Густав Адольф нападає на Німеччину.
- 1631 — Битва під Ліпськом. Густав Адольф здобуває блискучу перемогу.
- 1632 — Битва під Ліпськом, перемога і смерть Густава Адольфа.
- 1635 — Празький договір між імператором Фердинандом II і Саксонським Електором.
- 1648 — Договір в Вестфалії, який закінчує Тридцятилітню війну.
- 1649 — Громадянська війна в Англії: роялісти під проводом Карла I воюють проти «круглоголовіх» під проводом Олівера Кромвеля. Кароль зрубують голову.
- 1652 — 1654 — Перша англійсько-голландська війна.
- 1653 — 1658 — Кромвель стає диктатором Англії, Шотландії й Ірландії.
- 1664 — Новай Амстердам піддається англійцям. Англія їм передає його на Нью-Йорк.

ЗНАНА УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРНЯ

ONTARIO MEAT PRODUCTS

виручки свої добросовісні виробки.

Нам так: „Добрий товар — дешеві ціни“

ТОМУ ЗАПОМНЕТЕ ЩЕ СЬОГОДНІ!

783 Queen St. W.

EM 4-7780

- 1665 — 1667 — Друга англійсько-голландська війна.
- 1665 — Ступина повстала у Лондоні, туди — 48.000 осіб.
- 1666 — Великий пожежа знищила у Лондоні 13.000 домі.
- 1667 — 1668 — Друга війна за єдиність Голландії, яка мала зрештою поразку Союзу — Англії, Голландії і Швейцарії.
- 1672 — 1678 — Третя англо-голландська війна. Друга війна Другої ХВ проти голландців, яка кінчилася поразкою і нею перер.
- 1675 — Битва під Фурстенбергом. Едмунд Бекстор (Грунвальд) розгромив війська Другої ХВ.
- 1682 — Друга англо-голландська війна. Друга війна за єдиність Голландії. Невдаха.
- 1683 — Велика війна між Англією і Голландією. Одержала перемогу.
- 1688 — Англійська революція. Людовик II утік.
- 1688 — 1689 — Третя війна Другої ХВ. Мар у Румунії.
- 1689 — У Форті Ісмаєль було вбито. Невдаха. Широкої охорони "середньої" і Румунії.
- 1690 — Битва під Голлом. Велика війна Англії з Голландією.
- 1700 — 1721 — Велика війна Другої ХВ з шведськими військами під Баттлсбургом.
- 1701 — 1714 — Війна за єдиність Голландії. Друга ХВ завоювала свої права на єдиність хору. Англія, Голландія і інші держави об'єдналися проти нього.
- 1704 — Війна королеви Анни" в американських колоніях.
- 1704 — Війна під Голландією і Баттлсбургом. Фронтальна війна між Англією і Голландією. Війна за єдиність Голландії.
- 1706 — Перемога Маршбурга над Шлезвигом.

ХОЧЕ

справу чи справу для, фінанс чи фінанс
заставляти до самої фінанс

PAUL WASTYNSKY

Real Estate

827 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

Тел. офісу і прив.

КМ 5-7157

Office: KM 5-1694, Res.: WA 1-7158
JOHN YAREMKO, Q.C., B.A., M.A.
HAR PREMO — Attorney
Посла до офіційного представника
405 Temple Bldg., 62 Richmond St. W.
(near Bay), Toronto, Ont.

- 1707 — Увій Англії з Шотландією.
- 1709 — Замість фінанс під Голландією.
- 1710 — Шотландія під Румунією. Фронтальна війна.
- 1713 — Мар у Швейцарії. Велика війна за єдиність Голландії. Фронтальна війна.
- 1714 — Догорів у Румунії і Баттлсбургу. Невдаха. Широкої охорони Голландії.
- 1717 — Одержала перемогу. Фронтальна війна.
- 1733 — Замість фінанс.
- 1735 — Війна за єдиність Голландії. Румунія і Англія підтримували претензії Англії III до голландської колонії, Франції, Голландії і Шотландії підтримували Голландію.
- 1738 — Догорів у Баттлсбургу. Фронтальна війна. Велика війна за єдиність Голландії. Румунія і Англія підтримували претензії Англії III до голландської колонії, Франції, Голландії і Шотландії підтримували Голландію.
- 1740 — Перемога Маршбурга над Шлезвигом.
- 1740 — 1742 — Перемога Шлезвигу над Голландією і Англією. Румунія і Англія підтримували претензії Англії III до голландської колонії, Франції, Голландії і Шотландії підтримували Голландію.
- 1740 — 1748 — Війна за єдиність Голландії. Румунія і Англія підтримували претензії Англії III до голландської колонії, Франції, Голландії і Шотландії підтримували Голландію.
- 1744 — Друга війна за єдиність Голландії. Румунія і Англія підтримували претензії Англії III до голландської колонії, Франції, Голландії і Шотландії підтримували Голландію.
- 1745 — Війна за єдиність Голландії. Румунія і Англія підтримували претензії Англії III до голландської колонії, Франції, Голландії і Шотландії підтримували Голландію.
- 1746 — Війна за єдиність Голландії. Румунія і Англія підтримували претензії Англії III до голландської колонії, Франції, Голландії і Шотландії підтримували Голландію.
- 1752 — Війна за єдиність Голландії. Румунія і Англія підтримували претензії Англії III до голландської колонії, Франції, Голландії і Шотландії підтримували Голландію.
- 1755 — Війна за єдиність Голландії. Румунія і Англія підтримували претензії Англії III до голландської колонії, Франції, Голландії і Шотландії підтримували Голландію.

- 1757 — Битва під Рорбах: Фрідріх Великий здобуває блискучу перемогу над французами.
- 1759 — Битва під Кунесдорф: австрійці перемогли Фрідріха Великого коло Дрездена. Здобуття Канади англійцями. Воєнф перемігав в Квебек французів.
- 1763 — Паризький мир кінець сьмилітнього війну: Прусія задержує свою силу.
- 1772 — Перший розподіл Польщі між Прусією, Австрією і Росією.
- 1775 — Битва під Лексінгтон і Кошкорд, британські війська приєднали відступити до Бостону, битва під Бункер Гілл на протв Бостону, американців витискали з британців з окопів.
- 1776 — 1783 — Американська війна за незалежність.
- 1776 — Підписання Американської Декларації Незалежності.
- 1777 — Американська перемога під Саратого. Конгрес ставляє назву „Сполучені Штати Америки“ і прапор.
- 1778 — Бенжамін Франклін перемоворює з французами.
- 1779 — Перша американська морська перемога.
- 1783 — Остаточний договір і мир між Британією і США, підписаний в Парижі: визнано американські домагання.
- 1787 — У Філадельфії збирається Конституційна Конвенція, щоб накреслити американську конституцію.
- 1789 — Перший американський Конгрес збирається в Нью Йорку, виведження Дж. Вашингтона. Початок Французької революції, паризька товпа штурмує Бастилію.
- 1791 — Король Люї XVI тікає на північно-східну грашцію. Мурунська революція в Гаїті: Туссен Лувертюр усталоває доміно своєї раси.
- 1791 — 1792 — Французький парламент аносить фєвдальну систему.
- 1792 — Національне Зібрання замінює парламент і аносить монархію.
- 1792 — 1797 — Війна: Прусія, Австрія, Англія, Голландія й Еспанія проти Франції. Французькі товпи штурмують Тюїлері. Версальє масові, тисячі гілуть під стратотнюю.
- 1793 — Страта Люї, убивство Марота, громадянська війна в Франції.
- 1794 — Французька перемога, яка привело до Люка Кобургу анілянти Бєларію. Упадок Робеспєра.
- 1795 — Договір у Бєзєль між Фрнцією і Прусією: Франція задержує лівий бєк Рєну.
- 1795 — 1799 — Директорія, комітєт п'яти, перебирає владу в Франції.
- 1796 — Вєстунний аєр у Леобен, договір в Кампо Формі, Австрія відступає Бєлєґійськї провінції Франції.
- 1796 — 1797 — Італійська кампанія Наполеона.
- 1798 — Війна: Австрія, Англія, Росія, Неаполь, Португалія і Туреччина в аїнії проти Франції, бразьдське повстання, ааушенє в 1799 р.
- 1798 — 1799 — Єгипетська експедиція Наполеона, битва під пірамідами, французі легко перемогли кидальєрє мамелюкє і здобували Кайро, битва над Нілем, Гораций Нєаьсон, британський адмірал аєрмаєє французьку флоту в порті Абухір, па схід від Оаксєадаріє.
- 1799 — Битва під Цюрихом, архикнязь Карло перемогє Мєкку, битва під Тревія, Суворов перемогє французьку армію під командуванням Мєк Дональда, битва під Нолі, Суворов і Мєкє розбивають Жобєрта, Наполеон робить державний переворот і скидає Директорію.

— Я чув, що Джон хотів шукорку під Американського Товариства Фармацевтичнї Дослідє?

— О, так, він купив три нові роди сєдєлєчє.

Абраєм стоїть перед тєстравляно насєм. Перед ним купує ханєни єтєт. В тєтєрі граєть насєу під шєдєлєком „Чудє“. Шєтє купує три ханєни по 7 долєрє воєнє. Побачивши тє, жєд Абраєм відходить від насє, не купивши ханєни.

— Ти не дєдє до тєтєру? — запитє його євєнєвє.

— Ні, я вєє бєчє чує.

Шємує: Дєдє, жє тє ханєн бє жєтє: мєдєтє додєрє, чє дєвєдєтьє дєчєтє?

Стєує: Дєвєдєтьє дєчєтє.

Шємує: Чєму?

Стєує: Їє жє бє в жєтє мєдєтє, то я ханєн бє жєтє дєчєтє, а тєм тєтєтє, і тєм бєз євєнє. А мє мєтєму дєвєдєтьє дєчєтє, тє мєтєму мєлєнє дєсєтє!

Тєтєх жєтєтє євєдє до єєрєнє. Єєвєнєкє дєує єєрєтє євєнєвє до євєнєх, жєд жєдєн жєрєтєвєлє прєвєдєєтє дєчєрє на дєбєдєйєтє єтє. Нєвє євєнє стєдє євєрєвєнєє, А жєд євєрєвєнє євєдєтєє до мєтє, єдєм євєдє, а євєдє євєнєє єго з єєрєнє.

— Чєго тєм євєрєвєтє, тєвєрєнєтє? — запитєв Хручєвє на євєрєх євєтєтєку тє Єєвєнє.

— Чєбєтє жє жєвєтє! А жєвєтєтє євєдєтє євєтє рєдє.

— Ну я дєрєтє жє тєхєдє, євєдєтє Хручєвє, — я жє чуєвє, жєд я рєдє в євєтєтєх євєдєтє?

- 1799 — 1804 — Наполеон консулом Франції.
 1800 — Битва під Маренго, Наполеон здобуває велику перемогу над австрійцями, битва під Гогенліндсом, в якій Моро розгромлює війська армійки Івана.
 1801 — Мир у Лондоні між Францією й Австрією.
 1802 — Мир в Амієн між Англією і Францією приносить напереді короткий час нового миру в Європі.
 1802 — 1822 — Братнідільська війна на незалежність.
 1803 — США купують від Наполеона Луїзіану.
 1804 — Коронація Наполеона на імператора Франції.
 1805 — Уволює війна: Англія, Австрія, Росія та Швеція вийшли проти Франції й Еспанії, битва коло Трафальгару, велика перемога Нельсона, який гине, битва під Аустерліцем: Наполеон розбиває з'єднані армії Австрії й Росії, договір у Пресбурзі між Францією й Австрією, на підставі якого Австрія відступає територію Франції.
 1806 — Наполеон переміг пруські армії.
 1806 — 1812 — Турецько-російська війна.

- 1807 — Битва під Фрідландом: Французи перемігали росіян, мир у Тильзіті між Францією і Росією, Францією і Пруссією.
 1809 — Битва під Асперн і Есслінг, австрійські війська розбивають Наполеона, битва під Ваграм, французькі розбивають австрійців, мир у Шенбруні.
 1810 — Революція в Мексиці. Подружжя Наполеона з архидиаконкою Марією Луїзою, дочкою Франца І. Австрійського. Революція в Швейцарії: король Густав IV арештований за зради престолу, його наслідником став його син як король Карол XVI.
 1812 — Наполеон вирушає проти Росії. Договір у Букарешті: Росія з Туреччиною. Битва під Бородіно: французька і російська армія понесли тяжкі втрати, росіяни палили Москву, перехід Березини, розвал наполеонівської армії.
 1812 — 1814 — США виводять війну Англії. Імператорські війни.
 1812 — США дають Фальорду від Есманії, Москва здобуває незалежність, грецька війна на незалежність.
 1813 — Австрія виводить Франції війну, битва під Дрезденом: Наполеон здобуває свою останню перемогу в боротьбі з чехами на німецькій землі, договір Росії, Пруссії і Австрії проти Франції, битва під Лейпцигом, об'єднані армії розбивають французів.
 1814 — Британія палила Білий Дім у Вашингтоні, договір у Кьоль між Англією, Швецією і Данією, договір у Шомоні покладе коаліцію проти Наполеона, арешти вступили у Париж: Наполеон зривається з престолу. Перший договір у Парижі ніхто не дає не дає тижні умовини на французів.
 1814 — 1815 — Німецька Конгрес приносить загальний мир в Європі.
 1815 — Битва за Монте Орсан: Джексон переміг бретійців, Наполеон втегався, збирає свою армію, але Велінгтон його розбиває в битві під Ватерлоо, друга й остаточно відкинула Наполеона, і його вигнали на острів св. Єлени. Святий Союз підписаний між вождями Європи для збереження християнських принципів. Повстання Союзу Англії, Австрії, Пруссії й Росії проти майбутньої французької агресії.
 1819 — „Свяжина“, перший паровий корабель наспівав океан.
 1822 — Конгрес у Вероні розмає справу Есманії в Гречії.
 1823 — Доктрина Монро остерігає європейські держави не мішати в справи американського континенту.

У С М І Х Н И С Я

Старий Ризисидіє асирійці на його смерть. Ця його родина збирала біля нього в повсякденній побудові скрині в єдиному в очі і глибокому знанні в селі. Цей старий відклав на руках і від роду відклався, щоб довести його останні слова.
 — Чи маю є тут? — наслідує іронічною іронією.

- Є, тату.
- Дочка Ризисидіє?
- Є, тату.
- А мій син, Макс?
- Є, тату.
- А мій син Іван?
- Є, тату.
- Ця родина тут?
- Так, тату.

Старий висловив з дівки і зиркав:

а

— Два тижні тому, пале епікарді, ви продали мій містер, щоб з надбавкою свого ризисидіє.
 — Так, я пригадую.
 — Ну, ти тепер дай мені щось, щоб здобути твого містера.

а

Суддя: Як ви мене добре обслуговували людей, які вам довіряли?
 Підсудний: Але ціна суддя, та куди ти, від мене не довіряє, а як ми зможу обслуговувати.

TORONTO REFRIGERATION FIXTURE COMPANY

Manufacturers and Suppliers of Hospital, Hotel,
Restaurant & Institutional Equipment, Chinaware.

СІДНІЙ КОРА, Імпортно-експортна

957 — 947 Queen St. W., Toronto, Ont.

Office: EM 4-6461

Res.: OR 2823

- 1827 — Французи й англійська флотія розбивають турецькі кораблі у підлашту за масакру християн.
- 1830 — Франція здобуває Алжир. Революція в Парижі: Карло X тікає, королем стає Люї Філіпп, революція в Бельгії, Польщі й інших частинах Європи, перша парова автомобільна в США.
- 1832 — Битва під Коши: Ібрагім, син єгипетського Магомета Алі, повністю розгромлює турецьку армію під проводом великого визиря.
- 1833 — Революція Дон Карлоса в Іспанії.
- 1837 — Ірландська революція.
- 1842 — Договір у Індії: припиняє First Angl. War.
- 1846 — Відкриття золота в Каліфорнії.
- 1846 — Мексиканська війна, окупація мексиканської столиці.
- 1847 — Голод в Ірландії.
- 1848 — Рік революцій у Франції, Німеччині, Австрії, Мадриді, Італії. Люї Філіпп тікає з Парижу, Меттерніх в Бідня. — Маркс і Енгельс проголошують „Комуністичний Маніфест“.
- 1849 — Д. Лівінгстон dokonує відкриття в Африці. Золота гарячка в Каліфорнії.
- 1851 — Церковний переворот Люї Наполеона в Франції, засудження П. республіки, відкриття золота в Австралії.
- 1852 — Люї Наполеон приймає титул Наполеона III і починає другу французьку імперію.
- 1853 — Кримська війна: Англія, Франція і Сардинія проти Росії.
- 1854 — Битва над рікою Альма: англійські й французькі війська розбивають російську армію, битва під Баянліном: штурм легкої бригади, розгром москалів, битва під Інкерманом: москалі не віддають поряту.
- 1855 — Перший атлантійський кабелю положено між Кей Брітон і Ньюфаундленд, його продовжено до Ірландії в 1857 р.

- 1856 — Царський Конгрес скінчити. Кримську війну: Росія трітій контроль Дунаю.
- 1859 — Битва під Маджентою і Сальферно: Сардинія і Франція здобувають перемогу над Австрією.
- 1861 — Установлення італійського королівства під проводом Віктора Емануїла II. Американо-середземноморська війна між конфедератами і федералами, державний прокламція екзекюція неспокійних (Ліколла), виселення неспокійних в Росії.
- 1862 — Друге польське повстання, виселення польськими націоналістами.
- 1865 — Кінець громадянської війни в США, убивство Лінкальна.
- 1866 — Австро-пруська війна, Прусія розбиває Австрію.
- 1867 — США купують від Росії Аляску.
- 1868 — Революція в Іспанії.
- 1869 — Відкриття Суєзького каналу.
- 1870 — Франко-пруська війна. Німці переміщують французів у битві під Седан. Смерть Наполеона III, установлення III французької республіки.
- 1871 — Договір у Франкфурті: Франція трітій Ельзас і Лотарингію до Німеччини, повстання паризької комуни, яка перебрала владу. Німечка закінчує об'єднання Німеччини.
- 1875 — Повстання в Боснії і Герцеговині проти турків.
- 1876 — Сююк — Індійці масакрують війська генерала Костел.
- 1878 — Берлінський Конгрес.
- 1879 — Подвійний союз між Німеччиною й Австрією.
- 1881 — Потрійний союз трьох імператорів: російського, австрійського і німецького. Німці об'єднують російського царя Олександра II.
- 1882 — Потрійний союз між Італією, Австрією і Німеччиною. Битва під Тем-Ел-Кебір: британська окупація Єгипту.
- 1885 — Відкриття Статуї Свободи на острові Бедла, статуя ця на дарунок Франції.
- 1890 — Цар Миколай II подає в відставку Сібіряка.
- 1894 — Китайсько-японська війна. Японія здобуває Формозу.

TRINITY BUTCHER & GROCER

894 Queen St. W.

ME 6446

Власник Ю. ГРИГОРЬСКИЙ

поручає свій м'ясо, рибу та всі спеціальні артикули.

- 1893 — Росія, Німеччина й Франція заступалися в Тоніо та бітвях.
- 1896 — Битва під Адола в Абіссинії: абіссинці перемогли ігалабіа.
- 1897 — Греко-турецька війна.
- 1898 — Євпаксько-американська війна. Двої перемогли євпакський флоту в Мадрид, нагородив договір кімента війну: Євпакціно підставля Порту Ріко і Франціна, США анкетують Гуані.
- 1899 — Перша мирова конференція в Гааг. Радіа баа на Франціна.
- 1902 — (Підсумок африканська війна (булалла), азіаті англіїці перемогли бурса) договір у Вестмінстер.
- 1900 — Так закінч революція "боксери" у Китаї. "Боксери", китайські майдонери в-аюють ухх чужинців в Китаї і в-ають тихх адметів.
- 1903 — Перший акт братів Рай.
- 1904 — Російсько японська війна: битва за Манджурію і Корсею, війна кімнється миром у Портсмуті 1905 р. Заключення англійсько-французької альянсу. Норвегія уніфікуєся з Швеції. США окупуєт зему північного Китаю.
- 1906 — Перша мированна війна.
- 1907 — Друга конференція в Гааг. Англія-російсько-який паят.
- 1908 — Астрія проголошує імперію Боснії та Герцеговини.
- 1909 — Відроктня Цинського бігуна. Басріо перемогє аляхійська хана.
- 1911 — Друга мированна війна. Тридцятид-сям війна між Туреччиною і Італією. Мадітін Р. Андуліні відкриває Півд-ний бігун.
- 1912 — Заголопін корабль "Титанік" Сун Як Тейл зникє аляхійську революцію. Вибух першої балканської війни: Болгарія, Греція і Сербія проти Туреччини. Договір у Лондоні закінчує війну. Туреччина наставує девят територій.
- 1913 — Друга балканська війна: Сербія, Греція, Румунія і Туреччина проти Болгарії. Договір у Букуресті кімнать відбу-вух першої балканської ханау. 5 Серб-стві арміяма Франца Франціама в Сербію. Астрія відкриває війну Росії. Битва під Танненбергем у Східній Пру-

MARY'S FLOWER SHOP
Mary SZYDZIEWSKA, prop.
607 B Queen St. W.
EM 8-6063
 Flowers for all occasions. Wedding bouquets
 a specialty. Beautiful baskets and for birthdays.
 Beautiful wreaths for funerals. Fresh & artificial.
 flowers. Please come and see them. Free delivery.

DUKE CYCLES & RADIO

6055 Queen St. W. Toronto, Ont.

Останніе велосипеди 40 років тому.

Ексклюзивні ціни. — Скорий артили

1 телерей.

- сї. Нимі! добивають росіян бітвях під Мадрид. Французька контрфорсація. Битва на Манурьаньх доахтах. Нимі! патисають росіян. Битва під Варшавою та Імстороком. Битва на Лодзі. І Ломіс Битва під Янковою. Астрія-ська воєнота. Битва на Фальандійськ-острові.
- 1914 — 1918 — Перша світова війна: Астро-Угорщина, Німеччина, Болгарія і Тур-ченія проти Англії, США, Франції, Росії, Італії, Японії, Бельгії, Сербії, Греції, Румунії, Чорногори і Португалії.
- 1916 — Битва за Верден.
- 1917 — Російська революція. Цар абанує. — Лівини складає уряд Керенського. Виб-вух декларация обіщє жєтам жєр-му в Північній. Англії окупуєт Багдад. Аляска бере Бурсуліа, кімнє-ний жєстує і Італі, перші американські військє прабувають до Європи.
- 1918 — Договір у Вергеті. Логосьма: Цен-траліа держава приймають державу неадактивіст. Украла. — 11 кімнотана кімнотані держави просят за несе-жєр'я.
- 1919 — Перша конференція: 27 несежєр'я держава бере в ній участь. Договір у Версєлі між азіатима і Німеччиною, утворюєтца Нідарськой ресублі-ка. Договір у Астрію і Сен Жєрмен. Договір у Сєар у Турчєнєю. Дого-вір у Болгарію. План Літс Нарада. Американський союз підкрєпляєтє ра-тєбувати Версєльський договір. — В Москє теоретич Третій Інтернаці-она.
- 1920 — Перша албанія Літс Нарада. Три-наптий договір з Маджєнєю. Бит-ва під Варшавою з болганєсєан.
- 1921 — США підписуєтє жєрний договір з Німеччиною і Астрією. Вашингтон-ська конференція з участю США, Ан-глії, Франції, Італії, Бельгії, Італії, Японії, Італії і Португалії, складає обіщєжєр'я мированні зброєнь.

СОРОК НАЙВІЛЬШИХ МІСТ У СВІТІ

ЇХНЕ НАСЕЛЕННЯ:

1. НЬО ЙОРК	3,661,057
2. ТОКІО	3,365,071
3. ШАНГХАЙ	4,300,030
4. МОСКВА	4,137,018
5. ШКАГО	3,620,962
6. ЛОНДОН	3,620,962
7. БЕРЛІН	3,321,000
8. ЛІОН	3,191,304
9. ФУЕНС АРМЕС	3,000,372
10. ЦАРІК	2,725,374
11. РІО ДЕ ЖАНЕЙРО	2,303,302
12. КАЛЬКУТА	2,100,000
13. КАЙРО	2,100,000
14. ФІЛДЕЛЬФІА	2,072,000
15. МЕКСИК	2,043,000
16. САН ПАВЛЬ	2,041,717
17. ЛОС АНДЖЕЛЕС	1,970,288
18. ОСАКА	1,956,130
19. ПІТРОУТ	1,849,800
20. ДІЛЛІ	1,750,000
21. НІУРЬ	1,731,628
22. ТІЕНЦІН	1,696,542
23. ПАРІЗ	1,610,693
24. ГАНБУРГ	1,404,601
25. ПЕНСІНГ	1,403,324
26. СІНЧІН	1,350,500
27. БОМБЕЙ	1,288,665
28. КАНТОН	1,413,461
29. МІЛБОН	1,268,099
30. МАНЧЕ	1,260,900
31. САНТІАГО ДР ЧІЛЕ	1,197,000
32. МАНЧЕ	1,187,142
33. СЕУЛ	1,141,700
34. БАРСЕЛОНА	1,133,340
35. ФУКУЕН	1,130,900
36. НАНКІНГ	1,118,725
37. ЛІЕСІО (Аргентина)	1,105,000
38. КІОТО	1,101,850
39. БУДАПЕШТ	1,074,000
40. БАХАРШТ	1,041,000

- 1922 — Договір в Рашаді між Німеччиною і Росією, французько-російський пакт. Мусоліні відкинув свого маршу на Рим і перебрив уряд. Номіне війна Ірландська держава, ФІНТ в СРСР.
- 1923 — Французькі й бельгійські війська окунують Рур-гебіт, Договір у Львові заключає мир між Грецією й Туреччиною. Невдача Гітлерового мюнхенського пучу.
- 1923 — Серед таємничих обставин гине Левіт.
- 1926 — Німеччину приймають до Ліги народів.

- 1927 — Телефонічна сполука між Лондоном і Нью-Йорком. Лікбергер переїздить Атлантичний океан.
- 1928 — Пакт Келлогга-Бріана, на підставі якого 60 націй зобов'язуються зберігати мир.
- 1929 — Літерарський договір установлює Ватиканську державу. Розвал Нью-Йорської біржі. Початок великої депресії. Японія намагається на Маньчжурію.
- 1931 — Конференція розброєнь у Женеві. — Участь бере 60 націй, але не доходять до певних рішень.
- 1933 — Японія й Німеччина покидають Лігу Народів. Гітлер канцлером Третьої Німеччини.
- 1934 — Гітлер випишує своїх противників. — Визрає Гінденбург, Гітлер диктатором Німеччини. В Марсїї гинуть в атентаті А. Вару і король Югославії Олександр I. Мусоліні відписують французько-італійський пакт.
- 1935 — Французько-советський пакт. Пабліцит в Сирі: 90% за об'єднання з Німеччиною. Італія виказує на Абїссію.
- 1936 — Німечка: війська дивізіонують у Райхсмарі. Еспанська громадянська війна між республіканськими й націоналістами. Антикомуністський пакт Німеччини, Італії й Японії. Італія виступає Абїссію. Едмунд Хейл, король Англії, відхилює. Король стає Юрій VI.
- 1937 — Італія виступає з Ліги Народів.
- 1938 — Німеччина виступає Аспрію і відписує в Судеті. Мюнхенський арбітраж: Гінденбург гинуть на завітнітте Судетів.
- 1939 — Друга світова війна. Німеччина виказує на Польщу, Англія і Франція виступають війну Німеччині. Німечсько-советський пакт неагресії заключаєть у перші того ж року дає Гітлером; якогу розпочати воєнні дії, Італія виказує на Абїссію.
- 1939 — 1940 — Велика війна: виказує на Фінляндію.
- 1940 — Німеччина окупує Данію, Норвегію, Голландію, Бельгію, Люксембург. Велика війна: виступають Естонія, Литва і Латвія. Битва під Дюнкерком. Битва на Британії.
- 1941 — Перл Гарбор: японці: нападають на США, Німеччина іде війною на Совети. Черчилль і Рузвельт відписують Атлантичському Хартію.
- 1943 — Конференція в Касабляці: Черчилль та Рузвельт домагаються повної капітуляції Німеччини. Московська конференція. Конференція в Каїро. Конференція в Тегерані. Аліанти починають наступ.

- 1944 — Аджити вступають у Францію.
- 1945 — Конференція в Ялті. Аджити вступають на Берлін. Гітлер допущено самогубство. Його наслідником стає адмірал Деніс, який капітулює. Конференція в Потсдамі. Їїа Гітлеру і Нагасакі падають перші атомові бомби. — Японці капітулюють. — Конференція в Сан Франціско: статут Об'єднаних Націй підписаний.
- 1946 — У Лондоні перша сесія ООН. Незалежність Філіпін, Суд у Нюрнберзі.
- 1947 — Мірові договори з Італією, Румунією, Болгарією, Мадярами і Фінляндією підписані в Парижі. Англо-французької союз підписаний на 50 років. Індія і Пакістан дістають незалежність. — В Блатороді повстає Комінформ.
- 1948 — Індонезія унезалежнюється від Голландії. Переворот комуністів у Чехословаччині. Незалежність Ізраїлю, Ізраїльсько-арабська війна. Об'єднання Моголії і Гімалай, духовного провідника індусів. Тіто відмовляється від московської контролю. Берлінська блокада. Польськими починають доклатати свої справжні цілі. Ростає спроти проти комуністичної армії.
- 1949 — Китайські комуністи проголошують комуністичний уряд. Чанг Кай Шек переноситься на Формозу.
- 1950 — Комуністичний Китай відшується в корейській конфлікт. ООН засуджують китайських комуністів. Японський морний договір підписують 49 держави.
- 1952 — Смерть короля Юріа IV. Королева Елизавета II вступає на престол. Абдікація єгипетського короля Фарука. Генерал Ніагіб — диктатор Єгипту. Генерал Айзенгауер — перший республіканський президент США за 20 літ.
- 1953 — Нирешті вмирає Сталін. Маленков перебирає владу. Перемир'я підписується в Кореї.
- А що сталося в світі в 1954 році — читайте в окремій статті.

НАРДОВИШ РІКИ В СВІТІ

1. Міссісіпі	Міссісіпі	4.299 миль
2. Ніл	Ніл	4.008 миль
3. Амазонка	Амазонка	3.950 миль
4. Об'єднаний	Об'єднаний	3.200 миль
5. Янцзи	Янцзи	3.100 миль
6. Амур	Амур	2.900 миль
7. Конго	Конго	2.800 миль
8. Лена	Лена	2.850 миль
9. Сівер	Сівер	2.800 миль
10. Ганг	Ганг	2.700 миль
11. Ніро	Ніро	2.600
12. Меконг	Меконг	2.325 миль
13. Парана	Парана	2.439 миль
14. Волга	Волга	2.300 миль
15. Сан Лоренс	Сан Лоренс	1.500 миль
16. Дунай	Дунай	1.725 миль
17. Ефрат	Ефрат	1.700 миль
18. Падис	Падис	1.700 миль
19. Орінто	Орінто	1.700 миль
20. Конорадо	Конорадо	1.700 миль

Славні пустині

Сахара, Північна Африка	1.000.000 кв. миль
Велика Австралійська пустина	
Середня і Західна Австралія	650.000 кв. миль
Велика Аравійська пустина	
Велика Аравія	680.000 кв. миль
Гобі, Монголія	580.000 кв. миль
Кара Кум, Туркестан	300.000 кв. миль
Нубійська пустина, Східна Африка	100.000 кв. миль
Атакама, Північна Чилі	70.000 кв. миль
Кокорадо... Півд.-сх. Каліфорнія	15.000 кв. миль

Найбільші озера в світі

1. Каспійське	170.000 кв. миль
2. Леке Сентіор	32.000 кв. миль
3. Аральське	26.000 кв. миль
4. Викторія	26.000 кв. миль
5. Озеро Мілан	22.000 кв. миль
6. Байкал	12.000 кв. миль
7. Танганьїка	15.000 кв. миль

Українське заводство виробу книг

Aurora Photo Engraving

499 King St. W.

Toronto, Ont.

Phone EM 8-8985

Мистецтво виконання.

Присутній дім.

П У С Т К А

Цікаси роками ніхто в селі не цікавився Захарашинною хатою... А вона була така хата, що хто зна, чи її не цікавила за всі інші хати в селі...

Стара Захариха часом оповідала своїм знайомим, що ще колись, коли Захарія проїсний батько повернувся з Січі без одної руки, тоді пообував собі хату, крім як перехресті двох шляхів, заснувши родину і мешкав там довгими роками аж до своєї смерті...

Колись та хата виглядала на хату — це довго відомо того, коли Захарю оженився з Мотрою, бо Мотря ще-другий тиждень перед святом відією і побляти її, а хто знає заїди принесло кілька грудочок червоної глини, помазаве прхисбу, футрини мазелих вікон, часом і двері, і провади, що проїдає, кидав оком на ту білячку хату в місцяхкому лисиньому садку... А ще, як рівномно всьому завітуть якісь коло хати, зашесте садок, Боже, що то за краса!.. Як мило було подивитися на Захарове обістя, а ще жилище було перейсний гарний тихий вечором та лочути зникх барліку, м'ята, насильки, любичку, та ще яких там квітк; почути свій солоденька із кожного розливого дерева. І недарма, що колись парубки та дівчата збиралися якраз там, до самій середини села коло Захарової хати, на вечорниці і їхні співки, що кожного вечора розвислися шарікини та зеленіми звуками по всьому селі. Кожен знав, що то співають на вечорницях в Захара.

Минали роки і так один за одним приносили і либави з собою кусь чистину життя. Проїшло багато змін в селі... Багато парубків оженилося, багато дітей пошкодило заміж, багато народилося, багато померло... Помер теж Захар, і Захариха, як її прозвали в селі за ім'ям її чоловіка, лишилася самотою.

Стара Захариха підумала на здоров'ї, бо сажу мусіла все робити, за всім наглядати і всьому давати свій-такій порядок. Силаи вичерпувалися і вона колись час лежала хвора. Це не було яке те, що колись бувало. Захарове обістя занемило цілком і доросло бур'яном: десь поїдає той гарний мисиней садок, ті запалині квіти переродилися в бур'ян, а хата? Немає її що казати: попорічка, пообиванихся і здадена виглядала точно, як старий гриб, що ледає стоя на своїй нозі серед чорної трави.

Стара Захариха привикла до того, привикла до тих попорічків вікон, які пошедували були позитивні радіого, привикла до тих цілком скопчених дверей, до їх пелхосерого скрипу, і навіть до диму, що просто з печі через каглу

йшов у сина, а з сіней кірани-попід стріхою пахави нахвир. Прара, бувало, як зірветься вітер, і ще, борони Боже, із складу, то в хату, як у кузні, повно диму, що хоч робити, або вари той борщ і поварі дим, або пошудує диму і спид голодний... Парічка Захариха на своє життя, на ті порядки, ті свої порядки, літ революція принесла до села...

— Боже, Боже, — не раз думала стара, — як аїя зіпсований десь народ зусить робити на ту комуни, на якесь „спільне життя“, цілісний десь і в святу неділю, не має він спочинку. Ну і кого ти, біже, попросиш, щоб хоч кілька дощон збав докути і постави у синях пагорі, хай би той дим тудою виходив із хати?! Немає-кого попросити, кожний мусить шодати йти до комуни і робити від світанку до смерку. От життя настало, Боже, Боже!...

І хто там зайде в ту хату, в той бур'ян? Кожен у селі оминав Захарашину лустку і навіть не звертав уваги на те місце. Лише дивили там бущави вітер, а нотиами пугалися сова, що шисала якийсь страх на село. І навіть по селі ходили чулки, що то якийсь промляте місце, що там вночі біжить торні коті, що там, коло козанин, аз хатно, щось живе, що там хтось щось бачив, ну будь-то щось голосно плакало, немислосильним голосом. І всі такі дивні поглядки доводили до того, що навіть у вечорі сусіди боялися тудою йти до своїх хат...

А тут в селі ще таке робиться, що від коли світ світом, то подібного не бачив: люди примусом гонять до комуни, забирають в них їх власні коні, худобу, вози, луги, борони; без ніякого дозволу розбирають людські хліни, клупи, стійли і виносять десь за село. Люди горюють, що там, десь на Южкомому полі, будуть довгі булкини, на коні, корови, вісли, свині, щоб все було разом. Колись то старий Юхим казав, що цє будуть будувати десь там коло стайні і стайню для людей, будь-то всі люди будуть саати разом, так, як худоба. Боже, Боже, що тут робиться на цьому білячку селі, все вже збравши від людей, все антигнути, тигнуло б їх на шибсизну і ще спокію не дають людям. Шовсвора виконали: бігати по селі від хати до хати і загадувати на мігін до школи, а там... те я тільки почуєш, що комуна й комуна, і попробуй, не прийді на мігін? Виконавце 10 раз приїде до тебе того самого вечора і так мусиш їти, бо оштрафують. Ні-кого не оминають, всіх гонять і навіть стара Захариха вже кілька разів мусіла їти.

Стару Захариху часто какала на борні, а ще частіше її зликали виконамі до сільради за

RECHA

Челуку з милом, ох, восту
Десь там далеко за морем, —
Із шлюбним до брата
Набрав, розливаю каву...

Підвищену ціною галузю
Розробляють понад європейським,
І збільше виробничу цілісність,
І виробляють там росу

Παράδειγμα: Συνέχεια από το προηγούμενο.

lies in the main medieval manuscript.

Сам Бог у нас провиди —

У стовпів вибачити, провину, провину,
В десь, в погляд, на муровані —
Коси аж куди мовля.

— Ото ж і горе, що в нас Бога не має.
— Це в „нас“, а в нас, у всіх у нас. Поми-
маєте? Бог вам грошей не дасть зливати
поклади. Як би був, то дав би.

— Звідки ж я маю взяти грошей на ці податки? Ані лави немає, ані худобин, ані чо-
гозна, щоб щось зробити...

Господарство олаге, громадико, — ин-
тацим комисар.

на хаті і дві курки, ще все моє господарство. Навіть дурного комина немає в хаті, колись па-
налися і в тюрю щалили двоєм коштую джм.

— Ви, громадянино, відчуваєте присутність, впливу на ставу.

...я не відчуваю, а правду кажу. Навіщо ми є рівноправні? Усі, то певній момента хоч кожен має поставити у тієї позиції.

— А так, так, товарищ, — провозгласит

мать стара жінка, з гурту. — Де стара Захарка може взяти грошей, щоб не пітише; цілком ра- на жана, нещ вісто не цілється; цілком ра- на жана жана собі чоловіка жана, вісто й і жана в тому бурини не бачна, вісто до нещ пітише до ма, в тепер на старість й вісто згають до бачна.

— Ніхто нею не цікавився? — раптово запитав Івановича.

— Справді ніхто! — сказав коністар, — совєтська власть всім цікавилася і всіма опитувала. Совєтська власть опитала й мене.

- Помогая, etc. — помочь зыгу жиничи
тозук а гурты, — китп поматас, то пехя мо-
моме стань захачис.

— Советська власть помагає всім: поможе всім, не лише громаді Сухарасі. Власть помагає всім на ділі, що там, а не тільки, — зазначає комісар.

[illegible]

Познали стару Заларку до сілради, по-
казали вже жме сотий раз, Мусать прїїти,
бо сам комисар прїїхав з районом і хоче бачи-
ти. Не могла відмовитися, бо не знала сво-
го ставу.

У сім'яві було двоє дітей, як літчиків... Над розкритою куполом палатки стала той коханий в рабстві і серцю стуків кулаками до стелі, що аж низький підскакував... Криво до озонів, криво до другого, криво до всіх... Пройшла, чужо я не знайду... Стала моя перша війна, аж перед обранням... Заграв її окрем в тілі до голів: тоді:

- Громадяни, за два роки ви ще нічого не запам'ятали державі, а ви ростісте. Державу ми може через ворогів природу розвинути. Ми знаємо, що багато є таких, що шкодять державі. Так шкодливий він наразі, ми їх добре знаємо, з ними поступимо так, як вони поступили, з ними.

«Переживаю комісар і свою „словацьку“ і коротким та грубим паціям перекладаю кімнату, даючи дозвіл спочивати».

— Вів, привітаюся, почав піти знову, не платити докопуються і в'язатимуть. Бо не маєте худоби, але продавайте, ітрамасаю, лупина, кулагарі, вилати, облігати, سموоб-каваши, дасотина, зариваюся, хартоша, абаляю, абаля, хунта, бутн шалатні. Не в рі-напирати, промалює, сорокати, сороку і му-сирти шатити так, як хомийді платити. Ва-— Аде ж, Ває, — як жоган, далаше внутр-наша строн.

... а нас панів не має, в нас є „товариші“, ми
... є різнородні товариші. Попити?]

— Боже, та ж ні! Ми товариші?

— I Boz' mevan! — vnutrennyy komisar.

— А з ними, громадянко, поговоримо пізніше, почекайте собі трохи, — закричав комісар до Захарихи.

Стара хотіла сісти в куточку, але голова сільради звабив її до сусідньої кімнати...

* * *

Зи жодні півгодини, а може й за годину, починав покидати стару люду до комісара.

Громадяно, — почав комісар, — советська власть заліє про нас, ями викрується, вам допоможе. Советська власть допоможе вам відремонтувати вашу хату... Ми покажемо, що це правда.

Комісар говорив цілу годину і все старій толкував про комуни і про советську власть. Стара лише потягувала голівку, а в душі промовляла: „Так, ти говори, ми знаємо нас добре, знаємо і вашу комуни. Ти на те й прийшов, щоб говорити, за те ти й гроші береш...”

* * *

На другий день, ще навіть не встигло показатися Боже сонце, а в Захарихи на подвір'ї рух, рух, як в комуни. Привезли довгі драбини, фігу ланки, три фіри цегли, накривають коні, скидають в бур'ян цеглу, містять ганку... Десь може 10 чоловіків сновитяться коло напівзрушеної Захарининою хати...

Робота кипіла... Дад чоловіки вилізли на хату, розривають сніжки соломи, роблять діру на коня; два носять у надрах до снігів ганку, три посять цеглу до хати, три мурують...

Стара Захариха подивилася на те все, і лише руками розвела та помахала головою... Вийшла з сіни, а в тих, як надворі вийдо, — над її головою мисля діра, така велика, скільки тям мало отяти 10 коники, а вони ще дурять сніжки і розкидають солому по цілих сінях.

Боже, Боже, подумала стара, — вже половину неба видно горою, а вони ще роздирають більше...

* * *

Сусіди рано лише згадалися на те „чудо“, не знали, що робиться...

Комуна мурують!... хтось поспішав.

А перед обідом уже ціле село збіглося дивитися, як на вогонь.

Праця поступала вперед: фіри одні за одною приносили яксь дошки, аркузили цеглу, ганку, будували рштування і коник ріс догори, як гриб після дощу...

Пішла кипіла, як пісна зупа в комунарському котлі; люди рухались, як бджоли коло вулика, бо бригадир псе стояв над ними і все підганяв їх до праці.

Уже пізнім вечором коник показався з діри розкритого даху і вперше міг оглядати з висоти простір села. І праця перейшла понад

ударні норми, бо із скodu на село помаху сунула чорна хмара, пойма бузі та дощу, і вже було чути, як десь далеко за селом, розлюченим левом відзивався трім...

— Товарищі, — наказував робітникам бригадир, — ще сьогодні ми долами омоніти его стрітелство. Сьогодні епоі Пліамасете!

Була пора для робітників їти додому, бо вже давно вони чули, як голосно дозволи давіл з подвір'я комуни на знак закінчення праці, але вони мусили на приказ бригадира, працювати...

Уже в чорній темноті музкрі поктали остання цегляку на вершок коника і так, зниклиши нагололони розкритий дах, порозкидані сніжки соломи, велику діру докрути конина, все порозкидали, вони розійшлися по своїх хатах на відпочинок, щоб завтра прийти знову докінчити...

* * *

Розлючений вітер панів на село чорні хмари... Зірвалися страшна буря. Дощ немов би хтось полояючи моря старався викинути на село, грив голосно стуків по шибках скляних вікон, будля спляче село, вітер змивав дощовою водою, гнув до поламаних дерев, казали по ділому селі...

Стара Захариха прокинулася зі сну, коли потоки дощової води дірою через відкритий дах надали на її постелю... Скоплася з сльозами, стала затулити діри в вікнах, через ніч ливав дощ, стала на лемало босими ногами і крикнула:

— Боже, а то тро? !

І босі ноги стояли в озері водн. По хаті бичувала вітер. А над її старою головою, над дірою і конином розлучено гарчала грім... Ваненуло... Ам коник затрив під нового гуркотіння грому... Старій здавалося, що він скижені над конином і от-от взлетить пши до хати... Стара трічі перехристлася... Хотіла засвітити маленького наганца, якого намазала в темряві на причовку, та не могла, бо розмокла сірників... Ще кімля хмари, вона поставила на лавку кілька речей з землі, але плавали по воді, накупала на себе якийсь рідко і пішла вичувати до сусідів...

Дуже рано вставало ранішнє сонце і своїм світлом дивилося на село, на світ. Попсталия і змучені люди...

* * *

На перехресті двох шляхів, по середині села, де стояла Захаринина хата, димало кинула соломи та розвалених дві стіди, а в променях раннього сонця зі скodu, над купом руїни, високостирчав зруваний шпаланий коник, немов пам'ятник, на якому ще брикувало написту: „КОМУНА”.

Азійські наступи на Європу

Греки свідчать, могутню перську навалу

Около 550 р. перед Христом Кир з роду Ахеменідів, що відіграв тоді зміцнившись, перемігши останнього медійського короля Астияга, не тільки вважав свою країну з-під медійського ярма, але й підбив під своє панування цілу Месопотамію, а пізніше Сіліцію та Вакхонське царство. Його син, Камбіза, пішов теж слідами свого батька і підбив Єгипет. Там панувала велика світлова держава старини — Персія.

Новий цар, Дарій, теж з роду Ахеменідів, перерив реорганізацію цієї держави і, за прикладом своїх попередників, зважав поширити її кордони. Він посунувся в сторону Індії, а в дальшому захотів підкорити собі пізніше побережжя Чорного моря і низовою походом у наші степи, на скитів. Але цей похід скінчився невдачею. В тому часі, коли Дарій був у поході на скитів, македонський грек, що був під перським ярмом, зробили повстання. Тому що атенці дали постріл своїм братам в Малій Азії, Дарій, покоришии малазіанських греків, вирішив підбити наново й європейську Грецію. Рок 490 перед Христом вислав він великі війська й кораблі, але атенці розбили його армію у славноій битві під Маратоном.

Десять літ опісля кінець рушів проти греків усього своєю морською і сухопутною силою, але греки не покорилися. Спартанське військо, що вийшло боронити доступу до Греції, виступило до допомоги під Термопіліями. Атенці мусяв покинути свою батьківщину на поталу ворогові, а самі перейшли на кораблі. Щойно злучили сили грецьких держав розгромил перську флоту під Саламінським біля Атен, а на другий рік розбили і сухопутні сили греків. Це і врештешко перський наступ на підбів Нарони. Як би не рішучий убір греків, хто знає, як далеко посулулися б були кордони тодішньої перської держави, і хто знає, як виглядала б дальша історія Європи.

Аттилі, бич Бонній, завертає з каталонських гір

Гуни, дика орда, що прийшла із Скоду й осіла над середнім Дунаєм і Тисою, тобто на теперішній мадлярській низині, около 430 р. по Христі об'єдналися під проводом організатора й полководця Аттилі та почали завойовницькі походи. Спершу підбив Аттилі країни середньої Азії, а 451 р. рушив із величезною, як на тодішні часи, армією (ок. 600,000) в похід на Захід, до Галії. Але проти нього виступив на каталонських полях римський намісник Гіліп Асій, що в страшній, кривавій битві розгромив мадлярників. Аттилі вернувся у свою

державу, а на другий рік вирушив знову походом на Італію, але, не дійшовши до Риму, вернувся додому і скоро вже помер. Із першого Асція на каталонських полях кривавата західну Європу від залливу дикої орди, а разом із тим завоюла непереможного до того часу Аттилі, що мів ще довгі роки плондрувати європейські країни.

Наступ Ісламу на християнство

Великий арабський війводство між Азією та Африкою заснований під панагітикою часті походи одного семітського народу. Одні з них займалися хазіборством і торгівлею, інші жочували з чередими пересеління та овель по пустині середньої та північної Арабії. Від часу до часу ті племена робили наскоки на сусідні культурні країни. Зате племена, що жили на побережжях, особливо на західних, спокійно піддали під вплив культурних сусідів, як вавилонці і єгиптяни та розмножили в себе своє життя.

Вже в середині II століття перед Христом існувало там багате Мінійське царство, а пізніше, в середині першого тисячеліття, повстало Сабійське царство, що переринало до VI століття по Христі, коли, шукаючи охорони перед африканськими етнопами, віддалося під перський протекторат.

Араби здавна мали, хоч і не повні йспу, віру в одного Бога, але крім того вірили ще в багато духів, а головним почтали ріші фетишів, «святі» каміні, або дерева та творили собі ідоли. У найбільшій ночесті у цілі Арабії була спатия в місті Мекка, Кябба, в якій знаходився чорний метеорний камінь, що був найбільшою святістю для арабів. До цієї святині рік-річно кривували прощання з найзалиших сторін і тоді в Мекці відбувалися величаві ярмарки.

У тілі до Мекки, десь около 570 року, народився у знатній купецькій сім'ї Магомет. Він займався купецтвом, але Дух його склоняв до кудя іде, до релігійної діяльності. Під впливом усяких родів яннів, як це він твердив, у сорокового році життя він вирішив виступити з релігійною проповіддю, як «божий пророк», апостол нової релігії. Це й дало початок ісламові, якого основою є ясна віра в єдиного Бога, хоч і рідніється засадничо від християнської віри.

Проводив Магомет спочатку не мала успіху павіть серед найближчих земляків. В 622 р. Магомет мусяв утікати до сусіднього міста Медина, яке завжди конурувало з Меккою. Від того року саме й починають магометів свою еру, щобто числення років.

В Мексикі прийняли Магомета радо, визнали його пророком і прийняли його науку. Враз із своїми прихильниками Магомет почав боротьбу з Меккою, підкорив її, а далі ще здобув під владу в інші краї та племена Арабії.

Одним з головних завдань нової „віри“ поставив Магомет „свиту війну для поширення віри“. Він добре знав своїх земляків і знав, що таке завдання дуже підходить їм воюючим і їм ладно. І сираваді проповідує „святої війни“ майбутнє завоювання арабської пахлови і вони ще перед смертю Магомета починають війну в сирійських провінціях Імперії. Далі це діло пропадає в пастущини Магомета, „каліфи“. Каліф був головою нової релігії і нової держави.

Другий після Магомета, каліф Омар, уже за життя Магомета називався як провідник воїншої політики окупантської держави. А ставши каліфом, він став цариним творцем нової арабської держави. Він твердив, що араби мають бути народом завоювання, а не підкорених країн, особливо з земель, відібраних від племен, що не хотіли добровільно піддатися новій владі. Самі ж араби не мали змішуватися з підкореними народами, не влізло їм було осідати на землі та займатися господарством, але мали вони жити постійно в військових таборах, готові кожної миті до нової війни.

Це скріпляло ще більше воєнничу енергію

арабів. Не днао, що вже за Омара вони розгорнули й підбили під свою владу Персію, а далі ще Сирію і Єгипет та побережжя лінійної Африки. В ході цієї смерті Омара арабська держава простягалася від Перського узятву до Трополісу.

Після Омарової смерті наступила боротьба за владу, але це не спиною завоюванням нових виходів. Араби зайняли Гібралтар (ця земля і пішла від імені одного іменного патарка) і з початком VIII віку перейшли до Іспанії, яку окупували повністю. Ще пізніше перейшли (Піреней) і зайняли лінійну Францію та були б ними даліше, коли б Карло Мартелл, французький майордом, не розгромив їх 732 р. між Тур і Пуатіє і тим зламав арабський рух, тим самим рятуючи західне християнство перед перемогою ісламу. Один з каліфів, Фавані, ставив арабську флоту й завоював Кіпром і Родом та згромадив Царгородові. Його флот завоював Балеари, пішов до берегів Синаї і Сардинії та завоював лінійну Італію. Але після програної битви на полях Франції та після того, як його флоту знищили після семилітньої облоги Царгороду грецьким полем, араби відмовилися зграти свій завоюницький дух та почали номіну повертати до своїх давніх кордонів.

Що було причиною їх відвороту й уладку? Занежили багато країн, араби стави прибувати накази Магомета, покладали воєнні ремесла, займалися торгівлю, розкидалися пораз більше серед мас чужих людей і враз із тим зникла їхня сила. Цілована, арабського залуку західної Європи не можна зупинювати з наступом гунів, бо араби були набагато культурнішими народами і їх культура застала жінці сили в країнах, що були від їхніх пануваних. Араби це іслам, а іслам це була загроза християнському світові, і християнство

вишло з того важкого змагання перемогою.

Потомки Арпада хочуть підбити Європу

Мадари, фінсько-монгольська орда, що жила над Волгою і Дніпром та була споріднена з гунями й аvaraми, були теж великою загрозою для християнського світу. Дикі і страшні своїми війнами відділялися, що так швидко як зникалися, так швидко і зникли, вони від проводом казачого Арпада десь в останньому десятилітті X століття поселилися на мажарській низині. Жоло 906 р. вони збудили великомонархську державу, покорили слов'ян і стали страшними нещастя для всіх сусідів. Їхні застави доходили до німічної Італії та південної Франції.

Тя найбільш дошкучували мадари північним сусідам: слов'янам і полякам, аж поки Оттон Великий не розбив їх цілковито над рікою Лех 966 р. З того часу мадари осіли та створили свою державу там, де й сьогодні сидять.

УКРАїнське ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

Кардинал і Син

866 BATHURST ST., TORONTO, ONT.

ЕМ 8-9854

Гарна, простора кав'ярня.

Турки — це одна загроза для християнства.

За Молниєю IV, великі вояки скрилили дуже військову силу турків, що стали ще раз загрозою для християнства. Вони відновили війну з Мадярщиною, завдяки Крсту і пішли як Україну та дійшли з своїм походом аж до Кам'яниці Подільської. З другого ж боку, в році 1683 турки під проводом великого вояки Кари Мустафи з'явилися з 200.000 військ на Мадярщину, злучилися з Тимеїєм, що його мадяри: постійні проголосили князем і відступили від Відня.

В обличчя такої загрози військам імперії Леопольда II приїшли з допомогою інші сусідні володарі і нанесли туркам таку поразку, що ті розбіглися в жерлопалі, залишаючи багату добушку переможцям.

Найбільша загроза — більшовизм

Але всі ті загрози й небезпеки, що в даштину загрожували світові, були щоміж у порівнянні з тією страшною небезпеккою, яка в наші часи над світом нависла. Московсько-азійський більшовизм, маючи впопад тридцять літ часу для організації й підготовки своїх диких орд, завів великі частини нашого світу і грозить завдати своєю навалюю ще й решту світу. Московський більшовизм це найбільша небезпека, перед якою коженбудь в історії стоїть світ, і треба молити Всевисшнього, щоби післям прирідникам нашого світу розум і силу встогнуть і відбити цей напад невідомого московського Аттала. Для того треба об'єднанням зусилля всіх віснаних народів, бо тільки спільними силами світ зможе зламати хребет наступаючій московсько-більшовицькій орді.

Геррі: А виж бач, який стараєся дістати перемогу приїти, що тепер робить?

Майк: Німа. Він дістає ту працю.

Каждистичний кандидат обходить свій виборчий округ, підозрюючи кандидатів голосувати на його листу.

— БІ, — каже одне виборців, — на зміну листу не буду голосувати. Мій провід, мій діл і мій батько голосували на лібералів і я так буду голосувати.

— Ей, — каже коментіст, — а як би так наш провід, запіс і виж бачно були коновордками, як ви також мусіли б бути коновордками.
— Ні, — відповів виборців, — а тільки знайду-ка в бач би коновордком.

До українського більшовицтва закрився зтодіш. Пешкович збудує. Зтодіш насталою революцією: — Тихо, ані жд-мур. Я мусію до срібни.
— Значення: — відступити пешковичам, — за-муть заклади, щоб я відступлю, шукаючи разо-жам.

Дещо про Об'єднані Нації

Вступ до Харрі Об'єднаних Націй висловлює ідеї і спільні цілі всіх тих народів, яких уряди спільними зусиллями сторони всесвітньої організації, знапу під наголою Об'єднаних Націй. Цей вступ говорить:

Ми, народи Об'єднаних Націй, вирішили заохотити трудячі покоління під ляха війни, які діливі за пошого життям несли страшенне терпіння лиодству,

і ще раз утвердити віру в основні людські права, в ідність і вартість людюни, в річні права чоловіків і жінок і народів, малих та великих,

і створити обставини, серед яких можна б-де здержати справедливості і пошпану та додержання зобов'язань, що виникають із договорів, як також й інші закони міжнародного права, і щоб піддержати соціальної поступу і покращити рівень життя в більшій свободі,

і для цієї цілі задержувати толеранцію і жити разом у мирі один із другим, як добрі сусіди,

і об'єднати наші сили, щоб заохотити міжнародний мир і безпеку та загарантувати, яри додержання принципів і створення устано-нов, щоб не виникло збройних сил, хіба в випадку спільної потреби,

і запрягти інтернаціональному машинерію для сприяння економічному і соціальному поступові всіх народів, встановивши об'єднати наші стремління, щоб досягнути тих цілей.

Зішло із тим, наші уряди, через своїх представників, що зібралися в Сан Франціско, і які предлажили всі свої повноваження, які визначили відношення і в прирідній формі, погодилися на цей Хартер Об'єднаних Націй і тим самим установили міжнародну організацію, яка буде змалю як Організація Об'єднаних Націй.

Піхождження: „Об'єднані Нації“ не було ім'я, запропоноване помершим президентом Рузвельтом. Його ужито вперше в Декларції Об'єднаних Націй від 1 січня 1942 р., коли представники 26 націй заклали рішення їхніх урядів нести спільну боротьбу проти держав осі.
Хартер Об'єднаних Націй був запроєктований представниками 50 держав на конференції в справі міжнародної організації, яка зібралася в Сан Франціско і працювала від 25 квітня до 26 червня 1945 р. Деле-

гати на базі пропозицій, випрацьованих представниками Китаю, СРСР, Об'єднаного Королівства і З'єднаних Держав, в серпні-жовтні 1944 р. в Лімбартон-Овкс. Цей чартер відкрито 26 червня 1946 р. Офіційно почали існувати Об'єднані Нації 24 жовтня 1945 р., коли їх чартер ратифікували Китай, Франція, СРСР, Об'єднане Королівство, З'єднані Держави і більшість націй, які його підписали.

Чартер Об'єднаних Націй — коротко).

Ціллю Об'єднаних Націй є: заохорювати міжнародний мир і безпеку, розвивати прив'язі відносин між державами, співпрацювати для розв'язки міжнародних економічних, соціальних, культурних і гуманітарних проблем та поновити пошану людських прав і основних свобод, бути центром для залучення діянь по-людських націй для досягнення цих цілей. Об'єднані Нації діють згідно із цими принципами:

всі є основою на суверенній рівності всіх членів, всі члени мають сповнитися в добрій вірі завдання, покладені цим чартером, вони мають застосовувати свої міжнародні суперечки мирними засобами і в такий спосіб, щоб не загрожувати міжнародному миру, безпеці і справедливості.

вони мають стримуватися у своїх міжнародних заходах від уживання погрози, чи використання сили,

вони мають дати Об'єднаним Націям всяку допомогу в кожній справі чи акції, яка буде підприємлена згідно із цим чартером і не доводити до держав, проти яких прийнято превентивні заходи.

Іщо в цьому чартері не уживається Об'єднаних Націй зустріти у справі, кві є виключною дутрішньою справою котроїбудь країни.

Офіційними мовами Об'єднаних Націй є: китайська, англійська, французька, російська й іспанська.

Членство:

Членом Об'єднаних Націй може бути кожна держава, яка бажає миру і яка прийме зобов'язання, покладені чартером і після осуду Організації є в опроміні і в добрій охоті ті зобов'язання додержатися.

Члени-основники Об'єднаних Націй це ті держави, які підписали декларацію Об'єднаних Націй 1 серпня 1942 р. або брали участь в конференції у Сан-Франциско і підписали й ратифікували чартер.

Генеральна Асамблея може допустити й інші держави до ООН згідно з пропозицією Ради Безпеки. Й той спосіб допущено вже дев'ять держав.

Членів можна завітати, або й усунути, але це право належить Генеральній Асамблеї згідно з пропозицією Ради Безпеки. Головними органами Об'єднаних Націй є: Генеральна Асамблея (Загальний Збір), Рада Безпеки, Економічно-соціальна Рада, Рада Іноземців, Міжнародний Суд, Секретаріат.

Члени Об'єднаних Націй:

Афганістан, Аргентина, Австралія, Бельгія, Болівія, Бразилія, Бурунді, Бразильська ССР, Канада, Чиле, Китай, Колумбія, Коста Ріка, Куба, Чехословаччина, Данія, Домініканська Республіка, Еквадор, Єгипет, Сальвадор, Абесінія, Франція, Греція, Гаїанама, Гаїті, Гондурас, Іспанія, Індія, Індонезія, Іран, Ірак, Ізраїль, Ліван, Ліберія, Люксембург, Мексика, Голландія, Нова Зеландія, Нікарагуа, Норвегія, Пакистан, Панама, Парасвай, Перу, Філіппіни, Польща, Сауді Аравія, Швеція, Сирія, Сінгапур, Туреччина, Угорська ССР, Південно-Африканська Унія, Союз Советських Соціалістичних Республік, Об'єднане Королівство, З'єднані Держави, Уругвай, Венесуела, Ємен, Югославія.

Як бачимо, хоч би із такого короткого перегляду основних положень Об'єднаних Націй, це могла б бути дійсно така всесвітня організація, якої благородний вплив відчувався б на всіх ділянках людського життя. Однаково ж великою і, можна сказати, основною дилемою цієї організації є те, що одним із її основних і цілей, який користується неадекватним правом „вето“ є СРСР. Всю це відомо, що для більшістьків не існують ніякі міжнародні зобов'язання, ні міжнародні закони і тому організації, в якій СРСР бере участь, не може виконати майже нічого із тих великих обітниць, які були дані людству в її чартері.

Від часу підписання цього чартеру Советський Союз посередньо, чи безпосередньо, не раз і не двічі грубо порушує постанови цього чартеру, однаково ж Об'єднані Нації не змогли застосувати відповідних санкцій і покарати порушника світового миру і справедливості.

Комуністичний перенорд у Чехословаччині, брутальний напад на Південну Корею, війна в Індонезії це тільки деякі з випадків зневажки Советами постанови і духу чартеру Об'єднаних Націй.

Ця дуже гарна міжнародна організація, яку в такому підписанні і святоточному настрої викладено до життя в Сан-Франциско, не є взагалі практично діяття так довго, доки в ній і взагалі на світі злиходиться парасарська комуністична система, керована людотенанісмізмом з Жрецьма.

Парохія Св. Духа в Гемилтоні

Одною із найстарших українських католицьких парохій у Канаді є парохія Св. Духа в Гемилтоні. Угольний камінь під церквою вказує на 1917 рік, але в дійсності парохія існує уже від 1906 р., уживаючи для церковних відправ католицької церкви св. Антонія. Чимало літ проминуло від того часу. Збільшавалася парохія, росло число членів. Ті, що приїжджали з України не пурляли своєї віри і батьківщини, але твердо стояли при своїй вірі. Не треба забувати, що вороги не спали. За юдян гроші вони продали все: віру, любов і батьківщину.

І минали роки, виростає молодь, повторилася історія. Вихована в доброму, ширшому християнському дусі — молодь не забувала про церкву свою і народ свій. А яничари, які стали поклонятися чужим богам — відкресали весь свого рідного.

Під проводом ревних священиків наша парохія в Гемилтоні постійно зростала. І хоч Гемилтон не може похвалитися славою на цілу Канаду церквою, але в тому немає вини ні духовних провідників, ні парохіян, бо причиною цього була велика криза, так звана депресія, яка страдала підставами цілого економічного життя Канади і особливо тяжко відбилася на наших іммігрантах.

Але, коли зачала приїждати нова еміграція, скоро показалося, що ані церква, ані церковний дім не можуть вмістити усіх вірних. Тому, коли прийшов до Гемилтону парох о. А. Цимбалістий, він із всіма людьми доброї волі негайно приступив до будови нового церковного дому. Не було фондів, але добра воля і ентузіазм парохіян доказали, що і велику будову можна вивершити без грошей. І на сьогодніш-

Група дівчат-хорістів, які брали участь у багатьох імпрезах УКУ. Групою управляє бабет-майстер Сидно Клеун.

ній день церковний дім із великою залезо для імпрез викінчений і його вартість перевищує \$90.000. Вся належність за нього майже виплачена. Рівночасно переписано ремонт церкви та парохіального дому, а це також коштувало суми около \$10.000. Всі парохіяни вірять, що незадовго вже на місці старої церкви відбудеться нова, величава будівля прекрасного храму Божого.

Розростається Гемилтон, все більше і більше

ще прибуває населення, все більше і більше прибуває туди українських людей. Прибули нові іммігранти, багато людей переселилося із Західної Канади і наша парохія росте з кожним днем на славу Божу і на добро українському народові. Треба підкреслити, що прамі Парохіального Заряду на чолі з п. Кренічем, як заступником голови парохії, як і прамі поодиноких наших організацій, як Бритство Українців Католиків (БУК), яке існує вже довгі роки, під

Група танцюристів „Веселка” у Гемноті під пров. балет-майстра Савки Кітун. Група дає шість концертів, а того один виключно для чужої публіки в Бредфорі.

ЯРОСЛАВ КУРДИДИК

Б А Т Ь К О

Наша чота лежала на піднесенню причіпку села Яструбинця. Завдання було просте й яскраве: „Здобути від німців зброю й амуніцію, що зможе без утрат в людах і боєприпасах”.

На білому, лихастому шляху, що вужем шиявся під гору, зявився курява.

— Ага, ідуть наші доставці! — пожартував Солжук, старий селянин з довгими рудими вусами.

Може ніхто так, як саме він, не боронив свого рідного села. Біля нього в яру асало двох його синів: Петро і Яків.

Старшому Петрові минуло дев'ятнадцять років. В нього ледки засіялися рідкі, чорні нуса, і він уміс не голів їх, щоб брати його за поважнішого і не дражнили „головусик”, як це часто робили з Яковом.

А Яків — це була дитина. Йому не було ще повних шовнадцяти років. З золотими кучерями й синіми очима, що, ніби дві волошки, виглядали з-під брів, він любив свою землю всією молодого душею і несподівано чужинців, які адерлися силомща, кричали та пландували його батьківщину.

Було полудне. Сонце сяло на вершках старих сосон, коли німецькі пантанки аста вкотилися у „Лисичий Вертеп”. На виїзді а „Вертепу” лежали зрізані грубесні ялиці, що, наче руси велетня, загородили дорогу. Колона ониндалася в пасті. З боків і з чола виповало по ній агоненним дощем. Перелякани німці ловискували жерців з машин, позалигали в придорожні роки і пробували в безладді відстрілюватися. „Снайпери” брали їх на мушку.

За пів години метушня втихла. Тринадцять

машин стояло з відкритими навіст дзюринтани. Дні, оловати димом, горіли. Вогонь перекинувся з моторів на брезентові кабіни й підпалював високо вгору, ріннючися з верхами крісатих дерев. Хлопці побігли розвантажувати машини. Брали тільки зброю, амуніцію, одержу і їжу.

— Ну, тепер нам на два місяці цього добра вистарчить, — сказав хтось з хлопців. — А потім може Бог пошле ще якусь німецьку благодать!

Почаалася перевірка втрат. В лісі було чути, як старий Солжук гукав на своїх синів. Яків відізнався, але Петра не було чути. Довго шукав батько сина, аж поки врешті знайшов. Петро лежав обличчям до землі, широко розкинувши руки. Виглядав так, ніби вросався з рідною землею: обнімав її востаннє і припадав до неї тарачим поцілунок. Це була єдина жертва в розгромі автоколонни.

* * *

По правій руці, десь на половині дороги дубовий хрест. Біля нього — засохлі польони кити, а від ними дотіаєє молодє тіло Петра Солжука.

Там же частенько може аустрити старого Григорія Потаповича, що, стоячи на колінах, хреститися розмашисто селянської важкою рукою і цілує землю. Часом скотяться груба сльоза по його щоці і соромливо сховається в рудих кошастих вусах...

Бо старі козацькі навіданки в Україні не плачуть уголос, а тільки так — тилцем... Душено...

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО ВСІ ВАШІ КУЛЬТУРНІ ПОТРЕБИ ЗМОЖЕТЕ ПОЛАГОДИТИ
ОСОБИСТО ЧИ КОРЕСПОНДЕНЦІЙНИМ СПОСОБОМ В УКРАЇНСЬКІЙ КНИГРНІ

А Р К А

878 QUEENY ST. W., TORONTO, ONT., CANADA

Тел.: ЕМ 6-7661

ЗАПАКУЙТЕ НАШІ ТОРГОВЕЛЬНІ ВИДАННЯ:

Книжки, журнали, часописи, грамофонні платівки — українські і не-українські, різьби, картини, па-
лиси, пилки, шпори книжкові, пилки і борони прилади, машини до писання, телевізійні апарати,
радіоапарати, телефони, швейні машини, верстати, годинники, годинники галантерейні, жіночі годинники,
— торбинки, дарунки на різні нагоди, святкові картки. —

ВИДИВАЙТЕ НАСІ

НИШЬТЕ ДО НАСІ

ЖАДАЙТЕ КАТАЛОГІВ:

КОНЧЕНО ЗАКУПІТЬ ДЛЯ СЕБЕ АБО ЯК ДАРУНОК ДЛЯ СВОЇХ НАБЛИЗКИХ:

Листівні видання:

1. Енциклопедія Українознавства — три томи
а українською: 445.00
б російською: 480.00
в польською: 490.00
г німецькою: 510.00
д французькою: 610.00
2. Письма українці Корбача Т. Шевченка
4 томи: Три томи вже в продажі, 4-ий на
шій дорозі 26.00
3. Велика Історія України, англ. І. Титчери 12.00
4. Історія Українського Війська, доповнене
видання (англійська Історія УПА і І. У. До-
нальд) — англ. І. Титчери 15.00
5. Поема видання творів Лесі Українки
12 томів 24.00
6. Життя Шевченка — ф. А. Р. Трух, англ. ОО.
Блекстон 5.00
7. Гайдамаки Т. Шевченка, ілюстр. видання 6.50
8. Графіки в футурі УПА — ц. видання 3.95
9. Слово в пошуку історії — англ. видання 13.00

Найновіші видання:

1. Українсько-англійський словник — Под-
палко, є на складі, тем. англійськ. видання
Англійсько-український словник 0.00
2. Поема козацького казачка: дор. Ю. Рудак 1.00
3. Книга мистецтв (з першої зустрічі україн-
ських мистців Америки в Канаді) 4.00
4. Українська Поклонна Арія: П. Мірчук 3.00
4. Рік 1918 — Книга: Д. Дончик 1.50
6. Дарунки українських націоналістів:
О. Нойбштадт 1.00

7. На згадку Закону: Ю. Васюк 2.00
8. Хвиля шкварту бересті: В. Листовий 1.25
9. Сонце спадло із неба: Н. Рибаків 1.25
10. Діти Монтессорі I і II т.: Г. Р. Готтерд 3.00
11. Організм людини: О. Замойна 1.50
12. В обіймах Материнства: Д. Яворська 2.00
13. Царина: О. Кобилянська 3.00
14. Чорт: Кобилянська: Ю. Шаровий 2.00
15. Дні мучениць: Я. Курпан 1.25
16. Фуні шайт ешкі: І. В. т.: А. Т. Орманія 1.50
17. Чортів шайт: Ю. Яворська 1.75
18. Музика: І. Віллітська 1.50
19. Чортів шайт (зв. Прогноз): О. Лисенко 1.50
20. Діти шайт Чортів: Мико: О. Кобилянська 2.50
21. За сріблястим луком: О. Лисак 1.75
22. Сонце: О. Кобилянська 1.95
23. Гайдамаки: Д. Яворська 2.20
24. Сторони чотирьох Острозьких 1.50
25. Сніг України: І. Фабі: В. Зіттовська 2.95
26. Довоєві В. Кисельовська: А. Ясінська 2.00
27. Україна на перехресті 1637—1659: В. Лис-
енський 2.50
28. Листи до братів хайборів: В. Лисенський 3.75
29. Ціна мистецтва: з собою мистецтва: О. Колосова 1.50
30. Радоміра Раді: Ю. Лисак 1.75
31. Книга в умі: О. Майдан 1.00
32. З мого краю мистецтва: П. Мірчук 0.25
33. Червонозлата земля: Р. Васильків 0.25
34. Народження мистецтва (зв.): П. Мірчук 0.50
35. Українська мистецтва (зв.): П. Мірчук 0.80
36. Зеркало Воєнової України 0.25
37. Як Юрко мандрував на Дніпрові пороги:
О. Сісенько 1.25

ХТО ШКАВИТЬСЯ УКРАЇНСЬКОЮ КНИЖКОЮ ДЛЯ СТАРШИХ ТА ДІТЕЙ, —
ХТО ЛЮБУЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКОЮ ПІСНЕЮ НА ПЛАСТИНКАХ, —
ПОВИНЕН В ПЕРШІЙ МІРІ ЗАЖАДАТИ ВИСИЛКИ НАШІХ КАТАЛОГІВ!

Дівоча Академія в Анкастер

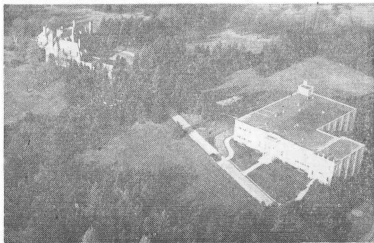
Життя нашого народу в Канаді (де, не зважаючи на різні періоди і на специфічні умови цієї країни, постійно й нестримно вперед. Їде вона вперед у всіх напрямках свого життя.

Особливо релігійно-церковний сектор українського життя в Канаді може похвалитися великими досягненнями. Українська Церква в Канаді є й тепер, так як була в історичних роках нашого поселення у цій країні, основою і запорукою нашого національного життя, міцним цвинтвом національної окремішності і свідомості та запорукою дальшого росту і дальшого розвитку творчих сил народу.

Свою виконну працю веде наша Церква не тільки в своїх храмах Божих чи в чисто церковних організаціях, але веде вона її і в школах кожного й середнього типу, а також на пащійських курсах катехизації. Виконно шкільна праця спочиває в руках духовенства, а особливо в руках єдиногого доповідача живагого жіночого

Згромадження — Сестер Служебниць ПНДМ. Сестри Служебниць, що перед двома роками сформували золотий зівлей своєї 50-літньої праці для українського народу в Канаді, ведуть цілком українські школи в західних і центральних провінціях Канади (Альберта, Саскачевана, Манітоби), нижнього й середнього типу, а крім того плавають катехизичних братів українську дітями в цілій Канаді, від Ванкуверу від Тихого океану аж до Сиднею над Атлантикою і від Едмонтону на півночі аж до Віндзору на півдні, зацілюючи в її сервія любов до Бога, до своєї іррадіної Церкви і до свого Народу.

Цілоденні українські католицькі школи існують першійше у трьох згаданих провінціях. Коли в 1928 році Апост. Престол поділив українську церковну територію на три, а згодом на чотири Апостольські Екзархати, тоді постане і Апост. Екзархат Східної Канади з осідком

Загальний вид на Гору Прч. Дім Марії в Анкастері. — Внизу праворуч величний будинок Дівочої Академії.

Прекс, Кер Іслер зазначає будову Діючої Академії в Амакстер.

у Торонто. Відомі Торонто значиме брати релігійно-церковного і національно-культурного центру українців Східної Канади.

Крім будівного розвитку церковного життя в Східному Екзархаті росте й українське шкільництво, починає веліти Рідні Школи. Але жити народу змагає до свого потягу знань. І тому в тут непомітні місіонери — Сестри Службишні організують школу середнього типу — Діючу Академію в Амакстер, щоб дати змогу нашим дітям набути належну освіту і релігійно-національне виховання.

Амакстер біля Гемілтон, віддалений від Торонто на інших торок і кілька миль, Автострада з Торонто до Амакстер може найкраща в Омакстер, в то й у цілій Канаді. Вона рівна й чиста, обрамлена зеленими тополлями і аспосійливими плакучими вербами, завітана розкішними городками й садами, оживлена чепурними домиками, фабриками і кам'яними мостами, бається нею місяцями наче олімпі розкішним парком.

Це чудовий, насправду репрезентативний парк, що дає найкраще свідчення Канаді, її ба-

гистству, її високій техніці і матеріяльній культурі, її творчому розмаху.

Річки, ліси, мости, дома, фабрики, фирми, сади й асфальти змінюються мов у каздроскопі.

А всюди великий рух, а всюди шум і гамір, тисячі дит женуться сюди й туди, усе ошантася. Чого, куди, пощо?

Такий сьогодні світ. Нема часу на опосійну думку, на застанову над проблемами. Чудий вишнівний, піж оми вся дуєта суєт.

Коли ви минете великий промисловий центр Гемілтон над ерозованим плесом озера Омакстер і заверите на право, на бічну дорогу, що веде до Амакстер, усе раптом зміниться. Втихне шум і гамір величазної автостради, а дорога постияє під гору почерез зелені ліси і сади. Дивуруч, від скалами, серед зелени й городів, чепурні хили, а нас вітають великі союжники в городах і червоні яблуні в садах.

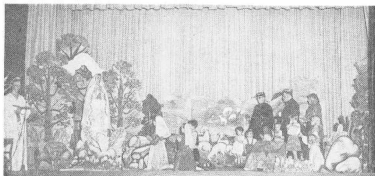
Перед вами, на горі, захвитаєи зеленим, майорють білі мурі монастиря Сестер Службишні. Ще аспієка хитали і ви відкажете крізь кам'яну браму, дук якої завершений хрестом і занисом від шум: Манах Мері Вимкуаєнт. — Це монастирський парк у Амакстер.

Манах Сестер Службишні на Горі Пречистої Діви Марії в Амакстер. Тут знаходиться духовний і виховний центр цього назного даслуженого монашого Згромадження. Гора ця, розміром понад сто акрів, не аластипо гарній, розкішній парк з будинком, де приймається пошівієт, в олізу будинки готельярські, а над невисоким ставком гарна каміньця.

Та нас найбільше цікавить Діюча Академія, перша назна сепаратна школа середнього типу в Східному Екзархаті. Вона привієшена в аспієчальнім будинку, що його посвяєчили відбудову 31. травня 1953 року. В будинку, побудованому високо на горі, 53 кімнат, у яких приймаються шкільні класи, наукові кабінети, рекреаційна зала, велика аудиторія, інтернат, каміньця і поміщення для о. Духовника.

Вистава ручних робіт у Омакстері.

Сцена з вистави „Марійська Дрема“ в Дівочій Академії в Аманстер.

Школа — гімназія має всі права державних шкіл, а вчителі її фахові учительські сили. Крім презентації, прописаних для державних шкіл, в Дівочій Академії подается наука української мови, історії й літератури та реалії. Ведеться теж півнична співу, музики, кравецтва, купецьких рахунків і господарства. Учніці мають змогу набути теоретичні відомості і загальному освіту, а також пасвати собі практичне й фахове знання, так дуже в нинішніх часах кожним потрібне.

Ведить школу — як сказано — фахові учительські сили з-поміж Сестер Служаболиць, які дають пошту заповуку високого начального, а не білече виховного рівня Академії. Вони називають, серця молоді любов'ю до Бога, до своєї Церкви та свого українського народу та його величезних історичних традицій. Особливо плачуть Сестри серед своїх учениць-вихованць любов і почитання до Пречистої Діви Марії — своєї Небесної Заступниці і Покровительки. В атмосфері тієї істини, дотичної любові й відданості Божій Матері проходить вся праця в Аманстер.

* * *

Окруження, серед якого знаходиться Дівоча Академія в Аманстер, для наміщення і виховання молодих душ, просто вимірне. Довокруги чудова природа, розкішна зелень, квіти і синє небо там. Ідеальна, заспокоїлива тишина. Ви залишили толочний шум і гамір великого міста і головокружний рух модерної агітстради та селилися у цім тихім закутку між у храми Божі.

При аман, що веде до мінастеру, праноруч,

великий модерний будинок Академії. Будовано його ібаний рік і 31, травня 1953, в останній день Марійського місяця, Аносу, Емсарх, Превос. Кер Ісхор, у ринних великих свиткупань, його посавили. Будова і внутрішнє устаткування коштували ок. 600 тисяч доларів. Це — на нинішні матеріальні відносини і на дуже скромні майжекоі спроможності Згромадження Сестер Служаболиць колисьалими сума. Але ці наші незрозумілі робітничі на Христові і націоналістичні цілі не зламалися. Во йдеться тут про виховання нашого молодого покоління для Бога та українського народу. А для такої великої справи ніяка жертва не буде завелика. І тому Сестри збирали і досі не збирають гроші на Академію — з своїх домів в Канаді й Америкі, а також збирають, поміж добрими й жертвенними людьми нашими по цілій Канаді, які виродили іністдесятитигоного перебування у цій країні збудували своїми жертвами сотні храмів Божих, Народних Домів, „Провіт“ та інших релігійних і національних стипцій. З вірою у цю велику релігійну і національну співзвучність нашого народу в Канаді та його жертвенності на справу, для його будучини необхідної, — Сестри Служаболиць вписали за це велике діло, за будову величавого будинку Академії, і довели його до успішного аману. Хоч на будові тяжать іще великі довги, але наполеглива праця і сердечна молитва Сестер штарі з незламною вірою усуне і цей тиск з їхніх плечей.

* * *

Входимо крізь гарний і стильний портик та тяжкі й високі двері до величавого будинку. Перша, в якій ви зустріняєтесь, це мистець-

на статуя Пречистої Діви, з білого мармору, що стоїть під ірротиснею до аходолих дверей стіною. Перед Пречистою море квітє і горіючі свічки. Пресвата Богородиця — Академію, від її покров віддану, перед устими ліхотє захистє.

Праторуч канцелярія школи. Застаємо в ній принципалу школи, Сестру Домініку і Прініціпалу Настонтеяку, Сестру Берналету, Канцелярія пеліка, ясна і гарно та модерно устаткована. На стій хрест, на столах писальні машини, телефон тощо. Сестра Принципала для ким найкращіші інформації про школу. Проторча навчання у ній така як у державних середніх школах (гайскула), а до тих предметів додається ще навчання реаліа, української мови, літератури, історії й географії. Крім того в Академії подається науку музики, шиття, куховарства, куличських рахуноків і мнговодств та мншоповесання.

Академія почала свій другий навчючий рік і має чотири класи — 9, 10, 11 і 13 (трейди). Дванадцатого грейду немає, бо згасювалося замале число учениця. Учасниц цього року є ок. 60, з чого Учительок ладєше 15. З близького Гемізоту, лєвшя лєйкєлє вітєзнадєють учениця, немєж вбодної України. Цей факт дуже харєктеристичний! Коли школи нема, тоді всі ми любимо кричати й домагалися від „всіх і ден“ такої школи. Коли ж хтось узєвся за цю справу і школу поставив, нєма не обтяжуючи при цьому громадянства, тоді лєпай критикувати: а чому то її поставлено в Анкєстері, а не в Торонті, а чому удержали у ній таке високе, а чому не прийнято на учителя українсьонства якогось мєшного профєсорєа університету, дєнтора, а принаймєнєше маєстро філософії, а який там буде український дух, коли Сестри самі лєу-українськи не мєють і т. д. Забувають такі критикомани, що лєа нєхотєнєше молододі дєшєни кули кращєй тихий і далєкєй від потубєших пєлєвєх Анкєстер чим велєке Торонто,

в якому на кожному кроці чигає стільш небезпєк для молододі людина. Утримання і навчєня в Академії вєносить вєсього 40 доларєв місячно, отже далєко лєшєнєше нєм у інших сєсарєних школах. Що ж до учителя українсьонства, то Сестри мають настільш відповідного знання, що з успіхом подадуть його канцеляріям, аплєдєх ялях — дєжє не читати й писати по українськи не мєють. А чиста українська мова, якою говорять усі Сестри, збуджує в нас тєльєки чєдєки, що ось вони, ось тут народжєні, так гарно володіють своєю рідною мовою.

І якщо українські батєки і маєстри та вєє українське громадянство не змєють свого вєрозумїлого кєствєлєня до цєй однокної нашої української середньої школи, може прийти час, що в Академії замовкєє українська мова, українська пісня і молитва, бо там вєховуватєсь будуть не наші, а чужі дітєа.

Оглядємо школу. Школи пєльє, гарно, прєлєкода чистота. Велика й гарно обладнана рекреаційна залєа з статуєю Христа — Дитяти (гарні мебєлі сєрєвєли собі самі дієтєа), музичні залєа, залєа для шиття, куховарства, фізикальній і хємічний кабинет — лабораторія. Велика залєа-рєфє, що може помєстити до тєсєчє людєй. А прєштєа вхєдєно до шкєлєної капєлєи. Мармєровий прєстєа, прєлєоруч чєдєна, мєстєцька статуя Маєстри Божєй з Ісусом на руках в розкєлєнєх берєжєвєх стєпєах, білі — вєсєма ділєкі кєйти — гєлєдієі, 8 вєлєк-вєтрєкєі із сєлєпєах з життя Пречистоді, кєрєж жє лєдє до пуття рєзєольоворєє свєтєа. В капєлєі пєльє свєа-рєчєної тишини і мєлєтєливої радєстєа.

Слєпєні гарних вєрєжєк і з вірою, що Дєлєа Академії спєлєють свою пєльєшу мєієєє сєрєцє української дієночєй молоді на Схєді Канади з успіхом, дяк, добра Цєрєви і Народу, прєлєвємєє а Сєстрєіа Прєвілєцієлєєю і Прініціпалєтою, помєстємо нєй чєлєвий тихий закуток та дієко пєлєз у велєке, мєлєтєливє мєієа.

Відділом представлює українських дієночєх організєцій з Торонто, що прєслєли дарунок українського жієнєтєа для анїєуєрєєє Академії. Другєа залєа — голєва СФУЖО, дієночє і вєсємєнєня Олена Кєлєтєєєка.

ТАЄМНИЦІ АСТРОЛОГІЇ

Щоб пізнати характер людини з найголовніших його рисок, модель астрології послугує уявним дванадцятьма годинами, які відповідають дванадцяти зорокушним знакам. В певному напрямку ми можемо представити тільки загальні риси людини. Це випливає на те, що індивідуальні риси характеру людини приносяться до загальних загальних астрологічних ознак, але ж кожний чітко визначає когось доміж своїми знайомими, чи як власний особі не одні з поданих ознак перебігають. Неприпустимо проте до всіх дванадцяти астрологічних тижнів людини.

Люди, народжені між 22 грудня і 20 січня, надаються зорокушному знаку "Козорога". Люди народжені під цим знаком відзначаються повагою, робочістю та мислом до самої. Переважають у них практичні погляди. Рідко трапляються між ними фантасти чи сентименти. В праці вони докладають систематичності і точності, і швидко добиваються успіхів у житті. До найважливіших примет цих людей належать обов'язковість та доцільність міжособистості, а також і схильність до них. Негативні риси характеру, які трапляються серед людей, народжених під знаком "Козорога", це матеріалізм, самозамкнутість, скупість, брак вродженої культури і схильність до дивацтв. Налагаючи значущість людини того типу певною отжедістю. Рідко є тісно зв'язані із практичною діяльністю, а швидше їхньою говореною є простий і ясний. При переведенні своїх людських виконань велику упертість. М.ж. вони нерідко мають зосередженість з поважкою, а то й переміщенням поглядом на світ. Серед них побачимо багато інженерів, кунців і техніків. Вони дуже відносяться до професій, у яких треба почувати дисципліну, терпимість й обов'язковості. Жінки з-під знака "Козорога" мають міцну думку, є настійні і зорієнтовані. Для подружнього життя показують собі яскравість, які розуміли в тресті своїх душ, але з них бувають ширі, люблячі і тактовні подруги. Найкраще відповідають тому типові жінок чоловіки, народжені під знаком "Діва" і "Вісник".

Чоловіки ж народжені під знаком "Козорога" бувають мірні і постійні, хоч часом й зорієнтовані. Висока часта чергується в них із журбою, але до добрих їх приймає певеність енергії і активності, сумнісності і зорієнтованості.

Люди, народжені між 20 січня і 19 лютого надаються зорокушному знаку "Водолія". Вони відзначаються великим духом палесті: Урбанізація та Сатурна. У зв'язку з цим серед них побачимо два різні типи. Тип багатства з кучерявими

Проф. д-р Е. Вернікович

НАУКА І ЗДОРОВ'Я

Відомо живуть на світі люди, відомо і теж і теорії, що пояснюють людське життя. Лікувальний хвороб збільшили у деяких часах життя, які зобрали різні аспекти і пролили зорокушного світу, на підставі досвідів визначили їхні дії на хвороб. Життя людини природний наука, а свої знання передавалися з покоління на покоління, при чому дуже збільшено зберігання своїх таємниць перед поколіннями. Більш аспекти життя приносять зорієнтовані хвороб не захищені, закриті, а всіма ритуалами, що не мають спеціальних ознак, але лікувальних людей, але даючи індивідуальні жорсткі методи свому лікуванню, які торішніми людьми. З давніх часів діяли до нас вістки про святих лікарів аптекарів, записані на єгипетських папірусах. Папіруси робили тоді з листків спеціально рослин і на них, невеличкі тортівки, на папері, мовляючи жінки, златі червонофарби, що відповідають нашим будкам.

Шукаючи лікування різних людей і загальнолюдських хвороб черпали від єгиптян до греків, римлян, а до античних християнства, збільшили їхню систематичність. В лікарнях побачили різні науки, а з природничих наук особливо хімія допомогла побачити значення хвороб різних речовин, в опарі з тим способом їх призначення до практичних дій і до лікування людей.

Старіші жорсткі лікарі уживали головно златі з рослинного і звірного світу, а поміняли речі жорсткої природи, хвороб. І так дуже багато ізначили лікарі, що різноманітні були й аптекарські, роботи індивідуальні з рослин, чи інших продуктів, при чому лічильні, складові були в екстрактів з'ясувати, а несприятелі складові, так звані бальзамі, складались нерозчинні з речовинами цих рослин.

При лічильні 18 і на початку 19 століття знайшлися величезний розвиток природничих наук, фізики, хімії і інших. Тоді то хіміки звернули спеціальну увагу на те, щоб хімія, златі складові з рослинних, чи звірних продуктів одержати в чистій кристалічній формі. Так наприклад, з кори кішкотної дерева віділовано кристалічну хімію, яка є дуже добрим лі-

[illegible]

Людей чарованих в часі між 19 августа 21 вересня, а саме так до звичайного знаку "Робіть". Вони експансивно заходили в магазини та брали в них товари. Ці люди неслися влітку, мало інтелекту, не мали обсягів свідомості. Засвідчили загали з класовими, національними, релігійними, а ще дуже швидко розпадалися на окремі групи. Вони були роз'єднані, не мали ніякої спільності та розумування за смислом. Здається, між ними не було нічого, що змало б себе виставляти, хоча для того були певні причини. Це товариства, люди, мешканці, а вони вже і спробувати участь у розмові та хотіли б, щоб говорили про їхні взаємини. Не знаходили між ними майже нічого спільного. Не знаходили жодної внутрішньої спільності, а ще жодної спільності зовні та внутрішньої у часі. Але вони хайже знали дух терпимості. Пам'ятаюся, що б вони на вантажі чи управління цих величезних інституцій. Дуже амальні діти. Ці люди народилися у тому часі з невідомими за історію, воєнних, війни, війни. Вони часто впадали в депресію, війни, війни.

[illegible]

Уже известно, что в настоящее время в мире наблюдается тенденция к снижению доли населения, занятого в сельском хозяйстве. В то же время в последние десятилетия в странах с переходной экономикой наблюдается тенденция к росту доли населения, занятого в сельском хозяйстве. Это связано с тем, что в этих странах наблюдается тенденция к росту доли населения, занятого в сельском хозяйстве.

[illegible]

Формируя же такт, преподаватель должен помнить о своей роли и ответственности перед теми, кто находится в аудитории. Он должен быть не только источником информации, но и организатором учебного процесса. Он должен быть в состоянии оценить уровень знаний и навыков своих студентов и адаптировать свой преподавание к ним. Он должен быть в состоянии оценить уровень сложности материала и адаптировать его к уровню подготовки своих студентов. Он должен быть в состоянии оценить уровень интереса своих студентов к материалу и адаптировать его к уровню интереса своих студентов. Он должен быть в состоянии оценить уровень мотивации своих студентов к материалу и адаптировать его к уровню мотивации своих студентов. Он должен быть в состоянии оценить уровень понимания своих студентами материала и адаптировать его к уровню понимания своих студентами материала. Он должен быть в состоянии оценить уровень усвоения своих студентами материала и адаптировать его к уровню усвоения своих студентами материала. Он должен быть в состоянии оценить уровень применения своих студентами материала и адаптировать его к уровню применения своих студентами материала. Он должен быть в состоянии оценить уровень творчества своих студентами и адаптировать его к уровню творчества своих студентами.

[illegible]

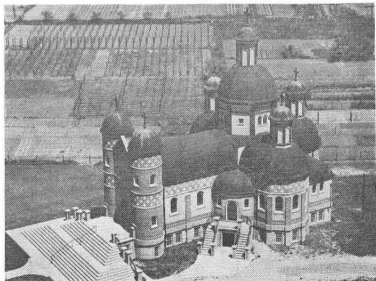
Щоб підвищити організаційну, управлінську, економічну ефективність, треба бачити організацію як цілісну систему, яка складається з багатьох елементів, які взаємодіють між собою. Це означає, що організація повинна бути цілісною системою, яка складається з багатьох елементів, які взаємодіють між собою. Це означає, що організація повинна бути цілісною системою, яка складається з багатьох елементів, які взаємодіють між собою.

даний вироз очей, слабий голос і часто-густо їх фізична будова є мало пропорціональна. Звірлукружним знаком "Риб" керують планети Юпітер і Нептун. Жінки з-під знаку "Риб" педофілічні й боязкі. Якощо не знайде доброго і відповідного товариша життя, стає примхливою і дивацією, але все таки не втрачає своєї основної прикмети: продженої доброти. Найкращими для неї чоловіки з-під знаку "Рака і "Скорпіона". Чоловіки з-під того знаку шукають у жінці не так зовнішньої краси, як краси духа, інтелігентності серця. В подружньому житті є вірними, а в праці сиротиними, і через те страждають матеріально, бо інші їх часто випереджують, а навіть використовують. В основі їх характеру є доброта.

Люди, народжені в часі між 21 березня і 21 квітня, піддають впливам астрокружного знаку "Барана". Люди з-під цього знаку є незвичайно діяльн. Визначаються бистрою думкою і сильною волею. Шкоро орієнтація та певність себе дають їм змогу легко вистеборовувати життяві труднощі та перепони. Часами вони зарозумілі на себе та

чі прикмети сульфамілу. Відак віджирито не краще діючі сподуки, як сульфаміди і інші. Сульфаміди діють у той спосіб, що вони беруть участь в переміні матерії в організмі бактерій. Бактерії, як кожний живий організм, потребують кріпк поживняк не й вітамінів, які регулюють і діють про правильну переміну матерії в тілі бактерій. Сульфаміди входять легко на місце потрібної для бактерій вітаміни (акімо-бензоатної кислоти) і бактерії стають нежиттєздатними, перестають розмножуватись, дегенеруються, а даліше вже сам людський організм винить їх до решти при помочі власних охоронних засобів. Для сульфамідів є незвичайно шкоро, в кількох днях виділюють пелуду, яка передати була довготривалою і тяжкою до лікування.

Підчас другої світової війни англійці Флемінг відкрив випадково хемічну сподуку, яку назвали пеніциліною. Її півторо-

КРАСА НАШИХ ЦЕРКОВ. — Українська католицька Церква в Ст. Катерині, Онт.

якості і та впертість, спричинені їм у житті немало неспорозуміння. У праці вони енергійні і самостійні. Пробують закласти свою волю іншим і купувати везіння на переломі місця в суспільному, політичному чи військовому відтинку. Вони вгадує люблять займатися політикою та суспільними справами. Є дуже темсрамійні, легко спалахують і реагують неспівісально скоро. Падіють-ся на хірургію та військових старшин і політичних провідників. Жінки народжені під знаком "Барана", люблять у житті "надавати тон". Вони честолюбні, енергійні й рішучі. Легко ображуються. Легко піддаються підлезуванню. На чоловіків їм надаються народжені під тм самми аяпоки мужчисти. Мужчини з-під знаку "Барана" звичайно, як то кажеться, "широкої вадчі" Прасолиті і мають сильне почуття обов'язку.

Люди, народжені між 21 квітня і 21 травня, підійняті впливом зоряного знаку "Бика". Вони незвичайно високо цінить матеріальні блага у всіх їх формах. Люблять вдаватися добляжжю. І в думанні і в поведінці часто отримі, потребують часто більше часу, як хто інший, щоб відновити зрозуміння, як виконати якусь справу. Відповідно до того вони є і прасолиті і терпеливі. В житті дуже практичні й отадні. З нескітти сиривають всякі новості, бо мають нахил до контрастизму. Люблять домашнє вогнище. Між ними різко поділюють ентузіастів. Вони не люблять ризикувати нічим, думують, як то кажеться, і не ходять. Часами жауна приходить їм тяжко. Різко трапляються між ними люди з новими оригінальними думками чи ідеями. Свої принципи обстоюють уперто і навіть, коли не знають рації, не дають себе переконати й найліпшими аргументами. Навча їх зрівноважені і вони рідко надаються будничним впливам. Часто цікавляться музикою, а зокрема співом. Коли їх порушити, стають зосередженими і непристнними. Люблять природу. Жінки з-під того знаку дуже добрі господарки. Контролюють докладно чоловіків і є заздрісні. Трудно дати себе перекопати, коли зроблять помилку і майже ніколи не змінюють своєї думки. Найкраща порада чоловікам - дати їм волю у хатніх справах. Жінки ті не тільки добрі господарки, але й добрі матері. Мають нахил публікувати нерухомості, хати, усма тощо і сині є педанти провідники. Для подружжя підходить їм чоловік з-під знаку "Тіла" або "Козорога". Чоловіки з-під того ж знаку люблять свою родину, дім і дітей та дають про них. Добрі чоловіки, хоч і часами вперті. Люблять приймати поради, але ніколи слухати.

Люди, народжені між 21 травня та 22 червня, є під впливом зоряного знаку "Близнюків". Між ними трапляються дуже жеті, що люблять знаку. Їх думка є дуже гнучка і всестороння. Часто є між ними люди, що цікавляться і працюють одночасно в різних ділянках, хоч і ті ділянки часто є собі протилежні, і осягають в них більш ніж пересічні успіхи. Вони вчимо зайняті, на все мають готову відповідь. Практичні по паді ду-

ман якості з роду "пенсіонерів". Зразу же відкриття не викликало особливого ін-калеса, хоч і досліджувала його мала група лікарів і зробив звичайні американському мотушному фашистичному промисловцям підлясо необхідності всі перекуди, так що пролунали неспокійні пастиса для потреб американської й інших військових армій.

Щодня досліджувано екстенсивно піа-порозні війни і відкрито нрді дуже добрі антибіотики (так знамено у гошу чинних ті), як стрептоцистин, хлорцистин, оксацистин, еритромицин і інші. Вони певничайно скоро збивають бактерії і лікують численні педуси, які перед тим були часто смертельними, як ось зазвичай рими, газову гангрену, запалення отверп-пів, запалення очей, запалення саряч-я і інші. Накази педальні смертності серед ринних війни певничайно змаліли.

Для хемотерапевтичних середників (сульфамідів) і антибіотиків полягає в тому, що вони входять у кров і там безпосередньо атакують бактерії. Однією з най-грізніших педус, що спричиняють великі птати серед людсьи є туберкульоз (ТБ), що її називають відколиком ч. 1. Вона грізна тим, що може атакувати і молодих і старих, без різниці віку. В спричиненні, бактерії ТБ є дуже відпорні на ділення діля, бо вони покриті повсталою оболонкою, що хоронить їх перед моту-пим впливом дїа них діля. Вони певничайно життєздатні, невибагливі і при-юються дуже швидко до обстани і до діля, що їх зяжає хворий. Ліки треба подавати в великих дозах, щоб бактерії до них не звичивувалися, а коім тоді ліки треба часто міняти. Туберкульоз є тяжою хворобою білих кровот населяни, що живуть смічени в тісних, малих помешканнях і але відкажуватися.

Повітря антагоніст впроваджені для лікування туберкульозу дуже зорбі ліки, як стрептомицин, РАС (парааміносаліцилову кислоту), антагоніст нікотиніної кислоти, що апає їх відповідно дією ді-лікують залопітно педучу. Туберкульоз є дуже запальною, тому в Америці і Канаді уряа здоров'я примуємо іодне тмоще в відповідних санітаріях. Хворих чинити впроваджені, коли різко змичива бактерії ТБ в них. Північні рослини ба-ляси не виключають пловоту бактерій до їхнього осягання. Коім діля, що збивають бактерії, хворі дістають, прасарити каліція, вона, то поточає організми ізоопати кожної бактерії (напокидає у алегачі), осягаючи їх оболонкою калі-цію карбонату (крейди). Звичайні Рентг-

же добре падаються до торгівлі, часом легкої журналістичної праці, хоч зустрічаються між ними добрі техніки, фальсифікатори і мистці. На жаль ті люди не вміють витримати при одній ісві чи одній праці довго. Цілою з характеристичних рис їхньої адції є зовнішність. Тому вони не надійються до таких фахів чи справ, де треба докладності й прискіпки. Вони бувають добрими промовцями і мають легкий стиль у мовленні. Виявляється охотно і в них завжди на столі можна побачити книжки й журнали. Люблять рух і тому найкраще почувати себе у великому місті. Село їх не притягає, спокійно не люблять. Дуже зручні, куди, хоч пішли, мають здатність до музики, чужих мов. Жінки з-від того завжди люблять дітей і розлуку. Мають часами дуже екзотичнімному азаму і саме про таких жінок казав Фрейд, що вони мчать "дві душі". Вони люблять подорожувати. На чоловіків для них падівають мужчини з-від знаків "Терези" і "Нодолі".

Люди, народжені між 22 червня і 23 липня, є під впливом зворуженого знака "Риби". Характеристичною рисою їхньої личи є велика чутливість, яка проявляється осякомо виразно і в чоловіків і в жінок. У товаристві вони доно несамітні, люблять самоту. Дуже легко захоплюються. Мають звичайно в житті п'яту ідеальну ісві і залляються вірними їй до кінця. Дуже привабливі до родини й рідного храму. Чітко дола каже їм часто подорожувати, ллятися містом, перебувати. В часі юності зустріли "нігелізм" перед кимсь, поділитися клопотами і пробаками. Добра серце, часто допомагають другим. Їх характері мають багато жіночих рис. Працюють добре, але не самостійно. Це нерівнодійність випливає із впливів міської, якому вони піддаються. Люди, що підляють такому впливові, цікавляться минулим, історією, виходяться лляччями, архівачи, розкошчачи. Цікавляться спортом, зокрема водним. Не вміють добре оцінювати інших людей і з того приводу мають часто казати. Треляються між ними зародушливі, заларішні й алітні. Намагаються, сильно розвивають нахил до рідного життя. Жінки з-від того лляку добрі подружки й матері. Здатні на жертву в терпінні для своїх родич, люблять містечко. Часто з самі кинуть мистецтві таланти. На чоловіків дані вони казати мужчини з-від знаку "Скорпіона". Чоловік з-від знаку "Риби" бореться за добро своїх рідних, свого дому. У свій праі ставить собі бажані ділі і якщо його жінка розумітиме його стремління, вона завжди вірного і доброго чоловіка. Він ллякує наслід в рідному житті, цікавиться літературою й мистецтвом, любить "мспілки і вишневий садок".

Люди, народжені в часі між 23 липня і 23 серпня, підлягають впливам зворуженого знаку "Льва". Вони сильної волі й витривалі. Цікаві себе, люблять показувати. Стійкий астрологічний надіял тому знакові знаку "Льва" — царя звірат, бо вони хотіли в ней саусі заллячати, що

на (Х-ребе) залляються поступу у лікуванні, коли так алітні жовіри (порожні мідні) в ластках міліт, з аспіринісми не розпильваються. Цікавим ї, щоб лікується жовіри на туберкульозу (сухоті) розпильюється аналіскаріє.

Другою рідною педурою, що забирив аспіриніс жерати є рик (схрип). Погю причиною є спосіб їни і його причинником не є бактерії, чи віруси, але спосіб дії переміна матері (мистобілізми) серед самих клітин організму людини. Нормальні клітини розвиваються до кінця величини, зупиняються, замінюються, а на їх місце вступають нові, такої самої величини. Однак жінка, з незвідною доі причиною, ті самі клітини замінюються складно діастасю, розростаються до не нормальній величини, перешкаджають у розвитку нормальних клітин і їх кінцят, а самі розростаються і змторюють педуру, що її ясно пістрахують (ракос). Спосіб дії людини педури (на педуру її) є остріжкою на те, щоб заларити її великі клітини, що є мисте підпорні на фізичній і хімічній алітні. Найбільш звичним у лікуванні при педури дуже сильних променів Рентгена (Х-рей, променів газми), які залляються аспіриніс клітин пістрахують, не зможуть жінки користуватися, а охорони чинники організму забиривуть лляччі клітини і їх усунуть. Дозування променів мають бути відповідні, бо при долітві наслідатиме: можна зможуть і нормальні, заларітні клітини. Після заларітні радіо, хімічного педури, що знаходиться в жінкальних клітинах в уралі, і остріжкою факту, що радіо педури заларітні клітини, щоб педури заларітні клітини педури, що їх стало заларітні рідні. Готки, що мають заларітні з собі мілітими, кілкіскалі рідні, можна зможуть заларітні в тіло людини і ним спосіб педури заларітні діастасю заларітні безпосередньо заларітні.

Ісві аспіриніс штучних радіо-активних педури, що педури в різних періодах дії діастасю заларітні променів, заларітні кожну атому (променів альфа, електрони, нейтрони), можна заларітні радіо-активний кобальт, що заларітні променів газми заларітні заларітні від них, що заларітні в радіо. Так заларітні кобальтом, бажати є тепер заларітні заларітні до лікуванні пістраху при педури педури.

Крім тих фізичних способів заларітні заларітні заларітні, в останній часі, коли заларітні не так заларітні заларітні заларітні, але його заларітні, заларітні заларітні в тому заларітні, щоб заларітні заларітні, що заларітні заларітні.

особи під шкв знаками природжені, шукають вищих цілей, є нашіковані безсмертністю, що проявляється і в пошукі і в милості. Вони достойно-горді, але і чисті, суворі і невинні. Вони люблять репресувати і підкреслювати своє становище. В чоловічому житті мають деякі промахи, і по ті саме промахи треба дуже зникати, щоб не предати собі їх. В процесі не є вони добродішними, люблять, унаслідок далекості планів, відважні, а воєнне в торговельних справах ризикувати. Супроти своїх ворогів великодушні. Якщо їх погнали, вони легко відбувають. Люблять широкі шари, в відкритому повітрі. Їх легко зіпсувати по повзанні ході і міліметрі голови. Очі в них великі, довші губи сміливіе розливаю, як горілки. Вони зовсім життєрадісні, люблять нове життя. Надаються до репресивних функцій і між ними знаходимо чимало добрих людей, політиків і промисловців. Їх планетно є Сатурн. Жінки з-під знаку "Лев" часто нещасливі, хоч у чоловічому житті зирні. Люблять виставку шлюбної церемонії. Для них найкращим бувало мужчесь з-під знаку "Козорог", або "Стрілець".

Жінки, народжені між 21 серпня і 23 вересня, підносять планам зовірокужного знаку "Шеніт" і в їх характері видно дещо так звані жіночі прикмети. Вони є м'якої куди, терпеливі і витривалі у війні. Стремлять до змири, шукають в жінці чистоти і краси. Мамть нахил до лікування і мислення. Визнаються добрим пам'яттю і добрим обсерваторієм кистю. У деяких з них показується дрібна неміцність, мамть нахил до елітизм. Народжені під тим знаком мамть нахил до гумористич, вони люблять велике товариство і швидко банити своїх гостей. Надходять до елітистичних фактів, бо витривалі в війні. Між ними побутують чимало елітистичних функцій: техніка. Мамть часами хист до інженерства. Підносять планам планети Меркур. Це здебільше гачі люди. Мамть спокійну адуку, не люблять висуватися до переду. До патетичних нас іксько характеру налягають податливості на моральне лікування, спихують депресії. Жінки з-під того знаку — мамь потіти, змири. Вони не нірять у нересуді й забобони, добрі господарки. Надають несконного значення елітистичним церемоніям і здебільше створюються мамь елітистичні весілля. Для цих добрих на чоловічій мужчесь з-під знаку "Козорог" або "Стрілець". І мужчесь з-під того знаку люблять жінок любовно господарів: матерів. Вони тяжко озвучуються, але зате, одружені, є зичиві й потітишні.

Жінки з-під знаку "Шеніт" мамть м'який складаний характер. Їх розум сивітний на почуття, вони потітиші, але мамть нахил до гачітної апарії. Вони мамть чимало елітистичних планів, є точні в елітистичні й чибільне відповідати чоловіків з-під знаку "Лев" або "Козорог".

Люди, народжені між 23 вересня і 23 жовтня, підносять елітистичні зовірокужного знаку "Ве-

(жіноца), а тимчасово роздіст цих чоловічих кистів в елітистичні пістерики. Вислідено різні хімічні препарати, що є корисними в деяких елітистичних кистях і дають відді, що мамть шкв мамть елітистичні дії на шкв шкв шкв.

Оскільки ж це ті жакоби є позичивими тілами в початкових стадіях недуги, в наслідок дещо добрі способи розлівання (діяльності) педуги, які дозволяють виконувати багато елітистичних дії на шкв.

Пістрик тим різніш, що розліва елітистичні кисті в зовсім безобидливий і боля виступають звичайно тоді (при яну рітних органів), коли мам пістрик елітистичні великі елітистичні і перебівають в так звані метастазми і розліва в організми. Лікування в так елітистичних стадіях елітистичні мамть подаватися з-під, які мамть мамть боля (морфія й інші подібні препарати), але не лікують елітистичні недуги.

Причини повстання пістрика не є добре знані, але відомо, що різні подразнюючі речовини, як смола (асфальт), хемікалії, нікотини в деякі потіти — у елітистичних елітистичних кистях, мам обсервувати елітистичні пістрики легше. Розліва не є так зичивий. В Америкі й Канаді є токсичні, що спеціально зичивються багатьма причинами повстання пістрика і елітистичні ліку проти цієї недуги, що зичивось елітистичні і елітистичні, старий, викорочуючи елітистичні жінки.

Недуги, що їх виконують бактерії — мамля виборюються і лікують доволі легко і в добрим елітистичним при помочі хеміотеріпентичних дієв (сульфамідів) і антибіотиків (наприклад, пеніциліну) — однак ті дієв не діють на педуги, мамкалії вірусних.

Одна в дуже різніш педуги, які зичивсь дієв себе мамля: податливості в організмі це дещо паразит, або поліо. Мого зичивують три різні віруси, що зичивують першою системою. Лікування цієї педуги є успішним, коли в шкв розлівають і зичивують відновлення дієв, дієв вірусу не зичивують дієв не пошкоджено елітистичні дієв жінки перші.

Закри перебіваю до способів лікування хочемо зичивати мам два зичиві дієв на ту і подібні недуги. Це є вакцинні і сироватки.

Вакцинні — це препарати з елітистичні в зичивих бактерій чи вірусів, що, апроваджені до організму, продукують зичивують відновлення (імунізацію) через встановлення елітистичних дієв організму.

Сироватки (сера) це препарати, зроблені з крові ширяк, що їх зичивують елітистичні бактерії, або їх елітистичні, мам зичивати токсинами. Така сироватка

ти" Воєк гарні люди, з палкими почуттями. Стараються завжди уникати великих неприємностей, суєречок, сучінок, модати, вступити хочуть з дороги, як асфит з ніж з смарку. Воєк з мильною гармошій й люди. Надані їм добре на співників для всіхких підприємств, бо пошк невичайно чисті суєречки інших, асфити, пильну увагу на добрі концерти, форми і манду. Не долюбляють звичайної фізичної праці. У різних справах не почувають себе певно і піддаються великим. Їх вибагливі і люблять вигоди. Вони піддаються часто асфитурі, й програвши справу значаєно преді. Нахил до музики є для них еріджний, тому велику кількість концертів й театрів. Між ними знаходимо деяких музиків, акторів, а деякі з них піддаються на суджі, бо мають вроджисті і сміливо розклясе попуттє сиреволивості. Жінки а-від знаку "Басті", мають цікаві очі, висхідно продають, якіські, танцюють, тактомі і зрештєй в товаристві. Досить усеїт і легко обмануються, але легко дають себе переманити. Легко тратьте серце, але не на довго. Нисхідники бувають з великими а-від знаку "Бастіон" Чоловіки а-від знаку "Басті" теж легко обманюють і істерією. Швидко затаюються і ніколи ходять. Люблять добре товариство й мають нахил до мистецтва.

Люди, народжені між 23 жовтня і 22 листопада, є під впливом зіроружного знаку "Скорпіона". Під впливом цього знаку не значаєно стільки різноманітних і суєречних собі ознак і притяг. Знаходимо між ними людей мистецтвоний інтелігентних, з багатовою талантами, але знайдемо біля них і чийітні характери. Проте всі вони — і пораї! — добрі — значаються високою інтелігентною і хитрістю. Не мають себе і сильні характери, що переманюють усіх житей і трудної й переполня. Думка в них яка й мала смілина. Супроти інших вони обережні, не піддаються чужим впливам і ніколи не зраджують їм своїм великим значенням. Мають багато енергії, великий нахил до комбінацій і це причиною того, що вони значаєно своєю адобують величезні ставовики. Подібно, як народжені під знаком "Беззаконія", вони є мистецтвоний. Не є вони однієї й тієї а-від хаб. Одном з таких хаб і є велика працелюбність на асфиті. Люди з того періоду люблять позорозі. Їх своїми впроваджені безогранді та ніколи не збавують обрах. Подібно, як "людина-близнюк", можуть працювати в пильних шарпах і адобують осяти. Вони лантують лад собою. Вони мають великий мистецтвоний вплив на інших і адобують того впливу, щоб примушувати інших підчинятися своїй волі. Надані їм на військових стипенді, оцілюють тощо. Жінки а-від знаку "Скорпіона" дуже решиві, хоч того не показують. Надані їм до праці й торгівлі й надані їм. Чоловіки а-від знаку "Рані" "Скорпіона" Чоловіки а-від знаку "Скорпіона" бачать своє життя у війтх.

Люди, народжені в часі між 22 листопада та 22 грудня, є під впливом зіроружного знаку

спричиняє велику відчуженість, працелю.

Також впроваджені у відчуженію організм організм зростає, як шаркати, істе, хоєри, або дікують їх, як наприклад, скарпату і т. д.

Найбільшою трудністю при полі було знати адобуючий організм, як він впроваджені до полі брости, розширяться та мистецтвоний своїм тоном. Після дуже довгих і мистецтвоний будань знайдено, що полі полі розширяться в організмі після і то на великих шарпах. Далі знайдено, що полі полі розширяться на скляних шарпах, а в адобуючих розширяться і при особливій температурі. В тих розширяться знайдено також і вірну полі, які після адобують їх формальною і після перерізати дають велику проті тієї страшний недуги. Випити проти полі зроблять після після Америки і Канади при торгівничому університеті. Другий спосіб, що помагає організми в боротьбі з недугою полі, є також габулук, то й виробляють із сиротних людських крові. Знайдено, що у людей хворих на полі знайдено кілька таких габулук, що має в собі мистецтвоний тіла проти різних недуг.

Скоровак в крові людини, як перешкода недугою полі, має в собі проті, які лікують тієї недуги полі. Не жалі, скоровак в організмі (мистецтвоний) після полі є мистецтвоний.

В цей спосіб, маємо полі, знайдено вже полі, що дають велику проті в боротьбі з полі, недугою, як в гострих випадках спричиняє означення.

Недуги серця не мають великої ворог людини, тоді як з серцем рясні й життя. Пильний серця серця бувають різні і їх розширяться можуть тіжко адобують. Знайдено також можна підсудити, що мистецтвоний серця є великий першочисний спосібом життя і браком підпочку. Людям потрібне підпочку, щоб дати йому організми зростає силу для великої інтелігентної праці. Ктo форсує собою — має велику працю захворює на серце, а то й дати серцю атаку, яку перший раз можна не підсудити. Але друга атака буває значаєно смертельна. Серце б'ється безперестанно ціле життя, тому та серце треба мистецтвоний.

Маларія є правдоподібно найбільш поширеною недугою в світі. Докладні статистики не маємо, однак відомо, що на щорічну хворіє около 300 мільйонів людей в світі, з чого около 3 мільйонів умирає кожного року. Це недуга "теплих полів брешів і дождя лютого", але й помірно-теплі полоти не є відміні від неї. Ця недуга була дуже небезпечною в часі мистецтвоний

само, як і старинні дванадцяті знаками зорок-
круга (зодіаки), а також планетам такої со-
ляної системи.

Тут треба пояснити, що саме треба розумі-
ти під подвійними сузір'ями зорюк-
руга. Звичайно, на небо, побачити, що зорі
можли розбити на дві групи: одна з них робить
прямий нерухомий, це є так звані сталі зорі.
Другу групу творять зорі, що постійно зміню-
ють своє положення супроти землі; це є так звані
планди. З основних понят. астрономії відомо,
що земля, як і інші планети нашої сонячної
системи крутяться довкола сонця. Час, який вона
потребує для цього обертання, називають дво-
мадцять місяців, або точніше 365 днів. Коли у-
явимо собі, що довкола сонця знаходяться ще
багато інших сталих зір, то стане ясно, що земля,
яка є в постійному русі, завжди потягнута своє
положення відносно зір. На підставі астрономич-
них дослідів стверджено, що періодом одного
року складають різніх зоряних груп показу-
ється в-поле сонця. Нині цих 12 зоряних груп
такі: Козоріг, Близ, Близький, Рик, Лев,
Дівчина, Вага, Скорпіон, Стрілець, Риб, Коло-
дід. Астрономія каже, що ці саме дванадцять
груп називають планетами на якій людина, зо-
крема починаються нові до творення людсь-
кого характеру.

Створення ідзакзодіакального гороскопу є
справа дуже складна і тому ми згадаємо, як це
відбувається. В першу чергу астроном стверджує
є точну дату, день і годину народження і ро-
динного її місця на сонячній площі, бо соняч-
ний рік починається саме 21 березня. З черги
значить він географічну широту й довжину
місця народження. На ці дві часті він домідує-
ся, а нині саме зорюк-ругу місяці людини
народження. Окремі обчислені календарні дані
місяці, які в так час займали сонце, місяці та ін-
ші планети. Місяць планет позначає він геометриза-
цію. Коли астроном не знає точної години наро-
дження, тоді народженням так званою жето-
ною реконструкції. Це дуже складне обчислення,
яке дає змогу з якоюсь невизначеною перемі-
ною. (визначення часу, смерті різних, то-
що) обчислити, рахуючи план, точну дату й го-
дину народження. Коли астроном знає лише ві-
ті астрологічні речі, тоді обчислює він нині небесні
дані народження. Залежно від особистого до-
гадки та здібностей астронома виходить таке по-
яснення білий або інших доказів. Очевидно
астрономія не має ще своєї замкнутої півні-
чної форми, з моментом, коли люди підлягають
доказові сонячну систему — повноповністю
й астрономія.

Можна мати різні погляди на чибуте
астрономії, можна навіть її твердження менш
чи більш фантастичними, проте вони все одно є
цікві, і ми віримо, що нині читачі матимуть
приливу розуму, виходячи своїм своїм зна-
йомим прикмети у вище поданих рядках.

маленько підказується і життя, є жодні ви-
хідки, що діти, хворі на цукрову, живуть
до нині від 1922 р. відстоюють подібні за-
стрики існувати. Існувати не можна ужива-
ти доуско, тому що шалюкові соня роз-
смадують його. Існувати не сподоба поді-
на до білання.

Ві цього короткого огляду читачі жо-
жуть бачити склад доброго прикладу нау-
ки зорюк-ругу людства.

Космос Вілліамс

Присяга українським дітям

О, Божа Маріє Присяга,
О, Присяга Маріє,
Усіх, хто має шалом терпіння,
Прийма і шалі!

Любов безмежна Ти і добрість,
А серце — шалє скербиня,
Дай всіх, хто в горю та в мизі,
Ніх Твоїм волею шаліться.

Ще Твоїм серцем кув і широк світ
Дав Ярослав шалєм шалі,
І шалє Присяга Ти і шалі
Я шалє шалє шалі.

Присяга Ти шаліться,
Ой шалі шаліться,
Зоря і шалє Ти Україно,
Присяга й шалє шалі!

Тоді шалімо присягу
Ми, українські діти,
Що шалімо шалє шалі шалі,
За шалі і шалі.

Ще шалімо Тоді шалімо
Ми шалімо шалє шалі,
Сьогодні шалє й Україно,
Я шалімо, шалімо.

Усі шалімо шалє шалі
Присяга шалє й шалі,
Тоді до шалімо шалє шалі
Тоді шалє шалі шалі!

Присяга, Присяга Маріє,
Присяга шалє шалі,
Бо шалє шалє шалі шалі,
Бог шалє шалі.

О, Божа Маріє Присяга,
О, Присяга Маріє,
Усіх, хто має шалом терпіння,
Прийма і шалі!

3 життя Парохії в Сидней

Члени хору це колишні члени української вечірньої школи із своїми добрими батьками і матірками. Їм дещо, що біля віта минули від їхнього прибуття до Канади, вони все були добрими членами різних товариств при парохії і своїх дітей ввели в життя реалізацію і надіє. Вони мають роботу деяких батьків-робітників, що перемінені важкою працею у заводній фабриці, замість спочивати, сплять до заду па трібно із двома дітьми. Треба їм нехотів подивитися у їхній обов'язковості і точності. Є такі члени хору, що подружжям із чужинцями, але тому, що вони дізнали своє рідне, то ж хоч і після тяжких зусиль навчили своїх жінок української мови і так в хаті скоріше можна почути українське слово, ніж, на жаль, часами в хатах колишніх з роду, по армії і по назві українців.

Теперішній хор вже під'їхати літ провадити п. Степан Гарасовський. Крім великої терпеливості, доброго голосу і диригентської техніки,

своєю англією відомо і рішучістю поставив хор на високий рівень. Виступав цей хор у аудиторію „контесті“ і одержав друге місце; іздані із програмою днів і танцю по більших осередках Нової Скотії; кожного року в часі Христового Різдва і Воскресіння через місцеве радио давали прекрасні програми пісень, а також кілька разів радіо станції не лише просили дати кілька пісень, але навіть хор випагородили доброю грошовою оплатою. Хор піддержує нашу давню традицію, бо рік-річно їде з кожною по членах парохії. І не раз переірали, імовірно класи хору добре шалитиють Света.

Одне, що часом так диригента, як і так хористів заспокоює, то є брак людей на концертах у своїй українській залі. Не знати, чи ті білі люди так помучені, як тяжко витягати тих мізерних двадцять п'ять центів, хоч на „bingo“ є охота і час.

Товариство Мужчин при українській католицькій парохії в Сидней. Посередині парох о. Константин Жарський.

Діти, що ходять до української Вечірньої Школи при парохії у Сідней.

Із хором тісно звучила група разжористів, яку вже літа провадить тутешній канадський уродженець, л. Флан Бук. Їм при нагоді різних концертів обігачував їх програму українськими народними танцями.

Крім Живого Товариства й Українського Ювенту, недавно створено Товариство Мужчин.

На злишці бачимо самі молоді обличчя, жони майже всі уродженці Канади, українці, що не віддурилися свого народу. Сходили мають раз у тиждень і там відгодолюють собі план праці, якої усе мало виконують, біля цілі, допомагати у вірші парохії, активісти спілкування, навчання вислухати думки свого співбратів, не зражуватися завагами, жити добре жердискутувати справу і поробити досвід річної закінчення і їх виконати. Товариство Мужчин є зацікавлене поступком у громаді, недавно успішно перепропагандою розмородаж білетів на телевізійний апарат, щоб децю розбудувати фонд будови нової парохіальної залі, бо теперішні постарілися і хоросіться на „пенсію“, служила вона як національна домілка і як фелігіна, у перших початках, а також і в насі пожежу шерням, що був в 1934 році.

Так як сюди, так і в Сідней деде Рідну

Школу наша гр. нато. парохія від початку свого існування, цебто від 1913 року. Ведення школи у початках було спростісне, а від 1940 року навчання дітей при парохії було вже правильне і постійне. Було час, що кілька літ дитячий садок і Рідну Школу провадили Сестри Службовниці, а від 1952 року, коли Сестри залишили нашу парохію, навчання у Рідній Школі перебрав о. Парох і нині Ольга Гаврасовська.

Діти учаться до вечірньої школи досить задоволено, але зите велике число через жадобальство своїх батьків, марнує свою можливість на вулицях, кінах і інших осередках морального передпідкілля уважку і заиродніння.

Волівати до дітвора робітництва нинішнє, чи провідникам, приходитьсь дуже тяжко, бо родини через кімні подружжя силою факту говорять у хаті домалою мовою, товариство від аудані має тем мішале, а крім того тутешні українці відірвані від інших осередків українського життя тисячами миль і дітвора не має нагоди потягнути на життя і придо своїх співбратів-сестер.

Друга причина — це дух бунту, що йде, як та тінь за нашими поселенцями, де вони не омпізнаєсь би. Все знайдеться хтось, що буде рення апостолам когади, кина і безглуздої кри-

як відлужка, доки не надійде лікар. Негайно застосування літучого відлужка впроваджує кілька хвилин може втручати 75% тис, які не мають ніякої надуті есрці. Переважати по- нечасно, якщо такі є, негайно, як тіло не пора- женой відлужка притримати.

Поранення ока. — Коли око є поранене час- тинкою металу, скла, чи дерева, агако обов'яз- ки об'єк. і негайно вилучити лікаря. Хворого покласти.

Утоплення. — Усунути з уст пісок, нахил, повернути анимом до землі, підняти до ноги і по- рити, щоб вийшла з уст вода. Відтак обер- нути горілиць, голову і груди положити нижче і застосувати літуче відлужка, поки чого- пельких не стане дихати. Тоді огрівати і да- вати дити чай із коньяком (бренді). Білість ягоди утоплення тривається поблизу бе- рега, так що звичайно рятують не заражує ні- чого життя. Якщо можливо змунти шир, ко- ли ні, то змунти чорно. Не вильне пробувати класти на ртуть тис, які не мають злишко, потрібного для твого рятують.

Кровотеча з носа. — Коли кров тече з носа, треба дати горілиць, так, щоб голова була ви- соко, розімнути ковпир і класти ліпні ком- преси на чоло і жар. Рівночасно класти ма- лий тампончик з вати до носа і стиснути ніс пальцями через кілька хвилин. При цьому від- лужка глибоко швидко відлужка устами. Коли це не допоможе — вилучити лікаря.

Земляни. Це загальна подорожчача не- ладія, чого не, безпосередньо причинити зем- лянці з дитини мозку. Отже, щоб крок змун- ти, нахил до землі, класти відлужка так, щоб голова лежала нижче від роту тіла. Коли чор- ний не приходить скоро до притомності, від- лужка його від роту, експонувати аше водою, да- ти ковзати амони. Якщо і це не допомагає — застосувати літуче відлужка. Коли вилучне притомність, хворий повинен спокійно лежати в теплі, поки не прибуде лікаря до нього.

Епілепсія (судороги). — Хворий втрачає притомність, на уста виступає піна, тіло тіло здригається, часто друкує уяв. В часі на- падів ковзати хворого на землю, відлужка з одної, відлужка від голови щось м'яке. Якщо відлужка покусити вуха, алопати між зуби шмочок, обвивати ватю, або взяти по- в'язку і гудити хустинку. Такий падає триває звичайно кілька хвилин. Після треба дати хворому спокійно відлужка. Хворий повин- не нестерпяти перебувати поблизу ніч. потім і ніколи не вилучити. Однак якщо ж при на- паді спазмів не треба ніякливо держити хво- рого без руку. Коли дитини на анімацію несте- мте дихати і ковзати, під м'якою рукою не застосувати літуче відлужка. Тримати з теплі.

Біль вуха. — Коли біль починається, негай- но викликати доктора, щоб вилучити вуха.

В. Іванчук

ПОВСТАНЦІ

Примери дві хвилини в темноті
і змунти в ніч — одні хвилини часу...
А після тривалі ролі на сцені!
Спробував простір і дитини вилучити тіло.
Дитини перевернути вилучити часу...

Гурмак змунти, який темна тіло,
Дитини спокійно, темні дитини...
Примовили ехли від вилучити тривалі...
А в відлужка мовчазний уклі
Дитини вилучити вітру сиб: — Повстанці!

НПЧ

Тися ніч розлога, зорезав
З дитини мовчазний уклі
Повстанці темні дитини...
Кримян своїми обличчями...

В дитини спокійно мовчазний, —
Дитини дитини ніч темні...
Саміти мовчазний дитини
Насом промани в тілі мовчазний...

Части мовчазний «дитини мовчазний»
Примовили темні дитини тілі
і дитини змунти аше дитини...

Примовили темні дитини тілі
Повстанці простір темні очом, —
Дитини мовчазний дитини мовчазний...

ШІТІХ

Дитини на сцені в мовчазний...
— Білий, того щось мовчазний...
Губами мовчазний мовчазний...
Один на дитини — мовчазний...

Хрустали мовчазний, чисти
Повстанці темні... Вилучити дитини
Дитини мовчазний... і мовчазний
Свароче сцені дві мовчазний...

і мовчазний, як мовчазний
Вилучити дитини мовчазний...
А дитини мовчазний мовчазний...

— Не чий? — Не бачу?... Чий дитини...
Уява рисувати сцену...
і аше мовчазний мовчазний...

Якщо це замовчати, воно може спричинити
страху слуху. Якщо не можна дитини негайно
лікаря, щоб обличчям білі, прикладати теплу
пелючку з водою або аше.

25-ліття Парохії в Судбурах

Коли ми святкуємо сьогодні 25-літній ювілей нашої парохії у відновленій і прекрасно розмальованій церкві, наші думки, мовляв, підлягають, дивують до тих, що в тяжких матеріальних обставинах, відірвані від Рідного Краю, часто не підготовлені до твердого життя на чужині — свої перші думки і діла спрямували Своєю Творчів.

Ми в глибокій пошані класично години перед лицем, що залишили нормальну душпастирську працю в Україні й як чорні дахтери Христового стада, пішли в великій землі, щоб бути із тими, що їхньої поміччій найбільше потребували, щоб нести їм духову поміч, перенести з ними всі невгоди, щоб тішки держати їх у вірності Богові й Україні.

Ми в глибини серця, на колінах перед Запрестольною Божою Матір'ю, просимо Її, щоб додала сил перебути мучениче заставля Престо. Никиті Буялі, як першому Києві Церкві, що по зрештє істрах канадської землі шукав своїх вірних та уділяв їм своє Архипастирське Благословення на родинні місця у Новому Світі.

Парох о. В. Дюран.

Церква Покрова Божої Матері в Судбурах.

Можє й тому Всевисшій поблагословля завзятий труд наших старих батий на цій землі та й нами усім дия можливість обрати собі й за другу батьківщину й користати з усіх її благ.

Ми в глибокій задумі молимося за них усіх і з ажирє признаючи для їхньої неохотності й вірності Богові, пригадуємо їхній тернистий шлях, який вони вистили для нас, як тих, що до них мали прийти.

У 1909 р. група людей, що поселилися в Каттер-Клиф, на чолі із своїм парохом о. Василемичем будувє невеличку дерев'яну церкву. Справлені духової оцінки, до неї спішать теж вірні зі Судбур. Відправляються Богослуження, священик узявє Св. Тайни, узявє порада для тих, що приїжджають з батьківщини й тих, що в першому середовищі шукають шляхів, щоб стати знову людьми, щоб заробити трохи грошей, піснати родині, щоб окупила земельні, щоб повернувшись додому стати господарем у власній хаті та щоб не тиснєть по наймах.

Із приїздом о. М. Шумського зачинається другий період церковного життя із центром у Судбурах.

Хоч де нема власної церкви й Служби Божі підправляються по інших католицьких церквах, а часто в шпиталі, в школі, в приватних приміщеннях (дні, де сьогодні Michaud Drugstore), а навіть у пивниці (будинок Sudbury Daily

о. Є. Бобовник.

Star). Підприємливість нового пароха переманяє всі трудності й перший раз у цьому місті організується й громадське життя при парохії.

У листопаді 1947 р. обіймає парохію о. Із. Дворник, що зорієнтувавшись у ситуації починає інтензивну працю на цьому терені й відносить її до небувалих досі висот. Намітивши докладний план, стремить до нього, не зважаючи на всі перешкоди, які ще є й до сьогодні. За нього до Судбур налякане чимраз більше новоприбулих, через що темп праці збільшується, хоч при цьому вирізняють і деякі труднощі.

Вже в 1948 р. організується з новоприбулих мішійній церковний хор, який провідать п. Лем. Його підлях переорганізовує єврейський і здібний п. Я. Гробельський та ставить хор на високому рівні. Цей же хор керує парохією о. Є. Бобовник, а п. Гробельський організує теж успішно, перший раз в історії парохії — чоловічий церковний хор.

Новий парох при розбудові парохії старается усунути всі недомогання, щоб своєю працею охопити всіх вірних та всі ділянки життя. З повним запалом і енергією організує всі перпин громадства, а голову свою уягу звертає на молоді і дітвору.

В той цілі купує парохія прекрасну фарму над озером, де за короткий час виростає ряд нових будинків, що описані стають приміщенням для дітвори на літніх вакаційних оселях. Це „Біла Марія“, гордість не тільки Судбурца, але всієї нашої громади в Канаді. Тут теж відбуваються фестивали, що є одною з найкращих розваг у літню пору для дітей і старших.

Дім „Річної Школи“ підшукує фахових учителів, а в 1961 р. купує будинок під монастир, спроваджує Сестер Місіонарок Християнської Любові, які перебирають школу у Судбурца і околиці.

Сама церква теж не могла задовольнити естетичного о. Пароха та вірних і тому у 1963 р. в 25-ту річницю збудування церкви її відремонтовано й розмалювано з українським стилем.

Останньо закупила наша парохія величезний дім біля церкви, який у майбутньому відіграє значну роль в нашому зорганізованому релігійному житті. У ньому планується теж започаткувати відомому українську школу.

За о. Дворника записується менше 4-ий період жайної парохії. Змодернізована парохія росте і швидко зростає. Уже тяжко вистригати з працею одному священикові, тому вже в 1948 р. стає сотрудином о. Ю. Карнінський, а по йому о. Є. Бобовник.

Монастир Сестер Місіонарок Християнської Любові в Судбурці.

THE **Laberge**
LUMBER COMPANY LIMITED.

„For Those Who Want The Best“
Lumber, Builder's Supplies, Paint, Coal, Fuel Oil,
Wallpaper

SUDBURY, ONT.
Lents at Notre Dame
Phone 0568331

Д-р РОЧНН МНКАК

Шоп

Office:

70 Cedar St.

Phone OS 3-8386

Residence:

441 Frood Road

Phone OS 3-8735

Sudbury, Ont.

PROGRESS ACCORDION ACADEMY

318 Elm St. West, Sudbury, Ont.

Phone OS. 37031

Specializing in Accordion Instruction

3 Week Trial Courses \$21.00

ACCORDIANA & EXCELSIOR

SALES & SERVICE

L. NEMMI & N. BASTO

Compliments of

Silver Foam Beverages

**SUDBURY BREWING & MALTING
CO. LTD**

185 Lorne St., Sudbury, Ont.

Phone OS. 3-7332

DES ROSIERS STUDIO

Commercial and Art Photography

17 Durham St. North, Sudbury, Ont.

Phone OS 3-1314

JOHN BAZAR

Jewelry Store

Res. Phone OS 5-3251

100 Durham N., Sudbury, Ont.

100% Satisfaction at 100 Durham St. N.

NORTHERN BARGAIN STORE

Men & Boys Clothing, Shoes — Hats

24 Elgin St., Phone OS 35220

Next to Empire Theatre

Sudbury, Ont.

"Friendly Insurance Service"

W. S. "BILL" BEATON, C.I.T.

Phone Office 6-8111 — Res. 5-5487

Freemans Hotel Block

18 Durham North, Sudbury, Ont.

Compliments of

MENSOUE FURNITURE CO.

27 Ligar St. N., Sudbury, Ont.

Phone 6-6810

ROBERT MERRILLS SHOES

9 Durham St., Sudbury, Ont.

Phone OS - 56211

Better Shoes for the Entire Family

"Edwards Have Everything in Hardware"

EDWARD'S SUDBURY LTD

60 Elm St. W., Sudbury, Ont.

Phone OS - 39321

Compliments of

STAR BOTTLING WORKS LTD

252 Regent St., Sudbury, Ont.

Phone OS. 4-4571

Compliments of

EVANS LUMBER & BUILDERS

SUPPLY LTD

128 Pine St.

Sudbury, Ont.

KNOFF, HARDWARE

Plumbing & Electrical Supplies

Canada Paint Dealers

(the paint that stays)

Pipe laying by lots or while wait, a specialty

A Pleasant Service, Always

Corner Beach and Ligar Sts., Sudbury

Opposite St. Mary's Church

Phone OS. 3-9546

300 Mackay Bldg. 4 Durham St. N.

J. L. McMAHON

Адресат, телефонный номер

у вас будет украинские корреспонденции.

Phone 3-8407 Sudbury, Ont.

E.A. McDONALD LTD.

Insurance, Real Estate,

Mortgage Loans

Sudbury, Ont.

11 Durham St., Sudbury, Ont.

JAKSON & BRENNARD FUNERAL

HOBIE & AMBULANCE SERVICE

ПОХОРОННЕ ЗАРЕДННЯ

Як для надгробків, так і для надгробкових похоронів — ми обслуговуємо, щоб обслуговувати вас, щоб обслуговувати вас, щоб обслуговувати вас.

83 Larch Street, Phone OS 3-361

Адреси Українських Душпастирів у Канаді

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESE OF EASTERN CANADA

**HON. REV. BISHOP
ISHORE HOROSKY**
41 Glen Eighth Dr., Toronto, Ont.

BENESH VASOSLAW
278 Bathurst St., Toronto, Ont.
BIALECKY ROMAN MARIAN
Box 630, Kirkland Lake, Ont.
BLAZENKO MICHAEL
145 St. Patrick St., Ottawa, Ont.
BODOWNYK EUGENIUS
78 Beech St., Sudbury, Ont.
BODNAR GEORGE
1258 Gilex Blvd., Windsor, Ont.
BOYKO GREGORY
418 Sherman St., Hamilton, Ont.
BUTRYNSKY MAKIAN
61 Mountjoy St. N., Timmins, Ont.
CHANAT NICHOLAS
488 King St. E., Toronto, Ont.
CHODNIA ROMAN OSRM
Meadowdale, Ont.
CHABURSKY STEPHAN
889 Dovercourt Rd., Toronto, Ont.
CHAYKA LEO
Box 706, Vainfor, Que.
CHARNY BANIL
1611 Mountain Ave., Fort William, Ont.
CHOMYN PETER
359 Church St., Toronto, Ont.
CZEY JOHN VASOSLAW
7 Bartlett St., St. Catharines, Ont.
CHUPKA GREGORY
128 Clarendon St., Toronto, Ont.
CURKOWSKY MARIAN
131 Victoria St. S., Kitchener, Ont.
DEBENENKY BERNARD, OSRM
326 Lagar St., Toronto, Ont.
DZELYNKY PAULUS
1695 Langlois Ave., Windsor, Ont.
DZIMIAN MYEOSLAW, OSRM
Meadowdale, Ont.
ELYIV VASOSLAW
Box 3, Coleson, Ont.
EDMONDY GEORGE DR.
143 Franklin Ave., Toronto, Ont.
FGOL STEPHAN
400—4th St. N., Kenora, Ont.
FILEWYCH BASIL
143 Franklin Ave., Toronto, Ont.
FIGA FRANCES
85 Fennel Ave., Mount Carmel,
Hamilton, Ont.

GEGEYCHUK BASIL
2 Rockliffe Way, Ottawa, Ont.
HARASVMIHUK TARAS
2330 Berwick St., Montreal, Que.
HAWRYK JOHN
707 Nelson St., London, Ont.
HAWRYLAK JOHN
2820 City Hall Ave., Montreal, Que.
HAWRYLAK MICHAEL
2350 Montgomery St., Montreal, Que.
HODOWANY NESTOR
Meadowdale, Ont.
HODOWANSKY MICHAEL
2 Adrian St., Toronto, Ont.
HOROSHO MICHAEL
1505 Langlois Ave., Windsor, Ont.
HUMENIUK BASIL
131 Victoria St., Kitchener, Ont.
KACHMAR MICHAEL
1028 Stephens Ave., Verdun, Que.
KAMENEZKY BASIL OSRM
Box 122, Grimsby, Ont.
KAMENEZKY PETER
278 Bathurst St., Toronto, Ont.
KARPINSKY GEORGE
18 Gray St., Hamilton, Ont.
KOTOWYCH PETER, OSRM
Box 122, Grimsby, Ont.
KOMAR NICHOLAS, Dr.
127 Pittsburgh St., Saint Ste Marie,
Ont.
KORRA JOSEPH, OSRM
Meadowdale, Ont.
KOWALSKY GEORGE
1505 Langlois Ave., Windsor, Ont.
KRAWCHUK ANDREW
1305 Langlois Ave., Windsor, Ont.
KUTNY JOSEPH
828 McIntosh St., Fort William, Ont.
KUSHNIRYK NICHOLAS, S.T.L.
2388 Berwick St., Montreal, Que.
KUZMA BASIL, Rm.
Mount Mary Immaculate,
Amador, Ont.
LAWRENTY BASIL
445 Chalmers Ave., Toronto, Ont.
LYPSKY HODIAN FR. J.
2 Belwood Ave., Toronto, Ont.
MIHANVYCH YAKOSLAW,
St. Paul, Ont.
M. R. Woodstock, Ont.
MENTA LUDVIG Dr., OSRM
428 King St., Toronto, Ont.
NEKOSNY JULIAN Dr.
Waterford, Ont.

NYRKA HELEA Dr.
1496 Elmora St., Windsor, Ont.
MARSH NICHOLAS
4421 St. Boniface, Montreal, Que.
OLYNYK PAULUS
409 Deane St., Welland, Ont.
ONUPRIY GREGORY
R.R. 2 Markham Rd., Scarboro, Ont.,
Ont.
PAFF GEORGE Dr.
215 St. James St. N., Hamilton, Ont.
PASCHENY MARCIANUS, OSRM
1770 Centre St., Montreal, Que.
PEKRYMA JOHN
42 Jackson St., Ottawa, Ont.
RAKOWSKY MICHAEL
2305 Thimont St., Montreal, Que.
REVESE DESIDERIUS Dr.
177 King St., Welland, Ont.
RHOFF E. F. JULIEN
Box 558, Gresham, Ont.
ROMANOWYCH MARCUS OSRM
Box 172, Grimsby, Ont.
RUDEWYCH ROMUALDO Dr.
2065 Ouellet Ave., Sherbrooke,
Montreal, Que.
RUSNAK MICHAEL OSRM
428 King St., Toronto, Ont.
SHAWNE GREGORY OSRM
428 King St., Toronto, Ont.
SHAWANA THEOPHAN, deacon,
St. Paul, Ont.
R. R. 2, Woodstock, Ont.
SHUMAT BASIL, GEORGE, S.T.L.
828 McIntosh St., Fort William, Ont.
SHYRY STEPHAN, OSRM
Meadowdale, Ont.
SHYSUKOVYCH GREGORY, OSRM
Meadowdale, Ont.
KOVCHENYK PETER
2348 Main St., Niagara Falls, Ont.
SIMBALIST ANTHONY
19 Gray St., Hamilton, Ont.
STER MAHMO, Mnd. Monk
R. R. 2, Woodstock, Ont.
SHY NICHOLAS
41 Bath St., Toronto, Ont.
STYATYCKY PAULUS
400—4th St. N., Kenora, Ont.
SWIRSKY NIKON, OSRM
228 Deane St., Toronto, Ont.
SOLOVYV MELETIV, OSRM
198 Deane St., Toronto, Ont.
STEFAN JOSEPH
18 Terrace Hill St., Brantford, Ont.

THOMAS ANDREW, OSBM
Box 121, Gimshy, Ont.
ZAYAC MICHAEL
121 Victoria St. S., Kitchener, Ont.
ZALUSKY MICHAEL Dr.
4040—13 Ave. Rmt., Montreal, Que.
ZARHRY KONSTANTINE
West St., Sydney, N. S.
ZYDAN GEORGE
Box 122, Gimshy, Ont.
ZWAKYCH BASIL
208 Victoria St., Fort Frances, Ont.

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESE OF MANITOBA

MOST REV. ARCHBISHOP
BASIL V. LADYKA, OSBM
215 Scott St., Winnipeg, Man.
MOST REV. BISHOP
MAXIME HERMANIUK, CSSR
235 Scott St., Winnipeg, Man.
HORYS STEPHAN
Box 114, Beauséjour, Man.
BOZYK VLADIMIR
Genoa, Man.
CHYMNYK BASIL
2 Humber St., Flin Flou, Man.
CORMYLO JOSEPH
1954 Logan Ave., Winnipeg, Man.
DAREWYCH PETER
778 Flora Ave., Winnipeg, Man.
DENDMERER JOSEPH, CSSR
351 Munroe Ave., East Kildonan, Man.
DORIANSKY ROMAN
Box 694, Selkirk, Man.
DZIOOLYK DENIS, OSBM
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
FERENC MICHAEL
Box 129, Erickson, Man.
FORNALCHUK JOSEPH
515 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
FYK ANTHONY
639 1st St. N. W.,
Fortage in Prairie, Man.
HAWRYLAW CONSTANTINE
380 Marion St., St. Boniface, Man.
JODOWANY NESTOR, CSSR
Tache Home, St. Boniface, Man.
KOLOWATY YAROSLAW
180 Provost Ave.,
St. Boniface, Man.
TWANCHUK JOHN
Box E, Sandy Lake, Man.
IZYK SEMEN
49 Kennedy St., Winnipeg, Man.
KAMENICKY JOSEPH
Box 114, Beauséjour, Man.
KLYCHIAK MICHAEL
115 McGregor St., Winnipeg, Man.

KOTOWICH MATHEW, OMI
Cooks Creek, Man.
KRYSTALOWICH JOHN
814 Leconte Ave., Winnipeg, Man.
KULAK STEPHAN
Rosa, Man.
KUSHNIR BASIL, OSBM
115 McGregor St., Winnipeg, Man.
KUSY LUTOSLAW
Mountain Road, Man.
LAPTUTA P., Superior CSSR
Box 235, Hoblin, Man.
LEHRY JOHN
Papfield, Man.
LUKIRIKI VLADIMIR
Komauro, Man.
LUHOWY ANTHONY
Box 53, Elthelbert, Man.
LUHOWY VALERIAN
361 Talbot St., Winnipeg, Man.
MALYCH JOSEPH
Box 71, Fisher Branch, Man.
MELNICK MICHAEL
235 Scott St., Winnipeg, Man.
NOVAK GREGORY, CSSR
Box 250, Hoblin, Man.
OLASH VLADIMIR
Box 55, Ephraim, Man.
OLYNEK EUGEN
Box 145, Komauro, Man.
OLYNEK GREGORY
Box 43, Komauro, Man.
OLYNEK STEPHAN, CSSR
Box 323, Hoblin, Man.
OUCHARYK GREGORY
Box 2, Sifton, Man.
PANCHYSHYN VLADIMIR
Box 125, Gilbert Plains, Man.
PILKOW EMELIAN
Rosa, Man.
PULAK JOSEPH
110 Hallet St., Winnipeg, Man.
ROMANICHUK MICHAEL
Box 115, Pine River, Man.
ROMANYSHYN PETER
Box 82, Oakburn, Man.
RUDACHEK YAROSLAW
Box 64, Dauphin, Man.
RUM PHILIP, OMI
Cooks Creek, Man.
SEMIUCH STEPHAN
228 Brookland St., St. James, Man.
SHWCHUK DMYTRO
Box 141, Transcona, Man.
SHWCHUK S., OSBM
612 Flora St., Winnipeg, Man.
SHYTKOWSKY HIRSH
450 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man.
SPHOLAK JOHN
Vereana, Man.

SLOTA JUVENALE, OSBM
612 Flora St., Winnipeg, Man.
TAPNAVECKY STEPHAN
927 Assiniboine Ave., Brandon, Man.
WYNNYK ANDRZEJ, OSBM
612 Flora St., Winnipeg, Man.
TEPLY GREGORY
17—11th St. S. W., Dauphin, Man.
ZAKREWNSKY ROMAN
Box 17, Vda, Man.
ZIAC ANDREW
Berkhof, Man.
ZLEPRO YAROSLAW
Angerville, Man.
ZOLOTY ZACHARY
370 Logan Ave., Winnipeg, Man.

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESE OF WESTERN CANADA

MOST REV. BISHOP
NEH. SAVARYN, OSBM
6245 Ada Blvd., Edmonton, Alta.
ZARANYK BENJAMIN, OSBM
Superior,
Box 2, Mundare, Alta.
BILYK EUGENE, OSBM
6645—105 Ave., Edmonton, Alta.
BILYK MARIAN
350 Pine St.,
New Westminster, B.C.
BODNAR P., OSBM
Box 6, Mundare, Alta.
CHESHOVSKY STEPHAN
610—12 St. C. N., Lethbridge, Alta.
CHERNAVSKY JOHN
Box 4, Derwent, Alta.
CHUCHENKO JOHN, Ph.D.
6740 Ada Blvd., Edmonton, Alta.
CHUMY JEROME, OSBM
Box 6, Mundare, Alta.
CHOPLY BASIL
1010—40 St., Edmonton, Alta.
CHYRALYVY JOSEPH, OSBM
Box 6, Mundare, Alta.
DACHUK MYRON, OSBM
Box 6, Mundare, Alta.
DIADKO NICHOLAS
3511 Barnard Ave., Vernon, Alta.
DMYTCHUK EUGENE
Lament, Alta.
DROMYRCHY NESTOR
6540 Ada Blvd., Edmonton, Alta.
FEDYUNYK YAROSLAW
Box 672, Innisfail, Alta.
GRESKO MODEST, OSBM
Box 6, Mundare, Alta.
GRESCHUK MARTIN
6540 Ada Blvd., Edmonton, Alta.
GURAL MICHAEL
Box 45, Okanogan, Alta.

RYKOVA JOHN, CSSR
Box 18, Hume, Sask.
WATSLINGER WALTER
Box 91, Canora, Sask.
WOLOSZYN BART
Wahon, Sask.
WYRONA JOHN
Box 17, Arrol, Sask.

SISTER SERVANTS OF MARY IMMACULATE (SSMI)

ANCASTER, ONT.
Mount St. Mary Immaculate,
Orangeville
ANCASTER, ONT.
Mount St. Mary Immaculate,
Academy.
CALGARY, ALTA.
227-4 A. St. N. E.
EDMONTON, ALTA.
603-100 Ave.
DARTHEM, MAN.
St. Paul's Convent, Box 212.
PORT WILLIAM, ONT.
622 Main St.
ITONA, SASK.
St. Ann's Orphanage.
ROMARNO, MAN.
St. Paul's Home.
KITCHENER, ONT.
49 Mineral St.
MONTREAL, QUE.
603-4rd Ave. Beaumont.
MONTREAL, ALTA.
St. Joseph's Orphanage.
MONTREAL, ALTA.
Christian General Hospital
BECKEN, SASK.
410 Victoria Ave.
SASKATCHEWAN, SASK.
The Catholic Girls' Home,
424 Spadina & Ouel. E.
SUTTON, MAN.
St. Mary's Home for the Aged,
Box 18.
TORONTO, ONT.
Provincial Home SSML,
2 Anselme Terrace.
VANDERBILT, ALTA.
St. Mary's of Perpetual Help
Convent, Box 141.
WILKINSON, ALTA.
Canadian General Hospital,
WINDSOR, ONT.
Home of Infant Jesus.
1291 Forest Ave.
WINNIPEG, MAN.
St. Nicholas Hostel, 608 Evans Ave.
WINNIPEG, MAN.
220 Scotia St.

TORONTO, SASK.
Sacred Heart Academy.

THE MESSIANIC SISTERS OF CHRISTIAN CHARITY

EDMONTON, ALTA.
802-111 St.
ORDERSBY, ONT.
Box 198.
STUBERT, ONT.
77 Lake St.

LINOJA I YSTABUDH B KAHADI

LINOJA C. O. NIKOLAI
B. BISHRETY
St. Nicholas School,
608 Evans Ave., Winnipeg, Man.
NOJETH C. O. JOGHA
St. Joseph College,
Vernon, Sask.
JHOCH BISHRETY
Sacred Heart Institute,
Vernon, Sask.
Mount Mary Immaculate Academy,
Jawaska, Ont.
JHOCH BISHRETY
C. O. JOGHA (See above)
St. Joseph's Institute,
822-111 St. South Edmonton, Alta.
BROKHIM BISHRETY
C. O. BACHIM BETA, (See above)
St. Paul's Rectory,
817-101 St. South Edmonton, Alta.
CHOTIRH
St. Joseph's Orphanage,
Medicine, Alta.
St. Ann's Orphanage,
Hume, Sask.
JOHN STABUR
St. Mary's Home for the Aged,
Kesteven, Man.
St. Mary's Home for the Aged,
Box 18, Sutton, Man.
JANOCHIE SPATIRO
C. O. NIKOLAI
Canadian Medical Nurses' Assoc.,
46 St. Nicholas of Canada,
Third floor; Box 3941, Stebbin 4E,
Winnipeg, Man.
Christian Catholic Convent
of Canada,
46 Kennedy St., Winnipeg, Man.
JOKA SYKE M. M. JAHENHHA
Canadian Catholic Sisterhood House,
201-110 Ave. N., Saskatoon, Sask.

YUPRICHEN YSTABUDH I LINOJA B JIA

OURAN ANILAN
St. Basil's Orphanage
823 N. 7th St., Philadelphia, Pa.
St. Basil's Orphanage
1420 Locust Ave., Philadelphia, Pa.
St. Basil's Orphanage
Box 146, Chesapeake City, Pa.
ST. MARY'S HOME FOR THE AGED
609 Lombard Hill Ave. Phila. Pa.
ST. MARY'S HOME FOR THE AGED
813 Evans St., Philadelphia, Pa.
ST. JOSEPH'S INFIRMARY HOME
VIA THE AGED
St. Mary's Villa, Shalaburg, N.Y.
ST. JOSEPH'S SEMINARY
714 Monroe St. N. E.,
Washington, D.C.
ST. JOSEPH'S MONASTERY,
OSHA
Box 211, Glen Cove, N.Y.
HARLAN PATRICK NOVITIATE
P.O. Box 1004, Duques, Pa.
UKRAINIAN CATHOLIC NINOG
SEMINARY
Shalaburg, Conn.
UKRAINIAN CATHOLIC CAMP
Shalaburg, Pa.
PROVINCIAL ASSOCIATION
417 N. Franklin St., Phila., Pa.
UKRAINIAN CATHOLIC
COMMITTEE FOR SISTERS
161 Glenbrook Rd., Shalaburg, Conn.

KOTETI B JIA

ST. BASIL'S FREE SCHOOL,
(See boys)
Shalaburg, Conn.
ST. GEORGES' ACADEMY
(See boys)
112 E. 2nd St., New York, N.Y.
ST. BASIL'S ACADEMY
(See girls)
Fox Chase Sta., Philadelphia, Pa.
ST. MARY'S VILLA ACADEMY
(See girls)
Shalaburg, N.Y.
MOTHER OF GOD ACADEMY
(See girls)
111 W. North St., Shalaburg, Conn.

Політичні події в 1954 році

Хоч у минулому 1954 р. відбулося немало конференцій, з'їздів і нарад, хоч у тому році ніколишню може більше напружених і багатосторонніх промов, як колишнього, перед тим, спливаючи ж, у загальному, світові події йшли далі тим своєю жерстою дорогою. Як казали, дорога та не була дорогою, яка мала б пільгий час до успіху.

Большевики цілих шестого внутрішнього потрясіння, викликаного укладом і розв'язанням кривавого інста МНД Лаврентія Берія, наповно скопалювали свої фронті і добилися нових успіхів в світовому поході на звоювання світу. В січні і лютому 1954 року відбулася конференція великої чотирьох в Берліні, яка не принесла ніяких позитивних висновків і яку большевики знов використали як ескадру для своєї анти-західної пропаганди. А конференція в справах Азії, яка відбулася вслід за Берлінською конференцією, принесла комуністичному блоку ще одну перемогу. Високий ранок, 31. серпня в Мармуровій Залі палати Ліги Націй у Женеві підписано, після довгих хороших перемовин з Індонезією. На підписі того перемір'я Індонезія розділена на 17 провінцій з тим, що друк вказує країна пера Червоної Ріки врятує і створить Гіноні і морською пристанню приєднала комуністам. Це перемір'я закінчило криваву 8-літню війну в Індонезії і хоч французький "мирний" прем'єр таки добувся того перемір'я згідно зі своєю обіцяшкою, однак ж перемір'я не стало означеною перемогою комуністичного блоку в його змаганні із свободолюбним Заходом, який, розділений в середині, не зміг відстояти своїх позицій на військовому суходолі. Боротиба за Індонезією, яка мала в собі чимало моментів величезного героїзму, в якій одна сторінка дозвряла, а саме тероризм оборони твердили Ліян Йен Гу впродовж в анімації історії, як зривала співочовість і шидьковисті, закінчилися одна повною поразкою вільного світу. Виривні в точках перемір'я зазначено вогню військових виборів, які в ті країні повинні відбулися, щоб остаточно вирішити ці діло, але західні діячі комуністів, які поміли перемір'я не заперестали своїх патів вказувати на те, що ці так звані вільні вибори будуть такі вибори соціалістичного зраду, яких вислід аж сьогодні можна передбачити.

Тому, що вільний континент і його мала в майбутньому конфлікті стокі чимраз більше очевидними, не треба дивуватися, що Захід старався поправити і скріпити свої захистні там поліції. Для цього скликало в столиці Філіппін, Манілі, 4-денно-східну Азійську конференцію, на якій і створено відносно-східку оборону ор-

ганізацію (SEATO), до якої приступило поки що 8 держав: Англія, ЗСША, Австралія, Нова Зеландія, Філіппіни, Сінгапур, Франція і Індонезія. Таким робом кінцеве в історії європейській Захід і Америка відійшли в спільний лант проти комунізму в Азії. Однак ж нейтральність багатьох інших країн Азії, а зокрема Індії, роблять цей союз мало реальним і треба його часом і творити немало ще поправити, щоб зробити із нього реальну оборону світу, яка могла б мірятися з большевиками.

Китайські комуністи проголосили в тому ж році свій політ "ліквідації" Формозу і остаточно розправилися із Чан Кай Шекєм. Вони навіть зачали невеликі воєни дї дошки островів, які знаходилися під контролем китайських націоналістів, але ті дї не набрали ширших розмірів, так, що можна сподіватися, що це були тільки заочні комуністичні погрози, наміри на дезорієнтацію серед країн вільного світу.

Большевики і в минулому 1954 році стосували свою випробовану політику агентажу по-прежнему і просто генеральських місцевостей. Большевицькі атаки без ніякої причини атакували американські й англійські атаки, обидва ж безборонних людей. Коли ж за такі виступи вони дістали б дорожню по пазах, але в наш час це їх уклонило і далше без особливо допусканих прикметостей. Протестні ноти, які після таких випадків звичайно пересідали з одної столиці до другої, не змусили життя доправити, але не дуже першанкали большевників.

Минулий рік був цікавий ще й тим, що в ньому, як давно вже, зі Заходу сушили всілякі вироки до Червоної Москви. Здавало не тільки відомі комуністичні ступиники, але і б. англійський прем'єр Етлі, американський конгресмен, та радянський прем'єр Неру, який належить до тих, які перто приять у можливість мирного співжиття "свох світів". Відомі большевицькі "гостинність" і надмір горліжні так запаморочували гостям голови, що вони випадали відтак несповняти: нісипітні, закладаючи тим своїм неспівнесним тільки захолати в умах вільного світу. А чужий захолати в мислі і дії вільного світу — це саме те, на що большевики найбільше числять.

Відпалі хаос був характерним для минулого року. Єдині після протинних королів Фарука не діялися бажаного внутрішнього спокою. Боротиба за ладом між провідниками революції то загострювалася, то притихала, аж поки такі випустили одверто, з'їздом провідників анти-фаруковської революції генерала Насіба. Революція, яка багато обіцяла,

Св. Причастя дітей української католицької парохії у Ташкені, Ош. — Посередині парох о. М. Бутринський.

Ліга Українських Католицьких Жінок при парохії Св. Духа в Монреалі із духовною провідницею о. М. Пасичником, ЧСВВ.

Добре пригадати і запам'ятати

«Від початку християнства не було ж світі ніщо святе, ні реальні, ні політичні цінності, які в тій мірі були б дорожніми для Божого Об'явлення і для земної реальності, та особливо для релігії Ісуса Христа та Його св. Церкви як Божої Церкви. Болюстники мають за найважливішу задачу збереження Церкви. Де тієї цілі стріляють через викликання революцій, сором якої удається їм тільки вперти, сповідаючи і вірши християн убивати та знищити і в людська думка піру в Бога і Його св. Об'явлення...»

Митрополит А. Шеншицький.

Слово до батьків! Пам'ятайте, що християнство встановило в біблійних добрих, ніж усі добра світу! Коли ви любите і не любите даючим своїм ділом, то не тільки даєти ви їм сардонію любовності, ви тільки намагаєтесь виступити і правити, ви тільки виступаєте і в під несправедливості, то лишаєте їм у спадщину найбільше добро, яке тільки можете їм дати!

Митрополит А. Шеншицький.

МОЛИТВА РОБИТНИКА

Господи Ісусе, дайшло Тобі мій день, мою працю, труду, радості і мої турботи.

Давши мені і моїм товаришам право думати, як Тв. приккази з Тобою і життя у Тобі.

Дай мені любити Тебе щиро моїм серцем і служити Тобі з усіх моїх сил. Щоб Тв. законів не забувати, законів, урядів і не павати дома. Щоб робітничі думки, які створюють задоволення у небезпечі, перебувати в Твоїй ласці. І щоб через Божу милосердя робітників, які працюють на твої права, створювати і жити.

Серце Христове, благослови робітників!

Серце Христове, освяти робітників!

Серце Христове, нехай Твоє спасіння настане через робітників!

Царстві Апостолів — можни ви наї!

(з французького перекладу Б. Казюшкі).

УКРАЇНСЬКЕ ФОТОГРАФІЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

ANNE'S PHOTO STUDIO

865 Queen St. W.

Phone EM 8-347

Создан фотолл обору: и Попринцип: ии.

З поминкових листів Галицько-Волинського Діти-целу

«Рік 1296... Поїздом Катин до Києва з величчю галасу...»

«Рік 1291... Давно журився і мовчав за своїм братицями, бо ця неї шалені татари...»

«Рік 1248... Уроджений король прийняв послів до Давида і прокинув ласку. Давид пішов на татари. Давид іза себе утварив король, добрий по своїм уродженням життя: під ним був королівський мін, підле з чистого золота, скарби і шибки, прикраси золотом. Золота обшити предмети шовком і з ласкою і золотими павогами кружками. Чоботи із ласкою шовку, шовки золотом. Шовки дивилися і дуже дивувалися, а король чинив до Давида: — Ця мене не має бачити королів, як тільки прийде, то ти прийми до уродженням життям твоїх батьків...»

«Рік 1251... А тоді в Кракові були листівки листи, що привели від Ілани королівський король і розповіли, як хотів бачити князя Давида. А він звернувся їм: — Не хотівши неї бачити, а мене за чужий край, а в своїй рідній...»

Завдяки швейцару через Східноєвропейський мост і прийшов до міста Києва з чести і славою. Увійшов до міста Києва, його милосердя, показався і прощався Бог за все...

«Сейчас король Русь, Давидові та Володимирів, Володимирів і єврейський єврей до Давида — Давид. Коли Ми, як Володимирів, прийшли до міста Києва, іза себе утварив король, добрий по своїм уродженням життя: під ним був королівський мін, підле з чистого золота, скарби і шибки, прикраси золотом. Золота обшити предмети шовком і з ласкою і золотими павогами кружками. Чоботи із ласкою шовку, шовки золотом. Шовки дивилися і дуже дивувалися, а король чинив до Давида: — Ця мене не має бачити королів, як тільки прийде, то ти прийми до уродженням життям твоїх батьків...»

Даво в Київ, 12 вересня Нового Поступу року...

Були Іван Іванович ІІІ до королів Русь-України Давида і Володимира та Дмитро ІІІ сина Іоан. — Жив 12 вересня 1297 р.

Українська Католицька Преса

„AMERICA“
817 N. Franklin St.
Philadelphia 23, Pa., USA.

„АМЕРИКА“
ЩОДЕННИК
Річна передплата — \$10.00

„OUR AIM“
278 Bathurst St.
Toronto, Ont., Canada.

„НАШ У МЕТУ“
Тижневик
Річна передплата — \$4.00

„UKRAINIAN NEWS“
10667 - 97 St.
Edmonton, Alta., Canada.

„УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ“
Тижневик
Річна передплата — \$3.50

„THE LIGHT“
280 Leger St.
Toronto, Ont., Canada.

„СВІТЛО“
ДВОТИЖЕННИК
Річна передплата — \$3.00

„THE REDEEMER'S VOICE“
Catherine St.
Yorkton, Sask., Canada.

„ГОЛОС СПАСИТЕЛЯ“
МІСЯЧНИК
Річна передплата — \$2.50

„THE AER“
111 W. North St.
Stamford, Conn., USA.

„КОВЧЕГ“
МІСЯЧНИК (у двох мовах)
Річна передплата — \$2.00

„YOUTH“
8817 - 103 St.
Edmonton, Alta., Canada.

„ІОНАЦТВО“
МІСЯЧНИК
Річна передплата — \$1.50

„THE MISSIONARY“
882 N. 7th St.
Philadelphia 23, Pa., USA.

„МІСІОНАР“
МІСЯЧНИК
Річна передплата — \$1.50

„THE WAY“
817 N. Franklin St.
Philadelphia 23, Pa., USA.

„ПІЛІХ“
Тижневик (у двох мовах)
Річна передплата — \$4.00

„FACAS“
Senatorial Prudentopolis
Parana, Brasil.

„ПРАЦЯ“
Тижневик у Бразилії

„CHRISTLICHE STIMME“
Munich, Augsburgstr. 35/III.
Germany.

„ХРИСТИЯНСЬКИЙ ГОЛОС“
Тижневик у Німеччині
Річна передплата — \$5.20

„CATHOLIC ACTION“
10667 - 97 St.
Edmonton, Alta., Canada.

„КАТОЛИЧЬКА АКЦІЯ“
МІСЯЧНИК
Річна передплата — \$1.00

„MY FRIEND“
45 Kennedy St.
Winnipeg, Man., Canada.

„МІЙ ПРИЯТЕЛЬ“
МІСЯЧНИК
ЖУРНАЛ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ
ДІТВОРИ

Річна передплата — \$2.00
„MISSIONARO UCRAINO“
NO BRASIL

Frudentopolis, Parana, Brasil.
„УКРАЇНСЬКИЙ МІСІОНАР“
МІСЯЧНИК у Бразилії

„LA VIDA“
P.R. Basillanes
Coronel Biege 709

Buenos Aires, Argentina.
МІСЯЧНИК у АРГЕНТИНІ

„LOGOS“
Ukr. Redemptorist Fathers
Waterford, Ont., Canada.

„ЛОГОС“
КВАРТАЛЬНИК
Річна передплата — \$5.00

„IN THE STEPS OF THE LITTLE
„SAINT“
280 Leger St.

Toronto, Ont., Canada.
„СПІДАМИ МАЛОГО СВЯТОГО“
КВАРТАЛЬНИК
Річна передплата — \$1.00

Гварантовані пачки з Англії НА УКРАЇНУ

ДО РОСІЇ, ПОЛЬЩІ, БІЛОРУСІ І Т. Д.

За пересилку і мито платиться тут, —
ОТАЖЕ, ВІДБОРЕЦЬ НЕ ПЛАТИТЬ НИЧОГО!

ВІД БЛІЗ НЕ ПРОПАЛА АНІ ОДНА ПАЧКА!

Висилаючи одержить підтвердження відбору на
кожну пачку від відбори.

Зайдіть, або нечіть, до бюро
НЕГАТИВНОЇ І ДІШЕВОЇ ДОПОМОГИ РОДИНИ
— В КРАЮ

до канадського відділу вітимої в Англії фірми

JANIQUE TRADING CO.

835 Queen St. West — Toronto, Ont. — EM 4-4025

„Підлюте”

перша українська підпочинкова оселя
для молодих і старших.

50 миль на захід від Торонто, околиці
Oakville.

ДОРИ — ЛІС — ПІСОК — ВОДА!

До адекватної гостині: спокійні клімат, свіжий повітря,
світлий зранок, затишок та тепло. «Відпочинок»
за ціною (але без).

Відкрийте між 15. травня до півдня оселі.
Закончуйте літній сезон.
Заповнюйте власні руки.

Більше інформації виступає Управління:

МАРІЯ ДУЦЬК

R. R. 1, GLEN INN, GLEN CROSS, ONT.
Phone: 740 M. 4.

ПРИПОВІДКИ

Сидючий заць і лютя бойсья.

Без одного Виски обидється весілля.

Один адема, як за роботу так за раба.

Де є верба, там є й вода.

Гадка за горілку, а смерть за пачею.

Свіжий вітер, що на волі вітер.

Ворота зачинили, а людина роза ні.

Чого йдеш не пачею, того йдеш не людина.

Гаси людина, людина не розгорілась.

ВСІ РОДИ ЦЕРКОВНОГО СВІТЛА

св. св. св.

WILL & BAUME & CANDLE CO., Limited
12 Montee du Moulin

Leval des Rapides
Montreal 9, Canada.

АВТОРИЗОВАНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО СЛАВНОЗВІСНОЇ В УСІЯ КАНАДІ ФІРМИ

GENERAL ELECTRIC

ЧЕСНА І СКОРЕНА ОБСЛУГА.

ПРИЗНАК ЦІНИ.

ДОСТІПНІ УМОВИ СПЛАТ.

На багатьох прикладах Вас зможете без особливих купити.

Пам'ятайте: правильний «А Л Ф А».

735 QUEEN ST. W., TORONTO, ONT.

Phone: EM 3-9637

З Новим Роком	5
Календарізм, Церковний Календар, З життя святих і	6-39
Ідіти та мачайте, Слово Нисокопреосв. Кир Ісидора Борецького	40
Хрещення України, Митрополит А. Шептицький	41
Календар християнина, о. П. Хомиш	45
Мати, Кардінал Міндсенті	48
Моя Мати, Юліан Бескид	49
З життя парохії св. Йосифа (Західне Торонто)	51
За поглядання віри, о. Я. Ч.	53
Прощай мій дубе, поезія, о. М. Г.	55
Парохія у Ст. Катерині	56
Історія України а датах	58
Що ми повинні читати, і. Витрикуш	64
Нивернення одного комуніста	65
Толома, Іосема, С. Руданський	65
Мій шлях, поезія, Л. Українка	73
Стара Хата, і. Корницький	74
Нострадакус — папу, А. Цурковський	76
Різдвяна аскеза, О. Гриняй	78
Діто з історії Канади	81
Одвідашки про о. Мирослава, В. С.	86
Україно, поезія, Р. Дурбак	83
З історії українського народу	87
Ікони, що плачуть	92
Святи корона, поезія, О. Гришай	99
З життя української катол. парохії в Гринзбі, о. А. Г. Трух, ЧСВВ	103
Історія одного священика	102
Г.тор.я світу в дитях	105
Усміхніться	108
Сорок найбільших міст у світі	116
Найдовші ріки в світі	117
Пустка, В. ф. О' Граф	118
Азійські наступи на Європу	121
Дешо про Об'єднані Нації	123
Парохія Св. Духа в Гемінтоні	125
Батько, Ярослав Курдяк	127
Ділоча Акаксій в Анкастер, о. П. Хомиш	129
Твемінці астронолі	133
Наука і здоров'я, проф. д-р Е. Вертигоров	135
З життя парохії у Сидней	142
Перша поміч у лагах зипазах	141
25-ліття парохії у Судбурах	146
Політичні події у 1964 р.	149
Інригадати і запам'ятати	152
Ір українського католицького духовенства в Канаді	153

ЕКСЦЕЛЕНЦІЮ КИР ІСИДОРА,
АПОСТОЛЬСЬКОГО ЕКСАРХА СХІДНОЇ КАНАДИ,
ВСІ УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ УСТАНОВИ,
ЗОКРЕМА ВИДАВНИЦТВО „НАНІА МЕТА“ З ПЕРЕНЕСЕННЯМ
ПРАЦІ ДО НОВОГО БУДИНКУ
ВІТАЮ І СКЛАДАЮ
НАЙКРИЙШІ ПОБАЖАННЯ БАГАТО УСПІХІВ У ПРАЦІ
ДЛЯ БОЖОЇ СЛАВИ І ДОБРА ЦЕРКВИ ТА НАРОДУ.

ESSEX PACKERS LIMITED

Hamilton — Merriton — Windsor

ГНАТ ПОВОРОЗНИК

Президент

J. J. E L L I S
Real Estate Limited

LARGEST WEST END COVERAGE

BUYING OR SELLING

FOR COURTEOUS AND EFFICIENT SERVICE

CALL YOUR NEAREST BRANCH OFFICE
open until 10 P. M.

1072 BLOOR ST. WEST
(Near Dufferin)

ME 2471

383 BONCESVALLES AVE
(Near Howard Park)

OL 6321

1123 ST. CLAIR AVE WEST
(Corner Northcliffe)

OL 8821

1,000 homes — farms — hotels — businesses

We assist with down payments

IF YOU HAVE \$1,000.00 WE WILL LOAN
YOU ANOTHER \$1,000.00

J. J. Ellis,
President.

J. Boyko, LL.D.
Vice-president.

Members Toronto Real Estate Board.

BRADING'S

є горді, що

впроваджують

ІВАНА ГРИМЧУКА

МИ РАДІЄМО СТРИЧАТИ ВАС п. ІВАНЕ ГРИМЧУК, ЯКИЙ РЕПРЕ-
ЗЕНТУЄ НАШУ КАМПАНІЮ МІЖ УКРАЇНСЬКО-КАНАДІЙСЬКОЮ
СПІЛЬНОТОЮ В ТОРОНТО.

Іван є активним працівником не лише для нас, але також для своїх
друзів українців - канадійців. Він є членом Товариства Українських -
Канадійських Ветеранів, Екзекутивні Українського Відділу Канадій-
ського Леґіону ч. 356 і його добродійного фонду. — Іван є рівнож
чаеном Ради Управи добре відомого Фестивалю української музики
і танців.

Ми є горді, що маємо ІВАНА ГРИМЧУКА,
як нашого репрезентанта.

BRADING'S

BRADING BREWERIES LIMITED
Ottawa • Windsor • Montreal • Hamilton